

Kristuksen tiet

Jeesus, hengellisyys ja maapallo:

Jeesuksen Kristuksen tiet, hänen panoksensa inhimilliseen tietoisuuteen ja ihmiskunnan ja maapallon muutoksiin: riippumaton infosivu, jossa on uusia näkökohtia useilta tutkimusaloilta ja kokemuslähteistä sekä käytännön ohjeita henkilökohtaiseen kasvuun.

<http://www.ways-of-christ.com/fi>

Kristuksen tiet ihmisen tietoisuudessa ja maan päällä.

Kaikkien osien sisällysluettelo.

(Tämän hakemiston) alempana olevia linkkejä varten sivun pitää olla kokonaan latautunut.

Kristuksen tiet 1

Tämä on ensimmäinen osa: Kappale evankeliumien luvuista: 3

JOHDANTO tekstin tarkoitukseen ja käyttöön. 3

Ohjeita mietiskelyä varten***: Kristillinen meditaatio 4

Nämä sivut ja teologian eri koulukunnat 6

"Alussa oli sana (kreikankielellä logos) ja Sana muuttui lihaksi" (*Joh. 1*). 10

Jeesus Nasaretilainen: hänen syntymänsä. 11

Tapahtuiko Jeesuksen nuoruusvuosina merkittäviä asioita?. 12

Reunahuomautus kysymykseen "kaksi Jeesus-lastaa". 13

Johannes Kastajan suorittama kaste Jordanvirrassa. 14

Jeesus erämaassa. 16

Jeesuksen kiusaukset ja opetuslasten kokoonkutsuminen. 18

Kaanaan häät. 20

Näkökohtia seksuaalisuuteen, myötätuntoon, empatiaan ja rakkauteen. 22

"Pyhä kiivaus" (ja näkökohtia tunteisiin). 24

Vuorisaarna (näkökohtia ymmärrykseen). 26

Kristuksen kirkastuminen Taborvuorella (*Matt. 17*). 28

Jeesuksen "ihmeteot". 28

Lasaruksen henkiinherääminen. 30

"Karitsat". 31

Kristus ja "jalkojen peseminen" sekä Kristuksen voitelu Betaniassa. 32

Ehtoollinen, Saapuminen Jerusalemiin, Vangitseminen ja ruoskiminen. 34

Orjantappurakruunu ja jäähyväispuhe. 35

Ristiinnaulitseminen ja hautaaminen. 36

Tyhjä hauta, joutuminen helvettiin, pääsy paratiisiin. 41

Ylösnousemus. 43

Taivaaseenastuminen. 47

Helluntain tapahtumat. 50

Kuva Jeesuksesta. 54

2. Osa: Johanneksen ilmestys. 55

Johanneksen ilmestys. 55

Profeettojen ennustukset. 56

Johanneksen ilmestyskirjan sisältö: Seitsemän kirkkoa. 58

Inspiraatiot ja kirkot 68

Mihin tarvitsen kirkkoa tai seurakuntaa? 70

Seitsemän sinettiä. 71

Seitsemän pasuunaa. 71

"Seitsemän jyrähdystä" ja kaksi profeettaa. 72

Nainen ja lohikäärme. 72

Merestä nouseva seitsemänpäinen peto. 73

Maasta nouseva kaksisarvinen peto. 73

"Viimeiset seitsemän kiusausta" ja "Babylonian tuho"; Jeesuksen toiseen tulemiseen. 74

(Todellinen) "Tuhatvuotinen valtakunta". 76

"Uusi taivas, uusi maa ja uusi Jerusalemi". 77

Loppukappale: Kristillinen asenne. 78

Katso myös taulua päätekstin loppukappaleessa Kristillinen asenne - "Maailmassa, mutta ei maailmasta"; "Kolmas tie" (ks. esim. Joh.17). 80

3. Osa: kappaletta erilaisista teemoista ja elämänkysymyksistä 82

Rukous rauhan, elämän ja maapallon puolesta. 82

Eettisten arvojen perusteet. 83

Täydennys: lyhyt oikaisu "Kaikki Jeesuksesta -paljastustarinoihin". 85

Luonnontieteet ja usko Jumalaan. 88

Tietoisuus, aivotutkimus ja vapaa tahto.	90
Tietoja aiheeseen: Jeesus ja ravintokysymykset.	91
Jeesus Kristus ja paraneminen - myös nykyisin.	93
Kristillinen siunaus.	95
Valittaminen mahdollisena osana kristillistä käytäntöä.	96
Kristillinen tapa käsitellä elämän tapahtumia.	97
Kristillisiä näkökohtia talouteen ja sosiaalisiin kysymyksiin.	98
Kristillisiä näkökohtia yhteiskuntaan ja politiikkaan*).	100
Filosofia ja kristinusko: kommentti Habermasin puheeseen "Usko ja tieto" *).	100
Yleisiä kristillisiä näkökohtia ekologisiin kysymyksiin*).	102
Syntymätön elämä *.	104
4. osan: Vanha testamentti ja vuoropuhelu muiden uskontojen kanssa:	105
Vanha testamentti, juutalaisuus ja Jeesus Kristus...	105
Zarathustra.	108
Jeesus Kristus ja Islam.	108
Jeesus Kristus ja buddhalaisuus.	111
Jeesus Kristus ja hindulaisuus.	114
Tietoja: Jeesus Kristus ja taolaisuus & konfutselaisuus.	117
Yleisiä näkökohtia luonnonuskontoihin.	119
Uskonto ¹⁾ ihmisen ja Jumalan välisenä yhteytenä – kuljettaessa Jeesuksen Kristuksen kanssa	121
Tukea itsetutkiskeluun "Kristuksen teiden" päätekstien kanssa työskennellessä	125
Viitteitä muihin kieliin ja tekijänoikeudet: Nimiölehti, tekijänoikeudet : korjata; Sähköposti	126

Tämä on ensimmäinen osa: Kappale evankeliumien luvuista:

JOHDANTO tekstin tarkoitukseen ja käyttöön.

2000 vuoden ajan - edeltävät ennustukset mukaan lukien vielä muutamia tuhansia vuosia kauemmin - ihmiset ovat todistaneet moninaisia suoria kokemuksiaan Jeesuksesta Kristuksesta yhä uudelleen ja uudelleen. Huolimatta vaihtelevasta luonteestaan ja erilaisista uskonnollisista ja tieteellisestä kontekstistaan niillä on toisistaan riippumatta yhteistä. Ne kertovat myös mahdollisuudesta, että toiset voivat valmistaa itseään vastaaviin kokemuksiin. 2000 vuoden ajan kehittyneet ihmisen uudet kyvyt ja maailma voidaan myös nähdä Jeesuksen Kristuksen kautta ylittäen pitkälti historialliset ja kulttuuriset rajat. Tässä näitä "kasvun" askelia käsitellään uudella tavalla, ei vain teoreettisesti vaan toteutettavissa myös käytännön tasolla. Kun seuraa Jeesuksen itsensä kulkemia askeleita, voi nähdä niiden merkityksen eri elämänalueille.

1100-luvulla apotti Joakim Fiorelainen ennusti "Pyhän Hengen aikakautta", jolloin yksittäisen ihmisen suhde Jumalaan olisi riippumattomana instituutioista yhteistä omaisuutta. Nykyisin leviää yhä enemmän suuntauksia, että ei vain Jeesuksen etsintä hahmotu yksilössä vaan yksilö nähdään yhä tietoisempänä soluna "Jeesuksen ruumiissa".

Tässä yhteydessä odotettua "Jeesuksen toista tulemistä" ja nykyistä "maailmanlopun" aikaamme ei voi ymmärtää pelkkänä "uudelleen syntymisenä" vaan paljon laajempänä skenaariona.

Tässä tekstissä pyrimme vastaamaan kysymykseen ihmisen ja maapallon uusien kehitysmahdollisuuksien löytämisestä eri elämän aloilla, joita ei Jeesuksen eläessä vielä ollut.

Erityisesti aikana,

- jolloin Jeesus Kristus ilmiönä on monien [teologioiden](#) ja dogmien, arkeologian ja paleografian, kielitieteellisten, historialliskriittisten, uskonnollissosiologisten, psykologisten, luonnontieteellisten ja poliittisten tarkastelutapojen kohteena

- jolloin, kuten alkukristittyjen aikana, monipuolinen hengellinen näyttämö on syntynyt vanhan materialistisen valtavirran rinnalle, joka on luonut sekä siltoja että rajoja kristittyjen ja muiden välille

- jolloin mitä hämmentävimpiä tilanteita ilmaantuu, kuten esimerkiksi useita väitettyjä Kristuksen nykypäivän inkarnaatioita, ja jolloin tapahtuu usein hyvin ongelmallisia ja negatiivisiakin asioita Jeesuksen nimissä, voi olla mielenkiintoista tutkia mikä Kristuksen todellinen myötävaikutus voisi olla.

Tekstissä käsitellään omia sisäisiä kokemuksia sekä myös muita mystisiä lähteitä, jne. **Käytetyt näkökulmat ovat tieteidenvälisiä, monilta tieteen- ja kokemusten aloilta - ei siis ainoastaan teologiselta näkökannalta katsottuna.** Näillä hengellisillä näkökannoilla ei ole tarkoitus hämmentää kenenkään poliittista tai sosiaalista vakaumusta jonkinlaisella näennäishenkisyydellä. Viime vuosisadan luonnontieteiden mekaanisen ajattelun dogmeja ei luonnollisestikaan voida hyväksyä itsestään selvyyksinä rajoittamassa näkökulmaa eikä myöskään itämaisen ajattelun ajatuksia, ettei olisi mitään mitä ei jo olisi kerrottu muinaisintialaisissa Veda-kirjoituksissa, ja että Jeesus olisi vain samojen ajatusten (mahdollisesti kolmannen luokan) opettaja. Kirjaviitteet tekstissä eivät edellytä näiden kirjojen tuntemista tai teologista tietoa niistä. (Sama koskee suunniteltua kirjaluetteloa, niille jotka ovat kiinnostuneet tietämään teologisesti enemmän, katso linkit). **Mitään ei ole tarkoitettu dogmiksi tai maailman minkään uskonnollisen järjestön mielipiteeksi. Mitään ei myöskään ole suunnattu mitään kirkkoa tai uskonnollista yhteisöä, eikä apostolista uskontunnustusta vastaan. Ne, joilla on eri uskonnollinen tai maailmankatsomuksellinen vakaumus, mutta jotka ovat myönteisesti kiinnostuneet kristillisen lähestymistavan uusista oivalluksista, jotka eivät ole arkipäiväisiä tai pinnallisia, löytävät niitä myös näiltä sivuilta.**

Sen vuoksi tekstiin on sisällytetty myös viitteet kristillisen tien yhteyksistä muihin suuntauksiin.

Aivan kuten Johanneksen evankeliumi esittää kristillisen tien ymmärrettävästi oman aikansa tiedon hakijalle, on tässä kirjoituksessa vastaavasti esitetty lähestymistapa kristillisyyteen eri puolilta. Tämä sivusto sallii lukijalleen avoimen mielen, sillä tutkimus on eri asia kuin lähetystyö. Sellaiset kristityt, jotka suosivat yksinkertaista uskoa syvällisten pohdintojen sijaan, voivat myös oppia näiltä sivuilta kuinka kommunikoida helpommin ihmisten kanssa, joilla on eri usko, ilman jatkuvia väärinkäsityksiä.

Teksti puhukoon puolestaan.

"Paljon enemmänkin minulla olisi teille puhuttavaa, mutta te ette vielä kykene ottamaan sitä vastaan. Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden" (Joh.16:12-13). Tämä Henki on ollut tämän projektin inspiraation lähteenä.

Ohjeita mietiskelyä varten*: Kristillinen meditaatio**

Tekstimme ovat syntyneet mm. raamatuntekstien meditatiivisen tarkastelun avulla. Puhtaan tietosisältönsä lisäksi ne onkin kirjoitettu erityisesti evankeliumin lukujen meditatiivisten tarkastelujen pohjaksi.

Seuraavat 37 kappaletta seuraavat evankeliumien ja Johanneksen ilmestymiskirjan lukuja. On suositeltavaa lukea kappaleet tässä järjestyksessä, käyttäen mahdollisuuksien mukaan apuna Johanneksen evankeliumia ja Ilmestyskirjaa. Raamatun opiskelu, toisin sanoen tekstien lukeminen, sivuston lukemisen ohella, on vain yksi tapa. Opiskelun aikana tekstin kappaleet voivat edistää omaa syvempää oivaltamista ja osallistumista.

Tämä WWW-sivusto koostuu pitkästä, yhtäjaksoisesta tekstistä, jonka kappaleisiin on pääsy myös suoraan sisällysluettelosta. Perusteellista opiskelua varten on suositeltavaa tulostaa koko teksti*: riippuen selaimen ja tulostimen asetuksista sivuja on noin 120.

Se, joka on kiinnostunut lukemisen lisäksi kokonaisvaltaisemmasta lähestymistavasta, voi kappaleen opiskeltuaan lukea vastaavan kappaleen esim. Johanneksen evankeliumista, ja suorittaa mietiskelyn evankeliumin pohjalta.

(Johannes ja hänen oppilaansa käsitelivät erityisesti tapahtumien syvempää hengellistä merkitystä.)

Meditaatio yksityiskohtaisesti

Mietiskelyä voi harjoittaa useilla eri tavoilla, mutta on olemassa perusedellytykset, jotka ovat yhteiset kaikille tavoille: huomio tulisi vapauttaa häiritsevistä ongelmista tai mielialoista ja kohdistaa niiden tiedostamiseen esimerkiksi puhumalla niistä jollekulle niin, että riittävästi henkistä avoimuutta on saavutettu. Mietiskelyä ei tule aloittaa väsyneenä tai nälkäisenä eikä alkoholin vaikutuksen alaisena tai tupakoiden, jne. Puhelin yms. ei myöskään saisi häiritä mietiskelyä. Paikan tulisi olla sellainen, jossa on miellyttävä olla, ei siis minkään säteilystressiä aiheuttavan laitteen lähetyvillä (katso linkkejä: rakennusbiologia).

Harjaantuneet henkilöt voivat keskittyä jopa vilkkailla markkinapaikoilla, mutta aluksi on hyödyllistä noudattaa näitä ohjeita. Aikaisemmin evankeliumimeditaatiota harjoitettiin lausumalla ääneen Raamatun tekstiä silmät suljettuina (esim. ruusuristiläiset**). Teksti opeteltiin ulkoa, joten huomio ei kiinnittynyt sanoihin vaan sisältöön. Oli myös variaatioita, jolloin mukaan liitettiin eurytmisiä liikkeitä. On myös mahdollista ensin lukea teksti, sulkea sitten silmät ja antaa tekstin vaikuttaa. Tällöin ei ajatella aktiivisesti, tai ainakin varsinainen mietiskely alkaa vasta ajattelun jälkeen. Jos ajatuksia edelleen tulee mieleen, niitä tulisi yksinkertaisesti vain lyhyesti "katsoa", sen sijaan että aktiivisesti jatkaisi niiden ajattelua. Tämä pätee myös silloin, jos ilmaantuu ajatuksia, joilla ei näennäisesti ole mitään tekemistä mietiskelyn kanssa. (Jos ajatukset koskevat suunnitelmia, kirjoita ne ylös, jolloin saat tehokkaasti lykättyä ne ja mielesi vapautuu takaisin mietiskelylle.) Tärkeät tapahtumat mietiskelyn aikana kirjataan myös ylös mahdollisuuksien mukaan mietiskelyn jälkeen, siten on helpompi seurata omaa kehitystään. Meditoinnin tapahtumat voivat johtaa tajunnan syvempiin tasoihin, mutta ei välttämättä.

Lisäksi voi olla hyödyllistä pitää muistilehtiötä lähetyvillä, johon voi heräämisen jälkeen kirjoittaa avainsanoja ylös. Tämä auttaa muistamaan unia ja seuraamaan niiden kehitystä. Jos unien symbolit on hahmoteltu päivän aikana, tämä auttaa avautumaan todellisuudelle, joka peilautuu unissa. Silloin käy yhä selvemmäksi, etteivät kaikki unet ole vain päivän tapahtumien sulattelua, vaan jotain on tapahtumassa, joka on yhtä tärkeää kuin päivä itse. Nämä eivät ole okulttistisia rituaaleja, vaan kyse on yksinkertaisesti siitä, että psyyke saa riittävästi aikaa sisällölle tai Jumalalle avautumiseen, sen sijaan, että sisältö olisi vain älyn käytössä - mikä ei ole huono asia, mutta ei yksinään riitä hengellisten asioiden ymmärtämiseen. Vähitellen vaikutus ja muutos tuntuu ihmisen kaikissa "kerroksissa", myös hänen tahdossaan ja kehossaan. Vasta sitten, kun mietiskelyn aikana ilmaantuu esimerkiksi uusia oivalluksia, tai niihin liittyviä symbolisia kuvia, tai muuta kehitystä elämässä, on tajuttava sisältö "saapunut" sisäisesti, ainakin aavistuksena. Sen jälkeen voi jatkaa, etenkin jos siihen tuntee tarvetta. Saattaa olla tarpeen elää yksi viikko tai jopa kuukausi yhden kappaleen kanssa. Sen sijaan ei ole välttämätöntä soveltaa yhtä kappaletta täydellisesti omaan elämäänsä, ennen kuin voi jatkaa. Nämä "askeleet" eivät enää ole täysin erillään toisistaan. Jumala sallii ihmiselle kokemuksen, kun hän (Jumala) niin tahtoo. Mietiskely voi ainoastaan valmistaa meitä sisäiseen "tähtihetkeen", se ei pysty pakottamaan sitä

tapahtumaan. Silti mikään teologia ei voi itsessään korvata tällaista sisäistä harjoittelua, joka voi johtaa todelliseen täydellistymiseen, pelkän teorian sijaan.

Mietiskelyn antamista mahdollisuuksista riippumatta on olemassa yhtä paljon eri vaihtoehtoja, jotka johtavat samaan päämäärään, kuin on ihmisiäkin.

Lisätapoja meditoida kristillisessä tekstiyhteydessä

Edellä mainittuja kristillisiä mietiskelytapoja on nykyisin valitettavan harvoin tarjolla missään kirkollisissa piireissä, jotka mieluummin tarjoavat helpompia meditointimuotoja seminaareissaan. Ihmiset etsivät hengellisiä kokemuksia ja se on heidän oikeutensa. Mutta kirkot ovat menettäneet vuosisatojen aikana omaa hengellistä ja mietiskelyyn liittyvää traditiotaan ja etsivät nyt tapoja uudistaa sitä. Ne aloittivat ensin omaksumalla esimerkiksi buddhalaisia mietiskelymuotoja (kuten "zen" - yksinkertainen hiljaisuusmietiskely) ilman buddhalaista tai hindulaista yhteyttä ja kristillisellä tai neutraalilla johdannolla. Tai otetaan esille kuvia, maalauksia tai yksittäisiä otteita Raamatusta tai kristillisiltä mystikoilta ja mietiskellään niitä hiljaisuudessa. Vanha käytäntö, joka vielä elää kreikkalaiskatolisten ortodoksimunkkien keskuudessa Athoksen vuorella on toistaa sanoja "kyrie eleison" (Herra armahda), joka on mainittu myös päätekstimme, kappaleessa "Jeesus erämaassa". Myös laulujen avulla voidaan meditoida. Kaikkein yksinkertaisin tapa voi olla tehokkain: jos kirkot näyttäisivät hyvää esimerkkiä, liittämällä jumalanpalveluksiinsa hiljaisuuden hetkiä, esimerkiksi ennen rukousta, rukouksen aikana ja rukouksen jälkeen - odotettaisiin "vastauksen" tuloa - tai sielunhoidollisen neuvonnan aikana, jne. Näin mietiskely ei olisi jotain erillistä, vaan sen arvo voitaisiin kokea suoraan asian yhteydessä. Tämän Jumalaa varten tapahtuvan valmistautumisen lisäksi, voi periaatteessa kaikella elämässä olla mietiskelyä edesauttava luonne - vaikkakin se on vaikeaa meidän hektisenä aikanamme. Joka tapauksessa olisi absurdia ja osoittaisi huomattavaa tietämättömyyttä luokitella erittelemättä kaikki meditointi ei-kristilliseksi, vain koska ei-kristittyjen ryhmien meditointimuodot ovat tunnetumpia kuin kristilliset. [Piirroksia](#).

Jopa ne, jotka etsiessään sisäisiä kokemuksia, ajautuivat huumeiden käytön hyödyttömälle ja vaaralliselle tielle, voivat sen sijaan löytää täyttymystä meditoinnista.

*... Tulostettujen tekstien keskittyneessä tarkastelussa vältetään seuraukset, joita riippumattomat tutkijat liittävät internetin liikakäyttöön ja monen asian tekemiseen samanaikaisesti ("multitasking").

** Esimerkiksi vuoteen 1984 saakka toimineessa kristillisessä Rosenkreuz-koulussa "*Universitas Esoterica*" Berliinissä (Wolfgang Wegener).

*** Näiden tekstien (syvälinen) ymmärtäminen edellyttää niiden luonteen sekä vastaavien lisämetodien huomioon ottamista (ks. ed.). Tällaista asennetta tekstien tarkasteluun pidetään toisaalta filosofiassa ym. myös yleisenä periaatteena vakavassa työskentelyssä ("principle of charity", Donald Davidson, "*On the Very Idea of having a Conceptual Scheme*", julkaisussa "*Proceedings and Adresses of the American Philosophical Association*", Vol.47, 1973-1974, s. 19.)

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Nämä sivut ja teologian eri koulukunnat

1. Kaikki yritykset löytää uudelleen kristinuskon osittain kadotettu hengellinen syvyys, pitää tietysti aloittaa **Jeesuksen Kristuksen itsensä opetuksista, elämästä ja merkityksestä sekä alkuseurakunnasta**, mukaan lukien heidän "apokalyptiset" piirteensä, sen sijaan että vain valikoitaisiin se mikä sopii kuhunkin teologiaan. Tällöin on tärkeää suhtautua vakavasti myös alkuseurakunnan monimuotoisuuteen aivan kuten evankelistat *****) itse suhtautuivat vakavasti, jotta Jeesuksen herätysten laajempi merkitys saadaan osoitettua. *)

2. Seuraavien vuosisatojen **vanhalle kirkolle** oli tunnusomaista "**kirkkoisien**" auktoriteettien aikakausi. He selvittivät kreikan kielen ja oppineisuuden avulla alkukristillistä perimätietoa eurooppalaisille. He tunsivat paljon vanhoja kirjoituksia, jotka nykyisin ovat kadonneet. Kuten kaikkina muinakin aikakausina, myös tällöin kiisteltiin paljon siitä mikä kuului todelliseen kristinuskoon ja mikä ei. Monet silloisista oivalluksista, jotka myöhemmin syrjäytettiin, ovat uuden arvioinnin arvoisia, tosin myös verrattuna alkuperäänsä. Lisäksi oli olemassa myös kristittyjä (esim. Egyptissä, vrt. Naq Hammadin löydökset), jotka eivät etsineet pelastustaan pääasiassa kirkon piiristä, vaan yhteydestä Jumalaan rukouksen tai mietiskelyn avulla. Nykyisen ortodoksisen kirkon "mystiikan teologiassa" jotain tästä on vielä hyvin säilynyt.

3. Keskiajan **skolastiikka** ja kanoninen työ johtivat teologiseen systematisointiin väitteen, vastaväitteen ja johtopäätöksen kautta. Tätä voitaisiin oikeastaan nimittää uskonnon filosofiaksi. "Kirkkoisien" auktoriteetti hyväksyttiin edelleen, mutta vain sikäli se oli yhteneväinen näiden ajatusten kanssa. Vaikka skolastiikka tuotti paljon mielekästä hengenravintoa silloiselle ajalle, usein yksipuolinen absolutismi ja siitäjohutuva rajoittava älyllinen logiikka tulisi pitää erillään todellisista uskonnollisista ulottuvuuksista. Tämä säilöi uskon oppien tai dogmien muotoon, mutta johti myös inkvission harjoittamiseen. Nykypäivän hengellisten etsijöiden ja mystikoiden luovuus osoittaa meille, että joskus sama älyllinen menetelmä voi johtaa myös toisiin johtopäätöksiin, ja että todellinen hengellinen kasvu edellyttää tietoisuutta, joka on joustavampaa, kattavampaa ja eikä niin kovettavaa. Ankara skolastinen menetelmä on vielä nykyisinkin olennainen lähtökohta systemaattista teologiaa, erityisesti katolilaisuudessa. Sen sisällä on kuitenkin myös tiettyä avoimuutta muita tai ekumeenisia lähestymistapoja kohtaan (esim. *Yves Congar*). Kyseessä ei ole yksipuolisesta kritiikistä yhtä teologista koulukuntaa kohtaan. "Kristuksen teiden" päätekin laatimisen alkuvaiheessa harkittiin mitä systemaattisia jäsentelytapoja on käsitellä olemassa olevaan materiaalia. Jäljelle jäi vain yksi mahdollisuus, nimittäin seurata "Jeesuksen askelia" siinä järjestyksessä kun evankeliumeissa itsessään ovat. Sillä juuri siinä heijastuu ihmisen kehitysvaiheiden ja tietoisuusalueiden arkkityyppinen järjestys, myös suhteessa ympäröivään maailmaan. Tämä on uusi tieteidenvälinen lähestymistapa.

4. Kun tarpeeksi kirkollista traditiota oli lisätty alkuperään, seurasi **uskonpuhdistajien** aika, jolloin haluttiin ottaa raamatullinen alkuperä jälleen selkeämmin perustaksi. Tässä he onnistuivat vain hyvin rajoitetusti, koska olivat aikansa lapsia, ja tiesivät hyvin vähän varhaiskristillisen ajan hengellisistä ja mystisistä virtauksista. He myös hylkäsivät joitain pohjimmiltaan arvokkaita traditioita, kuten Marian kunnioitus. Jäljelle jäi vain sellaisia yksittäisiä teologeja sellaisia kuten J. V. Andreae, joka julkaisi syvempiä kokemuksiaan, joita saatettaisiin kutsua "kristillis-esoteeriseksi", naamioituna uneksi tai romaaniksi turvallisuussyistä. Protestanttinen piirikään ei aina ollut niin suvaitsevainen kuin miltä saattoi vaikuttaa. Vastauskonpuhdistus, uskonsodat, jne. pitivät huolen lopusta. Silti monet silloiset teologiset menetelmät olivat monin kohdin samanlaisia. Missä vielä nykyisinkin voi löytää eriäviä kirkkokuntia protestanttisen kirkon sisällä (luterilaisia ja kalvinisteja) tämä eriävyys on voimassa vain teologisissa keskusteluissa eikä enää elä kirkon jäsenten keskuudessa (ainakaan Saksassa. **)

5. Tämän jälkeen seurasivat **uusien filosofien aikakaudet, valistuksen aika ja rationalismi**, jotka eivät myöskään johtaneet siihen, että hengellisen kokemuksen teologia olisi syrjäyttänyt älyn määrittämän vanhan systemaattisen teologian. Vaan päinvastoin yhä kasvavassa määrin **historialliskriittisiä teologeja** tietoisesti tai tiedostamattaan suuntautui oman aikansa uuden järkipäisen ja yksipuolisen materialistiseen tieteen suuntaan. Teologiasta alkoi tulla vertaileva tieteenala kirjallisuuden ja kielitieteellisen tutkimuksen ohella, mikä ei välttämättä ole väärin, mutta yksipuolista. Kirjallisuudenlajin huomioon ottamiselle ei ole mitään estettä - mieluummin kuitenkin sopivaa kuin kaavamaisista; ks. sivumme niin sanotusta [Filippuksen evankeliumista](#) (vain saksan- ja englanninkielisille sivuille). Usein on myöstarpeen verrata kirjoitusten sanomia silloisiin olosuhteisiin - tällöin niihin ei kuitenkaan saisi kohdistaa oman aikamme henkeen pohjautuvaa lähtökohtaista aliarvostusta. Myös asiayhteys muodostumassa olevaan

seurakuntaan voi selvittää merkitystä - tämän ei kuitenkaan tarvitse johtaa näkökulman rajoittumiseen ulkoiseen, pelkästään inhimilliseen tapahtumaan, jossa Jumala ei ole suoranaisesti mukana, hänhän oli kuitenkin ihmisille tärkein. Se, että sanoma annettiin tietyille ihmisille, ei missään nimessä sulje pois sen yleismaailmasta merkitystä. On tärkeää etsiä meille tämän päivän ihmisille välitetyn sanoman merkitystä - koko sisältö aukeaa kuitenkin vain, jos otamme vakavasti tai ainakin pyrimme ottamaan vakavasti lupauksen ymmärrettävyyden myös nykypäivän ihmisille.

(Vastapainona tälle vanhan systemaattisen teologian senaikaiset edustajat näkivät itsensä jälleen varsinaisen teologian keskuksena, jonka ympärille uudemman tutkimuksen alat saattoivat ryhmittä. On kuitenkin kyseenalaista pystyivätkö he luomaan tällaisen integroivan ytimen). Varmasti olisi osittain oikeutettua suhteuttaa moninaiset tieteelliset löydökset teologisiin opetuksiin, kunhan se ei johda uusiin tieteellisiin dogmeihin. Mutta silloin olisi johdonmukaista odottaa näin tapahtuvan myös nykypäivänä. Tätä ei yleensä kuitenkaan tapahdu. Tämä merkitsisi hahmottuvan uuden maailmankuvan ja paradigman huomioonottamista, joka juontaa juurensa uusista kvanttifysiikan, kvanttibiologian, uuden geofysiikan, astrofysiikan ja erityisesti uusien tieteiden kuten parapsykologian (jotka eivät enää tue vanhaa materialismia). On hyödytöntä soveltaa nykypäivän teologiaa 1800-luvun tieteellisen maailmankatsomuksen pohjalta! ***)

Vastapainona valistuksen ajan rationalistisille suuntauksille, uusia vastaliikkeitä on syntynyt myös sitten 1800-luvun, esimerkiksi herätysliikkeitä, jotka johtivat monien evankelisten vapaakirkkojen syntymiseen. Nämä eivät kuitenkaan katsoneet tarpeelliseksi tutkia tieteellistä kehitystä nähdäkseen soveltuiko se heidän uskoonsa, vaan edustavat mitään pois leikkaamatta Raamattuun perustuvaa uskoa. Useimmiten he eivät kutsuisi sitä teologiaksi lainkaan, vaan omanlaisekseen tulkinnaksi Raamatusta (raamatunselitys/hermeneutiikka).

6. Niinpä 1900-luvulla ponnisteltiin, jotta teologiaan saataisiin lisättyä puoli, joita aikaisemmin ei oltu otettu huomioon, mutta ei edelleenkään mystishengellistä ulottuvuutta - jonka tarpeellisuuden *Karl Rahner* ainakin tunnusti. Nämä katolisen ja protestanttisen maailman pyrkimykset olivat hyväksi yhteiskunnalle, koska ne kohdistettiin ihmisten todellisiin ongelmiin: Esim. *Karl Barth*. (*die politische Theologie und die Befreiungstheologie(n) der Dritten Welt*) sekä *Luomisteologia*****), *feministinen teologia*, ... Joillakin koulukunnilla, kuten *Bultmannin "Mytologisoinnin poistoteologiassa"* heitettiin kuitenkin lapsi pesuveden mukana menemään, tosin sanoen melkein vähennettiin usko lähes vastaamaan rationalistisen maailman näkemystä, vaikkakin sentään myönnettiin, että usko ei tarvitse tieteellistä perustelua. Drewermann puolestaan kokeili evankeliumien syvyyspsykologista tulkintaa. Tämä saattaisi olla silta, joka johtaisi ulos sieluttoman maailman materialistisesta maailmankatsomuksesta, ellei se olisi vastoin Raamatun todellista hengellistä ulottuvuutta, joten se kannattaa pitää siitä selkeästi erillään. Fundamentalismin ja relativismin väliset ongelmat dominoivat yhä keskustelua. Teologien piirien ulkopuolella on myös moderneja "Jeesuksen paljastustarinoita", jotka eivät juurikaan paranna tämän päivän keskustelun kokonaiskuvaa.

7. 2000-luvun "postmodernista" ei tähän mennessä ole vielä näkynyt jälkeäkään.

Kristinuskon hengellisten mahdollisuuksien uudistaminen, säilyttäen samalla entinen uskon syvyys sekä sosiaalisen heräämisen saavutukset, edellyttää laajaa muutosta tietoisuudessa.***** Tässä kysytään hengellistä tarkkuutta ja eriteltyä tapaa tarkastella yhteiskuntaa ja maailmaa (tähänastisten teologian tutkimussuuntien ja uskontotieteen hallinnoimisen ja päivittämisen sijaan): tie "täyteen" kristillisyyteen nykyisen pirstoutumisen sijaan. Tässä "Kristuksen tiet" astuu kuvaan.

*) He hyväksyivät tietoisesti, ei vain tuota "lähde" "Q", jonka tutkijat myöhemmin paljastuvat siinä.

(Se sisälsi vain Jeesuksen puheita ennen kärsimyshistoriaa, jonka etiikka joka oli monien yhteiskunnallisten käytäntöjen ulkopuolella, kuten nykyisin usein liitetty esim. Vuorisaarnaan. Samankaltaiset ja siksi myös autenttiset puheet Tuomaan evankeliumissa osoittavat, että riippuen saarnaajista tai yleisöstä lisää Jeesuksen puheita oli liikkeellä Vain muutamat saattoivat seurata

Jeesuksen elämän viimeisiä askelia (laken jo Lasaruksen kuolleista herättämisestä, jne.) , joten he edustavat sitä autenttisesti. Silti se paljastettiin etsiville.

***) Nykyisin Saksassa on olemassa pyrkimyksiä selvittää tämä tilanne. Katso artikkelimme "*Evangeliset kirkot*": "*Der Saurier bewegt sich*", Nr. 9, 2002 - "*Publik Forum*", Postfach 2010, 61410 Oberursel. Katso 3. osan kappalettamme "7 seurakuntaa (ilmestyskirja) ja nykyiset kirkot

****) S. (Katso osasta 3 kappaletta "Luonnontieteet ja usko Jumalaan"). [Update English/ Deutsch](#). Kristinuskon kehityksestä ks. myös *Prof. Hans Küng, Das Christentum. Wesen und Geschichte, erityispainos 2007*. Hän pyrkii integroituun tutkimukseen, joka arkeologiasta ja kriittisestä tutkimuksesta huolimatta ottaa vanhat kirjoitukset vakavasti sisällöllisinä lähteinä. Emme ole samaa mieltä kaikista historialliskriittiseen tutkimukseen pohjautuvista päätelmistä. Esim. Jeesukseen liittyvät tapahtumat kuvataan joskus liiaksi pelkästään subjektiivisina kokemuksina; Küng suhtautuu kuitenkin avoimesti tällaisten kokemusten itsenäiseen, vielä tutkimattomaan todellisuuteen. Hänen sinänsä mielenkiintoinen metodinsa kristinuskon kehitysasteiden (paradigmojen) tutkimisessa ei arvosta riittävästi niiden suuntausten merkitystä, joita ei yleisesti ole tähän saakka koskaan pidetty ratkaisevina esimerkiksi mystiikkaa. Ne ovat tuoneet esiin teitä, jotka ovat erittäin tärkeitä kristinuskon koko potentiaalin hyödyntämiseksi. Tässä kohden on myös syytä huomata, että ihmisiä, joilla on sisäinen hengellinen "tehtävä", tai mystikkoja ei usein voida ymmärtää oikein pelkän historialliskriittisen analyysin avulla, koska heillä on ulkoisesti käsitettävän biografian lisäksi ennen kaikkea myös itsenäinen sisäinen hengellinen biografia. Tällöin on hyödyllisempää pyrkiä ottamaan heidät vakavasti kuin analysoida heidät puhki.

*****) Katso esim.: "*Ökologische Theologie*", Kreuz-Verlag (vain saksaksi).

*****) Myös viittaus Pyhän Hengen "uuteen ikuiseen evankeliumiin" Johanneksen Ilmestyskirjassa 14,6 edellyttää voimakkaampaa tietoisuutta, kuin mitä järki mahdollistaa.

*****) Täydennis **Jeesus ja teologiat**

Uudessa Testamentissa on erilaisia teologisia näkemyksiä, mutta kirjoittajien on täytynyt tietoisesti yhdistää ne, sillä he tunnistivat, että Jeesuksella oli monia puolia. Useimmat teologiset näkökulmat ovat tarpeen, jotta voi ymmärtää häntä.

Hän opetti toisaalta liberaalista tai vapautusteologian sisäistä **sosiaalista** tajua - ja hän opetti hyvin konservatiivisen teologian mukaista **yksilöeettistä** päälinjaa (ei kuitenkaan formalistista ja valtiovaltaan suuntautunutta).

Hänellä oli sekä kristillisten mystikoiden että esoteeristen kristittyjen **hengellinen** asenne (vrt. itäisten ortodoksikirkkojen mystinen teologia) - sekä myös suhtautuminen, että opetuslasten tuli hallita elämänsä tässä **fyysisessä maailmassa** (viimeksi mainittu on päteemana useilla nykyisillä erityisesti evankelisilla teologeilla ja sielunhoitajilla.)

Jeesus osoitti "**yliluonnollista**" **suhdetta Jumalaan**, (kasteesta ristille ja ylösnousemukseen, kuten esimerkiksi kerrotaan Johanneksen evankeliumissa Johanneksen muisteluissa oppilailleen), jota ei voida teologiien (kuten Bultmannin) älyllisen tietoisuuden avulla selittää. Silti Jeesuksen piti käydä läpi **ihmellisen elämän vaiheet**, jotka ovat myös luonnontieteilijöiden ulottuvilla.

Monet tapahtumat voidaan ymmärtää nykyajan **syvyyspsykologiasta** käsin, mutta vielä enemmän on niitä, jotka ovat **hengellistä** perusajatusta, joka ylittää syvyyspsykologisen tiedon saannin mahdollisuudet.

Monet näkökohdat ovat melkein kadonneet, koska suurta osaa kristikuntaa vainottiin "kerettiläisinä" jne., (heitettiin samaan kastiin todellisten uskonnollisten väärinkäytösten kanssa). Ne olivat kaikki yksipuolisia, mutta eivät enää minään olemassa olevana kirkkona omalla tavallaan.

Tämä yksipuolisuus ei ole automaattisesti negatiivista. Kaikkien näiden koulukuntien rakentavat osat olisivat ihan kunnossa - elleivät ne ajattelisi, että ne ovat ainoita, jotka ovat oikeassa, ja kaikki muut täysin väärässä.

Yksittäiset evankeliumit ja teologia.

Evankeliumit (ja esimerkiksi osa Markuksen evankeliumia, jota kutsutaan myös nimellä "Q-lähde") edustavat erilaisia näkökulmia. Sen vuoksi ne on kirjoitettu ihmisille, joilla on erilainen tausta. **Markus**, esimerkiksi oli tärkeä roomalaisten analyyttiselle ajattelulle ja käännöksille roomaanisiin kieliin. (Mutta Prof. Morton Smith mainitsee yhden tämän evankeliumin "salaisen osan", joka on peräisin Pietarin asiakirjoista, ja jota vain kokeneet ihmiset käyttivät, Lasaruksen henkiinherättämisen kanssa, jne.) Itävaltalainen mystikko Jakob Lorber kirjoitti, että Markus olisi poikasena ollut arvostettu lähettiläs

opetuslasten välillä. Näin hän olisi tiennyt tarkalleen mitä tapahtui. Hän viittaa erään teologin piirteisiin, jonka kysymys kuuluu: kuka on Jeesus? Alkuperäinen arameankielinen **Matteuksen** evankeliumi, joka on kadonnut tai ei vielä löydetty, on täytynyt olla osoitettu juutalaisille. Tämä, kuten myös nykyinen "Matteuksen evankeliumi" on viime kädessä osoitettu kaikille, jotka tarvitsevat perusteellisia kuvauksia Jeesuksen teoista, jotka ovat täynnä elämää:

Samoin **Luukas**, mutta tunneperäisellä syvyydellä.

Johanneksen evankeliumi oli kirjoitettu hengellisille kristityille (esim. kreikkalaisen mysteerielämäkerran kanssa), jolloin kristillistä ominaislaatua painotetaan heidän kielellään. Johannes ymmärtää Jeesuksen elämän erityisesti pääsiäisen tapahtumista käsin. Matteus puolestaan aloittaa selkeämmin Jeesuksen elämällä. Molemmat näkökulmat ovat oikeita, mutta ristillä ja ylösnousemuksella on eniten seuraamuksia Jeesuksen elämän jälkeiseen aikaan. Apokryfinen "Flilppuksen evankeliumi" ei ole oikea evankeliumi, vaan varhaiskristillinen esitys tai kommentti keskusteluun ihmisten kanssa muista uskonnollisista koulukunnista. (Se ei ole mikään gnostilainen kirjoitus, kuten jotkut haluaisivat olettaa.) Apokryfinen "Tuomaan evankeliumi" ei ole oikea evankeliumi, vaan todennäköisesti suurimmalta osaltaan autenttinen kokoelma Jeesuksen lausuntoja, jotka oli omistettu tässä muodossaan hengellisesti kiinnostuneille ihmisille. Eri kansojen edustajat saattoivat paremmin korostaa yhtä tai toista näkökulmaa.

Tutkimusmenetelmät

Samoin ovat erilaiset tutkimusmenetelmät kaikki omissa rajoissaan hyödyllisiä, jos niitä käytetään yhdessä (tieteidenvälisesti). Jos joku kuitenkin yrittää rakentaa teologian käytännöllisesti katsoen vain yhdelle tieteenhaaralle (kuten kielitieteelle tai arkeologialle), tulee tuloksesta osittain väärä. On sitä paitsi tarpeen sisällyttää mukaan myös mietiskelymenetelmät, jota ei tehdä lähes missään. Tämän lisäksi on kristillisestä teologiasta suhteellisen riippumaton yleinen uskontotiede sekä filosofia, jotka molemmat ovat osittain teologian kilpailijoita silloin, kun ne pohtivat uskonnollisia kysymyksiä, jotka aukeavat tutkijoille vaikeasti ilman omaa uskonnollista yhteyttä. Jos joku yhdistää siihen aidon Jumalan etsimisen, se voi kuitenkin olla hedelmällinen täydennys. Näiden tutkimusalojen voitaisiin ajan myötä huomata sopivan paremmin yhteen, jos uskonnollisuus tunnustettaisiin ihmisen olemukseen kuuluvaksi perusominaisuudeksi. (ks. "Uskonto...")

Huomautuksia kysymykseen Jumalan "kolmiyhteudesta"

Kirkollisessa käsityksessä Jumalan kolminaisuudesta tai kolmiyhteydestä olisi erotettava, onko se, joka siitä opettaa, yhdistyneenä kokemukseen, jota hän voisi jotenkin välittää vai onko kyseessä vain puhtaasti älyllinen oppi (doktriini) kolmesta jumalallisesta henkilöstä. "Kristuksen tiet" kuvailee mm. Jumalaa, Jeesusta ja Pyhää Henkeä heidän luonteensa pohjalta ja koettavissa olevissa suhteissa, sen sijaan, että riitelisi käsitteistä, kuten kolminaisuus.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

"Alussa oli sana (kreikankielellä logos) ja Sana muuttui lihaksi" (Joh. 1).

Tätä ilmaisutapaa ei käytetty kuvaamaan Jeesusta inhimillisenä esikuvana, vaan se viittasi hänen syvempään yhteyteensä Jumalan kanssa ja luomistapahtumaan. Tämän yhteyden luonne voidaan yhä nähdä eri tavoin, mutta jos se selitetään heti alussa käsittämättömäksi ja epäaidoksi, on yksinkertaisesti harhaanjohtavaa. Tämänkaltaisia sanamuodon laadintoja löytyy *Johanneksen evankeliumista 1, Joh. 5, Joh. 6,69, Joh. 7 ...*, *Matteuksen evankeliumissa 16,16*, *Kirjeissä kolossalaisille ja efesolaisille, jne.* Se "eli" myös vanhoissa kirkon opeissa, *mystikoilla* kuten *Jakob Böhme, Rudolf Steinerilla (Helsingfors 1912)* ja elää edelleen kristityn viisaan miehen "*Daskalosin*" opeissa sekä amerikkalaisen teologin *Matthew Foxin* teoksissa "*Suuri siunaus*" ja "*Visio kosmisesta Kristuksesta*", *jne..(...)*

Katolisessa kirkossa ja muutamissa evankelisissa kirkoissa yritettiin säilyttää hiipunut yhteys tähän tradition tasoon käyttämällä teoreettisia dogmeja. Muut evankeliset kirkot, jotka tunnustivat Jeesuksen sosiaalisen vaikuttamisen voimakkaammin, ajattelivat että heidän täytyi luopua Jeesuksen jumalallisista ominaisuuksista. Alkuperältään hindulaisessa käsitteessä tätä verrataan "Avatarten" eri asteisiin. Tällä käsitteellä tarkoitetaan ihmisiä, jotka

eivät ole maanpäällä oman edistymisensä vuoksi, vaan vapaaehtoisesti myötävaikuttaakseen jonkin kansan tai koko ihmiskunnan edistymiseen, kuten pisara "jumalallista täydellisyyttä". Ero näiden toisiaan seuraavien "Avatarojen" välillä aiheuttaa kuitenkin usein sekaannusta, kun taas juutalainen ja kristillinen näkemys painottaa "historiallista Jumalaa", kehityksen näkökantaa ja Messiaan erityisroolia tässä yhteydessä.

Huomattakoon, että Koraani tunnustaa Jeesuksen Jumalan lähettämänä profeettana ja myös "Jumalan sana" ja "luotu kuin Aatami" mainitaan useissa kohdissa. Tämä on enemmän kuin mitä monet kristityt teologit, jotka näkevät Jeesuksen vain sosiaalisena uskonpuhdistajana, hyväksyvät. Vain oppia Jeesuksesta Jumalan poikana (myöhemmän kolminaisuusopin puitteissa) - Muhammedin aikaiset kristityt käsittivät tämän hyvin fyysisesti - ei hyväksytty Koraanissa. Tuohon aikaan tuskin oli yhtään kristittyä, joka olisi kyennyt selittämään asian niin, että ihmiset, joilla oli eri usko, olisivat sen voineet ymmärtää. (Katso lisäsivu "Jeesus ja Islam").

Tässä kohdin pitäisi korostaa, että Kristuksen arvoituksen tämä taso ei ole peräisin pääosin spekulatiivisesta ajattelusta, vaan ennustuksellisista kokemuksista, selkeästi nähtävissä Jakob Böhmen teoksissa, jolla oli harvinaislaatuinen kyky käsitellä kokemaansa käsitteellisesti. Kaikenlaiset hengelliset kokemukset tarvitsevat todellakin (itse)kriittistä tutkiskelua, mutta tulosten arviointi, tunnustamatta tällaisen havainnointitason olemassaoloa, ei ole asiallinen menetelmä eikä siten johda mihinkään.

Ihmisiä, joilla on tunnistettavasti mystinen/hengellinen tehtävä, ei myöskään voida todella ymmärtää, jos heitä tarkastellaan vain historialliskriittisesti heidän ulkonaisesta sosialisatiostaan käsin ottamatta mukaan heidän itsenäistä sisäistä hengellistä kehitystään.

*) Jeesuksen olemassaolo historiallisena henkilönä on todistettu melko hyvin. 1. vuosisadan historioitsijat, kuten Josephus ja Tacitus, vahvistavat hänen todella vaikuttaneen. Itse Raamatun evankeliumeissa on monien tapahtumien yhteydessä mainittu aika ja paikka. Mainitaan esimerkiksi useita hallitsijoita ja viranhaltijoita (mm. *Luuk. 3:1, 2, 23*), joista voidaan johtaa Jeesuksen opetustoiminnan alkamisvuosi. Samat henkilöt esiintyvät myös historiankirjoituksissa. Raamatun kertomukset eivät siis ole luonteeltaan pelkkiä mytologisia tarinoita. Niin sanotuissa apokryfikirjoissa eli Raamatun ulkopuolisissa kristillisissä evankeliumeissa ja muissa ensimmäisten vuosisatojen teksteissä ei usein painoteta niinkään tarkkaa raportointia vaan enemmänkin kyseisten kirjoittajien tiettyjä tulkintoja yksittäisistä tapahtumista.

Saksan- ja englanninkielisillä sivuilla on ote Johanneksen evankeliumista, Luvun 1 alku

Evankeliumimeditaatio on selostettu Johdannossa kohdassa "Metodisia ohjeita". Erityisesti tätä tekstiä on käytetty virittäytyttäessä Jeesuksen henkeen herkkänä vastaanottajana, sen sijaan, että oltaisiin yhteydessä joihinkin voimiin, jotka vain näennäisesti ovat kristillisiä.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Jeesus Nasaretilainen: hänen syntymänsä.

Evankeliumeissa tulemme nyt inhimillisten tapahtumien osiin. Jeesuksen syntymä liitetään perinteisesti joulukuun - vaikka sitä ei kaikissa joulujuhlissa huomaakaan - *Luuk. 1, 26; Matt. 1, 18*. Kun ajatellaan Jeesuksen myöhempien "kolmen opetusvuoden" keskeistä merkitystä, voidaan ihmetellä miksi niin monet teologit nykyisin panevat niin paljon painoarvoa Jeesuksen neitseellisen syntymisen kiistämiseen. Kun varhaisnostilaisuus esitti, että Jeesuksella oli vain "näennäisruumis", muut suuntaukset ovat jokseenkin yksimielisiä, että Jeesuksen oli käytävä läpi kaikki inhimillisen elämän vaiheet voidakseen ilmaista määrättyä esikuvallista mallia. Tässä keskustelussa (jos totuuden etsintä todellakin on motiivina) olisi toivottavissa enemmän avoimuutta. Aikana, jolloin seksuaalisuuden ja rakkauden

muuntumisen yhteydessä ilmaantuu uusia näkökulmia, osaksi suodatettuina itämaisestä käytännöstä ja muistuttaen vanhoja temppelitaloja, ei pitäisi olla kaukaa haettua hyväksyä tradition todellista ydintä. Buddhalaisilla ? myös Buddhan epätavanomaisten syntymäolosuhteiden ansiosta ? ei olisi ylipäätään mitään vaikeuksia hyväksyä Jeesuksen "neitsytsyntymää", eikä luonnollisesti myöskään neitsyyttä psykologisessa mielessä, kuten Steiner esitti. Koraani puhuu Jeesuksesta Jumalan lähettiläänä, jonka Jumala "loi" Mariassa "kuten Aadamin" – samaan tapaan kuin Raamattu puhuu enkelistä, joka ilmoitti Jeesuksen neitseellisestä syntymästä.

Voisi olla mahdollista, että Jeesuksen tähän ominaisuuteen, joka ei sovi mihinkään ajatusmalliin, joka meillä on hänestä, viitataan jo tässä vaiheessa. Tunnistamme kuitenkin erityisominaisuuksia hänen elämänsä myöhemmissä vaiheissa. Kohtaamme myös sen mahdollisuuden merkityksen, että Jeesus elämänsä aikana "syntyi uudelleen".

Jeesuksen elämä ja toiminta on alusta alkaen yhteydessä maailmanhistorian kulkuun. Tämä näkyy jo Rooman maailmanvallan keisarin määräämistä väestönlaskennasta, jonka vuoksi Jeesuksen vanhempien oli matkustettava profeettallisesti tärkeään Betlehemin kaupunkiin, jossa Jeesus syntyi. Tämä on otettu huomioon teologisessa kirjallisuudessa tarkasteltaessa Jeesuksen maailmanlaajuisia merkityksiä.

Englannin- ja saksankielisillä sivuilla on ote Johanneksen evankeliumista 3, 5-8... : Uudestisyntyminen

Tämä ei ole vertaus. Tämä on noita "vaikeasti ymmärrettäviä" raamatunkohtia, jolla on tarkka ja hyvin tärkeä merkitys niille, joilla on ollut kokemuksia ja tietämystä sen ymmärtämiseen. Jeesus ei sanonut ylipäätään mitään, minkä merkitys ei olisi ollut ymmärrettävissä tai omaksuttavissa. Päätekstimme kappaleessa, esimerkiksi kohdissa "Kaste", "Jeesus erämaassa" ja "Kirkastuminen" on selvityksiä, jotka voivat valaista "Uudestisyntymisen" perusajatusta.

Epäsuoremmin tähän suuntaan hakeutuville oli erityisesti varhaisempina, rauhallisempina aikoina myös **joulujuhla** merkityksellinen. "Kirkkovuoden" juhlilla, tässä tapauksessa adventtiajalla, myös suuri yleisö virittäytyi Kristuksen syntymän sisäistämiseen, samoin kuin paastoaikana sielullisesti valmistaudutaan pääsiäiseen. Silloin saattoi vuosien kuluessa kokea (vaikkei kenties täysin ymmärtää) mitä nykypäivänä tästä pikemminkin harhaanjohtavana aikana enää vain intensiivisen meditoinnin tai pitkien rukouskausien avulla koetaan.

Joulu on laajemmassa merkityksessään rakkauden juhla, sen muistoksi, että Jeesus lahjoitettiin ihmiskunnalle. Tämä ei kuitenkaan muuta syvempää merkitystä, koska kaikki vaiheet Jeesuksen elämässä ovat ymmärrettäviä. Katso myös päätekstin kappaletta "Ja Sana tuli lihaksi".

Uudestisyntyneet kristityt nykyisten vapaakirkkojen merkityksessä mm.

- ovat kuitenkin edelleen pakotettuja vahvistamaan uskonsa päivittäin ja siten tulemaan täydellisimmiksi.
- Heille sopii nyt kaikkien heidän elämäalueidensa valitseminen uudelleen. Useimpien heistä täytyy siten muuttaa paljon.
- Kuten yhdessä tulevassa vaiheessa "minä teen kaikki uudeksi" (*Ilm. 21: 5*), niin on jo tänään ilmoitettu, että mietittäisiin kaikki uusiksi ...

Kysymys:

Voinko toivoa sisäistä uudistumista Jumalalta, kaiken alkuperältä - ellen ole jo kokenut sitä?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Tapantuiko Jeesuksen nuoruusvuosina merkittäviä asioita?

Mikään Jeesuksen elämässä ei ole merkityksetöntä, mutta tälle osalle hänen elämänsä, erityisesti useissa nykyaikaisissa hengellisissä kirjoituksissa, annetaan suhteettoman suuri merkitys. Raamattu kuvaa Simeonin ylistyslaulua ja kirjanoppineiden ihmettelyä 12-vuotiaan

Jeesuksen viisaudesta. - *Luuk. 2, 29 - 51*. Autenttisin ei-raamatullisista "Lapsuudenevankeliumeista" on katkelmista ja mukaelmista koostuva "*Jaakobin evankeliumi*" (viimeksi ilmestynyt Lorber-kustannusyhtiön kustantamana saksaksi), joka sisältää symbolisia tapahtumia ja kohtaamisia. Mikään siinä ei kuitenkaan tue väitteitä, joista yhden mukaan Jeesus olisi oppinut kaiken essealaisilta tai osaksi lähisukuiselta Qumranin yhteisöltä tai toisen, että egyptiläisissä tai kreikkalaisissa temppeleissä, tai Intiassa, jne. Jotkut näistä viitteistä voisivat olla hyödyllisiä aktivoimaan luovaa mielikuvitusta, elleivät ne johtaisi liian pikaisesti johtopäätöksiin tai uusiin dogmeihin. Tämä näyttäisi hahmotelman Jeesuksesta, joka ei vain intensiivisesti kohdannut yhtä tai toista, vaan kaikki olennaiset silloisen ajan hengellisistä virtauksista, ja tällöin kehittyi se minkä tulikin kehittyä, sisäisesti johdatettuna? mikä ei välttämättä ollut sama kuin mitä muut ajattelivat sen olevan. Tämä on peruskokemus, joka on ymmärrettävissä pienemmässä määrin useiden ihmisten elämässä, alkaen joskus varhaislapsuudessa. Tämä kokemus ylittää kaikki psykologiset ajatukset "mallista" ja käyttäytymisestä. Valituille yksilöille ja mystikoille tämä on suorastaan tyyppillistä. Se voi saada alkunsa jo varhaisessa lapsuudessa. ...

R. Steiner kuvailee teoksessaan "*Viides evankeliumi*" kohtausta, jossa Jeesus juuri ennen kastetta Jordanvirrassa järkyttävän selvästi havaitsi, että uudessa ajassa esoteerisen veljeskunnan, kuten essealaiset, ulkomaailmalta eristäytyvä työskentelytapa voi vaikuttaa kielteisesti. Heidän uskonnollinen intonsa - paljon fyysisiä ja eettisiä/henkisiä puhdistautumissääntöjä - piti heidät itsensä vapaina negatiivisista vaikutteista, mutta heidän ympäristönsä rasittui niistä sitten sitäkin enemmän. Erityisesti myöhemmissä vaiheissa **Jeesuksen elämää löydämme myös raamatullisen peruseräteen "olla tässä maailmassa, mutta ei tästä maailmasta" siten sisältäen maailman omaan kehitykseensä. Tähän kuului mm. myös, että Jeesus opetti kaikille sellaista, jota esikristillisellä ajalla oli pidetty salaisena**, mikä ei ole ristiriidassa sen kanssa, että määrättyt opit opetettiin ensin paremmin valmistautuneille opetuslapsille.

Aiempaan mysteeritraditioon verrattuna, joka perustui ehdottomaan salassapitoon, tämä tuo todellakin esiin uuden historiallisen elementin. Kiinnostavaa kyllä, samanlainen tendenssi oli myös Mahayana-Buddhalaisuuden uusilla haaroilla, joissa äkkiä ryhdyttiin painottamaan myötätuntoa kaikkia olentoja kohtaan. Mutta vasta meidän päivinämme on lopulta kaikille avoinna mahdollisuus tavoittaa syvällisyys. Kukaan ei voi väittää, ettei olisi koskaan kuullut mitään siitä. Koska nykyisissä rautatieasemien kioskeissa myytävät esoteeriset kirjat ovat vielä hyvin pinnallisia, ei voida olettaa, että tämä tendenssi on vielä täysin muunnettu toiminnaksi. On selvää, että esimerkiksi Vatikaanin kirjaston salassapitokäytäntö vaikuttaa luonteeltaan sikäli "esikristilliseltä".

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Reunahuomautus kysymykseen "kaksi Jeesus-lastasta".

Mainittakoon tässä myös *R. Steinerin* tulkinta erilaisesta syntyperätiedoista kuin *Matteuksella* tai *Luukkaalla* eli "kaksi Jeesus-lastasta". Koska ei voida kiistää, että Kristuksen jumalallinen luonto ilmeni vain yhdessä ihmisessä, on hieman huvittavaa, kuinka sekä antroposofit että teologit yhtä lailla ryhtyivät kiistelemään pääkiistakohdasta, nimittäin "1 vai 2". Todellinen kysymys oli kuitenkin pikemminkin kuinka eri kulttuureiden viisaiden miesten voimat myötälivätkin Kristuksen ihmiseksi tulemistä ja hänen elinympäristöään: (...) . Koska hengelliset tutkimuskohteet voivat olla vielä monipuolisempia kuin maallinen mieli saattaa kuvitellakaan, eivät konkreettiset tiedot kirjallisuudessa ole aina tarkempia kuin tällaiset yleiset katsantokannat.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Johannes Kastajan suorittama kaste Jordanvirrassa.

Vesikasteen alkuperäinen muoto ei ollut symbolinen toimitus eikä uskonnolliseen yhteisöön jäseneksi julistamisen rituaali. Kokeneen henkilön, tässä tapauksessa Johannes Kastajan, suorittama upottamiskaste johti usein lähes hukkumiseen, ja oli siten todellinen rajakokemus. Se muistutti tässä suhteessa "initaatiota" ja/tai "initaatiomenoja", mutta mahdolliset psykologiset kokemukset eivät olleet itsetarkoitus tai keino kuolemanpelon voittamiseksi. Kaste merkitsi kutsua "katumiseen", tai tarkemmin käännettynä "tapojen muuttamiseen", nimittäin Luojan tahdon mukaiseksi, jonka "Taivasten valtakunnan" "lähelle tulosta" oli ilmoitettu - *Matt. 3, Joh. 1.*

Kun Jeesus pyysi Johannes Kastajaa kastamaan itsensä, tämä ei tunne olevansa hänen arvoisensa, mutta suostuu. Johannes Kastaja ei kuitenkaan kyennyt valvomaan tapahtumia, vaan saattoi vain katsoa vierestä kuinka Jeesuksessa tapahtui suurempi muutos kuin mitä hän oli koskaan saanut aikaan. Johannes Kastaja oli jo ennustanut kasteen Pyhällä Hengellä ja tulella, toisen, joka oli tuleva hänen jälkeensä toimesta, ja nyt hän näkee "Jumalan Hengen" laskeutuvan Jeesuksen päälle. Kristityt esoteerikot näkivät tässä varsinaisen "Kristuksen syntymisen Jeesuksessa". Tämä ei kuitenkaan edellytä, että Jeesus ja Kristus olisivat olleet kaksi erillistä olentoa, joilla ei olisi ollut mitään tekemistä toistensa kanssa aikaisemmin.

Yleisesti kaste, ja erityisesti "Pyhän Hengen kaste" (käsite, jota käytetään eri tavoin, esim. Vapaakirkoissa) nähdään johdantona ihmisen "uudestisyntymiseen" - *Joh. 3.* Kristillisessä kirjallisuudessa käytettyä käsitettä "jälleensyntyminen" vältetään tässä tekstissä sen mahdollisen sekaantumisen vuoksi "reinkarnaation" kanssa. Tämä ei tarkoita sitä etteikö reinkarnaation käsite esiintyisi Raamatussa. Aihetta voi tutkia esim. *Matt. 11, 14.*

Kasteen luonteesta käytyjen teologisteoreettisten kiistojen sijaan kiinnostus voitaisiin suunnata siihen, mitä tällainen "uusi syntyminen" käytännössä voisi merkitä ihmiselle. Voisimme aloittaa, tuntee ja tutkia koko elämämme uudelleen uudesta näkökulmasta, syvemmältä (korkeammalta) olemisen tasolta, joka on kääntynyt Jumalan puoleen. Jumala voi ottaa ihmisessä "hahmon", jolloin ihminen tunnustetaan paremmin "Jumalan kuvana", tai kuten mystikot asian ilmaisevat "Kristuksen kipinä" sydämessä täyttyy elämällä ja alkaa kasvaa ihmisessä. Henkilö, joka käsittelee asiaa meditoimalla, voi havainnoida tämän myös mielikuvassa kehittyvästä lapsesta tai lapsesta äidin kanssa sielun peilinä. Erotuksena lyhytaikaiseen harjoituksenomaisesti hankittuun sisäiseen kuvaan, tämä heijastaa ihmisen henkistä kehitystä, jota ei voida saavuttaa egon tahdon avulla. Tämä sisäinen lapsi voi myöhemmin "kasvaa aikuiseksi" ja on vielä myöhemmin jatkuvasti tietoisesti läsnä.

Niillä, joiden mielikuvitus ei anna myöten, voidaan sama ilmiö ilmaista sisäisellä tunteella tai henkisillä vaikutelmilla tai yksinkertaisesti vain muutoksella elämässä. Taideteokset kuten "Sikstiiniläinen Madonna" ovat myös saattaneet saada alkunsa visioista, ja voivat olla sen vuoksi avuksi etsittäessä tietä sisäisiin todellisuuksiin. (...)

(...) *Katso myös Johdantokappaleen Johanneksen evankeliumin mukaista meditointia koskevat "metodiset ohjeet".*

Toinen olennainen Jeesuksen viitoittaman tien tuntomerkki voi ilmetä seuraavassa: kehitys ja sen mitta on läsnä jokaisessa yksilössä. Jokainen voi kehittää itseään elämän myötä ilman, että tarvitsisi ehdottomasti jotain instituutiota lahjoittamaan armoa itselleen. Tämä ei kuitenkaan sulje pois toistensa veljellistä neuvontaa. Tie on tarkoitettu "Kristuksen seuraamista" varten.

"Sisäisen" kokemuksen ei kuitenkaan katsota korvaavan "ulkoiselle Jumalalle" kohdistettua rukousta. "Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä" - Joh. 15.

Vesikasteeseen itsessään ei Jeesuksen opetustoiminnan alkamisen jälkeen tai helluntaikokemuksen jälkeisen "Pyhän Hengen kasteen" jälkeen enää ollut pakottava tarvetta. Jeesus jo näki itse sen ulkoisena merkinä uudesta kehitysvaiheesta, joka oli kypsynyt sisäisesti. Kun baptistit vielä opettivat, että "katukaa ja antakaa kastaa itsenne", opettivat Jeesuksen opetuslapset tähän liikkeeseen sulautumisensa jälkeen: "uskokaa" toisin sanoen avatkaa mielenne uskon voimalle "ja antakaa kastaa itsenne". Tämä osa oli myönnytys baptismin kannattajille. Mutta nyt kuitenkin aloitettiin positiivisella asenteella. Molemmat kastoivat aikuisia, jotka olivat tietoisesti voineet tehdä ratkaisunsa. Tämä ei välttämättä sulkenut pois vastasyntyneiden kastamista eräänlaisena siunauksena, joka on ollut heidän "syntymäoikeutensa" jo 2000 vuoden ajan, mutta olisi kenties ollut mielekästä erottaa se kasteesta ja myös määrätyn kirkon jäsenyydestä. Näin olisivat aihetta koskevat kiistat voineet ratketa itsestään.

Vääjäämättömänä osana, raamatun aikaisessa Israelissa kaikkialla vallalla olevaa, tulkintaa ilmoitetusta tulevasta messiaasta kuninkaana, ihmiset ymmärsivät myös kasteen sisäänpääsynä uuteen kuningaskuntaan. Ei auttanut selittää sen ajan ihmisille, että kyseessä ei kuitenkaan ollut ulkoinen valtiollinen kuningaskunta eikä myöskään ulkoinen kirkollinen organisaatio, vaan kaikkien niiden yhteisö, jotka tunnustivat Jumalan isäkseen ja siten itsensä sielussaan tästä isästä uudesti syntyneeksi pojaksi/tyttäreksi. Tämä usko, yhdistettynä näiden "poikien" ja "tytärten" sisarelliseen asenteeseen keskenään ja suhteessa muihin ihmisiin sekä Jeesukseen Jumalan poikana ja vanhempana veljenä, muodostivat opetuksen ytimen, joka ihmisille tarjottiin ymmärrettäväksi. Raamatun aikaisessa Israelissa oli tosin myös vanhan käsityksen (Jumalasta, jota ei voinut lähestyä) rinnalla käsitys Jumalasta isänä. Hänet kuitenkin käsitettiin enemmän Aabrahamin ja hänestä polveutuneen kansan isänä. Siten vain kansan kautta Jumala oli yksilön isä. Korkeitaan hyvin harvat saattoivat kokea Jumalan suoraan yksilön isänä. Vasta Jeesus opetti kansalle, että yksilö, joka tuntee olevansa Jumalan ohjauksessa sielussaan voi milloin tahansa etsiä suoraan yhteyttä Jumalaan, ja tuntee oman osansa ikuisuutta yhteydellään ikuisen Jumalaan. Tämä ankkuroituu selkeämmin Jeesuksen tien myöhemmässä kulussa. Tämä ankkuroituu selkeämmin Jeesuksen tien myöhemmässä kulussa, mutta on kuitenkin luotu jo tässä vaiheessa.

(...)

Liberaaliteologit ovat tulkinneet Jeesuksen kasteen kutsumuskokemukseksi. Perinteisen teologian pohjalta on sen sijaan tematisoitu myös sen ajallista ja profeetallista sijoittumista maailmanhistoriaan (esim. Luuk.3:1-4 sekä viite Jesajan kohtaan 40:3-5;): profetiassa on kyse Jumalan pelastavasta vaikutuksesta.

Tähän tulee saksan- ja englanninkielisillä sivuilla ote Matteuksen evankeliumista, Matt. 28, 18-20, varustettuna huomautuksilla kasteesta nykypäivänä.

Nykyisin kastetaan pirsrottamalla vettä tai upotuskasteella.

Kirkot hyväksyvät yleensä vähintään kasteen ja siten uskovaisten kristittynä olon. Vapaakirkot korostivat yleensä sitä, että kaste suoritetaan joko aikuisille tai ainakin uudistettu kaste aikuisena. Tällöin korostetaan myös syvempää kokemusta Pyhällä Hengellä kastettuna olosta. (Ensin kastettiin tosiaan aikuisia. Ei kuitenkaan ollut poissuljettua antaa siunaus myös lapsille. Tällä vain oli hieman toisenlainen luonne kuin kasteella.) Kasteessa sen alkuperäisessä tarkoituksessa ei oltu vielä määritelty, että sen yhteydessä samalla liitetään jonkin tietyn uskonnustuksen jäseneksi, kuten nykyisin erityisesti suurkirkkoilla on käytäntönä.

Kirkot hyväksyvät yleensä myös, että "häätapauksessa", jos pappia ei ole käytettävissä, jokainen kristitty saa kastaa: "kastan sinut Isän, Pojan (Jeesus Kristus) ja Pyhän Hengen nimeen". Aamen".

Kysymys:

Voinko antaa elämäni Jumalan käsiin - ellen jo koe asiaa niin?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Jeesus erämaassa.

Kristuksena olonsa alussa (Kristus* tai Messias, hepreaksi "Voideltu") Jeesus on yksin. Tämän varmistavat kaste ja 40 päivää erämaassa - esim. *Markus 1, 12-13* - ja Jeesuksen kiusaukset. Sen jälkeen seurasi opetuslasten kokoon kutsuminen.

Erämaa edustaa sekä sisäisesti että ulkoisesti eristyneisyyttä, jonka avulla on mahdollista yhä paremmin tulla tietoiseksi tai liittyä vahvemmin kaiken käsittävän Jumalan kanssa. Tämä oli valmistelua sitä varten, mitä oli seuraava, ja on ehdottoman välttämätöntä jokaiselle vakavalle uskonnon tielle, mikä tarkoittaa uudistettua yhteyttä jumalallisen alkuperän kanssa, vaikka se ei olekaan koko tie. Myös Jeesus käy läpi omalla kokemuksella tasollaan sellaisen vaiheen, joka on enemmän kuin päivittäinen mietiskely.

Kirkot, jotka puhuvat usein "sisäistyneisyydestä" (ja käyttivät tätä esimerkiksi ilmeisenä vastakohtana ulkoisen maailman rauhanmielensoituksille) tekevät kuitenkin tuskin mitään näyttääkseen ihmisille todellisen käytännön tien tämän "sisäisen rauhan" saavuttamiseen. Yli 30 eri kirkon jumalanpalveluksissa ei mistään löytynyt hiljaisuuden elementtiä, sisäistä itseensä katsomista, rukouksen jälkeiseen "vastauksen" hiljaista odottamista. Virsi, saarna, rukous, virsi, mahdollisesti samanaikainen kolehdinkeräys syventymistä häiritsevänä, kaikki lähes ilman taukoa - muistuttaa nyky-yhteiskunnan hektistä elämänmenoa, jossa ihmiset tietoisesti tai tiedostamatta kääntyvät pois tutkimattomasta sisäisestä maailmastaan. Vasta aivan viime aikoina, kun on jouduttu kohtaamaan monien ihmisten kokemuksen etsintä (lähes minkälaisen tahansa kokemuksen), on tässä hieman edistytty järjestämällä esimerkiksi joitain mietiskelyseminaareja viikonloppuisin tai vastaavaa, tai asiasta kiinnostuneita ihmisiä ohjataan raamattupiireihin tai kodeissa järjestettäviin tilaisuuksiin, joissa näitä kysymyksiä käsitellään. Mutta myös näistä puuttuu usein ohjattu opastus hiljentymiseen. Jotkut saattavat havaita, että suurempi läheisyys Jumalan kanssa edellyttää "hiljaista kammiota" ja toiset, että heidän yhteiskunnalliset arvonsa kuten kyky itsekritiikkiin, suvaitsevaisuuteen ja sisäisen rauhan löytämiseen myös edellyttää tehokasta hetkellistä ulkoisten toimintojen poissulkemista. Luonnollisesti tämä ei riittäisi, jos se tapahtuisi vain silloin tällöin jumalanpalveluksessa, mutta se saattaisi toimia herätteenä tukahdetun tarpeen tunnistamisessa.

Mystikko Jakob Lorber kirjoitti Kristuksen neuvoista ihmisille kirjoituksessaan *"lyhyt tie jälleensyntymiseen"*, jota nykyisin - väärinkäsitysten välttämiseksi - voidaan kutsua "uudelleensyntymiseksi", kuten kappaleessa "Jeesuksen syntymä" kerrottiin. *Katso myös "Vom Inneren Wort - Stimme der Stille" (Sisäinen sana, hiljaisuuden ään), jonka on kustantanut Lorber kustannusyhtiö (saksaksi):*

Käytäntö on seuraavanlainen: jos joku haluaa syntyä uudelleen Kristuksesta, hänen tulee ensin tunnustaa syntinsä - siis kaiken, joka erottaa hänet Jumalasta. Tämä on jotain aivan muuta kuin kirkon uskottelemat synnit. Ihmisen tulee katua syvästi tuntien sekä sisäisesti että ulkoisesti haluta tosissaan muuttaa tapansa. Hänen tulee murtautua ulos maailmasta (tällä tarkoitetaan sen egoistisistasekasortoisuuksista, ei aktiivista elämää maailmassa) ja luovuttaa itsensä kokonaan Kristukselle. Ja hänen tulee tuntea suurta kaipausta Kristukseen, vetäytyä päivittäin maailmasta ja sen toimista viettäen vähintään seitsemän neljännestuntia suljettujen ovien ja ikkunoiden takana, ei rukoillen tai lukien, vaan täydellisessä rauhassa ainoastaan keskittyen sisimmässään Kristukseen. Jeesus sanoi kehottavan puhuttelunsa jälkeen "vetäytykää rauhaan ja kasvaka kaipaudessa ja rakkaudessa Minuun!" "Vaikka harjoittaisitte tätä vain lyhyen aikaa, sanon teille, tulette pian näkemään

salaman ja kuulemaan ukkosen, mutta älkää pelätkö, älkääkä huolestuko! Sillä ensin tulen jokaisen luokse myrskyn, salaman ja ukkosen tuomarina, ja sen jälkeen pehmeissä pyhissä aalloissa isänä! Katsokaa, tämä on lyhin ja tehokkain tie puhtaaseen uudestisyntymiseen, ainoaan tapaan saavuttaa iankaikkinen elämä. Kaikki muut tiet kestävät pitempään ja ovat epävarmempia, koska on olemassa niin paljon vaarallisia teitä,... se, joka ei ole "panssaroitu" ja hyvin aseistettu, tuskin saavuttaa määränpäättä."

On mahdollista pyytää puhdistumista ja valaistusta (Jeesus Pyhältä) Hengeltä.

Joogit esimerkiksi tietävät, että ihmiset ajattelevat "ettei heillä ole aikaa". Joogeilla on silloin tapana vähentää meditaatioajan kesto useista tunteista puoleen tuntiin tai jopa 11 minuuttiin, toisin sanoen siihen asti ettei kukaan enää voi sanoa etteikö hänellä olisi siihen aikaa.

Lyhytkin aika hiljaisuutta, jolloin ajatukset, tunteet ja aistit eivät ole tukahdutettuja, vaan ainoastaan tarkkailun alaisia, ilman että antautuu niiden vietäväksi, on tehokas, erityisesti jos siihen on liitetty virittäytyminen Jumalan yhteyteen. Se ei kuitenkaan korvaa pidempää hiljaisuutta. Pääsiäiskirkossa - esimerkiksi Athoksen vuorella - käytetään keskittymisapuna sanoja "Kyrie" (kreik. "Herra" kun hengitetään sisään) ja "eleison" (kreik. "armahda" kun hengitetään ulos). *Katso esim. Kreichauf: Als Pilger auf dem Berg Athos (saksaksi, Pyhiinvaeltajana Athoksen vuorella).*

On myös suuri haaste olla hiljaa koko ajan, esim. rankan noin kuusi päivää kestävänsä zenssesshinin ajan (zen-istuntameditaatio, jota nykyisin harjoitetaan myös joissain kristittyjen luostareissa), myös meditaatioistuntojen ulkopuolella, ruokailtaessa toisten seurassa. Yleensä noin kolmen päivän jälkeen monet kokemattomat eivät enää voi vastustaa sitä, neljäntenä päivänä (verrattavissa paastoamisen vaikutukseen) hengähtävät helpotuksesta ja ymmärtävät hyödyn, jota sanoin voi vain riittämättömässä määrin kuvata.

Hiljaisuus luo avoimuutta. Suhde Jumalaan luo suojan tälle avoimuudelle. Meditaation jälkeen on hyödyllistä mukauttaa mieli jälleen tuleviin olosuhteisiin, joissa on parempi olla vähemmän avoin.

On kuitenkin myös tärkeää tuoda mukanaan jotain hiljaisuudesta, oppia säilyttämään tietty tietoisuuden selkeys. Tämä tarkoittaa, ennen kaikkea jokaiselle yksilölle, intuitiivisesti tiedostetuin väliajoin ja/tai hankalien kokemusten jälkeen, tai niin pian kuin mahdollista niiden jälkeen, ottaa hetki aikaa ajatusten kokoamiseen ja sisäisen rauhan palauttamiseen. Aikaisemmin tapahtuneen sisältö voidaan ottaa mukaan tähän mielen keskitettyyn hiljaisuuteen, sen sijaan, että yksinkertaisesti paettaisiin sitä. Mutta tämä ei tarkoita, että tulisi jatkaa ajattelua, vaan tarkkailla mitä tapahtui, sisällyttäen sen mitä tapahtui mieleen ja miltä se nyt tuntuu (ja kirjata ylös asioita, jotka eivät selkene niin nopeasti, ja joita pitää tutkia lisää huolellisesti myöhemmin). Myös ruumiin eri osien annetaan rentoutua yksi toisensa jälkeen, säilyttämällä kuitenkin tietoisuus koko kehosta kokonaisuutena eikä sallien itsensä takertua tiettyihin tunteisiin.

Kokouksissa, työssä, konferensseissa ja vastaavissa tämä näkökanta tarkoittaisi, ettei siirryttäisi aiheesta toiseen (toinen toisensa jälkeen) väsyttävällä tavalla, vaan pidettäisiin välillä lyhyitä taukoja, joita ei tulisi käyttää vain keskusteluihin yms., vaan tapahtuneen tarkkailuun ja sulattamiseen. Tämän jälkeen on helpompi keskittyä tietoisesti uuteen aiheeseen Samalla tavoin on hyödyllistä tietoisesti havainnoida aterian sisältö syödessä. Monia yhtäläisyyksiä voidaan löytää ravintotieteellisten näkökantojen ja hengellisen "ravinnon" välillä.

Prosessi, jota voidaan kutsua vaikka niemellä "rauhottuminen tapahtuneesta" ja joka antaa voimien kasvaa uudelleen nykyhetkeä ja tulevaisuutta varten, ei suinkaan ole tyhjää "kellumista" ongelmien päällä. Se luo lähtökohdan, josta lähtien kaiken käsittely varsinaisesti vasta on hedelmällistä. Ulkoisissa asioissa aikaa ei myöskään suinkaan kulu hukkaan vaan viimekädessä säästyy, koska kaikki tapahtuu helpommin ja paremmin. Monet

itse hengellisesti ajattelevat ihmiset tuskin huomaavat, mitä kaikkea he jäävät paitsi ilman tätä sisäistä rauhaa.

Yksistään tämä yksinkertaisin hengellinen kokemus, hiljaisuus, sisältää suuremmat hengelliset salaisuudet. Tämä korkeus edellyttää kuitenkin tien luokseen. Jeesus painottaa, että ihmisen yksinkertaisuus on ensin luotava avoimeksi. Hänen tiensä johtaa sitten aina suurempiin ja monimutkaisempiin horisontteihin ja tässä monimuotoisuudessa valkenee sitten perustana oleva yksinkertaisuus uudelleen.

Esimerkiksi voi keskittyneessä hiljaisuudessa vastikään käsitellyn tai saavutetun sisäisen edistysaskeleen ankkuroida itseensä sellaisella kyvyllä, jota "eivät koit voi syödä", katso esim. Matteus 4. Tällainen kyky voi liittyä muiden jo saavutettujen kykyjen mosaiikkikuvioon. Hiljaisuus voi edetä niin pitkälle, että sen kokonaisuuden "elämä", joka meissä on kasvanut lähemmäksi jumalallisen arkkityypin samankaltaisuutta, tulee nyt havaittavaksi. Tämä on yksi tapa kokea "syntyä Jumalasta uudelleen" meidän sisällämme. Meillä on aavistus tästä mahdollisuudesta, kun tietoisessa levossa, pää tuntuu vapaammalta - ehkä yhdistettynä tiettyyn oivaltamiseen - sydämen voimat tulevat havaittaviksi ja jalat rentoutuneemmiksi. Silloin jotakin on mennyt "läpi", miten tahansa pieni osanen elämän puolista ikinä onkaan kyseessä. Toisaalta ilman tätä mikään ei ole mennyt "läpi", olennaiset asiat jäävät käsittelemättöminä "jumiin". Tämä ei aiheuta ongelmia vain unissa - jossa niitä voi vain rajoitetusti käsitellä - vaan myös terveydellisiä ja muunlaisia ongelmia.

* **Kristus** on oikeastaan nimi. Varhaiskristillisellä ajalla "Kristuksesta" oli käytössä erilaisia kirjoitustapoja, joiden myötä nimityksillä oli myös erilaisia tulkintavariantteja. Tunnetuin on kreikan kielen "Christos", joka vastaa heprean "Messiasta" = "Voideltu". Kreikan kielessä esiintyi myös "Chrestos" = Hyvä, Pyhä tai harvinaisempi, "Chrystos", kreikankielisestä sanasta "chrysos" = kultainen (loistava).

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Jeesuksen kiusaukset ja opetuslasten kokoonkutsuminen.

Myös Jeesuksen täytyi oppia inhimillisissä ominaisuuksissaan ja kääntyä yhä enemmän Jumalan puoleen. Kun Jeesus oli paastonnut 40 päivää erämaassa "Kiusaaja"* tuli hänen luokseen - katso *Matt. 4, 1-11*

Myös "normaalissa" elämässä negatiiviset voimat, (jotka kuten kaikki voimat, voidaan kokea myös jonkin hahmossa) tulevat jokaisen luo sekä sisäisesti että jokapäiväisessä elämässä. Ensinnäkin on mainittava jälkeenjääneet ja eristyneet taipumukset ihmisessä itsessään, silloin kun ne ovat aktiivisina ilman sydäntä ja siten ilman Jumalaa. Nämä sydäimestä eristäytyneet ajatukset ja niiden seurauksena eristäytynyt tahto ovat yksi tapa "syödä hyvän ja pahan tiedon puusta".

Toisaalta nämä ovat kovettavia ominaisuuksia, jotka sitovat meidät aineelliseen pakkopaitaan. Ja koska nämä ominaisuudet ovat niin syvään ankkuroitu alitajuntaamme, ne ovat viimeiset asiat, jotka voidaan todella voittaa kokonaan. On kuitenkin mahdollista tehdä niille jotain ja tunnistaa niiden luonne. Tietoinen kyky "voida luopua" ja "voida haluta" sen sijaan, että "pitää saada" ja sen luova ja eettinen käsittely on harjoitusta näiden negatiivisten voimien voittamiseen.

Vastakkaiset halut johtavat sitä vastoin pakoon fyysisiä ongelmia ja välinpitämättömyyden ja ivalliseen pakenemiseen hengellisille alueille. Joskus meiltä jää huomaamatta, että tämä on

vain saman "negatiivisen kolikon" toinen puoli, joka on sidoksissa toiseen puoleen "heiluriliikeperiaatteella". Tämä toinen alue on nykyisin jo avoimemmin esillä, joten se on helpompi puhdistaa. Yksi tapa suunnanvaihtoon on myötätunto, rakkauden vapaa jakaminen.

Yksi molempien yhteydessä löydettävissä oleva lisäominaisuus olisi vallanhalu. Tämän illuusion muuttaminen vaatii ehdottoman totuudenmukaisuuden rohkeutta ja siihen perustuvaa suvaitsevaisuutta sekä vapaata solidaarisuutta kanssakäymisessä toisten kanssa.

Yleensä asianosaiselta puuttuu kaikilta tämäntyyppisiltä alueilta vahva, mutta siitä huolimatta samalla altruistinen yksilöllisyys, joka voisi täyttää nämä puuttuvat alueet, sen sijaan että luiskahdetaan negatiiviseen ajatteluun.

Matteuksen 4. luvussa Jeesus joutuu kohtaamaan tällaisia häiritseviä ärsykeitä, joita kutsutaan siinä "Saatanaksi" tai "Paholaiseksi". Hän ei viittaa vain kulloiseenkin vastakohtaan, vaan tarttuu johonkin Korkeampaan, joka on negatiivisten voimien heilahtelujen yläpuolella: "Jumalan Sanaan", "Herraan, sinun Jumalaasi" ja "Herraa, Jumalaasi, sinun tulee kunnioittaa ja ainoastaan häntä palvella." **Kristus on pimeyden ja näennäisen valon yläpuolella, ja voittaa nämä kolmannen ylivoimaisen tien avulla**, joka on myös nähtävissä monissa tätä seuraavissa tapahtumissa.

(...) *Katso myös 4. osan kappaletta "Zarathustra", ja esimerkiksi. 2. osan, taulua "kristillinen asenne..."*).

R. Steiner kirjoitti näistä molemmista negatiivisista voimista erillisinä kokonaisuuksina, jotka molemmat voidaan kokea maailmassa hengellisinä visioina. Kuten sanottu, vaikka saattaa olla hyödyllistä tarkkailla molempia vaikutuksia, tällaisen kokemuksen ulkopuolella ei ole aivan oikeutettua, jos antroposofit ajattelevat, että kristillisen käsityksen yksi negatiivinen olento ei sisältäisi molempia puolia. Taipumukset ilmenevät usein niin sekoitettuina, että viimekädessä "anti-jumalalliset" taipumukset voidaan käsitellä kokonaisuutena. Vastakohtana ei tulisi käsittää useita jumalia vaan Kristuksen Jumala, kaikkine jumallisine ominaisuuksineen.

On olemassa kuitenkin myös muita hengellisiä suuntauksia, jotka todellakin sulkevat toisen silmän ja käsittävät jokaisen hengellisen suuntauksen jumalallisena.

Sekä nykyiset evankeliset teologit että useimmat muut hengelliset ajattelijat sulkevat molemmat silmänsä ja selittävät käsitykset negatiivisista olennoista olemattomiin, perustellen esimerkiksi, että ne esiintyvät vain muutamissa kohdissa Raamattua. He jättävät tällöin huomioimatta, että kysymys ei ole vain käsityksistä vaan myös vahvasti kokemuksista, jotka eivät esiinny vain muinaisuudessa.

Muutamien pienempien kristillisten ryhmien omaksuivat käsitteen "maailman ruhtinas" vuoksi, esim. *Joh 14:30*, että se voi kuulua toistaiseksi tähän maailmaan, ja ihmiset voivat ainoastaan väistää sitä, vaikka todellisuudessa Uusi Testamentti nimeää vain sen harhaan johtavan ja haltuunottavan roolin. *Johannes 12:31*: "*Nyt tämä maailma on tuomiolla, nyt tämän maailman ruhtinas syöstään vallasta.*"

Ilman pelkoja ja muita negatiivisia tunteita ei negatiivisilla voimilla ole suoraa valtaa. "Älä maalaa paholaista seinälle" voi toimia myös suojaimekanismina - myös kirkollisia tuhonennustajia kohtaan. Nykyisin hengellinen havainnointi saattaisi osoittaa, että **otaksutut "lisääntymiset" negatiivisissa kiertokuluissa kuvaavat aiemmin pitkään piilossa ollut potentiaalia**. Todella positiiviset kyvyt sitä vastoin voivat todellakin vielä kasvaa, vaikka ne kasvaisivatkin kohti jo olemassa olevaa arkkityyppiä.

Tällaiset "kipukohdat" voivat kuitenkin samalla kuvastaa myös samankaltaisia ulkoisia voimia. Aavistuksia tästä voidaan löytää kaikista yhteisöistä: lännessä tilanteista, joissa rahaa ja itsekkyyttä pidetään korkeimpana arvona, (erityisesti vanhassa yksipuolisessa muodossaan ilman minkäänlaista sosiaaliturvaa) nationalismin ja fasismin yksipuolisuudessa (tämä pätee erityisesti milloin on kyseessä ylimielisyys ja välinpitämättömyys muuta maailmaa kohtaan) ja tuhoisassa "uskonnollisessa" toiminnassa kuten stalinismin äärimmäisyyksissä, erityisesti sen brutaalissa säännössä kasvottomasta yhteiskunnasta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita kaikkien ja kaiken tuomitsemista tällaisissa yhteiskunnissa.

Jeesus ei opeta niinkään suoraan "vastustamaan pahuutta" eikä hän myöskään puolusta pahan välttämättömyyttä "tasapainon" vuoksi (kuten jotkut itämaiset opit ajattelevat). Hän ei myöskään näe tarpeelliseksi kielteisten voimien olemassa oloa jotta niiden vastakohtana voidaan tunnistaa jumalallinen hyvä. Ei edes (usein niin tarpeellinen) negatiivisten ominaisuuksien suora konkreettinen käsittely ole jokaiselle tarpeen. Mutta toisilla ihmisillä (kuten *Mary Baker-Eddy* yleisesti suosittelee teoksessaan "Kristillinen tiede") tämä tapa voi toimia. Tämä ei kuitenkaan todista, ettei negatiivisia voimia olisi olemassa, vaan että ne voidaan täten epäsuorasti muuntaa. Kristuksen kanssa ei myöskään ole mitään ikuista kadotusta. **Kaikki tuhoisat voimat voidaan muuttaa lopulta**, aina Johanneksen ilmestyksen viimeiseen lukuun asti, jossa luvataan, että pimeys lakkaa olemasta (katso luku "Uusi taivas ja uusi maa").

Erämaassa vietettyä aikaa seurasi Opetuslasten kokoonkutsuminen - *Joh. 1, Matt. 4, 18 - 22, Matt. 10.*

* Kiusauskertomuksessa otetaan teologiassa perinteisesti huomioon myös symbolisesti vahva yhteys ihmiskunnan historiaan: autiomaan vaarallisine villieläimineen katsotaan Aatamin paratiisin vastakohtaksi ja siten tilaksi, joka Jeesuksen piti voittoa "uutena Aatamina". Ensimmäisessä kiusauksessa, kivien muuttamisessa leiviksi, on kyse siitä, asetetaanko ensi sijalle aineellinen hyvä vai Jumala. (Kun myöhemmin on kyse monien ihmisten ravitsemisesta ja herättämisestä, emme enää näe tässä kiusausta.) Toisessa kiusauksessa, temppelin katolta heittäytymisessä, on kyse ihmiselämän kuormiin kohdistuvan ylimielisyyden voittamisesta. Jeesus kävi läpi kaiken, mikä hänelle oli säädetty (, kunnes hän vapautui ylösnousemuksessa.) Kolmannessa kiusauksessa on kyse olemassa olevien maallisten kuningaskuntien vallasta tai Jumalan antamasta "taivasten valtakunnasta". (Myöhemmässä vaiheessa myös maallisesti merkityksellinen, ennustettu "rauhan valtakunta" voisi tuoda Jumalan aikaansaaman maallisten valtakuntien muuttumisen.)

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Kanaan häät.

Johanneksen evankeliumin luvussa 2, 1-12 törmäämme ensimmäisenä esimerkkiin, joka kuvastaa, kuinka väärinkäsityksiä eivät aiheuta niinkään väärät käännökset tai varhaiset kirkon määräämät "korjaukset" evankeliumeihin, vaan yksinkertaisesti yksipuoliset tunteenomaiset ja patriarkaalisesti painotetut tulkinnat. Se, että Jeesus sanoi Marialle "Nainen, mitä minun tulee tehdä sinun kanssasi" tulkittiin myöhemmin halventavaksi. Kun tutkii tekstiä tarkemmin, silloin havaitsee kuinka Jeesus tekee kaiken mitä Maria haluaa, ja voi helposti todeta, että tällä lauseella on pikemminkin ihaileva luonne, joka voitaisiin paremmin ilmaista seuraavasti: "Nainen, mitä kaikkea minun tuleekaan tehdä kanssasi!" Kääntämätön alkuperäinen ilmaisu hyvin yksinkertaisesta arameankielisestä voidaan kääntää kreikan kautta seuraavasti: "Nainen, minä sinun kanssasi" - joten jopa Jeesuksen aikaan lauseen tarkka merkitys ei ollut tunnistettavissa ilman yhteyttä.

Tästä alkaen aina ristille saakka nähdään evankeliumeissa luova yhteys Jeesuksen ja Marian välillä. Maria vaikuttaa innoittavasti, myötäelää olennaiset etapit Jeesuksen elämässä ja kokee siten myös sielun muutoksen.

Vaikka uudella ajalla nunnien "Kristuksen morsian" -käsite ymmärretään usein vain ulkoiselta merkitykseltään, se viittaa alkuperäisessä merkityksessään myös todelliseen kokemukseen.

Kristuksen "hahmo" ihmisessä, kuten kappaleessa Kasteesta Jordanvirassa mainitaan, **sulautuu sielun miehiseen ulottuvuuteen (animus)**. Tämä miehinen ulottuvuus voi mennä "sisäisesti naimisiin" "naisellisen" sielun osan kanssa, tässä tapauksessa jumalallisissa olosuhteissa. **Tällä voi olla alkemisestä muuttava vaikutus elinvoimaisuuteen ja kehoon. Marian kuva voi koskettaa samalla tavoin sielun naisellista ulottuvuutta (anima)**.**

Miehille on myös siten toisinaan helppo käsittää tie Marian tai Marioiden* kautta. Molemmat sukupuolet voivat kuitenkin kulkea tien Jeesuksen tai Marian kautta tai molempien, sillä alkaen sielusta ja päätyen hormoneihin, ei kukaan nainen tai mies ole sidottu oman sukupuolensa reagoitimalleihin tai kenenkään ei tarvitse pysyä niissä. Joistakin ihmisistä toinen tapa on helpompi ja toisista taas toinen. Mutta lopulta sisäinen kokonaisuus tulee selkeäksi. Katolisessa kirkossa oli aiemmin käytössä Jeesuksen sydämen ja "Marian puhtaan sydämen" -palvelus, joka nykyisin on jo lähes kokonaan unohtunut. Tämä sisäinen kehitys ei esimerkiksi edellytä olemaan katolinen tai ei, ja ei-katoliselta puuttuu kenties muodollinen Marian tuntemus, mutta ei siten myöskään ole niitä ennakkoluuloja, kuten on monien sellaisten ihmisten laita, jotka ovat olleet tekemisissä ulkoisen Marian palvelun kanssa.

Vasta se, joka on kulkenut tämän kaltaisen muuntavan tien, voi onnistua kehityksessä "yksin" ilman torjuntaa. Mutta tämän ei tarvitse olla yksinäinen polku. Suuremmasta sisäisestä vapaudesta käsin olisi suhde vastakkaiseen sukupuoleen mahdollinen tai vieläpä täydellisempi.

Tässä yhteydessä se minkä olemme saaneet isältä ja äidiltä haluaa tulla liitetyksi yksilön persoonallisuuteen.

Syvyyspsykologian elementeillä voi todellakin olla suhde uskonnolliseen kokemukseen. Eugen Drewermann pyrkii tähän toisella tavalla. Lähemmin tarkasteltuna uskonnollinen peruskokemus voi ilmetä myös erillisellä tasolla, josta se vaikuttaa psykologisiin prosesseihin. Nykyisin on olemassa tendenssi **nähdä uskonnollinen etsintä pohjimmiltaan kaikille ihmisille omana "kokonaisena, mielekkyyttä etsivänä ja rajat ylittävänä elinvoiman kimmokkeena"**, katso Hubertus Mynarek: *„Möglichkeit oder Grenze der Freiheit“*, 1977. On kuitenkin tehtävä ero muotoilemattoman yleisen hengellisen kimmokkeen ja uskonnollisen herätteen välillä, joka on tarkemmassa mielessä "religio" - uskonto (latinan sanasta "re-ligio" jälleenyhdistäminen Jumalan kanssa), joka yhdistää ihmisen jumalalliseen alkuperäänsä, jonka uskova kristitty uskoo olevan mahdollista Kristuksen kautta.

Jumalaa, maailman suurimpana salaisuutena, voidaan tuskin ratkaista yhden tieteen, yhdenlaisen kokemuksen tai yhden ainoan ilmiön kautta, vaan yrittämällä hyväksyä useita lähestymistapoja ja tarkastella kaikkea kokonaisuutena. Tätä on tapahtunut tähän mennessä vain hyvin vähäisessä määrin. Jos kristityt käyttäisivät alkemististä prosessia, jossa vasemman ja oikean aivopuoliskoa käytetään yhdessä (monet menetelmät ovat kokeilleet tätä), teologiset kiistat päättyisivät pian, sillä tulos olisi "luovan rakastava oivallus". Silloin olisi myös yksittäisten näkökantojen erikoistuminen mahdollista, mutta se tunnistettaisiin myös sellaisena eikä enää vaadittaisi, että ainoastaan yksi näkökanta on oikea Ihmiset tulisivat tietoisemmiksi siitä, että täydentävät toinen toisiaan.

Se joka pystyy noudattamaan Jeesuksen universaalia periaatetta "**Rakasta lähimmäistäsi kuin itseäsi**", voisi ajan myötä myös yksin saavuttaa saman ja paljon enemmän. Se joka pyrkii tähän itsensä ja lähimmäisensä samanaikaiseen rakastamiseen, tulee huomaamaan kuitenkin, että juuri se hänen pitää oppia ensin. Sisäinen " Täydellisemmäksi tuleminen" voi puolestaan helpottaa tätä rakkautta.

Kysymystä "Jeesuksen ihmetöistä", alkaen Kaanaan häistä, käsitellään myöhemmin omassa kappaleessaan. Mitä tulee "Maria-Sofian" naiselliseen jumalalliseen ulottuvuuteen", katso kappaleesta "Helluntain tapahtumat".

Perinteisessä teologiassa tapahtumaa on tulkittu kreikkalaisen Dionysos-kultin syrjäyttämiseksi tai symboliseksi yhteydeksi Israelin kohtaamiseen Jumalan kanssa ("*kolmantena päivänä...*", 2. Moos. 19:16), sekä kärsimyshistorian enteenä, jolloin viini saa syvemmän merkityksen.

*Kun Neitsyt **Mariaa**, Jeesuksen äitiä, pidetään hengellisenä äitinä niille, jotka haluavat hänen johdatustaan, on **Maria Magdaleena** niille, jotka häntä ihailevat, yhdistetty pikemminkin maalliseen rakkauteen.

Maria Magdaleena (Magdalan Maria) oli nainen, joka seurasi Jeesusta. Monet ajattelevat tradition perusteella, että hän oli prostituoitu, jonka elämän Jeesus muutti. Jeesus sanoi kuitenkin: "Hän on rakastanut paljon". Tämä ei välttämättä tarkoita paljon seksiä, vaan - vähintään myös - kykyä rakastaa ihmisiä, tuntea myötätuntoa heitä kohtaan ja olla hyvä heille. Maria Magdaleena rakasti Jeesusta, toisin sanoen hän rakasti Jeesusta miehenä ja ihaili häntä hengellisenä johtajana. Mystikko Jakob Lorberin mukaan Maria Magdaleenan tunteet Jeesusta kohtaan puhdistuivat yhä enemmän hengellisen rakkauden suuntaan. Näin siis rakkaus oli hänen tiensä ymmärtää Jeesusta ja Jumalaa. (Mahdollisesti samoin kuin Clara, joka rakasti munkki Franciscus Assisilaista 1100-luvulla, joka torjui hänet ensin, mutta joka myöhemmin hyväksyi hänet, kun Claran rakkaudesta oli tullut puhtaan hengellistä. (Tästä on olemassa mielenkiintoinen elokuva saksaksi ja englanniksi).

On olemassa erityinen perinnätieto, joka koskee Maria Magdaleenaa: "Pyhä veri, pyhä Graali" - legenda. Legendan mukaan Josef Arimatialainen ja Maria Magdaleena toivat mukanaan Graalin maljan (alkuperäinen malja, johon Jeesuksen veri kerättiin) Etelä-Ranskaan tai Englantiin. Muutamia ihmeitä liitetään tähän Graalin maljaan. (Graalin malja on myös jumalaisen rakkauden symboli). Maria Magdaleenaa koskevia spekulatioita on enemmänkin. Esimerkiksi ajatus, että hän olisi saanut lapsen Jeesuksen kanssa, josta olisi sitten lähtöisin myöhempi eurooppalainen kuningassuku (merovingit). Kukaan ei voi todistaa näitä nykyajan sensaatiokirjoihin perustuvia spekulatioita.

***) Mainitut käsitteet „anima ja animus" eivät ole uskon asioita. Useiden ihmisten kokemus on huolimatta siitä, ovatko he kristittyjä vai eivät, että miehillä ja naisilla on kulloinkin niin sanottuja maskuliinisia ja feminiinisiä psyyken piirteitä. Ne periytyvät ainakin osittain niiltä isältä ja äidiltä, joiden kanssa on kasvettu aikuisiksi ja joita voidaan oppia yhdistämään persoonallisuuteen. "Animus ja anima"-käsitteet eivät ehkä ole täysin yhteneväisiä tämän todellisuuden kanssa, mutta syvyyspsykologeilla on yritys ymmärtää niitä niiden taustalta käsin.

Kysymys:

Voinko parantaa suhdettani vastakkaiseen sukupuoleen Jumalan avulla?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Näkökohtia seksuaalisuuteen, myötätuntoon, empatiaan ja rakkauteen.

Kirkollisten seksuaalisuutta koskevien julkilausumien kehitys kuten myös kirkon sisäiset ja ulkoiset vasta-asettelut herättävät sen vaikutelman, että ihmisillä on tällä alueella äärimmäisen vaikeaa ylipäätään selvittää mikä ihmismäinen tai jopa "kristillinen" käyttäytymistapa voi olla. Ulkoiset moraaliset kiellot menettivät 60-luvulta lähtien suurimman osan merkityksestään, kirkko ei myöskään kyennyt etsimään esille perimätiedosta olemassa olevaa eettisesti merkityksellistä ydintä, joka sitten olisi voitu suhteuttaa nyky-yhteiskunnan

olosuhteisiin. Vastareaktion tukahdutetulle seksuaalisuudelle syntynyt "seksuaalivallankumous" johti toiseen äärimmäisyyteen. Uusi ideologia painotti seksuaalista suorituspakkoa (elinvoiman tuhlausta) ja jätti kokonaan huomioon ottamatta kaipauksen henkiseltä pohjalta luotuihin suhteisiin aiheuttaen alituisista välirikoista johtuvaa stressiä aina työkyvyttömyyteen asti. Sen vuoksi siitä jäi 80-luvulle tullessa jäljelle vain alistuminen, eikä silloinkaan ollut mahdollista löytää edes osittain mielekästä ideologiaa, joka veisi yhteiskunnallisen kehityksen tämän ääripään ohi. Sellainen saattaisi olla "omistusajattelun" voittaminen. Vuosisatoja pitkässä sukupolvien ketjussa on osoitettavissa ettei näitä kahta, vastuuta ja vapautta voi toteuttaa yhtäaikaaisesti nimenomaan miehen ja naisen suhteessa tai yhdistää harmonisesti toisiinsa ilman ihmisten kokonaisvaltaisen kehityksen lähestymistapaa. Esimerkkeinä on kuitenkin yksittäisiä kumppanuuksia, joissa tämä on nähtävissä tai myös todella onnistunut, viittaavat siihen, että tällaisia lähestymistapoja on mahdollista löytää.

Jeesus puhuttelee kuitenkin ihmistä hänen sydämessään ja puhuu mahdollisuudesta tulla kokonaiseksi ja täydelliseksi, mikä on ainoa perusta todelliselle vapaudelle. **Jeesus ei puhu sen ihmisen osan edelleen hajoamisesta, joka jo on ennestäänkin suurelta osin hajonnut, ei siis mistään kaiken hurmioituneesta kokemisesta, vaan pikemminkin sen uudelleen liittymisestä "sydämen viisauteen".**

Jeesus edustaa ihmisten vastuuta tosistaan. Hän ei kuitenkaan usko "myötäsyttyisiin pakkoihin" ulkoisessa muodossaan ja niiden yliarvostukseen tai jopa kateuden mustasukkaisuuden ja omistushalun verhoamiseen vastuun, uskollisuuden ja rehellisyyden käsitteisiin näitä väärin käyttäen. Hänelle kyseessä on siitä, missä hengessä ihmiset toimivat. Myös avioliitossa kaikki ei hänestä ole automaattisesti parhain päin, mitä sen ulkopuolella pidetään onnettomanä.

Rakastaa Jumalaa ja lähimmäistään kuten itseään, tarkoittaa myös itsensä rakastamista. Tämä Jeesuksen sääntö, joka syrjäytti Vanhan Testamentin kieltologiikan, on universaali asenne, joka menee läpi näiden kaikkien kolmen alueen ja yhdistää ne kaikki. (*Katso Mark. 12:33; Joh. 13:34; Gal. 5:14; Jak. 2:8*). Tässä yhteydessä lähimmäisenrakkaus on jotain muuta kuin vain vaistomainen huolenpito sukulaisista jne., mikä ei kuitenkaan tietenkään sulje heitä poiskaan. Johtuen tästä ihmisen roolista rakastavana apulaisen, aina kun tarpeen, itsensä rakastaminen ei ole egoistista laadultaan vaan sydämen hyvyttä, todellakin rakastaa itseään kehonsa mukaan lukien työkaluna palvella toisia ja/tai Jumalaa.

Rakkauden korkein muoto on ehdoton rakkaus. Vrt. jopa rakastaa "vihollistaan" Matteus 5, 43-48, mikä ei tarkoita viisaudesta luopumista.

Tässä yhteydessä tulisi olla ilmeistä, että esimerkiksi usein esitettävät väitteet, jotka asettavat seksuaalisuuden ja rakkauden yksinkertaisesti samalle tasolle, tai yrittävät asettaa samalle tasolle itseserakkauden ja itsetyydytyksen sekä fantasiat, ovat Jeesukselle vieraita. Mikä ennemminkin kuvastaa ihmisen yksittäisten voimien sisäistä eristämistä ja asettaa kuvia itsen ja todellisen olemuksen väliin, on vain yksi ihmisen epätäydellisyyksistä, joista voi oppia jotain, mutta jotka koskaan eivät voi olla tavoitteena.

Nykypäivän eurooppalaiset voivat kokea eräänlaista seksuaalisuuden muuntoa erityisesti silloin, kun kaksi ihmistä on yhteydessä toisiinsa ensin älyllisellä ja hengellisellä tasolla yhteisten toimien yhteydessä, ja oppivat siinä yhteydessä käsittelemään antipatia- ja sympatiantunteitaan. Nämä (eivät pääasiassa, mutta nimenomaan myös nämä) tulisi ottaa huomioon kun etsitään mielekästä suhdetta. Vasta myöhemmin tulisi fyysinen taso mukaan, mutta se ei olisi automaattisesti osa jokaista ystävyttä tai tapaamista. Sydämen voima voi silloin vetää puoleensa seksuaalista energiaa jonka ei tarvitse välttämättä kadota räjähdysmäisesti, kuten nykyisin niin usein tapahtuu kulttuurisella ehdollistamisella. Rakkaudellinen pohjavire kuuluu mukaan.

Monet hengelliset traditiot opettavat seksuaalisuuden muuntamista sen sijaan, että sitä tukahdutetaan tai jatkuvasti toteutetaan - mikä voi olla enemmän kuin Freudin "sublimaatio". (...). Vanhemmilla itämaisilla suuntauksilla oli mm. se puute, että ne aloittivat heti tällä seksuaalisuudella, sen sijaan että koko ajan annettaisiin kohdata koko ihminen, mikä nykyisin voisi säästää heidän tekniikoidensa oppimiselta, tai sen sijaan kuten ainakin nykyisin olisi sopivaa, aloittaa "ylhäältä käsin", oppia tuntemaan toisensa ensin henkisellä tasolla. Oikeana säilyy itämainen lähestymistapa, että rauhallinen (ei miehen tai naisen orgasmiin tähtäävä) yhdessäolo tällä alueella tuodaan vähitellen sopusointuun kokonaisolemuksen kanssa. Samanlaisia lähestymistapoja oli kristityilläkin aikaisemmin, mutta nykyisin ne ovat kadonneet, ja niitä pitäisi kehittää uudelleen. Minnelaulajat ja trubaduurit edustavat tämäntyyppistä tietämystä.

Koska seksuaalisuus voi aiheuttaa alitajuisia komplikaatioita, nähdään se useissa uskonnoissa tasapainoiluna liitettyä kumppanuuteen, jossa molemmat kykenevät käsittelemään yhdessä myös seuraukset. Ne, jotka haluavat välttää seksuaalista toimintaa ennen avioliittoa, voivat onnistua siinä, jos molemmat ovat tietoisia mitä haluavat ja mitä eivät halua ja tukevat toisiaan vastaavasti.

Jeesus hyväksyi tämän vanhan lähestymistavan, aina negatiiviseen luonnehdintaan asti himokkaista katseista jonkun toisen kumppaniin. Mutta tämä ei välttämättä sulje pois kahden ihmisen (jotka juuri ovat tavanneet) välistä innokasta tapaamista, tapahtumasta useammin kuin saattaisi ajatella. Tätä ei aina ymmärretä, edes ne kaksi ihmistä, jotka ovat kyseessä: "Kun kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimeeni ("minun hengessäni"), olen minä heidän kanssaan" (tai oikein käännettynä myös: "heissä"). Tämä ei edellytä virallista kirkollista kokousta, ei erityistä valmistelua, vaan voi tapahtua missä tahansa, missä "Jeesuksen henki" yhdistää kahta ihmistä mistä tahansa syystä. Ryhtyä tähän myös silloin, kun kyseessä on mies ja nainen, ja myös silloin kun he pitävät toisistaan (sympatia) ja säilyttää selkeä tietoisuus, että lähtökohta voi olla vaikea mutta se on välttämätöntä maailmalle. Kyseessä ei tarvitse olla suhde tai seksi, vaan asianosaisten tulisi rehellisesti selvittää mistä on kyse, jotta voivat hallita tilanteen.

Jo eläessään maan päällä Jeesus osoitti kuinka epäsovinnainen hän oli. Saattaa ilmetä, että sopivuussäännöt ovat tarpeen korkeintaan silloin, kun hän "ei ole heidän keskuudessaan".

Itsestään parantuva edellytys sopiville kohtaamisille ihmisten välillä on tutkimus omasta persoonallisuudestamme mukaan lukien "auran" ja/tai "karisman". Jopa parina ihmiset pysyvät yksilöinä, kahden ihmisen täydellinen sulautuminen pariskunnaksi ei ole sitä mitä Jeesus halusi.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

"Pyhä kiivaus" (ja näkökohtia tunteisiin).

*Johanneksen evankeliumissa, luvussa 2, 13-25 kuvaillaan Kaanaan häiden jälkeen kuinka "Jeesus puhdistaa temppelin". Jeesus ajaa kiivaasti kauppiaat ja rahanvaihtajat ulos temppelistä. Tällä teolla hän halusi antaa selkeän merkin maailman tekopyhyyttä vastaan, ilmoittaen temppelin olevan Jumalan huone eikä minkään markkinapaikan. Tilanteessa, jossa tiesi ettei voinut odottaa saavansa apua kaupungin tai kirkon virkamiehiltä, hän tuntee olevansa ainoa joka on vastuussa "hänen Isänsä talosta" ja suorittaa siksi omin käsin sosiaalisen vastarinnan teon loukkaamatta ihmisiä. "Totella Jumalaa enemmän kuin ihmisiä" **on Jeesuksen nöyristelemätön asenne yleisestikin.** Myös milloin hän sanoo: "Antakaa keisarille mikä keisarille kuuluu" (ja Jumalalle mikä Jumalan on) ei ole mikään nöyristelevä*

asenne, niin kuin niin usein on tulkittu, vaan pikemminkin pyrkimys säästää opetuslapsia hyödyttömältä kitkalta yhteiskunnallisten voimien kanssa, joilla ei ole heille merkitystä. Uskonnolla ja politiikalla on molemmilla omat lakinsa. Palvella kanssaihmiään ja haluta "parasta kaupungille" ei ole sekään nöyristelyä.**

Tässä yhteydessä voitaisiin asetta kysymys kuinka käsitellä emotionaalista kiihtymystä. Sillä jokaisella ei ole Jeesuksen tunteita eikä myöskään niin korkealla tasolla kuin hänellä, joka eli alituisen "positiivisesti värisevänä Jumalan edessä" ja myötätunnolla ihmisten kanssa ja jonka into perustui vain tietoisesti hyvään aikomukseen. Normaalilla ihmisellä lähes kaikki tunteet ovat alun perin sekoittuneet tiedostamattomaan ärsytykseen - reaktiomekanismit, jotka esiintyvät biografisesti erilailla ja erivahvaisina, mutta perusrakenteeltaan hyvin samanlaisena. Katsoa itseään, tyytymättä muiden tulkintaan, ja etsien jatkuvasti löytääkseen näitä mekanismeja omissa reaktioissamme, tarkastella niitä ja lopulta oppia hallitsemaan niitä ja/tai luovuttaa ne Jumalalle, on pitkä oppimisprosessi.

Vaikka tässä on kysymyksessä psyyke, tavanomaiset psykologinen analysointi ja/tai terapia - menetelmät eivät ole kovin soveltuvia Jumalan ja totuuden etsijälle.

Psykologia voi jopa estää meitä kehittymästä henkisesti, jos meillä on yksipuolisia tulkintamalleja taka-alalla mielessämme, jotka pyrkivät vähentämään psykologisia ongelmia liittyen seksuaalisuuteen ja varhaislapsuuteen. Lisäksi heikkouden "syyt" voivat tulla "perusteluiksi" pysyä sellaisena kuin on, sen sijaan että painotettaisiin, kuten Erich Fromm, inhimillistä kykyä kehittymiseen. Missä psykologia, siis "sielutiede", kannustaa tutkimaan psykologisia prosesseja ja kun psyyke/sielu nähdään enempänä kuin vain kemiallis-sähkösenä aivotoimintana, voisi sen opiskelu olla myös tässä hyödyllinen siltä.

Psykologinen tieteenala voisi kehittyä paremmin, jos se olisi valmis hyväksymään vaihtoehtoisten psykologisten suuntausten tietoa ja/tai väitteitä oman tutkimuksensa materiaaliksi. Ei ole kovin hyödyllistä haluta käsitellä kokonaisia ongelmakimppuja heti kokonaisuudessaan. Tehokkaampaa olisi, etsiä ensin tällaisten kimppujen yksittäisiä osia ja tutkia samalla tietoisesti onko kyseessä "malka omassa silmässä" vaiko "tikku toisen silmässä", ja kuka on vastuussa. Monet kristilliset koulukunnat painottaisivat enemmän ensimmäistä, koska se on vaikeampaa ja koska ensin pitää oppia tutkimaan omia ongelmallisia tekojaan ja koska nämä ovat itse korjattavissa. Kirkollisella ripillä on sikäli hengellisen puolensa lisäksi myös terapeuttinen vaikutus. Psykologiset koulukunnat näkisivät usein enemmän toisen näkökulman kuin uhrin. Lopulta huomataan, että molemmat puolet ovat enemmän tai vähemmän mukana. Esimerkiksi itämaiset hengelliset opit painottaisivat kummankin yhteyttä elämässä "karman"/kohtalon lähteenä.

Kun kysymyksessä ovat vaikeiden päivän tapahtumien jälkivaikutukset, voisi R. Steinerin menetelmä olla avuksi: päivää katsotaan retrospektiivisesti eli alkaen illasta taaksepäin aamuun. Sen jälkeen on helpompaa palata jälleen nykyisyyteen.

On myös mahdollista tehdä itselleen "sielun peili" kirjoittamalla luettelo ominaisuuksista, joita pitää parantaa sekä ominaisuuksista, joita haluaa tavoitella, ja käydä luettelo useinkin läpi.

Edistysaskeleet hengellisellä alueella vaikuttavat usein myös kanssakäymisen paranemiseen muiden ihmisten kanssa. Ihmiset ovat vähemmän ennakkoluuloisia ja tekevät vähemmän hätiköityjä johtopäätöksiä, kun itse ovat tulleet läpinäkyvimmiksi ja kyyenneet luopumaan kuormistaan. Kun Jeesus painottaa ei-tuomitsevaa asennetta ja sen tärkeyttä "mitä tulee ulos suusta", hän ei puhu täyttämättömästä moraaliseen vaateesta, vaan pyynnöstä aloittaa oppiminen. Tämä edellyttää, sen sijaan, että jatkaisi riitaa, menemään ensin hiljaisuuteen, ja sitten puhumaan rauhallisesti keskenään asiat halki. (*Katso myös kappale "Jeesus erämaassa"*).

Tässä yhteydessä on eurooppalaisia hengellisiä polkuja, jotka sisältävät hermo- tai tietoisuuskeskuksia, jotka joogassa tunnetaan nimellä "chakra" (antroposofia, universaalinen elämä, jne.) Näiden ajatusten ei automaattisesti voi sanoa olevan "ei-kristillisiä", niin kuin jotkut kirkot haluaisivat meidän uskovan, vaan ne olivat tunnettuja jo kristityille teosofeille keskiajalla (*J.G.Gichtel**), ja ne voidaan nykyisin tunnistaa jo olemassa olevina meissä, aivan kuten akupunktiopisteitä, jotka erityisesti tunnetaan Kiinassa, ei pidetä automaattisesti "taolaisina", koska nämä pisteet ja viivat voidaan mitata sähköisesti ja ovat todettavissa ihmisen kudoksissa myös kudosopillisesti.

** "Into" on tässä yhteydessä erotettava "innosta ilman ymmärrystä" (*Room. 10:1-3*).

Kysymys:

Voinko käsitellä tunteitani paremmin Jumalan avulla?

Katso lisätietoja lisäsivulta "Eettisten arvojen perusteet".

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Vuorisaarna (näkökohtia ymmärrykseen).

Paljon on kirjoitettu Vuorisaarnan aiheuttamasta arvojen suunnan muutoksesta (sekä vanhassa että nykyisessä) yhteiskunnassa. *Vrt. Matteus 5 - 7, 29*. Jotkut arvostavat sitä yhteiskunnallisten toimintojen yhteydessä. Toiset yrittävät mitätöidä tämän "mielen etiikkana" ja pitävät parempana niin kutsuttua "vastuuetikka", joka on vanhatestamentillinen rangaistusuhkausineen. Toiset yrittävät yksinkertaiset elää sen mukaan. Myös kristinuskon ulkopuolella Vuorisaarna arvostetaan (esim. Gandhi).

Myös tietoisuuden tutkimuksen näkökannalta on selvää, että Vuorisaarna on suunnattu erityisesti ihmisille, joille tietoisuus on enemmän kuin älyllinen analysointi, ja että elämä ei pääty heihin itseensä. "Hengellisesti köyhät", jotka myös "tietävät etteivät tiedä mitään (tai vähän)" ja ovat avoimella mielellä alituisesti suhteuttamaan, että Jumala tietää enemmän kuin he, ja että hän voi opettaa heille kaikissa asioissa vielä paljon, ovat "autuaita", joiden on "taivasten valtakunta". Tällainen asenne voi olla jatkuva ja voimakas askel kohti yksilön kehitystä, enemmän kuin toinen yleisesti "viisaana" pidetty asenne.

"Niiden, jotka kärsivät" ei aina tarvitse kantaa kohtaloaan yksin - ja hoitaa osaansa kokonaisuuden tilasta sen sijaan, että ohittavat kaiken kevytmielisesti. Jotkut myös auttavat kantamaan elinympäristönsä ihmisten taakkoja ja lopulta kansojen ja ihmiskunnan. Valtiomiesten sijaan nämä ovat nykyisin usein sosiaalisia liikkeitä. Kuka antaa heille tarvittavaa myötätuntoa? Kuka rukoilee heidän puolestaan, sen sijaan että aina vain rukoillaan vaikutusvaltaisten, kuuluisien ja taloudellisesti suurten puolesta?

"Kärsivälliset" ovat selkeästi vapaaehtoisesti säyseitä (eivät siis yksinkertaisesti niitä, jotka pelkäävät). He "tulevat perimään maan" ja ainoastaan heidän valvonnassaan se voi säilyä ja kehittyä.

"Ne, jotka janoavat oikeudenmukaisuutta": ei kateutta, vaan reilua oikeudenmukaisuuden etsintää itselleen ja muille avaa ihmiset sille mikä on heidän "yläpuolellaan". Ennemmin tai myöhemmin vastaus tulee, vaikkakaan ei aina sellaisena mitä he kuvittelivat. "Armolliset" kantavat vapaaehtoisesti ylös sisariaan ja veljiään ja kanssaluotujaan ja samalla tavoin kuin myös Jumala jo kantaa heitä.

"Ne, joilla on puhdas sydän" ja jotka ovat tunnistaneet ja siirtäneet syrjään henkiset silmälasinsa tai ennakkoluulonsa, "näkevät Jumalan". Tämä on kattavampi merkitys sanoille "Älkää tuomitko".

"Rauhantekijät", jotka myös saavat aikaan rauhaa, Fransiskus Assisilaisen rauhanrukouksen mielessä, myös antavat toisten tunnistaa, että muut voimat työskentelevät tässä kuin ne, jotka normaalisti määrittävät elämää. Niin heitä "kutsutaan Jumalan pojiksi (ja tyttäriksi)".

"Ne, joita vanhurskautensa vuoksi vainotaan" ja Jeesuksen vuoksi herjataan, he ovat siunattuja. Tämä oli usein myös heidän tunteensa, silloin kun heidän ulkoinen olemuksensa kärsi. Tämä ei tarkoita, että kärsimys olisi itsetarkoituksellista.

Näiden kutsuttujen tulee myös toteuttaa rooliaan "maan suolana" ja "maan valona". Erityisesti tässä kappaleessa Jeesus viittaa "lakeihin" ja Vanhan testamentin profeettoihin. Hän puhuu siitä, mikä on ollut oikein ennen hänen aikaansa ja tekee siitä hedelmällisen uudella tavalla, jolloin lait itsessään eivät ole etualalla vaan niiden lähde ja jolloin jokainen ihminen voi luoda uudelleen sisäiset elämän periaatteet.

Se joka "tavoittelee taivasten valtakuntaa, saa kaiken". Myös tässä saatetaan todeta, että todellakin älyllisen ajattelun tasoa ei ole tarkoitus tuhota, vaan avata, kyetä hyväksymään se mikä on peräisin korkeammalta, hengelliseltä logiikalta. **Kyse ei kuitenkaan ole siitä, että pitäisi karttaa maallisia "pakkoja" mässäilemällä korkeammalla hengellisellä tietoisuuden tasolla. Korkeammat oivallukset pitää kohdata maallisella tietoisuudella ja elämällä kunnes maailma on muuttunut.** Selkeys säilyy, tai voi syntyä vain milloin ihminen suhteessa tiettyihin kysymyksiin ulottuen tietämättömyydestä järkeilyyn, olettamaan, teoriaan ja uskoon, päätyen lopulta tietoon, joka on tärkeä kasvun perusta. Tässä on siis ero esimerkiksi puhtaaseen autuuden tavoitteluun, joka voidaan löytää joiltakin vanhoilta hengellisiltä suuntauksilta.

Tämän ajattelun korkeampi taso, jota on kuvattu Vuorisaarnassa (*katso myös seuraava kappale*) on tarkoitettu erityisesti ihmisille, jotka haluavat tehdä enemmän kuin vain käyttää sitä järjestääkseen uudelleen henkilökohtaisen hengellisen elämänsä. Polku suuntautuu ensin henkilökohtaiseen elämään, jossa voidaan etsiä kumppania tai "lähimpiä", kuten kappaleissa "Kaste" ja "Jeesus erämaassa" kuvataan. Tietoisuuden laajeneminen sisältää miehen ja naisen suhteet ja tunnistimet suunnataan sen jälkeen sitten useiden ihmisten väliseen hengelliseen vuorovaikutukseen. Tätä kuvattiin kappaleissa "Kaanaan häät" ja "...rakkaus". Tässä Vuorisaarna vetoaa jälleen hengelliseen ja eettiseen tasoon, joka avaa ne kattavammille hengellisille tavoitteille, jotka voivat muodostaa ihmisten suhteista yhteisön. Tämä vastaa, primitiivisellä tavalla, soinnun suhdetta intervalliin, intervallin kolmisointuun ja kolmisoinnun skaalaan - kokonaisuuteen.

Teologiassa on katsottu, että Vuorisaarnalla on yhteys Vanhan testamentin sanomiin: esim. *Psalmi 1 ja Jer. 17:7 alk.4. Moos. 12:3* mukaan yhdessä *Matt. 11:20* kanssa Jeesus nähtiin uutena Mooseksena. *Sak. 9:9* jakeestaalkavassa ennustuksessa "...hänen valtansa ulottuu merestä mereen" puhuttiin julistetun Jumalan valtakunnan maailmanlaajuisesta merkityksestä. On huomiota herättävää, että hän muuntaa Vuorisaarnassa useissa kohdin Vanhan testamentin lakeja uuteen muotoon: "...mutta minä sanon teille...". Hän ei siis puhu kirjanoppineiden rabbiinien tavoin vaan tietoisena siitä, että hän on Jumalan lähettäjä. Juuri tämä profeetallinen ja messiaaninen ominaisuus oli kiistanalainen niiden keskuudessa, joiden lähtökohtana oli Vanha testamentti.

Saksan- ja englanninkielisillä sivuilla ote Vuorisaarnasta, Matteuksen evankeliumista, luku 5: Autuaaksijulistus ja Suolana ja valona maailmassa.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Kristuksen kirkastuminen Taborvuorella (*Matt. 17*).

Monet Jeesuksen teot, alkaen keskustelusta Nikodemuksen kanssa (*Joh. 3*), jatkuen Vuorisaarnaan ja sokeana syntyneen parantamiseen sekä 5000 ihmisen ruokkimiseen vuorella, ovat symbolisia merkkejä Jeesuksen sisäisestä "kirkastumisesta". Tämä kirkastuminen on osittain sukua itämaiselle käsitteelle suuresta valaistumisesta. Henki valaistuu. Tässä kuitenkin viitataan lähempään yhteyteen Jumalan ja hänen henkensä kanssa. Jumalaa ei ymmärretä tässä vain absoluuttiseksi periaatteeksi vaan olennoiksi, joka on todellinen Jeesukselle ja niille, jotka seuraavat häntä.

Pelkkä "myönteinen ajattelu" - kun se ei ole egoistista eikä suuruudenhullua ja ilman teknistä manipulaatiota - saattaa todellakin siirtää ajattelun sellaiselle tasolle, joka muistuttaa sitä, mikä voi tulla Jumalalta. Se saattaa siis avata meitä Jumalalle tällä tavoin. Tämän suuntauksen kirjallisuus ei kuitenkaan ole käsitellyt tätä puolta tarpeeksi huolellisesti ja voi sen vuoksi usein johtaa itsepetokseen.

"Kirkastumista" se ei joka tapauksessa ole. Kirkastuminen ei yksinkertaisesti lisää positiivisia varmistuksia sekavaan valikoimaan henkisiä "ohjelmia", joita kaikilla ihmisillä on, niin että yhteensä syntyy ylijäämä positiivisia ohjelmia - sinänsä täysin mahdollinen harjoitus. Vaan se ratkaisee kaiken kyvyllä katsoa hengellistä alkuperää, vapauttaa mielen vääristymät ja harhaanjohtavat painotukset. Korkeampi Jumalallinen järjestys tulee näkyviin kaikessa. Kun ajatellaan tämän kaltaista kypsyyttä, on se korkeampi taso henkistä puhdistusprosessia, jota kuvataan kappaleessa "Pyhä kiivaus". Oivalluksen perustavammalta tasolta kaikki selkenee. Oivallus ei ole ajattelua, se vain tulee, ajattelun seurauksena tai ilman. Sitä ei voi pakottaa ja se vapauttaa meidät. Ajatusmaailmaa ei tarvitse enää torjua, niin kuin jotkut muut koulukunnat ovat yrittäneet.

Ajattelumme on vapautettu vaistomaisesta reaktiomallista, ja kontrolloitavasta analyttisestä ja synteettisestä ajattelusta tulee helpompi korkeamman järkeilyn työkalu Ajattelun erittelytaito edistyy, tulematta kuitenkaan ailahtelevaksi ("innottomaksi"). Tällöin ymmärretään esimerkiksi myös, mikä käytös on sopivaa missäkin tilanteessa.

Jeesuksesta voidaan olettaa ettei hänen tarvinnut eliminoida kaikkea sitä synkkyyttä, joka erottaa normaalin ihmisen tältä tasolta. Silti myös hänen on täytynyt kokea kirkastumisen kasvava taso. Myöhemmin niin sanotussa jäähyväisrukouksessa hän pyytää tuota kirkastumista, joka hänellä oli Jumalan kanssa ennen luomista. (*Joh. 17*)

Jotkut teologit tulkitsevat kirkastumista ja Pietarin Kristus-tunnustusta sitä taustaa vasten, että samaan aikaan oli juutalaisten sovituspäivä ja sitä seuraava lehtimajajuhla. (Sovituspäivänä pappi lausui Jumalan nimen temppelin Kaikkeinpyhimmässä ainoan kerran vuodessa.) Toiset näkivät tässä yhteyden Mooseksen kiipeämiseen Siinain vuorelle (2. *Moos. 24:16*).

Saksan- ja englanninkielisillä sivuilla on ote Matteuksen evankeliumin luvusta 17, 1-13: Jeesuksen kirkastuminen.

Kysymys:

Voinko Jumalan avulla järjestää ajatukseni uudelleen järjen nimessä?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Jeesuksen "ihmeteet".

Jeesus ei suorittanut ihmetekoja tyydyttääkseen ihmisten sensaationhaluja, eikä myöskään saadaksesen ihmiset uskomaan ulkoisten tapahtumien avulla. Hänen koko tietään ohjasi

sisäinen kirkkaus, joka kertoi hänelle mitä kulloinkin tuli tehdä, ei siis sen vuoksi, että "tämän tai tuon olosuhteen vuoksi saavuttaakseen tämän tai tuon vaikutuksen".

Parantamiset olivat usein "merkkejä" jostakin, joka oli suurempaa ja perustavampaa. Parantaessaan sokeana syntynyttä sapattina Jeesus vastasi, että syyt eivät olleet syntejä, "vaan, jotta Jumalan teot tulisivat hänessä julki". Vrt.. Joh. 5, 6-9; Joh. 6, Joh. 9, 3 .... Katso osasta 3 kappale "Jeesus ja parantaminen".

Samalla vanhojen ajatusmallien ravistaminen ja tällaisten tekojen syvemmän merkityksen pohtiminen olivat toivottuja sivuvaikutuksia. Jeesus hyväksyi, että oli olemassa ihmisiä, joilla oli tarve tarkkailla, laskea, mitata ja punnita, kuten oli epäuskoisen Tuomaan laita, jota voidaan pitää "luonnontieteilijätyyppinä" opetuslasten keskuudessa (...) (Katso osasta 3 kappaletta "Luonnontieteet ja usko Jumalaan") Jeesus ei halunnut pakottaa ketään. Se olisi ollut liiaksi tuomioistuimen kaltaista, eikä ollut myöskään tarkoitus provosoida ketään, joka ei vielä ollut kypsä ratkaisuun, kieltämään mitään.

Myös "Tuomaan evankeliumi" on lukemisen arvoinen apokryfikirja (Jeesuksen lauselmista koostuva kirja), oli sen kirjoittaja sitten Tuomas itse tai joku muu. Kristityt Egyptissä ja muualla ovat myös hyväksyneet tekstin.

Vastaavasti Jeesuksen "ihmeteot" eivät myöskään olleet hänen toimintansa pääasia. Usein hän teki niitä auttaakseen, sen jälkeen kun häneltä oli sitä pyydetty, ilman että suuria joukkoja ihmisiä olisi ollut läsnä, ja hän "uhkasi" ihmisiä etteivät he kertoisi näistä eteenpäin.

Kun nykyisin teologit Bultmannin "myyttien poistamisen teologian" koulukunnasta lähtevät siitä, että he voivat selittää nämä ihmeteot olemattomiksi tai symbolisiksi kuvauksiksi, on selvää että he vain soveltavat ajatuksiaan 1800-luvun mekanistisen ihmis- ja maailmankuvan näkökulmaan sopivaksi, ja että eivät edes harkinneet huomioivansa myöhempiä tieteellisiä virtauksia. Sillä myöhemmät suuntaukset, kvanttifysiikassa, biologiassa ja biofysiikassa, luonnontieteiden ja parapsykologian tutkimuksissa, astrofysiikassa, jne., ovat jo kauan sitten saavuttaneet kehityksen tason, joka poistaa raamatullisten tapahtumien "uskomattomuuden". Tämän ei tarvitse edustaa "Jumalan olemassaolon todisteen" etsintää.

Yksi asia kuitenkin pysyy oikeana tällä teologisella koulukunnalla, nimittäin että ne eivät pidä tarpeellisina tieteellistä todistettavuutta uskon edellytyksenä.

Valistuksen ajan yksipuolisuuden ajat ovat ohi. Myös tiedemiehet voivat nykyisin uskoa tulematta skitsofreenisiksi. Aikana, jolloin ihmiset eivät epäröi uskoa parapsykologisiin kykyihin, kuten lusikan taivuttamiseen etäältä (huolimatta joistakin huijareista), olisi absurdia kieltää paljon suuremmalta Jeesus Kristukselta tällaiset kyvyt. Jeesus toimi muista syistä kuin vain huvin vuoksi taivuttaakseen lusikoita, mutta nykyisin monet erilaiset kokemukset viittaavat kuitenkin siihen, että Jeesus todellakin kykeni vastustamaan luonnonvoimia - ja on aivan yhtä tärkeää nykyisin pohtia tätä ilmiötä, nykyisen ihmiskuvamme, kokonaisvaltaisen tai kristillisen paranemisen, jne. kannalta.

Tällaiselta hengelliseltä näkökannalta katsottuna Jeesus ei ole vastakohta "Ihmisen poika" Jeesuksen havainnoimiseksi, joka halusi antaa näkyvän esimerkin yksilöille ja heidän suhteilleen tai yhteisölle. Usein tämä ilmeinen vastakohta oli se, joka sai kieltäytymään hyväksymästä ihmetekoista, koska asianomaiset silloin ajattelivat, että heidän täytyy puolustautua vääriltä suuntauksilta, jotka johtavat harhaan inhimillisestä ja sosiaalisesta kristillisyydestä. Todellisuudessa tarvitaan nämä molemmat puolet valaisemaan kuvaa Jeesuksen todellisesta (rakentavasta) radikaalisuudesta ja hänen yhteydestään tahtoon ja siten myös Luojan voimaan.

(...) Energialla ei tässä yhteydessä tarkoiteta abstraktia voimaa, se on samanaikaisesti Jeesuksen olemuksen vaikutus.

Esimerkiksi itämaisessa joogassa energiaa usein pidetään jonakin, joka on jotain erillistä. Myös nykyisin paraneminen voidaan saada aikaan sen alkuperäisessä mielessä rukouksella ja ottaen huomioon ihmisen sisimmän, joka on yhteydessä Kristukseen, joka haluaa ihmisten tulevan parannetuiksi ja täydellisemmiksi - jotka silloin voivat tehdä jopa Kristuksen nimeen "suurempia tekoja kuin hän".

Mutta yliluonnollinen parantuminen itsessään ja siihen liittyvä hengellinen edistys ovat kuitenkin aina riippuvaisia Jumalan armosta, jota kukaan ei voi pakottaa, huolimatta kuinka paljon tahansa yritämmekin.

Katso tästä lisää myös: 1. Kor. 12, 7-11; Apostolien teot 2, 17-20; ja tämän kirjoituksen kappale "Helluntain tapahtumat" .

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Lasaruksen henkiinherääminen.

Opetustensa alusta lähtien tähän asti Jeesus uudisti kaikki ne inhimillisen olemisen tasot, joiden kanssa muinaiset mystikkokoulukunnat olivat kamppailleet vuosituhansien ajan. Tämä mahdollisti ihmisen sisimmän "ylitietoisuuden" tuomaan itsensä julki jokaisen inhimillisen olennon, joka seuraa tätä tietä, kehossa, psyykessä ja mielessä. Tällöin kehittyi kyky tietoisesti selkeyttää, liittää ja laajentaa alitajunnan yhä syvempiä ja vanhempia tasoja.

Muinaiset egyptiläiset mystikot tunsivat polun hengellisestä alaspäin fyysiseen elämänhaluun.

Lasaruksen henkiin herättämisessä (Joh. 10:39-11) ilmenee toinen syveneminen. Ensinnäkin muistuttavat jotkin näennäisesti merkityksettömät yksityiskohdat selvästi edellä mainittua egyptiläistä tietoa. Tämä sisältää kokemuksen, jossa ihminen kolmen päivän ajan vietti tilassa, jonka nykyinen parapsykologia tuntee "Out-Of-Body-Experience"-kokemuksena, siis kehon ulkopuolisen kokemuksena, kuin lentouudessa, mutta tietoisena. Ruumis lepää näennäisesti kuolleena. Uudelleen heräämisensä jälkeen ihmisellä oli sisäinen varmuus, että olisi olemassa hengellisenä olentona fyysisen kuolemansa jälkeen. "Hierofanttien" piti pitää huolta, että koehenkilö heräsi viimeistään kolmen päivän kuluttua maalliseen tietoisuuteen. Sen jälkeen herääminen ei enää olisi mahdollista ja ruumis olisi alkanut mädäntyä. Juuri tästä meille on kuitenkin kerrottu Lasaruksen tarinassa, että neljän päivän jälkeen "hän jo haisi". Niinpä **herättämisvoiman piti mennä syvemmälle, vaikuttaen fyysiseen olemukseen**, jotta hänet "saataisiin noudettua takaisin". Raamatun tapahtumilla on taipumus näyttää, että kristillisyyden henki voidaan tunnistaa myös aineellisessa ja ulkoisissa teoissa - taipumus, johon vasta meidän päivinämme voidaan todella tarttua, sen jälkeen kun esimerkiksi aiempien vuosisatojen mystiikka ensin on tunkeutunut älyllis-hengellisten tasojen läpi.

Kaikkien uskontojen opit kuoleman jälkeisestä elämästä ovat lähtöisin todennäköisimmin tällaisesta fyysisen kehonsa ulkopuolella olemisen kokemuksesta kuin filosofisista pohdinnoista, jotka eivät erityisemmin soveltuneet esi- ja varhaishistorian sekä antiikin ajan ihmisten tietoisuuden tilaan. Tarkempaa tietoa aiheesta löytyy *Jean Gebser teoksesta "Ursprung und Gegenwart"*. Gebser erottelee arkaisen, maagisen ja myyttisen tietoisuuden tason ennen teoreettista älyä ja siihen myöhemmin liittyvää tietoisuutta. Josko näiden tasojen välillä pitää olla katkoksia, on toinen kysymys. Niitä voidaan kuitenkin nykyisin ymmärtää. Myös Steiner painottaa vanhojen tietoisuustasojen vastakohtaisuutta nykyisen tietoisuuden kanssa. Ainoat muistot siitä voidaan löytää nykypäivänä kasvavien yksilöiden eri ikäkausista.

Vertailu antiikin ajan initaatiomenoihin ei tarkoita, että Lasaruksen kuolleista herättäminen oli rituaalinen teko, joka oli sovittu siihen ulkoisesti osallistuvien kesken, kuten muinaisessa

Egyptissä. **Jeesus vapautti usein toimintansa kulttisäännöistä ajallisesti (esim. sapatti), tilaa koskevasti (esim. temppeli) tai tilanteeseen liittyvällä tavalla. Vasta tästä itsenäisyydestä käsin hän joskus vapaaehtoisesti käytti sellaisia olosuhteita myönteisesti, esim. Pessah-juhla (pääsiäinen), temppeli, ... Niin, että hän saattoi olla esimerkkinä kuinka käsitellä esim. tiettyjä suuntauksia kuten astrologisten näkökantojen hyväksymistä, "voimapaikkoja", ja rituaaleja. (Katso myös Marko Pogacnikin teoksia : "Healing of the Hearth of the Earth", "Christ Power and Earth Goddess",...)**

Lasaruksen kuolleista herättämisen yhteydessä Jeesuksesta ja ihmisistä hänen ympärillään tuli myös näkyvämpiä ulkopuoliselle maailmalle. Tässä voidaan nähdä myös Jeesuksen laajentunut tietoisuus, joka sisältää myös opetuslasten piirin ja hedelmöittää nyt myös suurempaa sosiaalista yhteisöä. Samantapainen tajunnan laajennus voi tänä päivänä olla tuloksen ihmisillä, jotka jäljittelevät Jeesusta kun heidän ryhmätoimintansa säteilee ulospäin.

Seuraavaksi Jeesuksen kärsimyshistoria. Juutalaisten ylipappi puhuu mitä tulee tapahtumaan Jeesukselle ja kansan kohtalosta (*Joh. 11*). Profetaalisessa näkemyksessään hän havainnoi oikein, että Jeesus tulee kuolemaan kaikkien puolesta. Mutta hän tulkitsee väärin, että Jeesus vahingoittaisi kansaa, jos hän jäisi henkiin. Tämä edellyttää tietoisuutta, joka on ajattelun tuolla puolen, kykenevä tarttumaan prosesseihin ja niiden sisältöön samanaikaisesti. Tämä kyky pitää hankkia. Se ei ole identtinen vaistomaisesti ilmaantuvien kuvien kanssa. Syviä syitä voidaan paljastaa, ratkaista ja luoda. Negatiivisia tai muita ajatuksia ei voida enää puolittain tietoisesti säilöä alitajuntaan. Ne eivät enää voi kerääntyä ongelmarakenteiksi, jotka vaikuttavat syvemmillä ja myös fyysisillä tasoilla. Näitä ongelmia voi ratkaista myös takautuvasti, jos noudattaa näitä lakeja. Tie vapaaseen, luovaan tulevaisuuteen on avoin.

Englannin- ja saksankielisillä sivuilla on ote Johanneksen evankeliumista 11: Lasaruksen henkiinherääminen

Kirkkoisä Clemens Alexandriasta omisti vielä laajemman "salaisen" version Markuksen evankeliumista. Tämä oli hänen sanojensa mukaan "hengellinen evankeliumi niiden käyttöön, jotka olivat täydellistymässä, palvellen heidän "tietoisuuden edistystään". Se sisältää Markuksen ja Pietarin muistiinpanoja Lasaruksen henkiinherättämisestä, jotka jätettiin pois yleiseen käyttöön tarkoitetuista evankeliumeista. Vain Johannes ja hänen oppilaansa ottivat näitä tapahtumia avoimesti evankeliumiin. Clemens kuvailee Jeesusta "mystikoksi" tai "hierofantiksi", ts. sellaiseksi, joka (erona vanhaan mysteerikulttiin) johdatteli tai paljasti uusia mysteereitä (uskon salaisuuksia) *Vrt. prof. Morton Smith "The Secret Gospel... (salainen evankeliumi; joka tosin teki myös kyseenalaisia johtopäätöksiä).*

Kysymys:

Voinko aavistaa, että Jumala voi yhdistää elämän ja kuoleman aivan kuten valveilla olon ja unen?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

"Karitsat".

Jonkin aikaa ennen jalkojen pesua Jeesusta ja niitä, jotka olivat hänen kanssaan, kutsuttiin "karitsoiksi" - *Joh. 10, 11-18*, aivan kuten Jeesusta itseään puhuteltiin "Jumalan karitsaksi". Opetuslasten avoimuutta, tai mitä he olivat tähän mennessä saavuttaneet, painotetaan tällä (erityisesti mitä tulee Jeesukseen) aivan kuten Jumalan ja Jeesuksen suhdetta. Vaikka olisi jo kuinka kypsäkin, ihminen voi tuntea itsensä uudelleen kuin tyhjäksi sivuksi tai lapseksi. Todellinen edistyminen johtaa vaatimattomuuteen, vaikka ylpeys olisi voitettava aina uudelleen ja uudelleen. Tästä kasvaa oivallus, että kaikki ovat merkityksellisiä, mutta heillä

on viime kädessä pieni rooli suhteessa Jumalaan. Voidaan puhua myös "nöyryydestä", mutta vapaassa ja hengellisessä mielessä eikä matelevasta käyttäytymisestä maallisia auktoriteetteja kohtaan. Tässä syntyy usein väärinkäsityksiä. Ei ole sattumaa, että Jeesus sanoo samassa kappaleessa "Minä olen ovi". Se, joka avaa sydämensä Kristukselle, sille on myös ovi avoinna Jumalan luo, joka on edellytys kaikelle sen jälkeen tulevalle.

"Lampaat" asetetaan myös vastakkain "vuohien" kanssa (esim. Matt. 25:32-33).

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Kristus ja "jalkojen peseminen" sekä Kristuksen voitelu Betaniassa.

Loppuosa evankeliumien tarinasta kertoo aina vain symbolisemmin tapahtumista, ja samanaikaiset yksityiskohtaiset opetukset puuttuvat. Viimeistään tässä kohdin voisimme unohtaa kaupallisen "Kaikki Jeesuksesta - paljastustarinoita", joiden jälkeen emme kuitenkaan tiedä mitään. Vaikka jotkut ulkoiset tiedot voivat olla hyödyllisiä, mutta vain meditatiiviset pohdiskelut voivat johtaa ratkaisevaan oivallukseen. Tulokset voivat kuitenkin toimia herätteenä toisille heidän ponnisteluissaan oivalluksen saavuttamiseen eikä kukaan pappi tai historioitsija voi tehdä sitä heidän puolestaan.

Jalkojen pesu on Raamatussa (*Joh. 13, 1-20*) selventävä muunnelma puhdistautumisesta. Koska tällaisten "esoteeristen" kohtien merkitystä myöhemmin tuskin kuitenkaan ymmärrettiin, niiden annettiin jäädä sensuroimatta. Asianosainen on "täysin puhdas", ei siis ole kysymys jaloista vaan niiden symbolisesta merkityksestä koko persoonalle. Eri kulttuureissa tämän tyyppinen ajattelu analogioina oli yleistä: Samat toiminnot voidaan löytää ihmisen elimistöstä, toisin sanoen mikro- tai mesokosmoksessa (meso = keski) ja ympäröivässä luonnossa, joka kuuluu makrokosmokseen. Jalat ovat maata kohti ja niiden liikkeet seuraavat tahtoa. Mitä tahansa tietä yksilö "kulkeekin", se edellyttää (vapaan) tahdon päätöstä. Tämä tahdon ja sen ristiriitaisten oikkujen puhdistaminen esitetään jalkojen pesun sisältönä. Vrt. myös, että Jeesus *Matteuksen evankeliumin luvussa 25, jakeissa 31-43*, arvostaa hyviä tekoja enemmän kuin kirkollisia seremonioita.

Tämä toiminta ei kuitenkaan, kuten kaikki tapahtumat, jotka seurasivat, edusta vain niiden yllykkeiden toistoa, jotka oli jo annettu vuosia aiemmin ihmisen eri hengellisten osa-alueiden puhdistamista varten. Kaikkea hallitse se tosiasia, että Jeesus tiesi aikansa tulleen ja että hänen opetuslastensa pitäisi tulla tarpeeksi kypsiksi levittämään "tiettyä jotakin" itsenäisesti ihmisten keskuuteen laajemmin. Ei vain heidän henkilökohtaiset ominaisuutensa (tässä tapauksessa heidän hyvä tahtonsa) heidän sisäisen minänsä valvomana ole enää tavoite kuten tähän asti. **Tämä korkeampi ei-egoistinen minä - nyt yhdistyneenä "persoonaan", voi nyt itse yhä enemmän tulla yhdeksi "Kristuksen kanssa, joka on ottanut meissä hahmon", kuten "itsejen itse".** Elämä ei enää ole vain puhtaasti "henkilökohtainen kohtalo".

Tätä kokemusta voisi kuvailla lähinnä seuraavasti: toiminnon sisäinen käsittäminen johtaa sellaiseen puhtauteen, että kaikkea voi nyt kontrolloida suoremmin sisäisestä lähteestä olemuksemme eri kerrosten läpi. Tämä on kuitenkin aluksi tahdon alainen teko. Tunteminen ja oivaltaminen tulevat vähitellen niin täydellisiksi, että ihminen voi tarkemmin selittää ärsykkeidensä syyn. Myös Jumala sisimmässämme seuraa järjestystä, aivan kuten kasvavan lapsen askeleita. Tämä ei tarkoita, että tämä uusi kehityksen vaihe kehittyisi "päättömästi". Eettisen tuntemisen ja selkeän oivaltamisen kehitys on jo aikaisemmin vahvasti sysätty liikkeelle. Puuttuu vain ajattelun halun tuntemisen lisätäydellistyminen Kristuksen hengessä, kun tahto jo sen nyt vastaanottaa.

Toinen tapa kokea nämä vaikeasti kuvattavat vaiheet voisi olla tietoisesti tuleminen omasta tietoisuudesta, tai tarkastella elämää (suojelus)enkelin tai korkeamman itsensä näkökulmasta. (Enkelimäinen) Korkeampi itse voi nyt näyttäytyä voimakkaammin yhdistyneenä Kristuksen kanssa ja käy siten läpi muuntumisen. Enkelikokemukset ovat nykyisin melko tavallinen osa uusia hengellisiä liikkeitä, kun taas kristityt Raamatusta huolimatta usein epäilevät onko enkeleitä ylipäätään olemassa, puhumattakaan mitä meidän "oma" tai kansankielellä "suojelusenkelimme" voisi pitää todella sisällään ja miltä tällainen yhteys voisi näyttää. Mutta Kristus edustaa muotoilua, ihmisen henkilökohtaista olemusta, ja säilyttäen elämän saavutukset, myös silloin kun avaa itsensä "enkelien" persoonattomille energiamaailmoille. Myös Kristukselle ihminen, jolla on tällaisia kokemuksia, ei vielä lainkaan ole täydellinen. Jeesus antoi ensimmäisen välähdyksen tähän opetuslapsille jo Johanneksen evankeliumin luvun 1 tapahtumissa. Jotkut hengellisesti suuntautuneet ajattelevat, että kokemus enkeleistä on riittävä ja sen jälkeen voisi vetäytyä maallisista asioista, todellisuudessa tutkimus näillä alueilla edellyttää niin paljon jo saavutettua vakautta, ettei sen pitäisi päättyä illuusioihin. Hengen laajempi tunkeutuminen maalliseen elämään saattaa vasta alkaa. Vihjeenä mainittakoon tässä, että esimerkiksi Steiner hengentieteiden tutkijana pitää ihmisen evoluutiota maan päällä pitkien aikakausien seurauksena ja monet muut koulukunnat myös. Lisäksi on muita muotoja, kuten hypnoottisspiritistinen "henkien manaaminen", jolla ei ole mitään tekemistä tässä tarkoitettun arkkityyppisen peruskokemuksen kanssa enkeleistä. Ihmisillä on kuitenkin monia vakavasti otettavia ponnisteluja olla yhteydessä enkeleihin arkielämässään.

Jalkojen pesun yhteydessä on tähän mennessä hyvin vähän kiinnitetty huomiota siihen, että tuo kohta, *Joh. 12*, on läheisessä yhteydessä kohtaan, **jossa Maria Betaniassa voitelee Jeesuksen symbolisesti ja kuivaa hänen jalkansa hiuksiinsa**. Tekeekö hän sen vain ihmisenä, vai edustaako hän tässä myös Jumalan naisellista puolta, kuten Maria, Jeesuksen äiti ja Maria Magdaleena - joka todennäköisesti ei ole sama kuin Betanian Maria? Miksi tämä edeltää tunnettua "Jalkojen pesua"? Näille - vaikkakin epäjohdonmukaisille - feministisen kokemusteologian lähestymistavoille on varmasti myös olemassa vielä löytymättömiä tai vain osittain löydettyjä aarteita. "Viimeinen voitelu" esimerkiksi katolisessa kirkossa voidaan nähdä heijastuksena tästä tapahtumasta.

Lisäksi on merkillepantavaa, että jalkojen pesu ei koskenut yksinomaan Jeesusta vaan, että myös opetuslapsia rohkaistaan pesemään toistensa jalkoja (aivan kuten ehtoollinen - toistaiseksi - annettiin syntyneen yhteisön käsiin universaalisen pappeuden merkityksessä). Jalkojen pesun yhteydessä jalostunut tahto tai elämän halu **laajennetaan omasta olemuksesta ympäröiviin ihmisiin**, ensin siihen henkilöön, jonka jalkoja pestään ja sitten muihin ja kaikkiin opetuslapsiin, joiden kanssa hän jakoi vastuun.

Jalkojen pesu voidaan ymmärtää myös toisille tehtävänä palveluksena. Vain tällä jalkojen pesulla he "ottavat osaa häneen", kuten Jeesus sanoo. Tämä korostaa monessa mielessä tämän askeleen laajalle ulottuvaa merkitystä. Tätä voidaan verrata nuorison käyttämään sanontaan: "olla kimpassa". Kyse ei kuitenkaan enää ole siitä, "että on suhde" vaan "olla (elävässä) suhteessa". Jalkojen pesu voidaan ymmärtää vain "askeleena eteenpäin". Toimituksen ulkoiset yksityiskohdat ovat vähemmän merkityksellisiä. Alkemistisen käyttämässä mielessä, ulkoisia toimintoja hyödynnetään sisäisten asenteiden ja prosessien havainnollistamiseen. Toimituksella on merkitystä, mutta nimenomaan vain jos sisäinen asenne on olemassa. Edes toimitusta suorittavan papin mahdollinen oikea asenne ei olisi riittävä, siihen tarvitaan asianosaisen oma asenne, sillä siitä on kyse. Tämä koskee myös ehtoollista - teologien eri koulukunnat eivät ole yhtä mieltä sen eri puolista. He saattavat jopa olla oikeassa näkökannoissaan, mutta juuri tätä asianosaisen henkilön tietoista muuntumista ei arvosteta kunnolla, ei katolisen eikä evankelisen kirkon taholta.

Vaikka helpommin ymmärrettäviin opetuksiin osallistui esimerkiksi 5000 ihmistä ja myöhempiin 500 tai 70, jotka vielä saattoivat osallistua vaikeampiin askeliin, niin jalkojen pesuun osallistui enää vain 11 opetuslasta, jotka olivat oppineet paljon Jeesukselta ja jotka

olivat tarpeeksi valmentautuneita asian ymmärtämiseen. Juudas mahdollisesti ei kyennyt. Jeesus ei myöskään opettanut kaikkia opetuksiaan kaikille heti, vaan askel askeleelta. On kuitenkin mahdollista, että useat henkilöt saattavat tehokkaasti aloittaa meditointinsa tapahtumilla, jotka johtavat aina ristiinnaulitsemiseen asti. Tätä yrittivät myös kristityt ruusuristiläiset. Jalkojen pesu, ruoskiminen, orjantappurakruunu, ristiinnaulitseminen ja hautaaminen, ylösnousemus ja taivaaseenastuminen olivat heille "kristillisiä initaatoriittejä" Muunnettuna ymmärrettäväksi myöhemmälle ajalle, myös seitsemän päivän unikuvat olivat tuloksena tästä (*chymischen Hochzeit des Christian Rosenkreutz*", 1616, jonka on kirjoittanut luterilainen teologi J.V. Andreae jonkinlaisen satiirin tai sadun muodossa).

Useimmiten tällainen askel ei ole täydellinen kun se koetaan ensimmäistä kertaa elämässä, joko meditaatioissa tai unessa. Ihmisen olemassaolo kaikkine kykyineen voi laajentua moneen suuntaan. Muut askeleet voivat seurata tai limittyä edellisten kanssa, mutta uudet ominaisuudet voivat täydentyä tietyllä tavalla vasta kun edelliset askeleet, joille ne perustuvat ovat ensin täydentyneet.

Voitelua Betaniassa seuraa *Johanneksen evankeliumissa, luvussa 12*, Jeesuksen saapuminen Jerusalemiin juhliittuna Messiaana. Jalkojen pesun jälkeen seuraa (Joh. 13-17) ilmoitus Jeesuksen kavaltamisesta, jäähyväispuhe ja Jeesuksen rukous.

Teologit ovat usein nähneet jalkojen pesemisen tekona, joka viittaa lähestyvään ristiinnaulitsemiseen; tai esimerkkinä palvelemisesta Jumalan puhdistavalla rakkaudella. Se ilmoitettiin kuitenkin myös suoraan vaikuttavana tekona.

Englannin- ja saksankielisillä sivuilla on ote Johanneksen evankeliumista 13,3-15. Jalkojen pesu.

Kysymys:

Haluaisinko pyytää Jumalalta* - ellen ole jo tehnyt niin -, että hyvä tahto muita kohtaan tulee osaksi minua - vaikka se onkin rasittavaa?

*Myöhemmin: pyytämisen (rukoilemisen) sijaan uskominen, ts. vakuuttuneisuus. Vielä myöhemmin: Jumalan vaikutuksen (armon) kokeminen.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Ehtoollinen, Saapuminen Jerusalemiin, Vangitseminen ja ruoskiminen.

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin juhliittuna Messiaana - *Joh. 12, 12-19*. Kovettunut pappiskasti tiesi kuinka painaa ihmisten "psykologista nappia" ja siten saada massojen mieliala käännettyä osittain negatiiviseksi. Henkilöt, jotka tiedostavat omat negatiiviset mielialansa ja välinpitämättömyytensä ja yrittävät muuntaa näitä vaikutuksia, kykenevät olemaan vakaampia ja lähempänä Jumalaa. Heitä ei voi siksi niin helposti manipuloida joukkosuggestiolla tai ulkoisilla negatiivisilla voimilla. Massasuggestion todellisuus havaittiin 1900-luvun joukkotapahtumissa.

Kun sotilaat tulevat vangitsemaan Jeesusta (*Joh. 18*), Jeesus näyttää ettei ole heidän kontrolloitavissaan. Silti hän antaa sen jälkeen kaiken tapahtua itselleen.

Jeesuksen "ruoskiminen" (*Joh. 19, 1*) osuu hänen selkäänsä. Ihmisen "keskiosa", hänen tunteensa, hänen kärsimyksen voittamiskykynsä, ovat ominaisuuksia, jotka voivat nousta esiin meditaation aikana oivalluksessa eivätkä passiivisen epätoivoisen kärsimyksen aikana. Silti kaikki kristityt mystikot kertovat Jeesuksen tuskasta, jonka he vapaaehtoisesti tai vastentahtoisesti kokivat sielussaan. Jeesus ei siis paennut tätä kipua pelokkaana, vaikka

hän varmastikin olisi voinut tehdä niin, kuten intialaiset mestarit, jotka harjoittavat "Pratjaharaa", joka tarkoittaa "aistien hallintaa". Enemminkin voi tuntea tietoisuuden laajentumisen kohti toisten kärsimystä.

Huomattakoon, ettei ollut koko totuus, tehdä, ruoskimisesta tietyn "intiaatioaskeleen" symboli, aikalaisten kehityksen taso matkalla kohti suurempaa täydellisyyttä. Näyttää siltä, että Jeesus jo **ehtoollisen** aikana pani alulle tämän askeleen, joka seurasi voittoa Betaniassa (*Matteus 26 26-29*). Ehtoollinen on parempi symboli sille, mitä Jeesus antaa kärsivälle ihmiskunnalle. Leipä edustaa Jeesuksen Kristuksen olemusta (tai sielua), "Jumalan sanaa". Viini edustaa Kristuksen jumalallista henkeä, joka tekee sanasta elävän epäitsekkästä toimintaa varten. Katolinen kirkko painottaa leivän ja viinin olemuksen muuttumista Kristuksen lihaksi ja vereksi, evankeliset kirkot painottavat Jeesuksen muistojuhlaa. Toisaalta molemmat ovat oikeassa. Tieteelliset tutkimukset ovat osoittaneet, että katolisen kirkon "vihkivesi" näyttää vesimolekyylien muutosta. Mutta varsinaisesti tärkeä näkökanta olisi muutos osallistuvissa henkilöissä itsessään, siten että he keskittyvät asennoitumaan muuttumiseensa Jeesuksen Kristuksen "Lihan ja veren" hengessä. Sen vuoksi leipä ja viini toimivat samalla havaintoapuna. Jotkut yrittivät jopa, puhtaasti hengessä asennoitua muutokseen "Kristuksen lihan ja veren" hengessä - ilman leipää ja viiniä - ja tunsivat vaikutuksen. Tämä on kuitenkin paljon vaikeampaa. Ja - kun joku haluaa harjoittaa siunatun aterian harjoittamista, ilman kirkon "sakramenttia", sitä voidaan kutsua "Agape-ateriaksi" - "rakkauden ateriaksi".

Ruoskiminen voidaan ymmärtää eräänlaiseksi, tietämättömien tahojen karikatyyrivastaukseksi siitä, mitä oikeastaan tapahtui eikä sillä ole keskeistä roolia meditaatioissa. Sama koskee seuraava orjantappurakuunausta. Vanhat esoteeriset opit (joskus yksipuolisine painotuksineen kärsimyksestä) suhtautuvat uudempiin oivalluksiin samoin kuin Johannes Kastajan vanha esitystapa Jeesuksen ja hänen opetuslastensa oppeihin. Jokainen on vapaa valitsemaan kumpaa näistä teistä haluaa kulkea.

Teologisesti on myös keskusteltu siitä, oliko ehtoollinen oma muotonsa juutalaisesta pesah-ateriasta vai korvasiko Jeesus itse vanhan juhlan tässä julistettavana todellisena "uhrikaritsana". Jeesuksen solmima Jumalan uusi liitto ihmisten kanssa (uusi testamentti) (*Luuk. 22:20*) yhdistettiin kohtiin 2. *Moos 24:8, Jer. 31:31-33 ja Jes. 53:12*. Leivässä nähtiin lähinnä Jeesuksen persoona, veressä täydellinen parantava uhrautuminen. Toiset ovat epäilleet ns. asetussanojen alkuperäisyyttä - ei vaikutakaan kovin todennäköiseltä, että ne olisivat kuuluneet varhaisimpiin teksteihin.

Englannin- ja saksankielisillä sivuilla on lisäksi Matteuksen evankeliumin luvusta 26: 26-29, jossa kerrotaan Ehtoollisesta .

Kysymys:

Haluanko pyytää Jumalalta kykyä toimia rakkaudellisesti toisten kanssa* - ellen ole jo tehnyt niin -, vaikka se vaatiikin sielullisia muutoksia?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Orjantappurakuunu ja jäähyväispuhe.

Koska ruoskiminen oli roomalaisten usein käyttämä vähimmäisrangaistus, sen merkitys jäi esikriistillisen mysteerikultin symbolismissa taka-alalle. Orjantappurakuunulla kruunaaminen (*Joh. 19, 2-3*), näiden mysteerien myöhempi symboli, ei kuulunut roomalaisten lakiin.** Tietysti siitä voi tunnistaa ironian: orjantappurat kullan sijaan. Jää kuitenkin yhä kysymys, miten sotilaat käyttivät niin tarkalleen mysteeriperinteen symboleja, vaikka he silloin eivät varmaankaan tehneet sitä tietoisesti. Monet roomalaiset sotilaat olivat näiden kulttien kannattajia, mutta vaikka he olisivatkin tunnistaneet ulkoisen yhtäläisyyden, he eivät olisi kyenneet alentamaan Jeesusta tuntemalleen kokemukselle.

Vaikka kultainen kruunu symbolisoi ulkoista herruutta (ei välttämättä tarkoitettuna negatiivisella tavalla) Kristuksella orjantappurakruunu oli sellaisen mestaruuden symboli, joka ei pätenyt maailmassa. Orjantappuroiden piikit pistivät häntä päähän. Tässäkään ei kyseessä ole vain kipu, vaan myös voima, jolla voitetaan kaikki mahdollinen epätoivo, josta Jeesuksessa ei näkynyt merkkiäkään. Ne merkit olivat nähtävissä ainoastaan sillä hetkellä, ennen kuin hän lopullisesti oli päättänyt, ettei halunnut päästää "tätä maljaa" ohitse. Ruoskimisella ja orjantappurakruunulla kruunaamisella löydämme jotain, joka kertoo, että tiellä on jatkuvuus, joka alkaa jalkojen pesusta. Tunne ja oivallus - kaikkia esteitä uhmaten - näyttävät myös pyhitetyiltä.

Aiemmin mainittu jatkuvuuden suuntaus itsensä ylittämiseen, on yhteys myös uusiin liikkeisiin kuten rauhanliike, ekologiset liikkeet ja hengelliset suuntaukset, jotka haluavat "parantaa maailman".

Aivan kuten "ruoskinnassa" on "orjantappurakruunaksessakin" kyseessä reaktiosta, jäljitelmästä siitä mitä jo oli tapahtunut. Juuri tässä kohtaa, jossa myönteisestä näkemys ilmaisee tätä hengellistä avautumista, mahdollisti henkisen itsensä ylittämisen. Tämä sisältyi Jeesuksen "**Jäähyväispuheeseen**" (esim. *Joh. 13, 31-17*) ja kohtaamisiin Pilatuksen kanssa (*Joh. 19,5*). (*"Katsokaa Ihmistä", joka voidaan kokea meditaatioissa ikään kuin ennakkoaavistuksena Jeesuksesta vapahdetun ihmisen arkkityyppinä.) Eivät vain jalkojen pesu ja ehtoollinen, vaan myös Jeesuksen sanat olivat samalla "tekoja".

Näiden oivallusten valossa, voisi olla mielekäästä huomioita nämä positiiviset perusteet ratkaisevammin, kun nykyisin puhutaan "kristillisestä initaatiosta ja kehitysvaiheista".

**) Uskontojen historiassa on tosin esiintynyt pilkkahahmo tai pilkkakuningas, joka sai sijaiskärsijänä kansan vihan päälleen. Vanhassa testamentissa oli syntipukki, jonka piti sovittaa kansan synnit (3. *Moos. 16:15*). Molemmissa tapauksissa tämä vaikutti lähinnä symboliselta rituaalilta. Siksi perinteisessä teologiassa on pyritty esittämään, että vasta Jeesus pystyi antamaan todella pätevän uhrin kaikkien puolesta. Näiden vanhoihin uhrikultteihin liittyvien yhteyksien vuoksi jotkut kriittiset teologit ajattelivat voivansa kyseenalaistaa koko uhriajatuksen. Se oli ehkä kevytmielistä - mutta kuten edellä todettiin, tapahtumaan kätkeytyy vielä paljon enemmän kuin itsensä uhraamisen näkökohta. Kysymys on myös uhrauksen päämäärästä.

Kysymys:

Haluanko pyytää Jumalalta - ellen ole siitä vielä tietoinen -, että voisin toimia viisaasti niiden ryhmien kanssa*, joihin kuulun - vaikka tämä vaatiikin kovaa työtä vanhojen ajatusmallieni muuttamiseksi?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Ristiinnaulitseminen ja hautaaminen.

Nykypäivän näkemykset Jeesuksen kuolemasta ja ristiinnaulitsemisesta (*esim. Joh. 19, 12-37*) eroavat vielä enemmän kuin näkemykset hänen muista vaiheistaan, ensinnäkin kirkkojen sille antaman merkityksen vuoksi ja toiseksi koska tulkitsijat haluavat luokitella kaiken oman kulloisenkin ideologiansa mukaisesti.

Vaikka gnostilaiset varhaiskristillisellä ajalla olivat halukkaita käsittelemään Jeesusta, johtuen heidän muinaiskreikkalaisesta taustastaan, eivät he voineet uskoa, että sellainen suuri valaistunut olento olisi voinut syntyä naisesta ja sitten kuollut. Siksi he ajattelivat, että Jeesuksen on täytynyt tehdä itsensä näkyväksi "näennäiskehon" avulla, kuten enkelit tai jotkut myöhempien itämaisten mestareiden kerrottiin tehneen, eikä siten sitten myöskään

kuollut vaan yksinkertaisesti vain liukeni pois. Koska heidän opeissaan fyysinen maailma ja materia oli aina paha, ei mikään olisi voinut olla kauempaan heidän ajatuksistaan kuin että Jeesus kävi läpi maallisen elämän vaiheet tai tunkeutui näihin vaiheisiin valonsa avulla. Käsitettä "gnostilaisuus" käytetään tässä erotuksena "gnostikoille", jonka eron myös lahkokriitikko F.W.Haack perusteli. Näissä opeissa oli kuitenkin myös monia yhteisiä kohtia, esimerkiksi gnostilainen "Totuuden evankeliumi", joka tunnusti, että Jeesus naulattiin ristille.

Ensimmäisten vuosisatojen ihmiset, joilla oli materiaallinen tai negatiivinen asenne, levittivät myös tarinoita, että Jeesus olisi ollut roomalaisen sotilaan avioton poika, joka sen ajan moraalikäsitteiden mukaan olisi ollut äärimmäisen alhainen. Spekuloitiin myös, että Jeesus ei olisikaan kuollut, vaan hoidettu terveeksi. Vielä tänä päivänäkin on tämän kaltaisia yrityksiä, liittää esimerkiksi Kashmirissa olevan Jeesus-nimisen miehen hauta Raamatun Jeesukseen. Myös toinen vielä löytämätön hautapaikka Euroopassa esiintyy nykykirjallisuudessa. Tässä yhteydessä pitää mainita, että "Jeesus" (tai Jeshua, Jesohua, Jesat) ei ollut mikään harvinainen nimi. Myös apokryfikirjoissa (kirjoituksissa, jotka eivät sisälly Raamattuun) esiintyy useita Jeesuksia: Jeesus Sirah, Jeesu ben Pandira...

Osittain näihin väitteisiin liittyvät ristiriitaiset tutkimustulokset Torinosta löydetystä Jeesuksen kääriinliinasta. Välillä sanotaan liinan sisältäneen siitepölyä Jeesuksen kotimaasta, välillä taas sanotaan sen olevan peräisin "keski-ajalta". Jotkut väittävät, että vain äkillinen korkeaenerginen säteily on saanut kuvan tulemaan esiin, esimerkiksi äkillisen liukenemisen seurauksena, toiset taas, verijälkien osoittavan, että Jeesus olisi vielä elänyt, kun hänet otettiin alas ristiltä. Viimeisten tutkimustulosten arvioiden mukaan kääriinliina olisi aito ja että kuvan ilmestymisyyksi olisi hyvin epätavallinen. Tämä voi auttaa ihmisiä ymmärtämään mitä Jeesukselle tapahtui (*katso myös huomautuksia Jeesuksen opetuslapsesta Tuomaasta 3. osassa, kappaleessa "Luonnontieteet ja usko Jumalaan".*) Mystikko Lorberin mukaan vain "Trierin vaipan" on sanottu olevan väärennetty, mutta kuitenkin ilmeisellä tarkoituksella rohkaista ihmisiä etsimään uskoa sisäisesti eikä olemaan riippuvaisia pyhänjäänösten löydöksistä tai teorioista.

Tällaiset tutkimukset voivat kuitenkin rohkaista omiin meditaatiotutkimuksiin. Tämä viittaa kuitenkin siihen, että on olemassa jotain, joka ei sovi tuntemaamme käsitykseen elämästä ja kuolemasta. *Katso myös Grönboldin teos "Jesus in Indien- das Ende einer Legende" (saksaksi). (...).*

Kuten jo edellä todettiin, mystikkojen todistukset ovat usein hyödyllisiä apukeinoja, kun tutkitaan aiempien tapahtumien luonnetta ja niiden merkitystä nykypäivän ihmisten kehitykselle. Mitä enemmän tämän suuntaisia hengellisiä kokemuksia jollakulla on, sitä enemmän hän ymmärtää. Kristittyjen mystikkojen ja stigmaattien (Kristuksen poltinmerkkiä kantavien) havainnot ovat samankaltaisia, vaikka niillä ei ole yhteyttä toisiinsa. Ne sisältävät useita yksityiskohtia Jeesuksen elämästä (joita ei ole Raamatussa), Fransiskus Assisilaiselta, Isä Piolta ja Therese Konnersreuthilaiselta. He kaikki ovat yhtä mieltä, että Jeesuksen ristiinnaulitseminen ja kuolema on jättänyt jälkensä tähän maailman todella ja syvälle ja että odottamaton ja myös tiedostamaton yhteys näihin tapahtumiin aiheuttaa heidät kokemaan käsittämättömän kärsimyksen, mutta myös käsittämättömän voiman, joka ei vain vedä kaikkea alas vaan myös ylös. Ristiinnaulitsemisen eksistentiaalinen luonne, koskettaen asianosaisen koko olemusta, on varmasti lähempänä tällaisten poikkeuksellisten henkilöiden elämää kuin niiden, joiden lähestymistapa on puhtaasti älyllinen. Elämän ja kuoleman aiheesta kysymyksessä on enemmän kuin vain yksittäisistä olemustasoista, jotka ovat osallisina toisiinsa, mukaan lukien periaatteiden ja kohtalon "kausaalin" tason. Jopa ihmiset, joilla on vähemmän mystinen yhteys Jumalaan, voivat käyttää näitä tapahtumia meditoinnissa siltana todellisuuteen, kuinka epätäydellinen se sitten onkaan. Jeesus sanoi rikollisille, jotka oli ristiinnaulittu hänen viereensä, että nämä pian olisivat "paratiisissa" hänen kanssaan. Tällä Jeesus tarkoittaa, että hänen tiensä nopea ymmärtäminen oli myös mahdollista.

Tietoinen tunkeutuminen inhimillisen olemassa olon syvimpiin prosesseihin, jotka liittyvät masennukseen, kärsimykseen ja rappioon, voivat osoittaa todellisia nykyisiä mahdollisuuksia - suuremmissa tai pienemmissä määrin. Vaikka tämä mahdollisuus ei ole sidottu vuodenaikaan tai maantieteelliseen paikkaan, jossa muinaiset tapahtumat tapahtuivat, näyttäisi Pääsiäinen helpottavan kokemusta. **On ikään kuin Jeesuksen avulla olisi uusi "oktaavi" liitetty vanhaan rappion ja uudistumisen vuodenaikojen ja perinteiden rytmiin.**

Jo Lasaruksen tapaus osoittaa, että Jeesus ei enää tunnusta vanhaa sitoumusta, että fyysisen materia asettaa hengelle voittamattoman esteen. Mikään muu kuin Jumala ei ole ei ole hänen näkökannaltaan ikuinen, riippumatta siitä kuinka ponnetonta tai negatiivista, kaikki on lopulta muutettavissa. Mitä syvemmillä tai tiedostamattomampi aihe on, sitä vaikeampi siihen on vaikuttaa.

Ristiinnaulitsemisen aikana, kuten myös aivan sitä edeltävien tapahtumien, kärsimyksen voittamisen voiman ohella, viitataan myös universaaliin tietoisuuteen, esimerkiksi sanat ristillä, jotka kulminoituvat lauseeseen "Se on täyetty!" Yleisesti auttava **"uhrautuva rakkaus"**, joka on myös tunnistettavissa vanhassa, juristiselta kuulostavassa muotoilussa "ihmiskunnan lunastaminen Jeesuksen uhrauksen kautta" ei ole riittävästi ilmaistu. Tämä oli yritys edesauttaa asian ymmärtämistä paremmin myös älyllisellä tietoisuuden tasolla. Tämä oli yritys edesauttaa asian ymmärtämistä paremmin myös älyllisellä tietoisuuden tasolla. Alun perin se saattoi kuitenkin olla mukautus sen ajan israelilaisten mielikuvitusmaailmaan, jossa oli kyse siitä, että rituaali-(eläin- tai muilla)uhrien avulla osoitettiin alamaisuutta Jumalalle - mitä Jeesus itse ei koskaan opettanut.

Yhtä vähän nuo muut teologit, jotka korostivat sitä, että Jeesus seisoo periaatteidensa takana aina kuolemaansa asti, eivät anna riittävästi selitystä mystisille kokemuksille, eivät myös niiden fyysisille lieveilmiöille kuten Kristuksen stigma tai syömättömyys, jne. Katso myös esim. *Thurston: "die körperlichen Begleiterscheinungen der Mystik"*, ja *Höcht: "Von Franziskus zu Pater Pio und Therese Neumann"*, sekä seuraavat kappaleet:

Rupert Sheldrake, biologi, joka tuli tunnetuksi kokonaisvaltaisesta lähestymistavastaan, esim. uusissa hengellisissä liikkeissä, kehitti teorian "morfogeneettistä kenttää". Kun apinat kehittivät itselleen saarella uuden kyvyn, myös saman lajin apinat toisella saarella kehittivät saman kyvyn, ilman fyysistä yhteyttä toisiinsa. Täytyi olla olemassa sattuman vaikutuksen ylittävä voimakenttä, joka yhdistää saman lajin eläimet toisiinsa. Kun Rupert Sheldrakelta kysyttiin, voisiko hän kuvitella, että Jeesuksen kehitys ristiinnaulitsemiseen ja ylösnousemiseen asti olisi saattanut säteillä samanlaisen voimakentän koko ihmiskuntaan, hän sanoi hämmästyneen harkinnan jälkeen: "Kyllä, mutta ei kuitenkaan morfogeneettistä kenttää, vaan oletettavasti hengellisen voimakentän."

Vaikka tämä ei olekaan mikään "todiste Jumalan olemassa olosta", mutta jotkut uudet tieteelliset virtaukset tuottavat jo parempia lähestymismahdollisuuksia näille vaikeasti ymmärrettäville yhteyksille, kuin teologit, jotka pitävät joko dogmaattisesti kiinni vanhoista opeista tai vain selittävät olemattomiin vaikeasti ymmärrettävän osan.

Myös ristiinnaulitseminen oli muistuma - vaikkakaan ei samanlainen - vanhoista initaatoriiteistä. Risti tai puu, joista ihmisiä hirtettiin, löytyy myös Pohjoisesta - vrt. esim. myytit Odinista, joka roikkui yhdeksän päivää puussa, ja jolla oli tuona aikana korkeampia kokemuksia. Hauta vihkimispaikkana löytyy jo laajalle levinneenä Megaliittiajalla, vielä kelttiläisellä ajallakin ja erityisesti voimakkaana pyramidikultuurin Egyptissä. Pyramidit, olivat ne sitten hautapaikkoja (jota ei ole todistettu, koska pelkät nimen piirtokirjoitukset eivät todista paljoakaan) tai eivät, niitä käytettiin joka tapauksessa kulttisesti kuten kelttiläisiä hautakukuloitakin. Koska nykyisin pitäisi sivuuttaa hyvin monia faktoja, jos haluaisi kiistää sen, ei meidän tarvitse mennä tämän pidemmälle tässä kohdin.

Nykyään, ristiinnaulitsemisen uudelleen kokeminen sisäisesti tai "sielun keskiyön", "mystisen kuoleman", siirtymän eristyneisyyden kautta kaikesta, johon ihminen saattaisi tarttua, jonka kaikki kristityt mystikot muodossa tai toisessa ovat aistineet, muistuttavat tietyllä tavalla joogan huippuelämystä, Nirvikalpa Samadhia tai tyhjyyden kokemusta "nirvanaa". Kristillinen mystiikka välitti kuitenkin myös kokemuksen, että tässä tyhjyydessä tai sen takana on "jotain", nimittäin Kristus tai Jumala. Aurobindo osoitti, että on mahdollista ylittää nirvana ja siirtyä siihen mikä on se jälkeen myös intialaisella tavalla. Kristillisellä tiellä voi kuitenkin jotain tästä kaiken takana olevasta runsaudesta jäädä ensi hetkestä eteenpäin, koska Kristus oltuaan maan päällä edustaa siltaa.

Kun joku sellainen kuin Aurobindo joutuu vastatusten sellaisten voimien kanssa, jotka ovat läheisessä yhteydessä Jeesuksen kehityksen kanssa, mutta joiden taustaa ei ole olemassa, vaikuttaa se vaikealta tasapainoitteelta. Mahdotonta se ei mitenkään ole, ellei: jotkut saattavat muistaa hindupojan Sadhu Sundar Singhin tapauksen, joka ei tiennyt kristinuskosta mitään, mutta joka tehtyään intensiivisiä sisäisiä kysymyksiä Jumalalle, yhtäkkiä sai Kristuskokemuksen, ja tämä myöhemmin kirjoitettiin kirjoihin. Myös hindutantristen harjoitusten aikana ihmiset, jotka ovat odottaneet näkevänsä intialaisia jumalia, äkkiä saavatkin Kristusvision. "Henki kulkee minne haluaa".

Teologialle, joka on sidottu kristinuskoon uskonnollisena yhteisönä, tämä ei ole olennaista, mutta muille kulttuurialueille sitäkin mielenkiintoisempaa voisi olla: Steinerin kokemus, jossa hän näki Kristuksen auringon kaltaisena olentona, ilmiö joka esikristillisellä ajalla korkea-arvoisille viisaille oli tuttua. *Katso kappale "Alussa oli Sana.." tästä tekstistä ja 3. osan kappale "Vanha testamentti ja esikristilliset uskonnot".*

Myöhemmin, 2000 vuotta sitten näemme Kristuksen fyysisen inkarnaation maan päällä, mittapuuna, maailman evoluution käännekohtana, **ottaen tämän ja ihmiskunnan itseensä, sisällyttäen uudelleen elämänsä.** Vanhat kultit olivat osittain degeneroituneet, aivan kuten kristillisyys myöhemmin myös muuttui pinnalliseksi, mutta tutkimukset tähän suuntaan voisivat silti olla mielenkiintoisia. Kristus näyttäisi olevansa jotain, joka ei sovi hänelle joskus ajateltuun rooliin tietyn uskonnollisen yhteisön voiman takaajana. Olento, joka vain edustaa uudistettua ihmisyyttä, Golgatan "uutta Aatamia".

Teologit puhuvat syntien anteeksi antamisesta (Joh.1:29). Mikä voidaan todella kokea, on, että "lunastus" kuin alkioasteinen mahdollisuus tarvitsee Kristuksen jäljittelyn, tullakseen todella ilmaistuksi elämässä. Mikä todella voidaan kokea, on, että elämästä tulee yhtenäinen kokonaisuus, jos ihmisen asenteet elämän läpi ovat Kristuksen välittämän Jumalan ohjauksessa. Jos ihmisellä sen sijaan on mekaanisesti toimivan kohtalon ja "karman" tasapainon asenne, silloin elämä todellakin kulkee näiden periaatteiden mukaisesti. **Myös Jeesus puhuu takaisin maksusta "viimeiseen kolikkoon asti", mutta hän ei sano, että tämän tulee tapahtua "silmä silmästä, hammas hampaasta" -periaatteella.** Ihmisen uusi tehtävä on etualalla - mikä hänelle ja hänen ympäristölleen on hedelmällistä, valitaan hänen kyvyistään ja tehdään. Menneisyyden hallinta itsetarkoituksena tai kehitysmotiivina ei enää ole kuulutettu. Apu "ylhäältä" ihmisten välisissä kanssakäymisissä voidaan nykyisinkin havaita.

Tutkiessaan Steinerin kirjoituksia aiheesta, voi saada sellaisen mielikuvan, että Jeesus käsittelee vain ihmiskunnan kohtaloa ja yksityinen ihminen jää oman onnensa nojaan. Monet kristityt ovat kuitenkin kokeneet, että Jeesus voi auttaa ihmisiä myös henkilökohtaisesti käsittelemään kohtaloaan. Hän voi johdattaa sen muuntamiseen suhteessa ihmiskuntaan ja muihin ihmisiin yksilön ympäristössä, sen sijaan että yksilö joutuisi kokemaan kaiken perimänsä totaalisen toteutumisen. **Myös anteeksiantamisen voima** ihmisten välillä on todellinen kokemus, joka kuuluu ominaisena varsinaiseen kristillisyyteen. **Ikuiset noidankehät, kuten esimerkiksi väkivalta ja vastaväkivalta "nostetaan näin saranoiltaan". Tämä ei ole ainoa oppi vapautumaan maallisista hämmennyksistä - myös Buddhan opeissa on samankaltaisuuksia. Syvemmän meditaation avulla selviää,**

että on myös todellinen voima, joka mahdollistaa näiden hämmennysten purkamisen sisältä käsin ja siitä huolimatta olla vetäytymättä itseensä (vaikka se nyt olisi mahdollista), vaan samalla omata voimia "maailmassa" pysymiseen kuin "työläinen viinitarhassa".

Edes tällä vaativalla tasolla ihminen ei "sula" kuin pisara mereen. Se ei riitä kuvaamaan sitä, että yksilö jättää taakseen tuhansia purettuja osasia persoonastaan, sekä fyysisiä että henkisiä. Se muistuttaisi "ristiinnaulitsemisen" seurausten kuvaamista teosofisella alueella ja on samankaltaista kuin Castaneda on kuvannut shamanistisella alueella (käyttämättä termiä "ristiinnaulitseminen") - jotka myös ovat todellisia kokemuksia.

Yksi solu kokonaisuudessa, joka säilyttää vastuunsa kaikesta mihin liittyy, on parempi kuvaus ihmisestä kuin "otti ristinsä" ja jonka aiemmat ponnistelut nyt niputettuina tulevat osallisiksi elämän olemassaolon ytimen hallinnasta

Huolimatta kaikista yrityksistä ammentaa ristiinnaulitsemisen tapahtuma ja symboliikka hengellisiin tarkoituksiin nykyaikana, ei tulisi kuitenkaan sivuuttaa tosiasioita, että:

- että Jeesuksen piti kulkea kaikkien ihmisen olemassaolon vaiheiden läpi, syntymästä kuolemaan, muuttaen kaiken uudella asenteella;

- että, ristiinnaulitseminen, joka - riippumatta ristin muista vanhoista merkityksistä - on yksinkertaisesti tunnistettavissa myös sen ajan maailman rankaisutavaksi, ja joka tässä tapauksessa myös hänen vastustajiensa yksiselitteisen petollisilla, laittomilla ja materialistisilla menetelmillä saatiin aikaan. Se oli kuten se oli, eikä olisi voinut tapahtua mitenkään muuten, eikä mikään ristifetisismi ole näin ollen perusteltavissa. Se oli viimeinen, tuon ajan jäykistyneiden, negatiivisiksi tulleiden tiedostamattomien voimien reaktio, joka puolestaan oli karikatyyri Jeesuksen todellisesta muuttavasta tietoisuudesta.

Tapahtumien viime kädessä siunauksellinen vaikutus ei ollut riippuvainen tästä häntä vastaan tehdystä väkivaltaisesta tapahtumasta, ja on nähtävä myös ylösnousemuksen yhteydessä. Jumalan tekona.

- että, risti symbolina sisältää myös aiemman yhteyden, vaikka siitä myöhemmin tuli uhrautuvan rakkauden yleinen symboli, missä merkityksessä sitä voidaan vielä tänäkin päivänä käyttää - vastakohtana välinpitämättömyydelle, vihalle, jne.

- että, neutraalimpi kuva Jeesuksen sisässään käymistä prosesseista, jotka ylittävät ajallisen yhteyden, olisivat hänen viimeiset sanansa ristillä: "Sinun käsiisi minä annan henkeni", kuten hauta, joka ei edusta kokonaan erillistä askelta (erona vanhempiin esoteerisiin esityksiin) vaan kuuluu yhteen ristiinnaulitsemisen kanssa. Jeesuksen kuoleman merkitys ei ole kuolemassa itsessään, vaan ihmisen "kuolemaohjelmien" voittamisessa.

Tässä tekstissä on käsitelty "Jeesuksen elämän viimeisiä tapahtumia" niin perusteellisesti, koska niitä ei ole tähän mennessä eritelty hengellisesti vielä yhtä paljon kuin niitä edeltäviä, helpommin ymmärrettäviä tapahtumia. Tästä syystä hyvin siitä syntyi hämmäntäviä teorioita, ja siksi tarvitaan enemmän ponnistelua niiden selkeyttämiseen. Tätä ei pitäisi ymmärtää väärin, aivan kuin kuolema ristillä ei olisi ollut tärkein tapahtuma Jeesuksen elämässä, kuten tietyt teologiset koulukunnat ovat määrittäneet.

Perinteisessä teologiassa todettiin, kuten jo ensimmäiset Jeesuksen opetuslapset ristiinnaulitsemisen ja ylösnousemuksen jälkeen, että monia Vanhan testamentin tekstejä voi lukea yksityiskohtia myöten viittauksina myöhempään Jeesuksen kärsimyshistoriaan (passioon) ja sen pelastavaan käänteeseen (*LuuK. 24:27; Ps. 22; Ps. 40:7 alk.; Ps. 69:22; Jes. 52:13-14 ja 53; Sak. 12:10 ja 13:1; Viisauden kirja 2:10-20; ym.*). Myös kertomuksissa Jeesuksen opetusvuosista on löydetty monia viittauksia myöhempään ristiinnaulitsemiseen - osa niistä on melko vaikeita tunnistaa, ja juuri siksi niitä ei voida yksinkertaisesti selittää myöhemmiksi lisäyksiksi. Jo esikristillisen ajan kreikkalainen filosofi Platon muuten aavisti, että hänen täydellisen oikeudenmukaisuutensa esikuva tässä maailmassa päätyisi ristiinnaulitsemiseen (*teoksessa Politeia II*). On huomiota herättävää, että tapahtuman on täytynyt tehdä erityinen vaikutus myös roomalaisiin (esim. *Mark. 15:38*). Vaikka uhrauksen merkitys Raamatun kokonaisuudessa onkin ilmeisen suuri, monet kriittiset teologit eivät ole ymmärtäneet siitä paljonkaan. Jo kristinuskon alkuaikoina erilaiset ryhmät omaksuivat ne kohdat, jotka niiden joukossa

olleet ihmiset olivat itse kokeneet tai jotka he pystyivät itse ymmärtämään - ja tämä johti erilaisiin painotuksiin.

Kysymys:

Haluanko pyytää Jumalalta* apua vanhojen hengellisten käsitteiden, vanhuuden, sairauden ja kuoleman, voittamiseen?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Tyhjä hauta, joutuminen helvettiin, pääsy paratiisiin.

Voisimme käsitellä nyt muutamia lisäkysymyksiä, jotka liittyvät ristiinnaulitsemiseen. Ensinnäkin kysymys Jeesuksen tyhjästä haudasta - *Joh. 19, 38 - Joh. 20, 10*. Aikaisemmin jo mainittiin ettei ollut kyse elävän henkilön normaalista terveydenhoidosta yrteillä. Nikodemus käytti myös kuolleiden muumiointi- ja balsamointiaineita. Myös ruumiinryöstö (ja hautaus jossain muualla) voidaan sulkea pois, jo pelkästään puhtaasti konkreettiselta näkökannalta, kuten seuraavan kappaleen "Ylösnousemus" perusteella ilmenee. Lisätietoja voidaan päätellä seuraavista pohdinnoista:

Asiaa voitaisiin lähestyä miettimällä mitä ihmiselle ylipäättään tapahtuu kuoleman jälkeen ja onko olemassa eroja. Tämä on usein tapahtunut uskonnollisten julistusten ja traditioiden perusteella sekä filosofisten pohdiskelujen, kuten myös esim. parapsykologisten, humanistisen ja transpersonaalisen psykologian tutkimusten sekä kliinisten ja henkilökohtaisten kokemusten avulla. (esim. *Elisabeth Kübler-Ross, ...*)

Lähes kaikki uskonnot lähtevät siitä oletuksesta, ettei ihminen jatka elämäänsä vain jälkikasvunsa ja kulttuurisen jälkivaikutusten kautta, vaan jatkaa olemassaoloaan yksilönä hengellisesti. Myös nk. "luonnon kansojen" esi-isien palvonta ei tarkoita vain esi-isien elämisen jatkumista jälkipolvissa, vaan ne ovat vakuuttuneita, että esi-isät jatkavat todellista hengellistä läsnäoloaan nykyajassa ja heidän todellista läsnäoloaan kulttitapahtumissa tai jälkeläisten arkielämässä. Myös milloin on syntynyt ajattelutapa, että ihminen jatkaisi elämäänsä toisessa muodossa eläimenä tai jopa kivenä, olemassa olon jatkumisen sääntö hengellisenä olentona hyväksyttiin. Uudet "korkeammat uskonnot" painottavat myös olemassaolon jatkuvuutta. Ne näkevät vielä yksiselitteisemmin olemassa olon korkeammat tasot kuin fyysisen. Jotkut puhuvat näiden tasojen yhteydestä, mutta myös sen problematiikasta. Tietoista nousemista varten korkeampiin sfääreihin kehitettiin tarkkoja seremonioita, katso esim. "*Tiibetiläinen kirja kuolemasta*", jota myös C.G. Jung on käsitellyt. Reinkarnaation kysymyksestä on raportoitu hyvin erilaisia kokemuksia ja ajatuksia. Kristityt ovat muiden uskontojen kanssa yhtä mieltä siitä, että elämä jatkuu kuoleman jälkeen. Yksityiskohdista oli kuitenkin jo varhaiskristillisellä ajalla erilaisia käsityksiä, esim. kysymyksestä sielun "esiolemassaolosta" ennen asettumistaan kehoon, tai reinkarnaatiosta... . Nykyisin on olemassa muutamia teologeja, jotka eivät usko kuoleman jälkeiseen elämään tai Jeesuksen kautta mahdolliseen "ikuiseseen elämään". He ovat omaksuneet ajatuksensa luonnontieteiden tutkimustasolta, joka on peräisin 1800-luvulta ja kauan sitten vanhentunut. Käytännön kokemukseen johtaa pikemminkin ihmisen jatkuva kysymys "mitä piilee tämän (maailman ulkoisen pinnan) takana?"

*lankaikkisella elämällä, kristillisessä mielessä, lupauksena "vanhurskaille" (esim. *Matt. 25:46*) tai niille, jotka seuraavat Jeesusta (esim. *Luuk. 18:29-30*), ja jotka uskovat Kristukseen (esim. *Joh. 3*) ei ole välttämättä yksinomaan "tuonpuoleista" merkitystä. Siitä, mikä meissä Kristuksen kanssa on tullut "taivasta" vastaavaa, muuttaa elämää myös "tulevassa elämässä", joka myös näissä Raamatun kohdissa on manittu.

Kertomuksia nukutettujen tai näenneäiskuolleiden ihmisten tapauksista, jotka palasivat elämään ja kertoivat kokemuksistaan toisella tietoisuusalueella, ei ole vain lääketieteen

alueella. On olemassa myös tieteellisiä tutkimuksia, että esimerkiksi kuoleman hetkellä tapahtuu aina noin 21 g painon aleneminen. Antroposofiassa ja teosofiassa voitaisiin puhua "minän" tai "henkisen olennon" ja "astraalin tai tuntevan kehon" sekä "eetteri- tai elinenergian" lähtemisestä fyysisestä ruumiista. Tämän jälkeen seuraa edelleen vetäytyminen tunneperäiseen, ja sen jälkeen "minään" yksinään ja kausaaliseen maailmaan, aina niin, että korkeampi minä on yläpuolella.

Rajatieteessä raportoidaan erityisesti itsemurhatapauksista, jolloin henkilöt jäivät pitkäksi aikaa sidotuiksi maanpäälliseen ympäristöönsä. Heidän epämiellyttävät muistonsa eivät lainkaan poistuneet, kuten he olivat toivoneet.

Nykyajan tietämys voisi pitkälti edesauttaa jo elämän aikana työskentelemään oman sisäisen pysyvien arvojen kanssa, mikä esimerkiksi Raamatussa aina on ollut tärkeää. Se joka on elänyt etupäässä tuhoisasti, itsekkäästi ja omistushaluisesti, saa näiden painolastien vuoksi ongelmia ja laiminlyönneistään harmia. Se joka sen sijaan kohtelee lähimmäisiään huomaavaisesti ja oppii arvostamaan luomakuntaa yhtenä osana itseään ja olemaan avulias, tulee näiden luonteenominaisuuksiensa ansiosta saamaan hyviä kokemuksia.

Voitaisiin kysyä myös kuinka ihmisen olemus kuolemassa käsittelee eri olemuskerroksiaan kuten fyysisen kehon elämän aikana hankkimiaan kykyjä, kokemuksia ja substanssia, ja kuinka näiden eroja käsitellään. Myös tähän kysymystä on käsitelty kirjallisuudessa, esim. *pastori Roesermüller*. Niissä viitataan siihen, että "olennainen" kaikilta olemustasoilta "otetaan mukaan" ja että hautaaminen on parempi kuin polttohaudaus johtuen näistä prosesseista. Onpa jopa raportoitu odottamattomasta havaitusta äkillisestä aineen purkautumisesta haudassa.

On olemassa myös kirkollisesti tarkastettuja raportteja "katoamattomista ruumiista" useilta vuosisadoilta meidän päiviimme asti. Samoin on olemassa useita kertomuksia "tyhjiä haudoista". Tällaisissa tapauksissa voitiin toistuvasti todeta, että nämä ihmiset olivat eläneet elämänsä "erityisen lähellä Jumalaa".

Ilmeisesti kukaan ei tullut ajatelleeksi tätä Jeesuksen tyhjän haudan yhteydessä, tämä ajatus näyttää ilmaantuneen vasta myöhemmin esoteerisissa lehdissä. On myös useita muita erikoisia tapahtumia, joita kaikkia ei voi tarkistaa, mutta niitä ei myöskään voi yhdessä paketissa niputtaa vain petoksiksi. Varmaa on kuitenkin, että fyysinen materia sisältää vielä huomattavia salaisuuksia. Kemian ja fysiikan alan tutkimukset ravistelevat kuvaa otaksutuista, suhteellisen vakioista atomeista ruumiissa. Tästä voi mainita tässä vain lyhyesti, koska se olisi kokonainen kappale sinänsä.

Varhaiskristillisen ajan apokryfikirjat ovat myös mainitsemisen arvoiset (kirkot eivät pidä niitä kerettiläisinä, mutta ei myöskään täysin oikeina ja siksi niitä ei ole otettu mukaan Raamattuun). Osassa niin kutsuttua "Nikodemuksen evankeliumia" kuvaillaan "Jeesuksen joutumista helvettiin" kuolemansa jälkeen, hänen vaikutustaan niihin, jotka olivat siellä ja jotka kävivät läpi (tunneperäisen) puhdistautumisen. Hänen kohtaamistaan Vanhan testamentin henkilöiden kanssa kuvaillaan myös - jonkinlaisessa "paratiisissa", tarkoittaen jonkinlaista henkistä/hengellistä yläpuolella olevaa valtakuntaa. Toisaalta tällaiset ajatukset tuntuvat järkevilä, mutta ne voivat myös olla aitoja visioita, osittain suoria, osittain symbolisia.

Hauta esittää kuin kuvana Kristuksen tien vaihetta viimeisestä Jeesuksen ruumiista, joka jo oli "läpikotaisin hengellinen" ja sen rinnalla tapahtumista, korkeamman hengellisen olennon vapautuminen fyysisestä kehonsa tietoisuudesta. Jälleen eheytyneen "**Uuden Aatamin**" syntyminen ilmoitetaan tässä. Symbolistista se on myös siinä mielessä, että vastaavan perimätiedon mukaan "Aatami ja Eeva" olisi haudattu tuolle alueelle Golgataa ("Pääkallopaikalle").

Kokonaan loppuun käsitelty ei ole myöskään sen kertomuksen merkitys (*Joh. 20, 11-18*), että Magdalan Maria, jota myös Maria Magdalenaksi kutsuttiin, oli ensimmäinen, joka löysi tyhjän haudan ja tunnisti Jeesuksen jonkinlaisessa *)"välitilassa". Hengellisessä yhteydessä hän näyttäisi symbolisoivan Eevan roolia, - *) "Älä koske minuun, sillä minä en vielä ole mennyt Isäni luo". Tämä eroaa siitä, kun hän myöhemmin ilmestyy ylösnousseena, ja nimenomaan sallii Tuomaan koskettaa itseään. Kuollut ruumis näytti olevan hengen asuttama uudella tavalla. Mutta perimätieto ei lainkaan tuo niitä pohdintoja, että "Jeesus olisi vain haavoittunut ja parannettu terveeksi" Hänen ulkonäkönsä oli täysin muuttunut, ja Maria Magdalenan reaktiot viittaavat siihen, että nämä muutokset johtuivat ristillä saaduista vammoista ja olivat silmään pistävät. Nikodemuksen käyttämät yrttiaineet, oli myös tarkoitettu ja yleisesti käytetty kuolleiden balsamointiin Nämä tapahtuvat eivät täsmää elämän ja kuoleman malliin perinteisessä mielessä, eivätkä myöskään aiemmin tunnettuun rajakokemukseen elämän ja kuoleman välillä. Tällä on merkitystä tulevaisuuden kannalta. Vrt. "Johanneksen ilmestys".

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Ylösnousemus.

Tyhjä hauta ja Jeesuksen ylösnousemus (*Joh. 20, 11 - Joh. 21*) asettaa monien ihmisten käsityskyvyille uskomattoman haasteen. 21. Se kokemustausta, että ihmisen pitää kuolla, ja se ymmärrettävä tendenssi, että käsittämätön pitää salata, sekä vanhentunut (mutta yhä vielä kouluissa opetettu) yksipuolinen materiaallinen ajattelutapa elämästä, ovat pääasialliset syyt tähän.

Tästä huolimatta kuuluu hyvin aineellisesti ajattelevien historialliskriittisten tulkitsijoiden joukosta ääniä, jotka sanovat, että ylösnousemuskertomukset ovat parhaimmin todistettuja kaikista alkukristillisistä kertomuksista, paremmin perusteltuja jopa kuin mitkään muut kertomukset Jeesuksen elämästä. Näillä he tarkoittavat kertomuksia, jotka koskevat Jeesuksen ilmestymistä eri paikoissa uudessa hahmossa, uusine ominaisuuksineen, mutta kuitenkin kaikkien fyysisin silmin havaittavana olentona.

Oikeastaan tästä pitäisi seurata, että katsotaan Jeesuksen kuvaamista Raamatussa, edellyttäen Jeesuksen ruumiin todellista muuntumista - hengellistyneenä elämässä - ja/tai kuoleman jälkeistä Jeesuksen "kehoa" (niin kutsutut aaveet ovat yleensä näkymättömiä). Ihmisen kehityskauden aikana toisistaan erille joutuneet tietoisuuden tasot voisivat yhdyntyä: "erilleen joutuminen" on syntikäsitteen sanallinen ilmaisu. Ihminen on joutunut erilleen Jumalasta, alkuperästään. Näin siis vois "alempi", ts. keho, liittyä toisiin osiin Kristuksen olemuksessa. Vrt. myös edellinen kappale: "ja hauta oli tyhjä".

"Kolmessa päivässä minä rakennan tämän temppelin uudelleen" Hän puhui kuitenkin kehonsa temppelistä. Nostettuaan olemisensa toisiin tietoisuuden maailmoihin tai sisimpään ytimeensä - tässä suhteessa samankaltainen kuin muut (vrt. edellinen kappale), olemisen uuden luomisen tasot (sisältäen myös fyysisen kehon) saattoivat seurata, ilman tiedostamattoman alueita, koska Jeesuksella ei enää ollut erottavia ominaisuuksia ja kaikki hänessä totteli hänen sisintään.

Myös antroposofisen käsityksen (R. Steiner) mukaan Kristuksen ylösnousemusruumis on luotu "viimeisenä Aadamina" – *1 Kor 15:45–47* – uudestaan, ja se ollut siitä lähtien kehitysmahdollisuutena kaikkien ihmisten ulottuvilla (- niin sanottu fyysinen "lumeruumis" / "haamuruumis", sen perusta on henkinen, mutta se saattaa vaikuttaa myös fyysiseen ruumiiseen. Tässä on yhteys mystikoiden kokemukseen Sisäisestä Kristuksesta, joka yhdistyy ihmisen kehitykseen). Myös teosofisissa (A.Bailey) piireissä ylösnousemus nähdään

uudelleen luomisena. Vaikka teosofinen näkemys saattaa olla osittain epätarkka, kristityt teologit voisivat silti kysyä itseltään, mikseivät he itse kehittäneet näitä näkemyksiä, mahdollisesti parempia. - Näkemysten kehittäminen on ainakin nykyisen yleissivistyksen mukaista. Joidenkin teologioiden epärointi ottaa ylösnousemuksesta missään muodossaan vakavasti, ei riitä nykyisin edes hyvän yleissivistyksen perustaksi.

Huomautettakoon tässä vielä, että "ylösnoussutta ruumista", joka todella kuuluu todelliselle olennolle, ei voi täysin samaistaa esoteerisen kirjallisuuden mukaiseen "näennäisruumiiseen" (Mayavirupa), jonka jotkut mestarit sanovat tuottavan jonkinlaisen vaateen, jonka avulla tulla näkyväksi. Joka tapauksessa yhteistä on se, että hengen herruus nousee materian yläpuolelle.

Myös jotkut epäselvästi muotoillut opit "valon ruumiista" voidaan nähdä tässä yhteydessä. Tällöin kysymys on siitä, että mikä syntyy kun ihmisen korkeammat olentokerrokset heijastuvat fyysiseen. Tämä muodostaa sillan, jonka avulla ihminen riisumatta kehoaan voi sukeltaa fyysisen yläpuolella oleviin realiteetteihin (kutsutaan hepreaksi myös nimellä "Merkabah"). Perusteet tälle opille voidaan löytää *Prof. J. J. Hurtak/ USA teoksista: "The keys of Enoch" ja "The synoptic gospels". Zentrum d. Einheit Schweibental, CH-3855 Brienz.* Nyt on kehittynyt moninainen "**valotyön**" liike, joka ei ole rajoittunut mihinkään organisaatioon. Nämä valontyöntekijät haluavat auttaa maapalloa näinä vaikeina aikoina. Olisi nyt suuri kiusaus, ajatella, että jotkut uudet harjoitukset voisivat täyttää yksinään nk. "**ylösnousemisen**" toiveet. Todellisuudessa mikään ei toimi ilman kokonaisvaltaista kehitystä, ei myöskään yksilön kasvu. Katso myös seuraavaa kappaletta.

Ajatukset reinkarnaatiosta, joka on sielun uudelleen henkilöityminen uudessa kehossa, joita esiintyy kaikissa uskonnoissa muodossa tai toisessa, olisivat alempi, epätäydellisempi "oktaavi" uudesta ylösnousemistapahtumasta, eikä identtinen sen kanssa. Opit sielun esiolemassaolosta ennen hedelmöitystä ja myös opit uudelleen henkilöitymisestä olivat jopa laajalti levinneet myös varhaiskristillisellä ajalla, tutkija Ruffinuksen mukaan. On kuitenkin mielenkiintoista havaita, että tälle ei myöhemmin annettu paljonkaan painoarvoa. Tämä ei johdu vain siitä, että ihmisten oletetaan keskittyvän elämään maanpäällä - kuten Steriner kirjoittaa - eikä myöskään vallanhaluisten paavien mahdollisista pyrkimyksistä tehdä ihmisistä riippuvaisempia elämän rajallisuudesta, kuten muut hengellisten tieteiden tutkijat olettavat. Voidaan löytää myös muita merkityksellisiä ilmiöitä korostamaan sitä. Tärkein asia on, että ihmiset ankkuroisivat ylösnousemuskäsitteen itseensä. Vaikka tämä tuntuisi käytännössä kuin tulevaisuuden musiikki, luonteen reinkarnaatio alkaisi näyttää prosessilta, jonka alullepanijana Jeesus on toiminut. Ylösnouseen Jeesuksen ei enää tarvitsisi syntyä uudelleen voidakseen ilmestyä ihmisille. Monet - vaikkakaan eivät kaikki - kristityt ryhmittymät kritisoivat reinkarnaation ajatusta. Ei voida tunnustaa, että jäykän "psyko-makaanisten" lakien mukainen käsitys kohtalosta, kuolemasta ja reinkarnaatiosta, ainakin jos se nähdään itsetarkoituksena, ei vastaa Jeesuksen elämän esimerkkiä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, ettei reinkarnaatiota koskaan olisi voinut olla tai voisi olla olemassa tänä päivänä. Monia aiempia ja nykyisiä nk. "reinkarnaatiokokemuksia" ei voi selittää olemattomiksi - vaikka kaikki nuo kokemukset eivät välttämättä perustuisikaan todelliseen reinkarnaatioon vaan tiettyihin muihin tekijöihin. Mutta todellakin kristillisillä alueilla kerrotut kokemukset näyttävät olevan erikoistapauksia, kuten esimerkiksi Johannes Kastajan tapaus. Sen sijaan, että olisi ottanut Elian toiminnon - kuten useimmiten tulkitaan - Jeesus sanoi yksinkertaisesti "Se on hän". Tämä olisi kuitenkin uudelleen lähetetyn olennon rooli suorittamassa erikoistehtävää, auttamassa ihmisiä eikä uudelleen syntymisen pakollinen kiertokulku (kuten hinduilla). Lisäksi kristillisen mystiikan alueella, jopa silloin kun reinkarnaatio on hyväksytty tosiasiana (esim. Lorber), on usein suurempi painoarvo annettu uusille tuonpuoleisen oppimistavoille. Nykyisin ihmiset voivat oppia valtavasti yhden ihmiselämän aikana. Normaalin puhdistautumisen ja kehityksen reinkarnaatio, mahdollisesti sisältäen uusia tehtäviä sopimaan tilanteeseen, ei välttämättä kuitenkaan tarvitse olla enää entisen, automaattisen luonteinen. Nuo vanhat käsitykset voivat olla olleet se syy, miksi ei-kristityt ovat suhtautuneet epäilyksellä näihin oppeihin. Tämän lisäksi muiden uskontojen käsitykset reinkarnaatiosta eivät ottaneet huomioon Jumalan ja Kristuksen roolia. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että olisi

sallittua tarkastella kaikkia ilmiöitä, joita etupäässä muissa uskonnoissa sanotaan olevan, kristinuskon kannalta epäolennaisina. Kaikkien ihmisten kehon, sielun ja hengen luonne on kaikilla pohjimmiltaan sama ja sen vuoksi vertailut voivat auttaa jokaista oppimaan toisiltaan. - ilman egalitarismia.

Karman ja reinkarnaation mekaanisista käsityksistä kirjoitettiin jo edeltävässä kappaleessa "Ristiinnaulitseminen".

Nykyisin tapaa usein vahvoja persoonallisuuksia, jotka ovat hyvin erilaisia kuin heidän biologiset vanhempansa. Joskus näyttää siltä ikään kuin heidän hahmonsensa olisi saanut vahvemmin vaikutteita jostain aiemmasta kulttuurista. Tämä saattaisi olla yhteydessä **henkissielulliseen olennon suurempaan tärkeyteen verrattuna yhteyteen esi-isien ja perimän kanssa**. Steiner ajattelee, että on olemassa yhteys tämän ilmiön ja Jeesuksen töiden kanssa.

Tästä ilmiöstä huolimatta ei ole syytä nähdä Jeesuksen vaikutusta ainoastaan yksipuolisesti henkissielullisena korostumana, vaan Jeesuksen pitkäaikaisessa työssä on **pikemminkin kannustin, jalostaa molemmat alueet ja saattaa ne sopusointuun toistensa kanssa. Hengen, sielun ja kehon tulee sopia toisiinsa** (mitä todellakaan ei ole saavutettu kaikkialla nykyisin). Nimenomaan matkaa ylönousemukseen ei tule ymmärtää tai tavoitella vain niin sanottuna "ruumiittomana", hengellisenä työnä, vaan ruumiillinen tulee myös hengelliseksi ja hengellinen ruumiilliseksi. Se alkaa vasta kaikkien yksipuolisten, älyllisten selitysten tuolla puolen. Vertaa esim. Luukas 24:36–43.

Ideologia, joka haluaa purkaa kansojen monipuolisuuden, jne, yhdeksi homogeeniseksi ihmiskunnaksi, on tästä Jeesuksen antamasta kannustimesta yhtä kaukana kuin ideologia, yhdestä yli-ihmisrodusta, joka syrjii toisia. On olemassa eri osia ja on olemassa kokonaisuus, mikä saattaa kuulostaa itsestään selvyydeltä, mutta nykyisin mikään ei ole itsestään selvää, kaikki pitää käsitellä tietoisesti.

Jeesuksen motto on: "Katso, minä teen kaiken uudeksi". Vaikka hän viime kädessä osoittaa puheensa persoonallisuuden ytimeen, jossa ihminen "ei ole juutalainen, eikä kreikkalainen..." vaan ihminen, ei tällä tarkoiteta vain pelkkää yhtenäistä inhimillistä ylitietoisuutta, vaan ajatusta, että Jumala ajattelee tai vaikuttaa yksittäisen ihmisen kautta. Yksilöllisyydestään käsin ihminen voi muodostaa uusia yhteisöjä, jotka eivät ole peräisin vanhoista perhe-, ammatti- tai muista siteistä. Uusien suhteiden joukossa, jotka on solmittu hengessä, voi olla mukana myös "vanhoja", jotka ovat muuttuneet tiedostamattomista pakoista vapaiksi päätöksiksi.

Voimakenttien avulla koko ihmiskuntaa koskevien vaikutusten huomioiden yhteydessä, esimerkiksi ristiinnaulitsemista käsittelevässä kappaleessa, meidän tulisi ottaa huomioon, että **sen jälkeen kun Jeesus oli käynyt jo läpi kaikki nämä vaiheet, ne ovat yhteensä ja samanaikaisesti "siellä"**. Vaikka Jeesuksen vaiheet ja niiden järjestys sisältyy niihin, on "ristiinnaulitsemisen kokemus" jotain muuta, jonka jälkeen ylönousemisen kannustin jo kuultaa läpi. Ei ole itsestään selvää, että myös mitä syvällisemmässä oivaltamisessa fyysisen kuoleman pitää tapahtua, ennen kuin "ylönousemuksen voima" voi alkaa vaikuttaa. Mystiset kokemukset tukevat tätä. Ylönousemusvoiman voidaan kokea olevan kaiken takana, myös nykyisenä vetovoimaisen voimana kaiken takana, myös yksinkertaisten askeleiden. Toisin asian ilmaisi Steiner todetessaan, että pääsisäisen tapahtumat vielä vaikuttavat yksikkönä nykyisin, lisäksi lisälöydöksiä kuten "veren eterisaatio". Myös sillä mitä "Jeesuksen Kristuksen seuraaminen" on kehittänyt yhdessä hänen kanssaan, on nykyisin merkitystä.

Tässä yhteydessä on mielenkiintoista havaita, että uusia suuntauksia on olemassa, jotka kuten Kristus eivät enää ole samaa mieltä yleisen käsityksen kanssa kehon luonnollisesta, pakollisesta kuolevaisuudesta.

Intialainen filosofi ja joogi *Aurobindo* työskenteli samanlaiseen suuntaan nirvanakokemuksensa jälkeen ja yritti tuoda "suprahengellisiä" ts. ylihengellisiä voimia maanpäälliseen elämään. Hänen hengellinen tiennäyttäjänsä "Äiti" Mira Alfassa saattoi tunkeutua fyysisen kehon tuntemattomiin kerroksiin tällä tavoin, esim. muistin sisältäviin soluihin, jotka liittyvät vanhoihin ohjelmiin kuolemasta. Hän koki tämän "työskennellessään ihmiskunnan yhdessä kehossa".

Toisella tavalla Rudolf Steiner puhui uudesti muodostuneista korkeimmista olemuksen osista tai "ruumiista" näillä alueilla mielen yläpuolella, jotka sallisivat vanhojen tunneperäisten, eteeristen elinvoimien ja fyysisten olemusalueiden osien uudelleen hahmottamisen tietoisesti tahtoen yksi toisensa jälkeen. Hän nimittää näitä olemuksen osia seuraavasti: "minä, elämänruumis, sielunruumis" Voi syntyä vaikutelma, että tämä ennustus toteutuu vasta pitkän ajanjakson kuluttua. Vertailu nykyiseen kehitykseen osoittaa kuitenkin, että tämä ainakin osittain voi olla relevanttia jo tänä päivänä.

Esoteerisessä buddhalaisuudessa nämä korkeammat "ruumiit" olivat Buddhalle: "Dharmakaya, Sambhogyakaya, Nirmanakaya". Tosin tavoitteet, menetelmät tai tulokset eivät näissä eri suuntauksissa olleet aivan selkeät. Se mikä kuitenkin on selvää on, että eri ihmiset puhuttelevat samoja työskentelyalueita riippumatta toisistaan, niin että tämä jo itsessään voidaan katsoa korkean asteen todellisuudeksi.

Tähän liitetään vielä yksi kokemus lisää meidän vuosisadaltamme: *Carl Welkisch: "Im Geistfeuer Gottes"*. Fyysisesti erittäin herkkänä mystikkona Welkisch tunsi, visioiden vahvistamana, että hänet oli kutsuttu tehtävään, jossa Jumala voi nyt muuttaa myös ruumiin materian, ja että hän oli työkalu tätä tarkoitusta varten. Koska kuitenkin usein sattuu, että ihmiset joille on annettu erityinen "tehtävä ylhäältä" voivat kuvitella olevansa ainoita (kun Jumalan tehtäväjako tuppaa olemaan monimutkaisempi) on usein helppoa mitätöidä heidät "hulluina". Ne, joille tämän kaltaiset mystiset kokemukset ovat tuttuja, tunnistavat kuitenkin, että nämä kokemukset sellaisenaan ovat aitoja. Tämä pätee myös Welkischin.

"Immortality", kuolemattomuus on uusien hengellisterapeuttisten ryhmien saarnojen aiheena, erityisesti Yhdysvalloissa. Ne yrittävät terapoida pois "kuolevaisuuden käsitteen". Lisäksi ne pyrkivät hengitystekniikoiden, kuten Rebirthingin (syntymätrauman käsittelemiseksi), terveellisen ruokavalion jne. avulla edistämään elämän pidentämistä, elämän joka säteilee positiivisuutta. Vaikka Jeesus ilmestyy usein vain reunalla näissä piireissä, on heidän joukossaan myös tunnettuja, kristittyjä, kuten mormooni Annalee Skarin, joka kirjoitti omista kokemuksistaan koskien kehon aineelliseksi ja aineettomaksi muuttamista, pohjautuen yhteyteensä Jumalan kanssa.

Muut, lääketieteen alueella, tutkivat hormonaalisia keinoja nuorentamiseen. Tämä kehitys sisältää järkeviä perusteluja. ja kaikkia näitä lähestymistapoja ei voi pitää suuruudenhulluutena.

Tulisi kuitenkin muistaa, että Kristuksen tarkoituksessa kyseessä on koko ihmisolento eikä vain jokin kultti koskien fyysisen kehon elämää erillisenä ja korkeimpana arvona Hänelle ei myöskään ole kyseessä solujen elävöittäminen vaan koko kehon yhdistynyt tervehtyminen - mukaan lukien elimet, solut, jne. - ja ihmisen henkinen elämä. Jeesukselle kysymys on myös vapaudesta elää eikä pakosta elää. Kaikkia näitä suuntauksia ei yhteisesti voi syyttää äärimmäisyyksiin menemisestä, mutta mahdollisten vaaratekijöiden vuoksi tässä vaikeassa tasapainottelussa, se pitää mainita.

Ylösousemisvoima, Kristuksen kanssa koettuna, joka saa sen näkyväksi ja kokonaisvaltaisesti toimimaan, näyttää harmonisen kehityksen todelliselta "fermentiltä". Paljonkin mitä hän laittoi idulle, on vielä paljastumatta. Sen vuoksi on mielekästä, siinä tietoisesti vedota häneen.

"Ylösousemus" ei ole ainoastaan hengellinen kokemus. Se voi pysyvästi uudistaa kaiken elämässä, jota varten vähemmän tunnettu uuden ilmestyksen ryhmät nimittäin „*Lichtzentrum Bethanien*“ *CH-Sigriswilissä, on lehdessään „Lichtbote“* luonut käsitteen "ylösousemuselämä". **"Kapean portin" jälkeen tulee runsaus. Jeesus korosti, että hänen tiensä voi kirkastua vain tekojen kautta.** Vain edistys henkilökohtaisella polulla "Kristuksen jäljitteleminen" voi tehdä tästä edistyneemmästä askeleesta ymmärrettävän.

Kuten olemme nähneet, tämä tie ei ole tasainen, kasvaen tasaisesti huippua kohden, vaan näyttäyty asianosaisille **kuten jumalaisen ohjauksen alaisena rakennettu laaja rakennus, jossa jokainen kivi on rakennettu edellisen päälle. Kivet ovat ihmisen kykyjä hänen olemassaolossaan**, jotka säilyvät hänen ulkoisesti rakennetussa talossaan. Aivan kuten esihistoriallinen ihminen oli luotu olemaan täydellinen pyhien kirjoitusten mukaan, niin hänkin voi tulla uudelleen "täydelliseksi kuten Isä taivaassa" epätäydellisen maailman draaman läpikäytyään, Jeesus lupasi ihmisille. Tämä ei koske vain yksinkertaisimpia askeleita tiellä, vaan itse ylösnousemuksen askelta - hän ei ole asettanut rajoja, vielä vähemmän julistanut inhimillistä käsityskykyä mittapuuksi. Hän itse asettaa uudet mittapuut, vrt. "Minä olen..." -ilmaisuja evenkeliumeissa. "Minä olen elämän leipä", "Minä olen maailman valo...", "Minä olen ovi", "Minä olen hyvä paimen" ja myös "Minä olen ylösnousemus ja elämä", se joka minuun uskoo saa iankaikkisen elämän, vaikka kuolisi nyt toisin sanoen ei vasta "Viimeisenä tuomiopäivänä" kuten määrätyt kristilliset suuntaukset väittävät, "Minä olen tie, totuus ja elämä", "Minä olen tosi viinipuu ja minun isäni viinitarhuri... te olette rypäleet", "...minä olen kuningas, olen syntynyt ja tullut maailmaan, jotta todistaisin totuuden". Jeesus todellinen MINÄ OLEN ihmisessä, joka tulisi tarkkaan pitää erillään itsekkästä arkipäivä-egosta.

Juutalaisessa uskossa tunnettiin ylösnousemus tai kuolleista herättäminen, mutta vasta aikojen lopussa. Perinteisessä kristillisessä teologiassa ylösnousemus nähdään uutena mahdollisuutena uskossa Kristukseen - mutta sen toteutumista ei kuitenkaan käsitelty ehtoollista pitemmälle. Moderneissa, kriittisissä teologisissa pohdintoissa ylösnousemus otettiin uudelleen käsittelyyn "metaforana", siis vertauksenomaisessa mielessä. Tämä voidaan nähdä jo edistysaskeleena - suhteessa lähinnä materialistiseen teologian suuntaukseen, jossa haluttiin selittää yksinkertaisesti pois kaikki vaikeasti käsiteltävä. (*Hans Kessler, Sammelband "Auferstehung der Toten"*). Jotkut ehkä tarvitsevat tuollaista lähestymistapaa vaikeasti käsiteltävään asiaan - mutta eivät välttämättä ne, jotka voivat uskoa ylösnousemukseen suoraan sisäisenä ja ulkoisena todellisuutena. Tämä tavallisten kristittyjen usko vastaa monessa kohdin paremmin nykyistä tutkimuksen ja tiedon tasoa eri alueilla sellaisena kuin sitä käytetään tutkimuksissamme. Jos ihminen ymmärtää kaiken vain "vertauskuvallisesti", se vaikuttaa häneen tutkimustemme mukaan lähinnä vain sielullisen rakentumisen mielessä; parantava vaikutus, joka nykyisinkin voi ulottua fyysiseen ruumiiseen saakka, voi siten ainakin viivästyä tai heikentyä.

Englannin- ja saksankielisillä sivuilla on ote Johanneksen evankeliumista 20: Ylösnouseen kaksi ilmestymistä.

Kysymys:

Pyrinkö Jumalan avulla pääsemään perille siitä, miten ylösnousemusvoima voi kantaa hedelmää nykypäivänä?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Taivaaseenastuminen.

Alkuhuomautus: englannin kielessä käsitteet "Taivaaseenastuminen" ja "Ylösnousu" ovat samat: Ascension. "Ylösnousu", kuten hengelliset nykysuuntaukset sanovat "valotyöt", esittää kuitenkin paremminkin yhteyden edeltävään ylösnousemuksesta käsittelevään kappaleeseen.

Kun Jeesus aloittaa toimintansa vetäytymällä ensiksi 40 päiväksi eristäytyneisyyteen erämaahan, niin hän päättää näkyvän maallisen toimintansa 40 päivää pääsiäisen jälkeen, jolloin hän ilmestyi useille ihmisille eri paikoissa.

Viimeisen aterian ja keskustelun jälkeen "Jeesus johti heidät ulos kaupungista lähelle Betaniaa, siellä hän nosti kätensä ja siunasi heidät. Siunatessaan hän erkani heistä ja hänet otettiin ylös taivaaseen" - *Luk. 24, Markus 16*. "...häntä nostettiin ylös yhä korkeammalle ja

pilvi kuljetti hänet pois heidän silmiensä edessä.. Kaksi miestä valkeissa vaatteissa seisoi heidän lähellään, ja he sanoivat: "...Tämä Jeesus, joka otettiin teidän luotanne taivasiin, tulee kerran takaisin, samalla tavalla kun näitte hänen taivaaseen menevän". (*Apostolien teot 1*). Apostolit tekivät selkeän eron noiden 40 päivän, jotka Jeesus yhtäkkiä oli heidän kanssaan, ja sitten taas katosi, ja sen ajan kanssa sen jälkeen, jolloin he tunsivat kokoontuneensa hänen hengessään, mutta ilman hänen henkilökohtaista läsnäoloaan.

Jeesus oli jo ilmoittanut menevänsä isänsä luo. Vasta Jeesuksen taivaaseenastumisen jälkeen hänestä sanotaan, että hän istuu "Isän oikealla puolella", siis Jumalan kanssa samalla tasolla inhimillisesti tavoittamattomissa olevassa "tuonpuoleisessa". Tällä viitataan kohtaan, **jossa Kristus vaikuttaa universaalisti Jumalan kanssa. Jumala on:** "Minä olen se joka Olen". Hän on kaikkivaltias, mutta hän antaa vapauden. Hän on kaikkien voimien ja olentojen elävä alkuperä, mutta silti yksin. Hän on tilan ulkopuolella ja kuitenkin kaikessa läsnä. Hän on ikuinen, mutta silti jokaiseen hetkeen sisältyvä todellisuus. Tämä ei tarkoita, että Jeesus olisi luennut tyhjyyteen, ennemminkin hän on nyt kaikkialla. Silta ihmisen ja Jumalan välillä voidaan yhä silti kokea elämässä virittäytymällä Jeesuksen henkeen - "Rukoilkaa Isää minun nimeeni" (*Joh. 15, 16*). Tämä on todellisuutta omaa laatuaan, riippumaton käsityksistä, jotka koskivat tapahtumia 2000 vuotta sitten.

Opetuslapset tulevat nyt tietoisiksi tärkeydestään apostoleina. **Jeesus ilmestyy nyt heissä ja heidän kauttaan.** Olisi väärin arvioida tätä tilaa vain puhtaasti ulkoisesti, ikään kuin mitään muuta ei olisi tapahtunut kuin, että opettaja on lähtenyt ja jättänyt heidät hoitamaan asioita itsekseen. Taivaaseenastumisen itsenäinen merkitys sisältyy tähän. Sitä voitaisiin kuvailla vaikka Jeesuksen työn universalisoimiseksi. Tämä on verrattavissa hologrammiin, jossa kuvan jokainen särö sisältää koko kuvan. Sivuhuomautus: tällä vertauksella ei ole tarkoitus viitata holografiseen maailmankatsomukseen, jonka mukaan ihminen on joka tapauksessa Jumalan kaltainen, sillä seurauksella ettei tarvitse siis mitenkään ponnistella tullakseen Jumalan kaltaiseksi. Se muistuttaisi sitä lunastuskäsitystä, joka unohtaa, että lunastus on kuin itu, joka tarvitsee henkilökohtaisen päätöksen ja Jeesuksen seuraamisen.

Yksilöllä on suhteidensa lisäksi ihmisiin, myös suhteet Jeesukseen. Pohjimmiltaan **Jeesuksen elinaikanaan luomat herätteet mahdollisuutena sinetöitiin Taivaaseenastumisessa hänen opetuslastensa ja viime kädessä kaikkien käyttöön.** Kappaleessa Kaste Jordanvirrassa kerrotaan tästä mahdollisuudesta, että Jeesus ottaa hahmon ihmisessä Tällä tarkoitetaan, että sillä mitä Jeesus sai aikaan, on nyt laajempi luonne suhteessa ihmisten aikaan saamaan. Se on ankkuroitu Jumalaan, ei vain "morfogeneettisenä kenttänä". Katso kappale "Ristiinnaulitseminen". Toinen tapa ilmaista tätä olisi: "Jumala vetää kaiken puoleensa".

Pietari on usein tunnettu perinteisistä "särmistään". Vaikka tätä on usein ylikorostettu yksipuolisilla tulkinnoilla, hänen visionäärisiä kokemuksiaan voidaan pitää aitoina. Omalla tavallaan hän saattoi oivaltaa, että (kuten myös Johanneksen evankeliumissa ilmenee) Jeesuksen merkitys on paljon laajempi kuin vain juutalaisuutta koskeva, ja että juutalaisuus oli valittu lähtökohdaksi universaalille Kristukselle, hänen panoksessaan kaikille ihmisille. Ymmärrettävästi, tämä oli ensimmäinen kiistanaihe opetuslasten keskuudessa.

Kirkolliset julistukset ovat taipuvaisia rinnastamaan kirkon ja "Kristuksen ruumiin", vaikka koko ihmiskuntaa todella tarkoitettiin laajassa mielessä. Antroposofiset lausumat näkevät yksiselitteisesti ihmiskunnan Kristuksen ruumiina. Teosofiset koulukunnat näkevät samoin Kristuksen merkityksen koko ihmiskuntaa koskevana, vaikkakin lähes vain hänen opettajan roolissaan.

Nykyiset kristityt uudelleenilmestymisryhmät, erityisesti "Universal life" (Universaalinen elämä) näkevät Kristuksen roolin ei-inhimillisiä olentoja varten, tehden siten johtopäätöksen, että maapallon tulevaisuus ei enää ole ihmisten hallittavissa. Mutta ne ihmiset, jotka eivät

ensi kädessä ole osallistuneet ongelmien aiheuttamiseen, vaan ovat osa ratkaisua, tulevat varmastikin saamaan roolinsa, kuten Vuorisaarnassa mainitaan.

Milloin joku tekee todella jotain "Kristuksessa, se on silloin tehty myös Kristukselle ja vastaavasti maailmalle.

Ne, jotka todella haluavat liittää itsensä Jeesukseen ja hänen työnsä suuntaan (jota ei voi mielivaltaisesti muuttaa), eivät yksinkertaisesti voi hyväksyä teorioita, jotka olivat hyvin yleisiä kirkkoissa kaikkien näiden vuosisatojen ajan. Mystikkojen todistuksen mukaan **Jeesus ei ole, ei tietoisesti eikä varsinkaan tiedostamatta "avattavissa" millekään mikä on vastoin hänen opetuksiaan.**

Voidaan siis jättää kirkkoille itselleen selitettäväksi omasta terminologiastaan mistä ne ovat ottaneet voimat sotiin, vainoihin ja vihaan, ja lisäksi vielä useimmiten maallisten voimien palveluksessa. Hengellisissä piireissä yleisesti tunnettujen kokemusten mukaan valo voi myös nostattaa esiin olemassa olevat "varjon puolet". Tehdä itsestään varjon työkalu on kuitenkin (kuten menneisyydessä usein on tapahtunut) sen sijaan että työskentelisi näitä varjoja vastaan itsessään ja toisissa, kristillisen etiikan pilkantekoa.

Viimeaikaiset uudet todistukset osoittavat kuitenkin, niin kuin *Euroopan ekumeenisen kirkolliskokouksen päätösasiakirjassa "Rauhaa oikeudenmukaisuudessa koko luomakunnalle" 1989, että on olemassa yrityksiä korjata menneisyyden virheitä. Teksti on saatavan Hannoverin EKD:stä.*

Myös "Taivaaseenastuminen" voi saada todellisen merkityksen "Kristuksen seuraamisessa". Ruusuristiläiset esimerkiksi kokivat kuvina ja unina tuon pilven laskeutumisen taivaasta heidän luokseen. Ainutlaatuinen tai jopa toistuva tämän kaltainen kokemus ei kuitenkaan tarkoita, että henkilö olisi todella toteuttanut tällaisen askeleen elämässään. Aluksi, se tarkoittaa vain, että tämä laatu on alkanut vaikuttaa hänessä voimakkaammin

Tuntea "Taivaaseenastumisen" merkitys edellyttää syvää hengellistä kehitystä eikä sitä missään tapauksessa saa sekoittaa "UFO:jen suorittamaan poiskuljetukseen" (UFO= unidentified flying objects). Vanhemman perimätiedon mukaisten Raamatun profeettojen "poisvienti" ei ole kovin todennäköinen, kun ajatellaan muita hengellisiä mahdollisuuksia (katso kappale "Ylösnousemus"). Tällä näkökannalla ei kuitenkaan haluta kiistää ylenpalttisten kansainvälisten havaintojen mukaista "UFO:jen" olemassaoloa, jotka saattavat osittain olla avaruusolentojen ilmenemismuotoja ja että jotkin tarustot saattavat viitata vastaaviin ilmiöihin sekä positiivisiin että negatiivisiin menneisyydessä ja että niillä myös tulevaisuudessa voisi olla rooli. Mutta "muinaisen astronauttitutkimuksen" yritykset tunnistaa jokaista hengellistä kalliopiirustusta ja löytää niistä avaruusalus, on kuitenkin täysin yletön, ja kumpuaa teknis-materialistisen sivilisaatiomme mielikuvituksesta. Vaikka ihmiskuntamme kaipaakin jumalallista apua mitä erilaisemmassa muodossa, sen täytyy suorittaa pelastava läpimurto viime kädessä itse. Edistysaskeleiden avulla olemassaolossa, teoissa ja tietoisuudessa voivat ihmiset maan päällä selvittää hengissä, löytää tehtävänsä ja täyttää ne. **Ei mikään ulkoinen saavutus voi korvata kasvua tietoisuuden alueella.** Yritys, joka johti Challenger-sukkulaan ja sen varoittava onnettomuus esimerkiksi, on kuin ulkoinen harhaanjohtava ja surkea jäljitelmä siitä mikä todella on tarpeen.

* Huomautus: kirkon taholta esim. Monsignore *Corrado Balducci* (Vatikaani) on useita kertoja ottanut kantaa tähän. Muutoin kirkot ovat usein nähneet siinä vain psyykkisen tai sosiologisen ilmiön. Vatikaanin virallisessa sanomalehdessä "Osservatore Romano" kirjoitettiin toukokuussa 2008 kuitenkin: "Maailmankaikkeus koostuu miljardeista galakseista, joista jokaisessa on sata miljardia tähteä. Miten voidaan sulkea pois se mahdollisuus, että muuallakin on kehittynyt elämää? Emme voi asettaa rajoja Jumalan luomisvapaudelle. Jos Fransiskus Assisilaisen tavoin näemme Maan luontokappaleet veljinä ja sisarina, miksi emme puhuisi myös Maan ulkopuolisesta veljestä? Kenties on muita älykkäitä olentoja, jotka elävät yhä täydellisessä harmoniassa Luojansa kanssa."

Tällä ei kuitenkaan tarkoiteta, etteikö **myös** tekninen kehitys olisi tarpeellinen, esimerkiksi korvata elämää vaarantavaa teknologiaa kuten ydinenergiaa, muuta elektromagneettista säteilyä, "geeniteknologiaa" ja muuta sellaista. Mainittu laajemman tietoisuuden kasvu tapahtuu Kristuksen hengessä, täytyy kyseessä kuitenkin olla orgaaninen kasvu eikä mikään tekninen manipulaatio. Mikään hengellinen "tekniikka" ei voi pakottaa "pelastusta". Kaikenlaiset harjoitukset voivat olla hyvä valmistelu, mutta ne pitää siirtää syrjään heti kun ovat täyttäneet tarkoituksensa. Vain se mikä näin on tullut omaksi on jonkin arvoista. Ja täysin mahdotonta on "käyttää Jumalaa passiivisesti nykyajan sähköisten "aivokoneiden" avulla.

Jeesus annettiin maanpäälle ensi sijassa ominaisrooliaan varten, mutta maailmankaikkeuden muiden tasojen ja alueiden ilmenemismuodot eivät ole mahdollisia: Vrt. hieman mielikuvituksellinen kirjoitus „*The Urantia Book*"/ USA; jota ei kuitenkaan mainita lähteenä vaan vain virikkeenä; Jeesuksen päivänselvää tehtävää fyysisessä maailmassa ei aseteta kyseenalaiseksi. *Sekä teoksetr „Analekta” 1 ja 2.* "Analekta" on ilmestynyt vain saksaksi ja joitain kappaleita on mahdollisesti saatavana osoitteesta: Mag. Alois Thurner, Staudach 103, A-8230 Hartberg, Österreich.

Teologit ovat tarkastelleet Jeesuksen ottamista "pilveen" yhdessä Vanhan testamentin kohtien (2. Moos. 13:21 ja 40:34) kanssa. He ovat käsitelleet opetuslasten iloa heidän selvästi kokemastaan Kristuksen uudenlaisesta läsnäolosta. Toiset ovat nähneet sen äärimmäisen todellisena ja toiset subjektiivisena.

Englannin- ja saksankielisillä sivuilla on ote Luukkan evankeliumista 24 huomautuksineen: Taivaaseenastuminen.

Kysymys:

Onko taivaaseenastumisen nykyinen tai tuleva merkitys sellainen kysymys, joka vaikuttaa suhteeseeni Jumalaan?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Helluntain tapahtumat.

Ennen ristiinnaulitsemistaan Jeesus ilmoitti, että kun hän menee Isän luo, Isä lähettää Pyhän hengen, "Lohduttajan", "Totuuden hengen" - Joh. 14, 15, 16.

Noin kymmenen päivää Jeesuksen taivaaseenastumisen jälkeen, Alkuseurakunta kokoontui Jerusalemiin rukousta varten. "Yhtäkkiä kuului taivaalta kohahdus, kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska, ja se täytti koko sen talon, jossa he olivat... He näkivät tulenlieskoja, kuin kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat itse kunkin päälle. He tulivat täyteen Pyhää Henkeä ja alkoivat puhua eri kielillä sitä mitä Henki antoi heille puhuttavaksi... - (*Apostolien teot 2*). Tällaisin sanoin ei kukaan kuvaile täyttymystä rukouksen jälkeen. Se kuulosta pikemminkin Helluntaiseurakunnan ja kveekareiden seremonialta. Ensimmäinen helluntaitapahtuma seuraa kappaleessa Taivaaseenastuminen kuvattua ilmiötä, että Jeesuksen voimat jaetaan hänen opetuslapsilleen ja heidän lähipiirilleen. Tässä "**Totuuden hengen "alas lähettämisessä"** voimme nähdä jälleen Jumanlan ja Jeesuksen yhteisen vaikutuksen. Tässä mielessä voidaan Helluntain ensimmäinen tapahtuma nähdä myös ensimmäisenä **merkinä alkavasta "Jeesuksen toisesta tulemisesta"**, tai ainakin lähestymisestä. Tältä näkökannalta katsottuna voimme myös olettaa, että ennustettu "Jeesuksen toinen tuleminen" ei tarkoita toista ruumiillistumaa ihmisenä.

Huomautus: "Lohduttaja" tai "Totuuden henki" ei tarkkaan ottaen ole sama kuin "Pyhä Henki", katso alla: "Sofia".

- "Totuuden henki" ilmestyy kuin kappale Jeesusta itseään, joka muistuttaa yhteisöä hänestä ja hänen sanoistaan sekä mahdollistaa opetuslapsille hänen työnsä jatkamisen. Tämän jälkeen ei ole vakavamielistä käsitellä uskonnollisia ja filosofisia kysymyksiä vain historiallisena tai kirjallisena omaksumisen tai ajatuksellisena johdantona. Tästä on kirjoitettu paljon. Muita tekijöitä on mukana työssä, myös ihmisessä ja tämän tekstin päätarkoitus on auttaa ihmisiä "tuntemaan" nämä tekijät.

Luojan perintö, Isän ihmisessä, sikäli kun hän on "syntynyt Jumalasta" (*Ev. Joh. 1*) - tarjotaan Jeesuksen elämässä, annettuna jokaiselle tehdäkseen omakseen tietoisesti, ja nyt Helluntaitapahtuman jälkeen Kristuksen itsensä perintö on kiinnitetty niihin, jotka jäivät maanpäälle.

- "Pyhä Henki" naisellisena, äidillisenä hengellisälyllinen jumalallinen ominaisuus ja energia löydettiin olemassaolon eri tasoilta ja ilmentymänä jo ennen Jeesuksen elämää maanpäällä - sekä ihmisessä itsessään että myös inspiroivana vaikutuksena muihin ihmisiin.

Sillä on jopa suhde "taivaalliseen mannaan" (*Exodus, Viides Mooseksen kirja, Psalmi, Nehemia, Joosua, Joh., Heprealaiskirjeet, Ilmestys*).

Mutta ei ole myöskään täysin väärin asettaa käsitteitä "Totuuden henki" ja "Pyhä Henki" rinnakkain, kuten usein tehdään, suhteessa käytännön kokemuksiin. Saattaa tulla yhä yleisemmäksi, että jumalalliset voimat työskentelevät yhdessä ja lopulta yhtenä yksikkönä, aivan kuten ihmisellä, joka alun perin "luotiin Jumalan kuvaksi" voi olla kokemus tietoisuuden eriytymisestä ja sitten jälleen liittymisestä hänen olemukseensa.

Täten ihmiskunnan ja maapallon yhteinen elämä ilmentyy tavalla, jota tuskin huomataan nykyisin. Tätä tarkastellaan tarkemmin tulevissa kappaleissa, jotka käsittelevät Johanneksen ilmestystä - ajattelematta, että tämä tulevaisuus voisi olla millään tavoin sovellettavissa nykyiseen käsityskykyyn.

"Pyhä Henki" ei ole vain henki tai henkäys tai elinvoima. Voi olla hyödyllistä noudattaa tätä oletettavasti vaiheittaista ilmaantumista Kristuksen tiellä. Se on mainittu Marian hedelmöityksen yhteydessä, siksi ainakin osallisena yksittäiseen tapahtumaan.

Se voidaan löytää tuosta kohdasta, jossa Kristus ollen henkilökohtaisesti läsnä ylösnousseessa ruumissaan, puhaltaa opetuslapsia kohti sanoen "Ottakaa Pyhä Henki" (*Joh.20, 22*) - joka tässä siis vaikuttaa hänen kauttaan. Heidän havainnointikykyensä puhdistus tai syvemmässä merkityksessä heidän omatuntonsa voidaan nähdä edellytyksenä vastuulle, joka siirtyy heille tai heidät tehdään siitä tietoiseksi: "syntien anteeksiantaminen tai ei (tehdä mitään)". Tämä omatunto, jonka myös mystikot kuten J.Lorber näkevät Pyhän hengen vaikutuksena, ei ole sekoitus biografisesti muotoutuneita pelkoja, joka usein sekoitetaan omantunnon kanssa, jonka takana kuitenkin voi olla joskus kappale aitoa omaatuntoa piilossa. Omantunto puhtaimmassa mielessä on myös yksittäisen ihmisen tietoinen sisäinen johdatus.

Ensimmäisessä Helluntaitapahtumassa Pyhä Henki vaikuttaa persoonattomalta, suorastaan "kosmiselta". Kuitenkin eri tavoin riippuen eri tilanteista ihmisillä, joihin se on tunkeutunut tai eri tilanteiden mukaan, joita se on puhutellut, ja maailmasta, se on kykenevä osumaan mielen kipeisiin kohtiin, ja puhdistamaan nuo kohdat, jos niitä katsoo hengen valossa. Olennaisten erojen ja totuudet merkittävästi parempi tunnistaminen, ovat muita sellaisen omantunnon piirteitä, jotka Pyhä Henki on aktivoinut. Siellä missä hämmennyksen puhdistaminen ei ole niin tärkeää, sama voima esiintyy luovemmin muotoillen, yhteisöllisesti rakentaen, täydellistäen - Jumalan luo johdattaen.

Myös 1800-luku, monine herätysliikkeineen ja ilmestysliikkeineen, kuten myös 1900-luku näyttää meille uusia aaltoja Pyhästä Hengestä ja sen jälkivaikutuksista tarkemmin tarkasteltuna. Ylipäätään se viittaa siihen, että kristilliset herätteet ja Pyhä Henki kääntyi yhä enemmän niihin suurempiin asioihin, joita käsitellään Ilmestyskirjassa.

Näissä Apostolien tekojen kappaleissa on opetuslasten kanssa aina myös Maria ja muita naisia tai naispuolisia opetuslapsia "rukoilemassa Jumalaa". Naisten rooli (oli se sitten puhuvana tai "vaieten" kuten Pietari sanoi) oli korvaamaton monestakin syystä. He olivat esimerkiksi tunneperäisesti vastaanottavaisempia vaikutteille ja saattoivat siirtää niitä eteenpäin muille ihmisille (verbaalisti tai ei-verbaalisti). Myös nykyisin kaikenlaisissa kokouksissa, myös hengellisissä, huomaa eron jos läsnä on sekä naisia että miehiä. Ilman maskuliinista näyttämisen halua tapahtumat voivat edetä inspiroivammalla ja innostuneemmalla tavalla, edellyttäen että sisäinen osallistuminen tapahtumaan on riittävä. Antroposofit ja ruusuristiläiset näkevät Marian, Jeesuksen äidin, jopa varsinaisena lähteenä, jonka kautta Pyhä Henki voi tulla alas opetuslapsiin.

Tässä törmäämme "**Sofian**" salaisuuteen, Vanhan testamentin "Viisauteen", jumallisen voiman naiselliseen ilmenemismuotoon. Ortodoksisessa kirkossa Maria usein yhdistetään Sofian kanssa. "Sofiologi" ja visionääri *Solowjoff* koki hänet meidän aikamme olentona (kuten myös Jeesuksesta oletetaan, esim. Steiner "Kristuksen eteerinen toinen tuleminen" 1909, ja muita opetuksia). Kuten Jeesus ja Maria pienessä mittakaavassa, niin "Kosminen Kristus" ja "Sofia" taivaallisena äitinä voidaan kokea ilmeisesti suuressa mittakaavassa mystisesti. Katso myös *Hildegunde Wöller "Ein Traum von Christus"*. Tässä yhteydessä voidaan myös ilmaista: Jumalan "äidillinen" ominaisuus on siinä, että Jumalan luoma voi kasvaa vastaan samoin kuin Jumala puolestaan tule heitä vastaan.

Feministiset teologit ovat painottaneet, että Pyhä Henki oli alkuperäiskielessä feminiinisessä muodossa. Maria ja Sofia voidaan nähdä tarkemmin muotona, johon Pyhä Henki virtaa ja ottaa siinä hahmon, kuten kyyhkysen symbolissa.

Mutta "sofiamaisia" vaikutteita voidaan löytää myös eri feminististen liikkeiden piirissä sekä lännessä että idässä. Vrt. *Dr. Susanne Schaup Bad Bollin Evankelisen Akatemian kokouksessa „New Age 3: Sofia”* Samoin myös "Kristusmaisista" vaikutteita voidaan löytää ei vain uusissa maailmanlaajuisista kristillisistä malliprojekteista kuten "Universal life" tai kirkon uudistumispyrkimyksistä vaan myös muista, myös maallisista liikkeistä. Uuden testamentin huomautus: "Tuuli puhaltaa missä tahtoo. Sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Samoin on jokaisen Hengestä syntyneen laita." (Joh. 3).

Sillä mikä on tuleva on joka tapauksessa maskuliinis-feminiininen luonne, se ei ole patriarkaallinen eikä matriarkaallinen.

Kun jotain Jeesuksen vaikutuksesta on jokaisessa ihmisessä, kuten edeltävässä kappaleissa selvitettiin, voi tätä nyt vahvistaa ulkoisella Kristuksella ja Pyhällä Hengellä, myös hänen sanoillaan, mutta ei kuitenkaan vain niillä.

Graalin ritarikunta oletti myös, että Kristuksen työstä oli jotain jäljellä maanpäällä 2000 vuotta sitten, jota ihmiset voisivat etsiä ja löytää - "Graalin malja". Tämän legendan mukaan Jeesuksen verta oli tippunut maahan ristiltä ja se oli kerätty maljaan. Josef Arimatialainen ja hänen seuralaistensa sanottiin pelastaneen sen ja tuoneen Ranskaan tai Englantiin ja kerääntyneen tämän "ihmeitä tekevän Graalin maljan" eteen rukoilemaan ja saaman innoituksen. Katso esim. *Robert de Boron "The Story of the Holy Grail" (Graalin maljan tarina)*, joka on kirjoitettu noin vuonna 1200. Vaikka tämä legenda voi perustua ulkoiseen todellisuuteen, on huomattavaa, että kultainen Graalin malja, jonka pikari ylöspäin, paksunnos keskellä ja levennys tai aukko alaspäin, symbolisoi ihmistä*, ihmistä, joka keskeltä tai sydäimestä avautuu ylöspäin Pyhää Henkeä kohden ja alaspäin "maan

lunastusta" varten. Se on " lunastettu ihminen", joka "odottaa Luojaansa" (*Kirje roomalaisille 8, 18-28*). Suuressa mittakaavassa se voidaan nähdä maana, joka avautuu Jumalaa kohti. Näiden virtausten ympärille ryhmittäytyivät osaksi katarialaiset, lue: kerettiläiset, albingenseniläiset, minnelaulajat ja trubaduurit. Useita miljoonia tällaisia esoteerisia kristittyjä tuhottiin paavin vallan aikana epäiltyinä kerettiläisinä. Graalin maljan syvempää merkitystä ei ole vielä kokonaan ammennettu tyhjiin muissa legendoissa, Jeesuksen oletetut jälkeläiset olisivat olleet Graalin kuningassuvun jäseniä.

Joh. 4: ... "Usko minua, nainen: tulee aika, jolloin ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa... Tulee aika -- ja se on jo nyt -- jolloin kaikki oikeat rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia rukoilijoita Isä tahtoo. Jumala on henki, ja siksi niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla hengessä ja totuudessa." Kirkot voisivat selviytyä tästä kristillisyyden itsetietoisesta, vapaasta asenteesta, jos niillä olisi rohkeutta uudistua vapaiden kristittyjen miesten ja naisten pohjalta. Koska tällaiset hengelliset, kristilliset koulukunnat siinä määrin hävitettiin, että jopa niiden opetusten sisältöä on vaikea enää rekonstruoida, on kirkko viime kädessä itse poistanut tuon hengellisen traditionsa substanssin, joka sen nykyisin pitää vähitellen tunnustaa virheeksi. Sen jälkeen kun monet, osaksi hyvin epäilyttävät, tarjoukset muista kulttuureista ovat yrittäneet täyttää tätä aukkoa, kirkot ovat nyt alkaneet etsiä tätä puuttuvaa hengellistä harjoitusta.

Kuuluisa apotti Joakin Fiorelainen (noin vuonna 1100) puhui Isän aikakaudesta - Vanhan testamentin uskonnollisen lain ajasta - sekä Pojan aikakaudesta, kirkon välittämän yhteyden ajasta, ja ennusti kolmatta "Pyhän hengen aikakautta" - jolloin ihmiselle itselleen kasvaisi henkilökohtainen yhteys Jumalaan ("*Zeitalter des Heiligen Geistes*", *Turm-Verlag-kustannusyhtiön kustantamana*). Myös tästä ennustuksesta, jonka merkitystä olemme vasta alkaneet oivaltaa, on virrannut osia suoraan tai epäsuorasti kaikenlaisiin liikkeisiin, alkaen Lutherista, Marxin kautta Hitleriin, joka ymmärsi sen väärin ja vastaavasti käytti sitä myös väärin. Usein tällaisista väärinkäsityksistä on olemassa järkevä arkkityyppi.

Tässä on myös paikallaan huomautus erosta Pyhän Hengen hengellisyyden ja spiritualististen harjoitusten välillä. "Olla syvästi Pyhän Hengen vallassa", ihanteellisessa tapauksessa Pyhän Hengen tietoinen vastaanottaminen, menee ihmisen sisimmän olemuksen läpi. Hypnoosi tai hurmoshenkinen transsitiila ja "olla vainajien henkien valtaamana" ei tapahdu tässä, puhumattakaan "niiden esiin manaamisesta". Ei asianosaisille eikä niille, jotka ovat kerääntyneet mukaan ole mikään niin voimia kuluttavaa kuin tällaiset spiritualistiset istunnot. Tietoisuus ei kapene vaan laajenee. Poikkeukselliset aistimukset voivat olla mahdollisia, mutta tietoisesti ja ilman muistinmenetystä.

Pyhän Hengen vaikutus olisi yhteensopiva sekä meditoivan hiljaisuuden (joka länsimaisista kirkoista lähes aina puuttuu) tai vastakkaisen yrityksen kanssa saavuttaa sama enemmällä ja paremmalla viestinnällä, kuten esimerkiksi on tapana lännessä tai Amerikassa. **Jos hiljaisuus ja viestintä yhdistettäisiin, voisi Kristuksen tai Pyhän Hengen tarkoitus tulla selkeästi tunnistettavaksi. Se ilmentää usein "kolmatta tietä" itämaisen ja länsimaisen ääripään tuolla puolen, tosin vain, jos pyrkimys ei ole itsekäs, toisin sanoen epäeettinen. Kristus voidaan ymmärtää oikein vain vaatimattomuudella, etiikalla ja tarkoituksella, jonka hän antoi maailmalle pelastushistorian merkityksessä.**

Pyhää Henkeä ei voi käsittää kokonaan erilliseksi Kristuksesta tai hänen toiveistaan. Jeesus luki Pyhän Hengen ansioksi ominaisuuden, että opetuslapset muistavat "kaiken mitä teille kerroin". Ja hän lisäsi: "Paljon enemmänkin minulla olisi teille puhuttavaa, mutta te ette vielä kykene ottamaan sitä vastaan. Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden."

Mitä ikinä puhdistetaan totuuden suuntaan, voi yhdistyä Pyhän Hengen kanssa ja kokonaisuudeksi niiden voimien kanssa, jotka haluaa pelastaa maapallon.

Jeesuksen opeissa on ihminen subjektiivisuutensa kanssa - mutta ei kuitenkaan tuota rajatonta relativismia, joka monien nykyisten filosofisten käsitysten mukaan ei enää salli objektiivista totuutta.

Kysymys:

Mitä minussa on jo kehittynyt Jumalan avulla, ja mitä Jumalalta tulee minulle tänään?

[*Tähän tulee lisäksi saksan- ja englanninkielisillä sivuilla kuva Graalin maljasta.](#)

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Kuva Jeesuksesta.

Niille, jotka haluaisivat tietää miltä Jeesus näyttää, haluamme tässä evankeliumien loppuksi esittää tuon kuvan, jota voidaan pitää aidoimpana - vaikka mitään yleisesti hyväksyttyä muotokuvaa ei olekaan olemassa:

Ns. ainoa todellinen "Kuva Vapahtajastamme" saatavana Lorber-Verlag (kustantamosta). Perimätiedon mukaan muotokuva otettiin smaragdille Keisari Tiberiuksen käskystä ja annettiin turkkilaisen sulttaanin aarrekammioista Konstantinopolista paavi Innocent VIII:lle lunnaina hänen veljestään. Tämä on yhdistetty Publius Lentuluksen kuvaukseen Jeesuksesta, joka tuohon aikaan oli käskynhaltijana Juudeassa, senaatin ja Rooman edustajana.

"Noina päivinä hyvin hyveellinen mies nimeltään Jeesus Kristus, joka elää vielä joukossamme ja jota pakanat pitävät totuuden profeettana, mutta jota hänen opetuslapsensa nimittävät Jumalan pojaksi. Hän herättää kuolleista ja parantaa sairauksia. Keskikokoinen mies, ryhdikäs vartalo ja hyvin kunnioitettavan näköinen ulkonäkö, niin että ne, jotka näkevät hänet, sekä rakastavat että pelkäävät häntä. Hänen hiuksensa ovat kypsän hasel-pähkinän väriset, korville asti lähes sileät, siitä alaspäin harteille asti kihartuvat, itämaiseen tyyliin keskeltä jakauksella kuten on tapana Nasaretilaisilla. Hänen otsansa on avoin ja sileä, hänen kasvonsa ilman ryppyjä tai uurteita, kauniit, miellyttävän punaiset. Nenä ja suu moitteettoman muotoiset. Parta ei ole paksu, väri sopii yhteen hiusten kanssa, eikä ole kovin pitkä. Hänen silmänsä ovat tumman siniset, kirkkaat ja eloiset. Hänen vartalonsa on hyvin muotoutunut ja suora, hänen kätensä ja käsivartensa sopusuhtaiset. Hänen nuhtelunsa on pelottava, hänen kehoituksensa ystävälliset ja valloittavat, hänen puheensa tasainen, viisas ja vaatimaton, sekoittuneena arvokkuuteen. Kukaan ei muista nähneensä hänen nauraneen, mutta monet ovat nähneet hänen itkevän. Mies, joka ylittää ihmiset erikoislaatuisella kauneudella."

Kuva on lisätty saksankielisellä kuvatekstillä (Lorber-kustantamon luvalla 1992.)

Jeesuksen kuvasta Torinon käärinliinassa katso myös sivustomme luku: *"Ristiinnaulitseminen ja hautaaminen"*. Vuodesta 1979 lähtien Prof. Dr. Heinrich Pfeiffer ja sisar Blandina Paschalis Schlömer ovat tutkineet tieteellisesti myös "Manoppellon huntua". Toisin kuin Torinon käärinliinassa, siinä on vain kasvot, mutta avonaisin silmin: <http://voltosanto.com>. Myös tässä liinassa syntymissyö on vaikeasti selitettävissä tieteellisesti: simpukkasilkkiin ei esimerkiksi voi maalata. Molempien liinoiden kasvojen mitat ovat samat. Vrt. Joh. 20: 5-7. Nämä kuvat ovat myötävaikuttaneet ratkaisevasti ensimmäisten vuosisatojen taiteellisiin esityksiin Jeesuksesta. Kääritynä olleessa hunnussa näytävät kasvot hiuksineen ovaaleilta. Siinä on myös havaittavissa yhtäläisyyttä edellä mainittuun kuvaan, joka esittää elävää Jeesusta sivultapäin.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

2. Osa: Johanneksen ilmestys.

Johanneksen ilmestys.

Johanneksen evankeliumin intensiivinen mietiskelytutkinta osoittaa, että se perustuu pääasiassa Johanneksen omiin mietiskelymuistoihin elämästään Jeesuksen kanssa.

Johanneksen ilmestyskirjassa sen sijaan on ilmeistä, että se pohjautuu hänen ilmestyksiinsä. Näissä ei ole löydettävissä mitään ulkoisten elämäkokemusten ajatuskuvioita tulevaisuuteen. Näiden ilmestysten muoto osoittaa myös (edellyttäen, että yksilöllä on kyky tulkita omia sisäisiä ilmestyksiään, jne.), että ne ovat peräisin korkeammalta tasolta kuin ne, joissa ulkoiset toiveet ottavat muodon mielikuvituksessamme. Lähde on myös selvästi nimetty, vaikkakaan se yksinään ei tällaisissa kokemuksissa ole mikään tae: "Tämä Jeesuksen Kristuksen Ilmestys, jonka Jumala on antanut hänelle näyttääkseen hänen palvelijoilleen mikä pian on tuleva. Hän teki tämän tiettäväksi lähettämällä enkelinsä palvelijansa Johanneksen luo...".

Useimmat nykypäivän protestanttiset teologit eivät ole kiinnostuneita tämän kaltaisista apokalyptisista kirjoituksista. He eivät voisi tulkita sitä älyllisillä menetelmillään, tai tulkitsisivat sitä vain katkelmallisesti, koska eivät kykene johtamaan "menetelmänsä" niiden alkuperästä ja niihin liittyvästä symboliikasta omista kokemuksistaan. Katolisen kirkon piirissä on olemassa jonkinlaisia käsityksiä ilmestyskirjoista, mutta ihmiset tuskin lukevat niitä, koska ne ovat liian kaukana nykyajan ihmisten ja kirkkojen itsetyytyväisyydestä. Vapaakirkot ja lahkot sitä vastoin viittaavat suoraan ilmestyskirjoihin. Mutta ne lukevat ennustuksellisia ilmestyksiä älyllisesti järkeillen, mikä ei yksinään ole riittävä menetelmä, johtaen usein heidät uskomaan ulkoisiin katastrofeihin ja useimmiten näkemään itsensä valittuina tai vähintäänkin suorimmin valittuina. Sana apokalyptse on peräisin kreikan kielestä ja tarkoittaa paljastusta eikä suinkaan katastrofia.

Helluntain tapahtumia käsittelevässä kappaleessa on jo käsitelty siirtymää Jeesuksen henkilökohtaisesta vaikuttamisesta lähipiiriinsä ja kehitykseen suuressa mittakaavassa.

Jos me tarkastelemme Johanneksen ilmestystä yhtä kokonaisvaltaisella tavalla kuin evankeliumeja (kuten tekstissä "Johdanto...") ehdotetaan, ilmenee odottamatonta tietoa, jota ei löydy kirjallisuudesta.

Ilmestyskirja esittelee sarjan jaksoja, jotka muistuttavat Jeesuksen elämänjaksoja. Mutta tässä on selkeästi kyseessä ihmiskunnan, maapallon ja maailmankaikkeuden kehitys. Jopa kaikkein sisäisimmät ja mystisimmät teot siinä vain vahvistavat, että se ei ole vain kokoelma mielikuvia yksittäisen ihmisen kehitystä tai "vihkiytymistä" varten, kuten jotkut ovat tulkinneet, vaikka siitä on apua myös yksilölle evankeliumien rinnalla. **Ilmestyksen varsinainen taso on pikemminkin tajunta, joka vertaa Jeesuksen ympäristön arkkityypisiä tapahtumia kaksituhatta vuotta sitten ihmiskunnan ja maapallon kehitykseen maailmankaikkeudessa, yhteen kietoutuneena samalla tavoin arkkityypisten askelten kanssa. Tähän on myös sisällytetty Jeesuksen universaalinen puoli, vastakohtana hänen työnsä ihmisen poikana kaksi tuhatta vuotta sitten.** Tältä näkökannalta katsottuna, olisi mahdollista tehdä johtopäätöksiä myös koskien pienemmässä mittakaavassa tapahtuneita asioita 2000 vuotta sitten.

Ilmestys on kuitenkin jäljittelemättömästi suurempi moninaisuus kuin evankeliumien kuvaukset. Se ei myöskään ole vain "heijastuskuva" maailman tapahtumiin siitä mitä Johannes näki Jeesuksen elämässä.

Ilmestyskirja kuvailee varsinaisessa "elementissään" olemassaolon useilla ulottuvuuksilla tai tasoilla. Kronologinen järjestys on toisarvoinen asia. Tämä yksinään jo kertoo, että monet

tulkinnat historiallisina tapahtumina voivat kuitenkin olla vain ilmestyksiä ja ovat usein myös hyvin harhaanjohtavia.

Toiselta, myös sallitulta näkökannalta, asiaa tarkastelee Rudolf Steiner, joka katsoo, että jotkut nykyiset hengelliset opetuslapset voivat osallistua tuleviin tietoisuuden tasoihin. *Katso Rudolf Steiner: „Die Apokalypse des Johannes”, esitelmä 1908.*

Otto Hanishin mukaan, joka perusti zarathustralaisesti suuntautuneen "Mazdaznan"-elämänuudistusliikkeen Oberdörfferiin, on löydettävissä rinnakkaisuuksia fysiologisiin järjestelmiin, esim. ihmisen hermoratoihin. „Die Apokalypse”, Dt. Mazdaznan Bewegung, Gablonzer Str.7, D-76185 Karlsruhe (saksa).

Esoteerista kappale-kappaleelta -tulkintaa yritti *Artur Schult: „Das Johannesevangelium als Offenbarung des Kosmischen Christus” ja „Weltenwerden und Johannesapokalypse”.* Luonnollisesti nämä ovat lähestymistapoja, jotka perustuvat pääasiassa symbolien tutkintaa ja joihin voisi tehdä paljon huomautuksia.

Seuraavassa muutamia huomautuksia vanhemmista ennustuksista: Ei ole kovin hyödyllistä sekoittaa Johanneksen ilmestystä Vanhan testamentin ennustuksiin. Vaikka muutamissa kohdissa on saman tapaisia kuvauksia, pitäisi vanhoja ennustuksia kuitenkin ensin verrata esikristillisen ajan historiallisiin tapahtumiin. Silloin ilmenee nimittäin, että nämä profeetat puhuivat lähes poikkeuksetta silloin edessä olevista tapahtumista esikristillisellä ajalla ja Jeesuksen ajasta: esim. Babylonian vankeus ja juutalaisten paluu, sekä sen jälkeiset sodat maassa, juutalaisten voitto, jne. Myös Messiaan tai Kristuksen *tulo (Vrt. Messiaasta lisää sivultamme Vanhasta Testamentista)* Vain muutamissa kohdissa lisäksi viitataan meidän aikamme asioihin tai Johanneksen ilmestyskirjan sisältöön (*esim. Jesaja 24; 25; 27; 66:15; Daniel 7:9-28*).

Ilm. 5. luvun 6. jaettaon käsitelty perinteisessä (kristillisessä) teologiassa perustavaa laatua olevana näkynä: karitsa, joka teurastettiin ja seisoo kuitenkin pystyssä Jumalan valtaistuimen edessä. Kirkollisesta näkökulmasta kirkkoa pidettiin ensimmäisenä paikkana, jossa uudet asiat tapahtuvat. Muutoin teologit ovat käsitelleet Johanneksen ilmestystä yhteydessä "lopun aikojen" (eskatologiseen) luottamukseen tulevaa Jumalan "kuningaskuntaa" kohtaan, erityisesti Jeesuksen opetusvuosien tätä koskevien puheiden yhteydessä. Se, mikä alkoi Jeesuksesta mutta on vielä epätäydellistä, kehittyi edelleen täydellisyyteen; vrt. *Fil. 1:6*. Jotkut näkivät "uuden taivaan ja uuden maan" (*Ilm. 21*) alun jo Jeesuksen ristiinnaulitsemisessa ja ylösnousemuksessa - ja olettivat kehityksen jatkuvan tähän suuntaan. Ilmestyskirjassa tosin puhutaan muutoksesta, jolla voidaan symbolisimmankin tulkinnan mukaan aavistaa olevan ennennäkemättömät mittasuhteet. Jonkin oikeastaan jo olemassa olevan ja sen myöhemmän toteutumisen välinen näennäinen ristiriita ratkeaa todella vain, kun ymmärrämme edes jossain määrin meditatiivisesti tietoisuutta, jonka Jeesus näyttää sanoessaan useita kertoja: "Tulee aika - ja se on jo nyt..." (*Joh. ev. 4. ja 5. luku*): Se tarkoittaa, että jokin, joka on jo henkisemmällä tasolla todellista, tulee myöhemmin todelliseksi näkyvällä tasolla.

Matteuksen evankeliumin "pieneen ilmestyskirjaan" (Matt. 24-25), vain [saksaksi](#) tai [englanniksi](#) .

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Profeettojen ennustukset.

Tässä kohdin olisi sopivaa lisätä joitain yleisiä ajatuksia koskien ennustusten käsittelyä. (Ei vain koskien Johanneksen Ilmestyskirjan, vaan myös muiden, yleensä "lyhyempien" ilmestysten, jotka ovat peräisin apokryfikirjallisuudesta ensimmäisiltä vuosisadoilta tai nykypäivän selvänäkijöiden visioiden, jotka ovat useimmiten hyvin sekalaisia luonteeltaan. Näiden lisäksi on vielä olemassa muita yksittäisiä "ennustuksia"). Johanneksen ilmestyksen

"arkkityypiset" askeleet sellaisenaan ovat yhtä vähän vältettävissä kuin sikiön kehityksen eri vaiheet tai mystikon kehityksen tietyt askeleet, jne. Riippuu kuitenkin jokaisesta itsestään kuinka käy läpi näitä askelia: voi oppia paljon hyvin helposti ja näin välttää kipua tai hankaluutta, tai voi odottaa suuria katastrofeja. Se, joka tutkii maailman ulkoisia tapahtumia, riippumattomina profeetoista, voi havaita jotain säännönmukaisuutta, koska se sitten yksilön kohtaloo tai suurempaa kokonaisuutta.

Tulevaisuuden visioiden yksityiskohdat, jotka eivät ole arkkityypisiä eivätkä sen vuoksi perustavanlaatuisia, ovat hengenohjelmia. Valmistelun jälkeen asiat ovat saattaneet saavuttaa pisteen, jossa tietyt tapahtumat tapahtuisivat tulevaisuudessa, jotka tulevat enemmän ja enemmän rajoittamattomiksi suhteessa laatuun, tilaan ja aikaan. Mutta jos nämä kausaaliset ohjelmat muuttuvat ihmisen ponnistelujen seurauksena, muuttuvat myös yksityiskohdat tulevaisuudessa elleivät ne ole väistämättömiä arkkityyppejä. Tämän vuoksi visiot muuttuvat ajan kuluessa. Tämä pätee erityisesti myös ihmisille, joiden visiot eivät ole samalla laajalle ulottuvalla tasolla kuin Johanneksen ilmestykset. Heidän visionsa voivat vanhentua hyvin lyhyessäkin ajassa. Ihmiskunnan joustovaraa rajoittaa kuitenkin inhimillinen laiskuus.

Selvänäkijät voivat kuitenkin havainnoida joko epämääräisiä herätteitä (nämä ovat useimmiten mitä todennäköisemmin oikeimpia) tai he näkevät jo selviä mahdollisuuksia symbolisessa muodossa, tai myös tarkkoja konkreettisia tapahtumia, Näihin saattaa olla sekoittunut tietoja, joita alitajunta ohjailee, koska yksityiskohdat eivät vielä ole todella lukkoon lyödyt (lukuun ottamatta yksinkertaisia heijastuksia menneisyyden kokemuksista tulevaisuuteen, tai muita usein sattuvia, pettäviä havaintoja tai täysin vääriä tulkintoja.

Muut ristiriitaisuudet tällaisissa "tulevaisuuden ennusteissa" heijastavat ilmeisesti erilaisia ja osittain toistensa kanssa ristiriitaisia tulevaisuuden skenaarioita (*katso myös Internet-sivuston linkki kappaleen lopusta "7 viimeistä vitsausta") Nämä ovat ihmiskunnan fyysisellä tasolla "todellisia, ei vielä selkeästi päätettyjä mahdollisuuksia", joihin ihmisten eri fantasiat ovat vaikuttaneet. Jokainen ihminen osallistuu tietoisesti tai tiedostamattaan näihin tulevaisuutta koskeviin edistyksellisiin päätösprosesseihin.

Toisaalta maapallo on tietoinen, vapaa organismi, eikä ole meidän tehtävämme kertoa Jumalalle kuinka hänen tulisi hoitaa tätä osaa olemuksestaan tai luomuksestaan. Toisaalta ihminen on omalta osaltaan vapaa päättämään itse huomattavasti paremmista tavoista ratkaista ongelmia. Samoin soluilla näyttää myös olevan huomattava muuttumiskyky käyttäytymisessään - jota ihmisen tietoisuus ei säätele keskeisesti, mutta tätä tietoisuutta voidaan puhutella myönteisillä ajatuksilla, jne.

Siksi paljon on enemmän on saatu aikaan muuttamalla ajatuksia ja rukouksia, rakkautta ja luottamusta Jumalaan, pelastavilla teoilla ja armolla kuin mitä fatalistiset suuntaukset haluaisivat meidän uskovan.

Useimmissa tapauksissa selvänäkijät ja inspiroituneet ihmiset eivät myöskään voineet ennustaa näiden tapahtumien ajankohtaa oikein (suhteessa meidän aikaamme).

Joidenkin mystikkojen käsitysten mukaan, että olemassaolon korkeimmalla tasolla tilan ja ajan tuolla puolen kaikki on jo olemassa ja maallisessa käsitystasolla kamppailu oikeista päätöksistä jne, ovat molemmat oikein, riippumattomina toisistaan Jommankumman pudottaminen pois filosofisin perustein ei vastaisi näiden tasojen täysin erilaista luonnetta ja vääristäisi siten tuloksen.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Johanneksen ilmestyskirjan sisältö: Seitsemän kirkkoa.

Ilmestyskirjan 1. luvussa Johannes kuvailee ensimmäistä Kristus-ilmestystä taivaaseenastumisen jälkeen. "Käännyn nähdäkseni" tai selkeämmin 4. luvussa "Nouse tänne!" ja "Siinä samassa olin Hengen vallassa" merkitsee, ettei Kristus laskeutunut alas Johanneksen luo, vaan Johannes saattoi "kiivetä" väliaikaisesti tietoisesti tuolle tasolle, josta puhe tuli. Tämä on tärkeää eikä symbolista. "Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, iäti elävä. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän, elän aina ja ikuisesti. Minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet." Jumalan kanssa yhdistynyt Kristus puhuu hänelle. Hän nimeää täten myös **yleisen aiheen, joka kulkee apokalypsien läpi kuin punainen lanka: Tunkeutuminen elämän useiden tasojen läpi, jotka on jätetty taakse tai "pimeät", mutta ei minkä tahansa valon avulla, vaan "todellisen valon", Johanneksen evankeliumin mukaisesti, Kristuksen avulla. Aluksi kaikki liitetään yhteyden toistuvalla ennustuksella Jeesuksen toisesta tulemisesta "pilvissä".**

Kristus näyttäytyy visuaalisesti ominaisuudessaan "Aasian seitsemän seurakunnan" auringon kaltaisena keskuksena. "Hänellä oli yllään pitkä viitta", joka ulottui jalkoihin asti (-hänen henkensä tunkeutui kaikkialle, mukaan lukien jalat, jotka edustavat tahto) "ja rinnan ympärillä kultainen vyö" (-sydämen rakkaus on yhdistetty viisauteen). "Hänen päänsä ja hiuksensa hohtivat valkoisina kuin valkoinen villa, kuin lumi... (-ja yhteytensä vuoksi rakkauteen hänen päänsä hohtaa-) "ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekit." (-hänen silmänsä "valaisevat" maailman) "Hänen jalkansa välkehtivät kuin sulatusuunissa hehkuva pronssi" (-hänen askelillaan oli ulkoisesti puhdistava vaikutus-), "ja hänen äänensä oli kuin suurten vesien pauhu" (-myös hänen äänensä väreilee henkeä-). "Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä" (-Jumala vetää puoleensa kaikkia voimia ja ihmisluonteita, oikean käden edustaessa tulevaisuutta, että he seuraavat häntä), "ja hänen suustaan pisti esiin kaksiteräinen, terävä miekka" (-hän tuo todellisen kyvyn tehdä ero ja eritellä-). Nämä ilmestykset vaikuttavat samanlaisilta kuin Johannes Kastajan ilmestykset Johanneksen evankeliumin alussa, jossa kyyhkynen on "todellinen henki". Seitsemän seurakuntaa edustaa opetuslasten nimittämistä - *esim. Joh. 1, Matt. 4,18-22.*

"Seitsemän seurakuntaa" - seitsemän kirkkoa, *Ilm.2-3* - ovat todella olemassa. Ne ilmentävät erilaisia kulttuureiden ongelmia, ominaisuuksia ja mahdollisuuksia, jotka Jeesus antaa näiden seurakuntien "enkelten" kirjoittaa. Tässä yhteydessä "enkelit" näyttäisivät viittaavaan myös näiden seurakuntien maallisiin johtajiin. Kirjeet eivät ole vain puhtaasti yliluonnollisia asioita. Tämän ohella oletettiin myös, että jokaisessa kirkossa oli olemassa myös enkeli hoitamassa asioita. Käyttämällä käsitettä enkeli haluttiin lisäksi viitata siihen, että kristilliset seurakunnat seitsemässä kaupungissa edustivat myös niitä ominaisuuksia, joita ne ilmensivät ja jotka ilmenevät myös muualla.

Jotain totuutta tässä piilee, koska sellaiset suuntaukset kuin teosofiset, ruusuristiläiset ja antroposofiset liikkeet kaikki ovat yhtä mieltä, että "7 seurakuntaa" ovat kulttuureita. Nämä kuvataan toinen toisiaan seuraaviksi. Nykyinen itämaisen kulttuurin murroskausi horisonttiin ilmaantuneisiin pehmeämpiin kulttuureihin tunnistetaan 5./6. tai 6./7. seurakunnan vaihdokseksi. Joskus on ollut yrityksiä perustaa suhde käsityksiin, jotka perustuvat "Vesimiehen aikaan", joka alkaisi (New-Age-suuntausten mukaan) vuosien 1961 ja 2000 tai jopa 2004, tai Steinerin mukaan sen varsinainen vaikutus ilmenisi vasta noin vuonna 3500. Tällöin oletettiin olevan 300-400 vuoden ali-aikakausia. Vaikka näillä kosmisilla sykleillä olisikin todellisuuspohjaa, on tässä kuitenkin jotain olennaista sivutettu:

Apokalypsi ei luonteensa mukaan perustu "saman kahdentoista eläinradan ominaisuuden ikuiseen sykliseen toistumiseen". Kuva spiraalista, jossa kaikki kehittyy aina vain korkeammille tasoilla, olisi jo parempi. Ihmiskunnan ja maailman kehityksen hyvin periaatteellista "kvanttihyppyä" ei apokalypsissä voi nähdä vain maapallon akselin jatkuvan kiertoliikkeen ja sen seurausolosuhteiden pohjalta. Jos tarkastellaan esimerkiksi lähihistoriaa,

nähdään yhä nopeampaa kehitystä. Tässä voidaan tunnistaa jonkin korkeamman interventio. Jos haluaa tutkia syklejä apokalyptisten muutosten alkuperänä, pitäisi hyväksyä suurempi lisäsykli. Se voisi kuitenkin olla myös nuo vaikutukset, joista apokalypsit kertovat.

Jos varhaishistoriallisen ajan kosmisten muutosten tutkimukset (joita ei oteta tarpeeksi vakavasti) otetaan huomioon, kuten vanhoissa kalentereissa, arkeologisissa löydöksissä, kirjallisissa muistiinpanoissa, *H.J. Andersenin* taruissa ja muissa, osoittavat astrofysiikan tosiasiat ja siksi myös aikakausijaksot, jotka on yhdistetty niihin, eivät olekaan niin vakio kuin alun perin ajateltiin. Ne voivat ilmeisesti mullistavien vaikutusten johdosta lakata olemasta voimassa tai muuttua. Aikasykleillä olisi silloin pikemminkin vielä rajoitetumpi merkitys kuin ensimmäisillä viidellä "seurakunnalla", joissa teosofiset piirit näkevät Intian, Persian, Egyptin & Kaldean, Kreikan & Rooman, jne. kulttuurit, ja tähänastisen itämaisen kulttuurin.

Täydennys: "*Aufschließung der Apokalypse*" (*Helene Möllerin* teoksesta "*Schriftwerk des Erzengels Raphael*" - 1884-1969 -, *Radona-Verlag, Am Buchstein 14/15, D-61250 Usingen*) viittaa "7 seurakunnalla" eri aikoihin kirkkohistoriassa - riippumattomana kosmisista sykleistä:

1. 33- 333 A.D.: Taisteluja Jeesuksen ohjeiden oikeasta noudattamisesta... .
2. 333- 633 A.D.: Ongelmia ja aikaisemman kirkon uskollisuus... .
3. 633- 933 A.D.: Valaistuminen (pyhien) kirjoitusten avulla... .
4. 933- -1233 A.D.: "Turhamaisuuden, koreilunhalun, ahneuden, heikkuuden" aiheuttamat vaarat kirkolle
(Huomautus: sodat ja inkvisitio esiintyivät myös tällöin).
5. 1233- 1533 A.D.: "Epäpuhtautta ja itsekkyyttä kirkossa", jota seurasi laaja "kirkosta irtisanoutuminen"
(Katolisen ja evankelisen kirkon katsotaan kirjassa olevan kuitenkin kuin "kaksi todistajaa" J. Ilm. 11 - kuin kaksi yhteenkuuluvaa kumppania)
6. 1533-1833 A.D.: Pinnallinen kristillisyyden
(Huomautus: Tänä aikana syntyi myös rationalismi ja vanha mekanistinen luonnontiede)
7. 1833-2000 A.D.: Monien välinpitämättömyys koskien kirkkoa ja Jumalaa.
(Sen jälkeen kerrotaan lähestyvistä radikaaleista muutoksista koskien Kristuksen toista tulemistä, kuten kirjoitettu loppuosassa Johanneksen ilmestystä. Tämän on selitetty olevan yksi kosmisista tapahtumista, katsottuna monilta puolilta. Vaikka tuo (vanha) skenaario on vallitsevana, (joka sisältää suuria sotia) sen vastakohtana on ajatus, että "ihmisten rukoukset" voisivat muuttaa tämän, ja erityisesti, että uskolliset voivat liittää itsensä Jumalaan ja hänen inspiraatioonsa ja näin tulla nostetuksi ylös hänen luokseen).

Verrattuna Ilmestyksen seuraaviin askeleisiin "7 seurakuntaa" edustaa joka tapauksessa tasoa, johon saatetaan vaikuttaa ulkoisen elämän tietoisuuden voimin.

"7 seurakuntaa" ja nykyiset kirkot
(saksan- ja englanninkielisillä sivuilla lisää otteita Johanneksen Ilmestyskirjasta 1-3).

a) 7 varhaiskirkkoa Vähässä-Aasiassa

Taulukko

Varhaiskirkko	Jeesus puhuu äänenä:	Tunnustus	Nuhtelu	Tavoite niille, jotka voittavat itsensä

Efesoksessa	"joka pitää seitsemää tähteä oikeassa kädessään ja kulkee seitsemän kultajalkaisen lampun keskellä	"Minä tiedän sinun tekosi, sinun vaivannäkösi ja kestävyytesi. Minä tiedän, ettet voi sietää pahoja ihmisiä. Sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseään apostoleiksi vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi Siinä teet kuitenkin oikein, että inhoat nikolaiittojen****) tekoja, joita minäkin inhoan.	Mutta sitä en sinussa hyväksy, että olet luopunut ensi ajan rakkaudesta. Muista siis, mistä olet langennut, käänny ja palaa tekemään ensi ajan tekoja. Ellet tee parannusta, minä tulen luoksesi ja siirrän lamppusi paikaltaan	"...Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan puutarhassa."
Smyrnassa	"ensimmäinen ja viimeinen, hän, joka oli kuollut mutta heräsi eloon"	"Minä tiedän sinun ahdinkosi ja köyhyytesi -- sinun, joka kuitenkin olet rikas" "Minä tiedän, miten sinua herjaavat nuo, jotka sanovat itseään juutalaisiksi vaikka eivät ole -- Saatanan synagogaa he ovat."	"Älä yhtään pelkää sitä, mitä joudut kärsimään! Saatana on sulkeva muutamia teistä vankeuteen, jotta teitä koeteltaisiin, ja te joudutte ahdinkoon kymmeneksi päiväksi.	Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle voitonseppeleeksi elämän. Siihen, joka voittaa, ei toinen kuolema kajoa.
Pergamonissa	"Näin sanoo hän, jolla on kaksiteräinen, terävä miekka"	"Silti tunnustat horjumatta minun nimeäni etkä ole kieltänyt uskoasi minuun, et edes silloin, kun uskollinen todistajani Antipas surmattiin teidän luonanne".	on sellaisia, jotka seuraavat Bileamin oppia: tuon miehen, joka opetti Balakille, miten virittää israelilaisille ansa ja vietellä heidät syömään epäjumalille uhrattua lihaa ja harjoittamaan siveettömyyttä. Heitä on sinunkin luonasi, noita jotka seuraavat nikolaiittojen opetusta. "Käänny siis! Ellet tee parannusta, minä tulen kohta luoksesi ja käyn heitä vastaan, isken heitä suuni miekalla".	"Sille, joka voittaa, minä annan kätettyä mannaa ja valkoisen kiven, ja siihen kiveen on kirjoitettu uusi nimi, jota ei tunne kukaan muu kuin sen nimen saaja. "

<p>Tyatirassa</p>	<p>"Jumalan Poika, jolla on silmät kuin tullen liekit ja jonka jalat välkehtivät kuin hehkuva pronssi"</p>	<p>Minä tiedän sinun tekosi, sinun rakkautesi ja uskosi, palvelumielesi ja kestävyytesi. Viime aikoina olet tehnyt vielä enemmän kuin alussa teit.</p>	<p>Mutta sitä en sinussa hyväksy, että suvaitset tuota naista, tuota Isebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja johtaa opetuksellaan minun palvelijoitani harhaan, harjoittamaan siveettömyyttä ja syömään epäjumalille uhrattua lihaa Uhkaus: suistan ankaraan ahdinkoon, elleivät he luovu hänen tavoistaan. Hänen lapsensa minä surmaan rutolla. Annan jokaiselle teistä hänen tekojensa mukaan. Toisille: Mitään uutta taakkaa en pane teidän kannettavaksenne. Pitäkää kiinni siitä mitä teillä on, kunnes minä tulen.</p>	<p>Sille, joka voittaa, sille, joka loppuun asti noudattaa minun tahtoani, minä annan vallan hallita kansoja. Hän paimentaa niitä rautaisella sauvalla, lyö pirstoiksi kuin saviastioita. Hän saa saman vallan, jonka minä olen Isältäni saanut; minä annan hänelle aamutähden.</p>
<p>Sardesissa</p>	<p>"jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä"</p>	<p>"Minä tiedän sinun tekosi. Muutamia sinulla sentään, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan.</p>	<p>"Sinä olet elävien kirjoissa, mutta sinä olet kuollut. Herää ja vahvista sitä, mikä vielä on jäljellä, sitä, mikä jo oli kuolemaisillaan. Muista, kuinka kuulit sanan ja otit sen vastaan, tarkkaa sitä ja tee parannus. Ellet ole hereillä," minä tulen kuin varas, "</p>	<p>"Se, joka voittaa, saa ylleen valkeat vaatteet, enkä minä pyyhi hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänet omakseni ja hänen enkeliansäedessä."</p>
<p>Filadelfiassa</p>	<p>"Näin sanoo Pyhä ja Tosi, Daavidin avaimen haltija, hän, jonka avaamaa ovea ei kukaan sulje, hän, jonka sulkemaa ovea ei kukaan avaa</p>	<p>Sinun voimasi ovat vähäiset, mutta sinä olet ottanut sanani varteen etkä ole kieltänyt nimeäni " Sinä olet tarkoin seurannut sanaani ja kestänyt, ja siksi minä puolestani tarkoin varjelen sinua ja pelastan sinut siitä koetuksen hetkestä, joka kohtaa koko maailman ja panee koetteelle maan asukkaat..."</p>	<p>"Niinpä minä annan sinulle väkeä Saatanan synagogasta, niitä valehtelijoita, jotka sanovat itseään juutalaisiksi vaikka eivät ole. Minä panen heidät tulemaan luoksesi ja kumartumaan maahan jalkojesi edessä, ja he ymmärtävät silloin, että sinä olet minun valittuni" "Pidä kiinni siitä mitä sinulla on, ettei kukaan vie voitonseppelettäsi!"</p>	<p>"Siitä, joka voittaa, minä teen pylvään Jumalani temppeleihin, eikä hän joudu milloinkaan lähtemään sieltä. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta Jumalani luota, ja oman uuden nimeni. "</p>

Laodikeassa	"Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku"	("Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä kuuma)	"...Mutta sinä olet haalea****, et kuuma etkä kylmä, ja siksi minä oksennan sinut suustani." "...Et tajua, mikä todella olet: surkea ja sääliittävä, köyhä, sokea ja alaston. "Annan sinulle neuvon: osta minulta tulella puhdistettua kultaa...", "osta valkoiset vaatteet...", osta silmävoidetta.." "Jokaista, jota rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Tee siis parannus, luovu penseydestäsi!"	"Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän. "Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittoni jälkeen asettunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen."
-------------	--	---	---	---

****yleisempi käännös olisi "vihaat" & "vihaan" (Jeesus ei vihaa ketään!);

Katso myös Paavalin kirje efesolaisille 4-6;

*****"kylmä" ei tarkoita selkeää tarkkaa kolmatta asennetta, vaan selkeän asenteen puuttumista. Jo se, että Jeesus puhuu jokaiselle kirkolle eri ominaisuudella itsestään, osoittaa, että jokainen kirkko saa erilaisen opetussuunnitelman.

b) nykyisin olemassa olevat kirkot.

Nämä seitsemän varhaisseurakuntaa/kirkkoa olivat todella olemassa. Kristuksen tiet - sivuston päätekstissä viitataan myös yleisempään merkitykseen eri ihmisryhmille/kulttuureille. **On myös mahdollista tutkia kysymystä olisiko näitä ominaisuuksia, jotka muistuttavat "seitsemää kirkkoa" mahdollista löytää vielä nykypäivän kirkoissa tai kirkon sisäisissä suuntauksissa ja kristillisissä liikkeissä. Koska ei ole tarkoitus johdattaa hätköityihin identifiointeihin ja yksinkertaistuksiin, ei tässä mainita tutkimusten tuloksia, vaan hahmotellaan nykyisen kirkon eri puolia niin, että jokainen voi suorittaa omat pohdintansa. Painotettakoon, että mitään kirkkoa ei tässä tuomita - sen voisi tehdä vain Jeesus itse. Päinvastoin näin saattaa ekumenian tunnuslauseen "moninaisuudessa yhdistynyt" merkitys tulla paremmin esiin, kuin "seitsemän sävelen" universaalinen perusmalli.**

Taulukko

Nykyiset kirkot*/ suuntauokset	Vahvuudet	Asiat, jotka kyseisistä kirkoista kiinnostuneiden pitää hyväksyä kirkon oppien mukana
--------------------------------	-----------	---

<p>Syyrialaisortodoksinen kirkko & jotkut vanhan kelttiläisen kristinuskon kannattajat, armenialainen kirkko, Egyptin koptilainen kirkko ja Etiopian kirkko;</p> <p>Kreikkalais-, venäläis-, serbilais-ortodoksiset kirkot</p> <p>(&Ariuksen hävitetty kristinuskon haara)</p> <p>"Tuomaan kirkko" Intiassa; nepalilaiset kirkot;...</p>	<p>Usein syvä usko, joskus voimakas harras hengellinen pyrkimys, esim. munkeilla, jne., sietokyky, johdonmukaisuus. Häivähdys alkuperäisyyttä. Usein krypta kirkon alla, muistona kristillisesoteerisista traditioista. Opetukset viisaudesta (Maria-Sofia). ...</p>	<p>Useimmiten kauniita, mutta myös ankaria perinteisiä riittejä - esim. 3 tuntia seisomista - (paitsi esim. Tuomaksen kirkossa). Vähäinen mukautumiskyky nykyajan tai nuorten ihmisten monipuoliseen etsintään, erityisesti aiemmin ateistisessä ympäristössä - jotka sen vuoksi ovat usein enemmän tai vähemmän kirkon laidalla ja ajattelevat maallisemmin. Joillain kirkoilla kommunistisen järjestelmän pakot tai kansalliset mieltymykset johtivat työn rajoittamiseen tai edistivät vihollisuutta muihin kirkkoihin tai kansoihin. ...</p>
<p>Vapaakirkot, evankeliset kirkot, myös Helluntaiseurakunta, kveekarit</p> <p>Muut yhteisöt, joita joskus kyseenalaisin perustein nimitetään "lahkoiksi"***: adventistit, uusapostoliset kirkot, mormonit, jne.</p>	<p>Oman uskon ja moraalin mukainen yksinkertaisuus ja kompromissittomuus. Tämä mutkaton suhde Jeesukseen antaa myös suuremman pääsyn hänen voimaansa. Voimakkaita uskonkokemuksia kuten rukousvastausten saaminen, uskoparantamisia jne.</p> <p>Intensiivistä Raamatun opiskelua ilman vaikeasti ymmärrettävien kohtien selityksiä;</p> <p>seurakunnan jäsenten voimakas toistensa tukeminen - ei vain sunnuntaisin - "joulu kristillisyyttä"</p>	<p>Lukuun ottamatta monipuolista uskon vahvistusta ei mitään välittömiä menetelmiä valmistautumiseen hengellisiin tai uskonkokemuksiin. Usein myös liian vähän hiljentymistä tai kristilliseen meditaatioon perustuvia käytäntöjä (joka useimmista muistakin kirkoista puuttuu)</p> <p>Hyvää tarkoittava moraalinen tiukkuus ihmissuhteissa, joka käsittää usein kieltoja, mutta harvoin riittäviä ohjeita, kuten esim. kuinka hoitaa ystävyysuhteita todella nykyisin. Usein rajoitettu halu ymmärtää kristillisten kokemusten monimuotoisuus oman uskonkäsityksen ulkopuolella. Usein mielipide, joka oli riittävä itselle katsotaan riittäväksi myös lähetystyöhön muille.</p> <p>Joskus voimakas valittunaolontunne oman kirkon asemasta (erityisesti uusapostoliset kirkot, jne.). Joskus - vastoin oman liikkeen periaatteita - poliittinen varojenkeräys. ...</p>

<p>Enemmistö protestanttisia/ evankelisia kirkkoja</p> <p>& edistykselliset avoimet kirkot</p>	<p>esim. Lutherin voimakas tukeutuminen Raamattuun uskon lähteenä.</p> <p>Monia sosiaalipalveluja. Usein avoimuutta, suhtautumista uskoon vakavasti myös omia poliittisia päätöksiä tehtäessä, itsenäisestä ajattelua ja halua ojentaa muita myös moraalisten aiheiden ulkopuolella.</p> <p>Avoimuus kirkkojen ekumeeniseen suhteeseen keskenään....</p>	<p>Nykyisin historialliskriittinen teologian opiskelu poistaa valitettavasti usein uskoa monilta osin, ja pappisseminaareissa opetetaan kuinka saarnata sitä siitä huolimatta.</p> <p>Tie uskon syventämiseen etsitään usein itse, mutta tarjotaan harvoin.</p> <p>Laajalti levinnyt pinnallisuus ja liiallinen sopeutuminen yhteiskuntaan myös kirkollisissa kokouksissa. Joskus myös kirkot itse jopa aiheuttivat ongelmallista kehitystä suoritusyhteiskunnassa (kalvinismi). ...</p>
<p>Vasemmisto-katolilaisuus, feministinen teologia, "kolmannen maailman" vapautusteologia</p>	<p>Hyvin lähellä ihmisten elämää, voimakkaasti kristillisesti motivoitunutta sosiaalisia ja ihmisoikeuksia koskevia ponnisteluja, jne. Tätä koskeva kirkon sisäinen valppaus.</p> <p>Ponnisteluja löytää myös naisille riittäviä hengellisiä ja inhimillisiä rooleja.</p> <p>Jo jonkin aikaa myös avoimuutta mystisten kokemusten tavoille. ...</p>	<p>Joidenkin usko on pinnallistunut. Joskus ainoat mittapuut syvyyspsykologisia tai sosiaalisia (jotka ovat voimassa kaikille, myös puhtaasti humanistisesti).</p> <p>Feministinen teologia saa vaikutteita joskus vanhoista kulteista, joita aina ei ole tarkistettu: missä määrin ne ovat yhteneväiset kristinuskon kanssa. ...</p>
<p>Roomalaiskatolisen kirkon traditiot</p> <p>& jyrkemmät katoliset suuntaukset esim. Marian ennustukset ja mystiikka</p>	<p>Tälle kirkolle annettun uskon ja riittien ylläpitäminen.</p> <p>Marianpalvonnan ja traditioiden sisällä myös elementtejä, jotka muutamilta muilta kirkoilta puuttuvat.</p> <p>Paljon hyväntekeväisyystyötä ja sosiaalista valppautta myös maailmanlaajuisesti.</p> <p>Osittain jarruna yhteiskunnan yleiselle eettiselle rappeutumiselle.</p> <p>Ainakin joitain menetelmiä sisäiseen kehittymiseen (hengelliset harjoitukset, yksinkertainen meditointi) pienelle joukolle kirkon jäseniä.</p> <p>Tässä kirkossa ilmaantui paljon mystikkoja: Jeesuksen ristiinnaulitsemiseen yhdistettyjen salaisuuksien jäljentäminen. (Myös esim. teologi Rahner oivalsi, että tulevaisuuden kirkon piti ylläpitää mystiikkaa). ...</p>	<p>Paljon painoarvoa annetaan dogmeille ja kirkon aseman vahvistamiselle - sen sijaan, että opetettaisiin empatiaa ja ymmärtämistä nykypäivän ihmisille, jotka usein ovat hyvin itseensä luottavia. Moraali käsitti pääasiassa käskyjä ja kieltoja.</p> <p>Vähän ponnisteluja sellaisten "kielten" löytämiseksi, että kirkot voisivat välittää elävää uskoa nykypäivän erilaisille ihmisille.</p> <p>Moraalinen jarrutoiminto ei riitä todelliseen muutokseen ja uudistumiseen.</p> <p>Aikaisempien inkvisitoristen ja sotaisten käytäntöjen poistaminen ja yhteistyö maallisten vallanpitäjien kanssa on käynnistetty, mutta se on vaikeaa.</p> <p>Oppi, että vain oma kirkko on täysin oiekassa oleva.</p> <p>Myös mystikot olivat parhaassa tapauksessa vain suvaittuja, sen sijaan, että olisi tunnistettu heidän uranuurtajan roolinsa.</p>

<p>Rudolf Steinerin kristiyhteisö; ja kristilliset ruusuristiläiset</p> <p>Erikoisyhteisöt kuten Uuden ilmestymisen liikkeet****,</p> <p> muita suuntauksia, mm. prof. J. Hurtakin oppien mukaan.</p>	<p>Nämä kristinuskon lähestymistavat muistuttavat laiminlyötyä, osittain vainojen seurauksena hävinnyttä tunnustuskristillisyyttä ***, esim. Johanneksen evankeliumin perusteella - ei ole sama asia kuin "gnostilaisuus". (Tämän tyyppisen kristillisyyden puuttuminen johti useisiin ilmiöihin nykypäivän kirkossa, jotka olisivat parantamisen tarpeessa).</p> <p>Yksilöllä useita erilaisia mahdollisuuksia, joiden avulla tie voi avautua Jumalan yhteyteen. Esim. Hurtak työskentelee Raamatun "Jumalan nimeen".</p>	<p>Esim. antroposofiassa usein "Jeesuksen mukainen työ", sen sijaan että sisällytettäisiin hänet suoraan rukoukseen, jne. (Kuten Rudolf Steinerin kristiyhteisöäkään ei katsota suoraan kuuluvaksi osaksi antroposofista liikettä.) (Kaikilla nykyisillä ruusuristiläisten ryhmillä ei kristillinen suhde ole selkeä).</p> <p>Uudelleenilmestymisen liikkeet kuten ne, jotka ovat lähtöisin mystikko Jakob Lorberin kirjoituksista pohjaavat Raamatun ohella "ennustuksiin". Tarkkanäköisyys on tarpeen, jos haluaa arvioida. näitä opetuksia****</p>
<p>Jotkut piirit, joita tuskin voidaan käsittää organisaatioiksi kristinuskon laidalla, esim. ne jotka ovat lähellä New Age -ryhmää</p>	<p>Osittain etsivät uutta aikaa epätäydellisyyden tuolla ja nykyisen materialistisen yhteiskunnan tuolla puolen, sikäli muistuttaen Ilmestyskirjan ennustuksia. Katsotaan omiin ominaisuuksiin ja kokemuksiin sen sijaan, että syytettäisiin muita. Vuoropuhelua monien eri koulukuntien kanssa. ...</p>	<p>Ei aina selkeää eroa Kristuksen ja oletettujen "Kristusten" sekä joidenkin suuntausten "Kristustietoisuuden" välillä.</p> <p>Koska laajempi yhteinen perusta uskontojen kanssa vain eettisissä kysymyksissä, mutta vähemmän uskossa itsessään, erot osaksi selitetään erilaisilla tempuilla.</p> <p>Koska Jumala on kaiken yläpuolella, joskus ei ymmärretä, että maan päällä eettiset ratkaisut rakentavien ja tuhoavien voiman välillä ovat tarpeen. Sen vuoksi ongelmia osittain siedetään ja ihmisten ongelmien eettinen ja kärsivällinen auttaminen puuttuu. Liikkeinä vähän sitoutumista yhteiskunnallisiin ongelmiin. ...</p>

* Olisi myös mahdollista tutkia kunkin kirkon ja kulloisenkin alkuperäisen apostolin yhteyttä. Eri ihmisille soveltuvat erilaiset kirkot, jotka auttavat heitä eteenpäin.

** Jos olet kiinnostunut ryhmästä, joka: a.) antaa sinun säilyttää henkilökohtaisen vapautesi ja yhteytesi perheeseen ja ystäviin; b.) ei johda sinua epäeettisiin toimiin; c.) ei yritä saada haltuunsa sinulle kuuluvaa omaisuutta (paitsi kirkon jäsenmaksun tai kirkollisveron ja vapaaehtoisia suorituksia); d.) pohjaa Raamattuun tai Uuteen testamenttiin tai Jeesukseen Kristukseen näiden perusteella; e.) tunnustaa, ettei ole ainoa todellinen kristillinen ryhmä; - ainakaan silloin halventavassa mielessä käytetty käsite "lahko" ei ole osuva, riippumatta heidän teologisista tulkinnoistaan tai miten ikinä arvioidaankaan heidän muut traditionsa (joita lähes kaikilla kirkkoilla on, paitsi evankelisilla vapaakirkkoilla).

*** Esim. Johannes itse, Clemens von Alexandria, Origenes, Paulikaanit, Joakim Fiorelainen, Meister Eckehart, Tauler, Seuse, Nicolaus von Kues (Cusanus), Jakob Boehme, Angelus Silesius, Paracelsus, Novalis, jne. Tällaisilla piireillä on myös voinut olla rajoituksensa, kuten kaikilla kirkkoilla on omansa, mutta ne myös ovat osa koko kristikuntaa. Bogomiilit ja katarilaiset olivat osittain samanlaisia, mutta yksipuolisesti maailmasta vetäytyviä.

**** Katso myös Kristukset tiet -sivuston päätekstin kappaletta "Profeettojen ennustukset". Kaikki tämän tyyppiset ryhmät eivät pidä itseään kirkon kilpailijoina, jonka vuoksi ne eivät myöskään kehota ihmisiä eroamaan kirkostaan (esim. Lorber). Muut ryhmät sen sijaan arvostelevat suuria kirkkoja, koska ne itse tuntevat olevansa vainottuja niiden taholta.

c.) Lähestymistapoja kirkkojen välisten konfliktien ratkaisemiseen ekumeniassa.

Kristinuskon koko laajuus tulee näkyville ylipäättään vasta kun tarkastellaan kirkkojen ekumeenista monimuotoisuutta.

Ne, jotka haluavat pienentää kristillisen opin suurkirkkojen pienimmäksi yhteiseksi nimittäjäksi, estävät juuri sen nimenomaisen kannustimen, jonka ihmiset tarvitsevat voidakseen edetä kristillisyyden uudistamisessa. Kristinuskosta on tullut pinnallinen verrattuna alkukirkon aikoihin. Kristittyjen pitää oppia toisiltaan. Mutta heidän pitää voida säilyttää identiteettinsä. Voimakkaampi tietoisuus yhteenkuuluvuudesta kirkon moninaisuuden sisällä ei tarkoita että pitäisi pyrkiä täysin yhtenäiseen kristinuskoon. Jeesus itse ei maininnut kirjeissään seitsemälle kirkolle mitään tällaisesta ykseydestä, koska hän tiesi, että ihmiset ovat erilaisia. Toisaalla hän saarnasi yhdestä paimenesta ja yhdestä laumasta, mutta ei tarkoittanut, että lauman olisi pitänyt olla ilman mitään sisäistä moninaisuutta. Korkein "paimen" on viime kädessä Jeesus itse. Hän on myös ainoa, joka voisi saada aikaan kirkkojen yhdistymisen oikealla tavalla. Kuka kuuntelisi ketään muuta? Mutta askeleet tähän suuntaan ovat mahdollisia.

Seuraavassa esitetään muutamia kohtia, joita suurimmat kirkot pitävät suurimpina esteinä tässä keskustelussa. (Useimmat ihmiset kirkoissa eivät ole kiinnostuneet ylläpitämään näitä esteitä.)

0. Tärkeä perusta on yhteinen näkemys kasteesta sakramenttina. Vatikaanin 2. kirkolliskokouksessa vuonna 1962 tapahtui tietty avaus ekumerialle: katolinen kirkko tunnusti, että sellaisia elementtejä kuten Jumalan sana, elävä armo, toivo, rakkaus, ja Pyhän Hengen lahjat (sekä näkyviä että näkymättömiä elementtejä) oli olemassa myös katolisen kirkon ulkopuolella, ja että tällainen "pyhitys" ja lunastus oli mahdollista myös muissa kirkoissa. Katolinen kirkko katsoi silti edelleen olevansa ainoa oikea kirkko.

1. Katoliset kirkot sanovat, että protestanttisilla kirkoilla ei ole katkeamatonta "**apostolista perimysjärjestystä**" (seuraaminen) käsien päälle asettamisella alkuperäisistä apostoleista lähtien. Sen vuoksi niitä ei hyväksytä täysin sisarkirkoina. Nyt kuitenkin jotkut protestanttiset kirkot ovat syntyneet kääntymyksen kautta, jolloin myös vihittyjä katolisia pappeja on kääntynyt. Nämä puolestaan ovat osallistuneet toisten pappien papiksivihkimiseen. Käsien päälle asettaminen eri tarkoituksia varten (pyhitys, siunaus...) perustuu todellakin Raamattuun. Raamattu ei ehdottomasti sano, että pappien tulee olla katkeamattomasta käsien päälle asettamisen ketjusta. Mutta jos joku haluaa sen niin tulkita, on mahdollista, että myös protestanttiset kirkot jälleen alkavat asettaa käsiä päälle, mikä ei niitä mitenkään vahingoittaisi. Tätä tarkoitusta varten voitaisiin löytää joku, kirkon sisältä tai ulkoa, joka kuuluu tähän katkeamattomaan ketjuun. Tämä järkyttäisi kylläkin enemmän evankelisten kirkkojen omanarvontuntoa. On olemassa myös toinenkin mahdollisuus, että kaikki kirkot hyväksyisivät, että yhteyttä Pyhään Henkeen, joka muutoin suoritetaan käsien päälle asettamisella, voidaan rukoilla myös suoraan. (Jopa jokainen uskova voisi tehdä näin. On olemassa ihmisiä, jotka ovat kykeneviä suorittamaan kristillistä parantamista, vaikka eivät koskaan ole saaneet kirkollista vihkimystä tehtävään, kyvykkäämpiä kuin useimmat kirkollisesti vihityt). Tästä seuraten voisi sitten Pyhä Henki siirtyä papilta toiselle perinteisellä tavalla. Tämä variaatio puolestaan olisi todennäköisesti katoliselle kirkolle vieras. (Mutta evankelinen kirkko ei ole sitä myöskään harjoittanut, joten kummallakaan osapuolella ei olisi etulyöntiasemaa.) Tarkkaan ottaen katolinen kirkko voisi tunnustaa tässä mahdollisuuden, ja saattaisi sanoa vain rajoitetusti, että tavanomaisin keinoin ei voitaisi valvoa, olisiko Pyhä Henki todella näin voimassa vai ei. Lisäksi kaikkina aikoina on voinut olla ihmisiä, jotka myös ovat voineet sanoa onko tulos tehokas vai ei (esim. ihmisiä kuten Isä Pio, jne.) Lisäksi myös tähänastisessa katolisessa vihkimyksessä on todennäköisiä rajoituksia. Mitä tapahtuu sellaisille papiksi vihityille, jotka todennäköisesti ovat tukkineet Pyhän Hengen virtauksen pahoilla rikoksilla. Olisiko tällainen henkikö pätevä antamaan Pyhän Hengen eteenpäin? Ilman tutkimista ja ihmisiä kuten Isä Pio, eivät luottavat vastaukset ole mahdollisia.

2. Katolinen kirkko haluaa liittää suunnitelmaan kysymyksen paavin virasta, joka tarkoittaisi **paavia** myös muille kirkoille ja näkyvää, täyttää kirkkojen yhtenäisyyttä hänen johdolla. Jeesus oli antanut Pietarille tehtäväksi "kaitsea hänen lampaitaan" (Joh. 21). Jeesus ei kuitenkaan määrännyt muita

opetuslapsia ja heidän opetuspiirejään Pietarille vaan kristittyjen olemassa olevan valtavrann. Esimerkiksi vanhat "Aasian 7 kirkkoa" (katso edellä) olivat Johanneksen hoidossa, eivätkä Pietarin, ja monet seurakunnat kuuluivat Paavalin hoidettaviksi, jne. Kysymys on siis siitä, mitä tuo Pietarin seuraajien "kaitseminen" nykyisissä olosuhteissa merkitsee. Ortodoksisen kirkon edustajat viestittivät muutamia vuosia sitten, että he voisivat hyväksyä paavin "kunniajohtoaseman" ilman välitöntä valtaa muihin kirkkoihin, vastaavan kuin Rooman piispalla oli alkukirkon aikana ensimmäisenä tasavertaisten joukossa. Jopa jotkut protestanttiset teologit pohtivat asiaa. Vatikaani ei silloin suostunut tähän. Paavi kuitenkin kirjoitti myöhemmin muille kirkkoille, että niiden tulisi harkita millainen rooli paaviudella tulisi olla. Harkinta ei vahingoittaisi ketään. Jos kirkot haluaisivat yhdistyä, ne varmaankin haluaisivat myös yhteisen johtajan.

3. Protestanttiset kirkot haluaisivat, että myös katoliset kirkot sallisivat naisten vihkimisen papeiksi. Kuitenkin myös ortodoksilla kirkkoilla, osittain anglikaanisella kirkolla ja protestanttisilla kirkkoilla itsellään joissain maissa, on vaikeuksia tämän kysymyksen kanssa. Toisaalta myös katolisen kirkon sisällä (esim. Saksassa) on ryhmiä, jotka myös vaativat sitä. Niin tärkeä kuin tämä kysymys onkin, on vaikeaa ymmärtää miksi se pitäisi ratkaista kirkkojen yhdistymisen yhteydessä. Tämä on oikeastaan kysymys, joka jokaisen kirkon tulisi itse ratkaista, oman omantuntonsa mukaisesti. Vatikaanin ei kuitenkaan pitäisi nyt kieltää protestantisilta kirkkoilta heidän oikeuttaan jatkaa naisten papiksi vihkimistä, erityisesti kun kirkot ovat lähestymässä toisiaan. Erilaiset käytännöt voisivat olla positiivinen haaste, jota jokainen kirkko voisi sitten käsitellä

Raamattu (Paavali) esittää lähinnä vain hieman poikkeavia rooleja naisille ja miehille seurakunnassa. Tuona aikana kukaan ei esittänyt, että naisilla tulisi olla vähemmän oikeuksia yleisesti. Opetuslapsien piiri tiesi silti kuinka suuri merkitys esimerkiksi Marialla tai naisilla oli helluntain tapahtumissa. Lauseella "Nainen vaietkoon seurakunnassa" oli varmastikin aivan toinen merkitys, kuin miten se myöhemmin tulkittiin, ja sillä on vähän tekemistä edellä mainittujen nykyisten ongelmien kanssa. Mutta on epäilyksenalaista voivatko kirkot päästä yksimielisyyteen tästä tulkinnasta ja siksi tätä kysymystä ei tulisi yrittää ratkaista kirkkojen yhdistämisestä käytävien keskustelujen yhteydessä. Ne, jotka uskovat voivansa ratkaista tämän kysymyksen yhdistymiskeskustelujen yhteydessä, saattavat pettyä. Olisi parempi käsitellä näitä aiheita erikseen. Kun kirkkojen yhdistymisenäika lähenee, nähdään mikä kirkko on valmis tekemään mitään.

4. **Marian palvontaa**, sellaisena kuin se tunnetaan katolisissa tai ortodoksisissa kirkkoissa, ei harjoiteta protestanttisissa kirkkoissa, mutta se ei näytä olevan keskeinen este yhdyntymisen tiellä. Vatikaanin 2. kirkolliskokous hyväksyi, että liturgisissa kysymyksissä saattoi olla eroja uskovaisten hengenlaadun mukaisesti, mutta että ne jopa saattaisivat puolin ja toisin olla antoisia. Evankelisien kirkon piirissä muistetaan yritykset 50- ja 60-luvuilta, jolloin yritettiin elvyttää Marian palvontaa soveltuvassa muodossa.

5. Toisaalta on ymmärrettävää, että **Kirkollislaki** on arkaluontoinen aihe, koska aiemmin se on johtanut myös väärinkäytöksiin. Mutta sen merkitys ei saisi olla esteenä kirkkojen ponnisteluissa kohti suurempaa yhtenäisyyttä. Tämä koskee lähinnä yksittäisiä kirkkoja. Jokaisella kirkolla voi olla ja pitää olla oma säännöstönsä, niin kauan kuin se on olemassa omana yksikkönään tai alayksikkönään. Kirkkojen sisäisten normien muuttaminen on samoin yksittäisten kirkkojen oma asia, niin kauan kuin kukaan ei vaadi, että nämä säännöt koskisivat kaikkia. Vaikka joku haluaisikin keskustella tällaisesta yleisestä laista, olisi myös katoliselle kirkolle selvää, että se edellyttäisi uutta yhteistä kirkolliskokousta, joka laatisi uuden kirkollislain, aivan kuten katolinen kirkko itse vuonna 1983 sovelsi uutta lakiaan uuteen "Jumalan kansat teologiaan". Tämä ei siis ole aihe, joka olisi yhdyntymisten esteenä.

6. Toinen kiistakohta oli kysymys ihmisen oikeutuksesta Jumalan edessä, tekojensa tai lunastuksen ansiosta. Koska kuitenkin on olemassa sekä evankelisen että katolisen kirkon yhdessä laatima kannanotto aiheesta, se voidaan katsoa riittävästi käsitellyksi.

Olisi siis näin ollen täysin mahdollista, että kirkot lähestyisivät toisiaan ekumenian hengessä, kiduttamatta enää Jeesusta rajoituksillaan.*)Tämän toistensa luokse menemisen tulisi tapahtua "herkkyydellä ja toisensa huomioon ottaen, kärsivällisesti ja samalla kuitenkin rohkeasti totuutta kunnioittaen" kuten paavi Johannes Paavali II tämän ilmaisi. Tästä huolimatta nykyisin voi jo kokea "yleisen kirkon Jeesuksen Kristuksen hengessä, johon kuuluvat kaikki, jotka seuraavat Jeesusta omalla tavallaan ja ponnistelevat "tehdäkseen Isän tahdon" - katsomatta siihen mihin uskonnolliseen yhteisöön he kuuluvat, tai kuuluvatko mihinkään yhteisöön tai välttämättä lainkaan käsitteen kristinuskon alle. Tämä on Kristuksen tiet -sivuston perusta. Yhtenäisyyteen tulee kuitenkin pyrkiä

edelleenkin. Tämä ei siis ole mikään vastakohta sille. Tätä tulee kuitenkin todella haluta sisimmästään saakka, pelkkä allekirjoitus paperilla ei saa sitä aikaan.

*) katso myös Kappaleen "Kaste Jordanvirrassa" alaviitettä osassa 1.

Kirkot, kuten katolinen kirkko, saattaisivat saada innoitteen tätä koskevista ortodoksisen kristityn Vassula Rydenin Kristusviesteistä, "Todellinen elämä Jumalassa" nide 1. Katolinen kirkko arvottaa tällaiset kirjoitukset "yksityisilmestyksiksi" (...). Usein kuitenkin näiden sisältö on kiinnostavampi kuin vain asianosaisen henkilön yksityiselämää koskevasti. (Tällä WWW-sivustolla annetaan näihin kirjallisuusviitteitä, mutta meidän tietomme ole riippuvaisia niistä).

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Inspiraatiot ja kirkot

Uuden testamentin mukaan uskovan yksilöllinen inspiroituminen, kuten myös muut Pyhän Hengen lahjat www.Kristuksentiet.net/b/Taivaaseenastuminen.htm ovat yleisesti tärkeitä ja kuuluvat kristittynä olemiseen (*vrt. esim. 1.Kor 14,26; Mark. 16, 17*). Tiet tämän saavuttamiseen ovat vaan vaikeampia. On kuitenkin mahdollista rukoilla apua Pyhältä Hengeltä.

Tosin Helluntaiseurakunnan ohella myös esim. katolinen kirkko hyväksyy jumalallisten viestien mahdollisuuden. Se tekee kuitenkin eron "yleisen inspiraation", joka on mahdollinen kaikille Raamatun, tradition ja kirkon oppien avulla ja - mystisen "yksityisinspiraation" välillä. Jälkimmäinen hyväksytään sikäli kun sillä on mielekäs sisältö yksilölle ja hänen lähiympäristölleen olosuhteet huomioon ottaen Pyhän Hengen inspiraationa, mutta sitä ei katsota velvoittavaksi eikä myöskään edesauteta. Jos inspiraatiot sisälsivät ennustuksellisia*) viestejä, jotka sisällöltään ulottuivat yksityiselämän ulkopuolelle koskemaan kirkkoa tai koko ihmiskuntaa, esim. viestit Marialta tai Jeesukselta, kirkot reagoivat usein kriittisesti. Paavi Paavali VI:n ajasta alkaen kirkko ei enää estä katolisia kustantamoita julkaisemasta näitä. Mutta silti monet tämän tyyppiset todistukset on pidetty salassa vuosikymmenien ajan kuten esimerkiksi Fatiman 3. viesti. Kirkko pidättää itsellään oikeuden lopulliseen päätökseen. Kirkon laki sanoo, että jos viestit tutkitaan, ne pitää tutkia oikeudenmukaisesti (*Kan. 844 §3*). *Kan. 220* kieltää yksilön maineen epäoikeudenmukaisen vahingoittamisen (joka voisi tapahtua liian hätiköidysti tehdyistä tuomioista). Näillä inspiraatioilla ei ole suurtakaan merkitystä useimmissa muissa kirkoissa, tai ne eivät ole kehittäneet mitään käytäntöä kuinka menetellä niiden kanssa. Toisaalta tämäntyyppisiä ilmiöitä esiintyy myös kirkkojen ulkopuolella. Kaiken kaikkiaan syntyy vaikutelma, että Jumala on kiinnostunut "puhumaan" meille, opettamaan ihmisiä ja myös varoittamaan heitä. Se on tosin elämän mittainen, vaikea oppimisprosessi, ja sellaisten viestien välittäminen edellyttää itse asiassa erityistä kutsumusta sekä myös erityistä yhteyttä Jumalaan sekä siihen kuuluvaa valmistelua.

Ensimmäiset apostolit - ihmiset, jotka heille annettujen hengenlahjojensa avulla saattoivat edustaa Jeesusta ja opettaa inspiraatioista ja niiden tulkinnaista seurakunnan kokouksissa yhtenä olennaisena osana kokousta (*1. kirje kor. 14,26*). *1.Kor. 12,4-7*: "Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin erityisellä tavalla, yhteiseksi hyödyksi" *1. Korinttolaiskirjeen* mukaan (*12,28*) apostolien roolin voitiin tulkita tulevan ennen "profeettoja", ja kolmannella sijalla tulivat opettajat. *Ensimmäisessä korinttolaiskirjeessä 14* puhutaan erosta "kielillä puhumisesta" itselleen ja "profetoimisesta" seurakunnalle tulkitsemisen välillä. Ihmiset, joilla oli profetoimisen lahja, olivat hyvin arvostettuja, varsinkin kun kaikki opetuslapset eivät automaattisesti kyenneet täyttämään tätä tehtävää (*esim. Matt. 10, 41*).

Tunnusmerkillisiä ominaisuuksia:

– Tässä ei niinkään ole kysymys siitä, onko ylipäänsä olemassa innoitteita, joita ei ole luettavissa itesuggestioon tai joukkosuggestioon, skitsofreniaan tai muihin psyykkisiin ilmiöihin**. Se, joka tutkii sellaisia ilmiöitä kristinuskossa ilman ennakkoluuloja, saattaa pian huomata, että sellaiset ahdistavat, puhtaasti psykologiset selitysyriytykset eivät useimmissa tapauksissa riitä. Vasta tämän oivaltamisen jälkeen oikeastaan alkavat mielenkiintoiset kysymykset.

On mielekästä etsiä tietoa siitä, mikä on "totuuden hengestä ja mikä eksytyksen hengestä", vrt. 1. Joh. 4,1. Tämän tulee kuitenkin tapahtua varovaisuutta ja kunnioitusta noudattaen. Yksinään Raamatusta katsottuna ei olisi automaattisesti niin, että papit aina olisivat päteviä arvioimaan nämä Hengen mahdolliset julistukset teoreettisten teologisten arvostelujensa pohjalta. Vain hyvin harvat pystyvät välittömästi arvioimaan mistä hengestä viesti tulee, sen vuoksi Jeesus sanoo: "Hedelmistä te siis tunnette heidät." - *Matt. 7,15-20*. Tämä tarkoittaa, että jos se johtaa Kristuksen luo (esim. nk. "kääntymiskokemuksissa") ja sitä seuraa myönteinen elämänmuutos tai mielen tai kehon parantuminen yms., olisi hyvin kyseenalaista mitätöidä se epäaitona tai peräti "paholaiselta tulevaksi", koska se tapahtui armossa. - *Joh. 15,5*: "Ilman minua te ette saa aikaan mitään." Jos kokemus saa aikaan esim. suurempaa rakkautta Jeesukseen tai lähimmäisiin, on se hyvä merkki myös. Vrt. myös *Matt. 7,1*; *Matt. 12,24-30* ja *Apostolien työt 5,38-39*, varoitukset tuomioista. Myös moraaliteologisista syistä ja myös maallisten lakien mukaan olisi väärin tuomita joku, niin kauan kuin epäilykselle on sijaa.

- Toinen tunnusmerkillinen ominaisuus voisi olla näiden henkilöiden vaatimattomuus, sillä kun ihmisestä tulee "hiljainen" hän kuulee Jumalan Hengen. Teologian tuntemus ei tässä ole mikään tunnusmerkillinen ominaisuus, usein juuri yksinkertaisia ihmisiä tulee valituksi ("maallikkokarisma"). Koulutetut voivat olla tätä vain jos eivät ole omahyväisiä tai kaavoihin kangistuneita, ja siis siitä huolimatta kuuluvat joukkoon "autuaita ovat hengessään köyhät" (*Matt. 5,3*). (Esim. saddukealaiset - rationalistit ja materialistit - ja farisealaiset - yleisesti ottaen enemmistöltään olivat kangistuneita uskonnolliseen älylliseen tietämykseensä - eivät kuuluneet näihin "hengessään köyhiin").

- "Että elätte ihmisarvoista elämää ja hoidatte päivittäiset tehtävänne, mutta teette tilaa Jumalalle kaikkivaltiaalle isälle jokapäiväisessä elämässänne" (Marian viestistä Garabandalissa ja muualla).

- Lempeä käytös Jeesuksen etiikan merkityksessä, katso vaikkapa Mt 7:12, on myös yksi sellainen tuntomerkki. Ihminen saa Kristukseen liitetyn oman itsensä kautta enemmän yhteyttä henkeen, joka on järjen yläpuolella. Se voi tapahtua sitä selvemmin, mitä enemmän hän pääsee sopusointuun jumalallisten ominaisuuksien, kuten rakkauden kanssa. Etiikka ei tässä tosin merkitse automaattisesti itsensä sopeuttamista tavanomaisiin, perinteisiin käsityksiin hurskaista henkilöistä, kuten suhteessa vaatetukseen, kirkossakäyntiin jne.

- Esim. siellä, missä joku on aggressiivinen, kutsumuksenaan Kristuksen antamat ideat, mutta levittää toisista kristityistä ylimalkaisia, panettelevia tuomioita ja sillä rauhattomuutta, on erityisen suuri todennäköisyys, ettei ole kysymys oikeutetusta toiminnasta eikä todellisesta Kristuksen tai Pyhän Hengen viestistä.

- Näiden lisäksi vapaus ulkoisesta painostuksesta on myös tunnusmerkillinen tekijä. Pyhä Henki on vapaa ihmisten luokituksista ja tarvitsee vapautta kasvaakseen. Ihmisellä on oma omatuntonsa, joka ei ole ulkoisesti ehdollistettavissa. (*Apostolien teot 5,29*: "Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä" Tällä ei kuitenkaan haluta kiistää, etteikö hengellinen opastus olisi edelleenkin tarpeellinen ja merkityksellinen. Jokaisen sukupolven ei tarvitse aloittaa aivan alusta.

- Perusteita kuten "yliluonnollinen" on tutkittu usein: esimerkiksi lieveilmiöitä kuten puuttuva silmärefleksi, muuttunut sydämenlyönnin taajuus, hidastunut pulssi, kohonnut verenpaine - ilman manipulointia tai huumeita; tai henkilö ei saattanut tietää mitä oli paljastettu, jne. Mutta tämä peruste ei ole ratkaiseva, koska henki voi käyttää ihmisen myös "luonnollisia" ominaisuuksia.

On olemassa monia muotoja, joilla viesti hengeltä voi ilmaista itsensä. Esimerkiksi "sydämen sisäisen äänen" kautta täysin tiedostettuna, tätä ei siis pidä sekoittaa skitsofreniaan tai hypnoottisiin ilmiöihin (vertaa "*Vom Inneren Wort*", mm. *Johannes Tennhardt, Lorber-Verlag*). Joisain käytännöissä ilmenee myös, että sillä on toinen luonne telepaattisina ilmiöinä. Sellainen transsin kaltainen tila voidaan saavuttaa, jossa henkilöllä on toissijainen rooli; mutta jopa tällaisissa olosuhteissa (esim. virittäytymisen tapa Jumalan yhteyteen) osoittaa eron tämän ja sen transsin välillä, joka saadaan aikaan spiritismissä, jolla on heikentävä vaikutus niihin, jotka ovat läsnä. Voi myös tapahtua, että joku kokee jotain sisäisesti, vision, valon tai ajatuksen, ja voi muuntaa sen sanoiksi ja myöhemmin kirjoittaa sen ylös. Myös välitöntä kirjoittamista esiintyy, kuitenkin täydessä tietoisuudessa, siis erona spiritismin "automaattiseen kirjoittamiseen", joka tapahtuu transsissa. Se, että „Pyhä Henki” on voinut olla myös viestin lähteenä, ei päde vain suorassa henkisen lähteen puhuttelussa: ("..."). Vaan myös ajatus, ihmisten välinen keskustelu tai kirjoitelma tai kirja voi osittain tai kokonaisuudessaan olla syntynyt tästä inspiraation lähteestä, koska se voi aktivoida ihmisen luovuuden haluamallaan tavalla. Pyhästä Hengestä yleisesti vrt.. *Joh.3,8; Joh. 14,26* ja päätektstimme *Kristuksen tiet.net, Osa 1, mm. kappale "Ensimmäinen helluntaitapahtuma"*.
Ennustuksista tulevaisuuden visioina katso vastaavaa kappaletta *Päätektstistä Kristuksen tiet.net, Osa 2, esimerkiksi kappale "Profeettojen ennustukset"*.

*) Profetia (peräisin kreikan kielestä) merkitsee lähinnä ohjeita yliluonnollisista lähteistä, kristillisessä mielessä Jumalalta tai Pyhältä Hengeltä. Inspiraatiot, jotka ovat pikemminkin "tulevaisuuden ennusteita", ovat siis vain erikoistapaus. Tässä on myös viitattu joihinkin Vanhan testamentin kohtiin, sillä varauksella, että olosuhteet noista ajoista ovat muuttuneet (Jeesuksen aikana muinainen profetoimistapa oli lähes kadonnut, mutta se elvytettiin): *Joel 3,1-2; Aamos 3,7-8*.

**) Useissa tapauksissa ihmiset voivat myös joutua aidoilla ideointikyvyillään joksikin ajaksi tilaan, jotka muistuttavat tunnettuja, psyykkisiä häiriöitä, kuten pakonomaisesti jatkuvan sisäisen vuoropuhelun virta ja pysyvä kyvyttömyys käsitellä maallisia välttämättömyyksiä. Sellaisten ylettömyyksiä mahdolliseksi välttämiseksi voitaisiin ottaa huomioon yllä olevien näkökohtien ohella seuraavat, ulkoiset edellytykset: riittävä uni, riittävän B-vitamiinipitoinen ravinto, esim. riittävästi B-vitamiineja eli varovaisuutta paastotessa ynnä muussa, jos riittävää kokemusta ei ole, suuntautuminen toivottuun lähteeseen eli Kristukseen pitäytyminen, eikä liian pitkiä kokoontumisia, tarjolla mahdollisuus poiketa asiasta ja hermostua, riittävästi intensiivisten, sisäisten kokemusten ulkopuolisia yrityksiä tulla jälleen takaisin maanpäälliseen nykyhetkeen; kuullun sanoman tietoinen käsittely (omasta itsestään tietoisena). Auttajat, hengelliset ohjaajat, terapeutit sekä muut sellaiset voivat käyttäytyä sellaisissa tapauksissa tarkoituksenmukaisesti usein vain silloin, jos heillä on erityisiä kokemuksia / tietoa, mihin kuuluu myös, ettei oteta vakavasti vain hetkellistä, häiriintynyttä tilaa, vaan myös häiriintymätön perusilmiö.

Mihin tarvitsen kirkkoa tai seurakuntaa?

On mahdollista löytää aivan yksilöllinen, sisäinen yhteys Jeesukseen Kristukseen ja Jumalaan. Tässä on ydin. Jopa tähän tarvittavat ulkoiset kannustimet voivat johdattaa jonkun suoraan Jumalan luo, jos hän noudattaa näitä vihjeitä.

On kuitenkin olemassa tämän yhteyden toinenkin taso, joka kehittyy vasta yhteisössä toisten kanssa: "Missä kaksi tai kolme kokoontuu minun nimeeni, siellä minä olen heidän keskuudessaan (Matteus 18,19-20). Tämä on lähinnä yksinkertaisesti sitä, mitä se sanallisesti ilmaiseekin. Vaikeampaa, mutta periaatteessa mahdollista tämä olisi myös etäältä, jos ihmiset esimerkiksi sopivat tietystä ajasta. Mystikko saattaisi kokea tämän kaltaisen yhteenkuuluvuuden myös ilman sopimusta. Tämä olisi kuitenkin useimmille ihmisille liian korkea vaatimus. Ihminen ei yleensä ole syntynyt erakoksi.

Tämän muotoiset rukousyhteisöt voivat muodostaa esimerkiksi säännöllisen kotipiirin. Lisäksi yhteys voidaan kokea seurakunnassa, tai jossain muussa henkilölle sopivassa uskonyhteisössä. Myös silloin vaikka yksi tai toinen kirkko haluaisi painottaa rooliaan traditiostaan käsin, ei se muuta mitään asian ytimestä.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Seitsemän sinettiä.

Seuraava visio kuvailee ensinnäkin kuinka "24 vanhinta" kunnioittaa Jumalaa ja "7 henkeä Jumalan kruunun edessä", ja "neljä hahmoa" - ilmaisuna erilaisista alkuominaisuuksista ja luomisesta. Sitten kuvataan kuinka vain "karitsa" - Jeesuksen ominaisuuksilla - saattoi avata avata kirjan, jossa oli seitsemän sinettiä - *Ilm. 4 - 8, 1*. Tämä visio tapahtuu "taivaassa" - tässä yhteydessä jumalallisella alueella. Sinettien sisältö on kuvattu, ensinnäkin, tasolla, jonka voimat on merkitty symbolein - eriväriset hevoset tai ratsastajat. Tämän tason muutoksilla, kuten kuvilla unissa, on vain epäsuora vaikutus maanpäälisiin tapahtumiin.

Huolimatta näiden tasojen luonteesta, jotka suunnattu pääasiassa kohti fyysisen tason kehitystä suuressa mittakaavassa, sanotaan alussa: "Minä näytän sinulle, mikä on tapahtuva tämän jälkeen" (ts. 7 seurakunnan jälkeen). Vastaavasti Rudolf Steiner ja Artur Schult ehdottivat, että olisi seitsemän "sinetikulttuurua" maailmassa, jotka liittyvät tietoisuuden tasojen puhdistamiseen. Myös Kristuksen inspiroima "Book of true life" (Todellisen elämän kirja) Meksikossa selittää sinetit alkaen "Kain ja Abelin" ajoista ja päättyen täyttymyksen aikaan.

Joka tapauksessa teksti ei mahdollista sinettien selkeää tunnistamista nykyajan fyysisen maapallon kanssa. Jos ajattelisimme samoin kuin jotkut vapaakirkoista, silloin neljän ensimmäisen sinetin heikot kaiut saattaisivat vastata ensimmäistä ja toista maailman sotaa, sen jälkeistä voimien tasapainoa idän ja lännen välisiä sekä nälkää ja tauteja. Uskonnonvainot ja kosmista alkuperää olevat katastrofit voisivat mahdollisesti seurata. meteoriiitit, maanjäristykset, mahdollisesti napojen muutoksia, katso myös kappaletta "Seitsemän viimeistä vitsausta".

Johanneksen evankeliumin luvun 2 kohtaukset: Kaanaan häät ja Jeesus puhdistaa tempelin (*katso myös meidän sivujemme kappale*) muistuttavat näitä Ilmestyskirjan kappaleita.

Kun Jeesus Johanneksen evankeliumin luvussa 5 ennusti henkien, jotka olivat tehneet hyvää, eroa niistä jotka olivat tehneet pahaan, niin seitsemän sinetin kuvaus siirtyy kuvaamaan "Valittujen sielujen sinetöintiä kahdestatoista heimosta" ja "Valittujen juhla taivaassa".

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Seitsemän pasuunaa.

Myös ilmestys enkeleistä seitsemän pasuunan kanssa tapahtuu "taivaassa" - *Ilm. 8, 2 - 11, 19*. Nousevat "pyhimysten rukoukset" ja "maan päälle lähetetty alttarituli" sekä pasuunat itsessään instrumentteina, joita soittamiseen käytetään päätä (= suuta) heijastavat hengellisempää tasoa, kuin unissa tämän kaltaisilla symboleilla. Tässä tapauksessa muutosten alkuperä, joka osittain tavoittaa maan, jossa kaikenlaiset varjot pölyävät.

Huolimatta tästä ensisijaisesti henkisestä, ei fyysisestä luonteesta, on myös tätä yritetty kuvata maalliseksi "pasuunakulttuureiksi" ajallisesti sinettien jälkeen. Myös heijastumien löytäminen lähihistoriaan on vaikeaa: Vaikka on vaikeaa löytää yhtäläisyyksiä meidän aikaamme, ei olisi mahdotonta nähdä metsäkuolemien ja myrkkijä ensimmäisen ja toisen

merkkisoiton yhteydessä. Kolmannen merkkisoiton kohdalla, jotkut ovat huomioinet, että soihtu/tähti, joka pudotessaan täytti kolmanneksen virroista, oli nimeltään Wermut (Koiruoho) = Thsernobyl. Neljäs merkkisoitto saattaisi merkitä tähtiasetelmaa, joka elokuussa 1987 oli kaikkien planeettojen kosmisessa kolmiossa. Osa New-Age-piireistä meditoi silloin vetoamatta apokalypsiin, mutta viittaamalla apokalyptiseen ihmisten lukumäärään 144.000 ("Rainbow Warriors" Amerikan intiaanien ennustuksessa) oletetun tien alussa tai keskivaiheessa tiellä uuteen aikakauteen (New Age). Viidennen pasuunan merkkisoitto: savua kulusta, savusta heinäsiirkoja, viiden kuukauden piina - saattaisi antaa mielikuvan jonkinlaisesta yhteydestä Persianlahden sotaan (1991), samoin kuudennen pasuunan merkkisoitto. Seitsemännen pasuunan merkkisoitto johtaa "Jumalan temppeliin", jälleen salamoiden, äänien ja ukkosen seuraamana, jolla voi olla myös sisäinen mystinen merkitys.

Seitsemännen pasuunan merkkisoitolla kuuluu myös ääniä: "Koko maailman kuninkuus on nyt tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja ikuisesti" joiden mukaan ainakin hengellisellä tasolla jotain olisi jo päätetty, jota vielä ei täysin ole toteutettu maanpäällä. "Pasuunoiden" voi katsoa olevan verrattavissa "Kirkastumiseen" (*Matt. 17, ja meidän tekstimme vastaava kappale*) ja sen opetukset, samoin Vuorisaarna, jne (*Katso meidän kappaleemme "Vuorisaarna" ja Matteus 5-7*).

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

"Seitsemän jyrähdystä" ja kaksi profeettaa.

Kuudennen pasuunan merkkisoiton jälkeen "puhuivat seitsemän jyrähdystä", joiden sisällön Johannes "sinetöi" eikä kirjaa ylös. Sitten "temppeli avataan taivaassa" Kaksi profeettaa tapetaan ja herätetään henkiin. *Ilmestys 10 - Ilmestys 11, 14*. Tämä on rinnastettavissa Lasaruksen henkiin herättämiseen - *meidän kappaleemme ja Johanneksen evankeliumi 11*.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Nainen ja lohikäärme.

Kaikkiin tapahtumien vaiheisiin osallistuvat hengellisesti johtavat voimat ja erilaiset vastakkaiset voimat. Teksti selittää joskus jonkin kohdan tarkemmin ja toisella kertaa toisen. Taivaalla näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, jolla oli pukunaan aurinko, kuu jalkojen alla ja pään päällä sepeleenä kaksitoista tähteä - *Ilmestys 12* - esittää epäilemättä "Sofiaa", taivaan ja maailmankaikkeuden äitiä, ei niinkään maan äitiä - katso tämän sivuston kappale "Ensimmäinen helluntain tapahtuma". Hänen oletettu suhteensa Mariaan mainittiin jo aikaisemmin. Vanhoilla päivillään Maria asui luolassa, jossa oli aiemmin palvottu muinaista jumalatarta Kybeleä. Hänen "lapsensa" ilmestyksessä - taivasolennon lapsi on ensisijaisesti taivasolento myös - joka myöhemmin on paimentava kansoja "rautaisella sauvalla", ts. toistuvasti muistuttaen ihmisiä seuraamaan vilpöntä sydäntään, täytyy viitata erityiseen tapaan, jolla kosminen Kristus toimii. Aiheesta enemmän kappaleessa "Viimeiset 7 vitsausta (vihan maljat)".

Tässä on osittain tunnistettavissa suhde "jalkojen pesun" ja sitä edeltävän Betanian Marian voitelun kanssa hengellisen luonteen kanssa - *Katso kappaleemme "Kristus ja jalkojen pesu" ja Johanneksen evankeliumi, 12, 13*. Myös uudelleen syntymisen aihe kehityksen yhä korkeimmille tasoille on otettu mukaan.

"Lohikäärme" negatiivisine enkeleineen on kääntöpuoli. "Mikaelin ja hänen enkeleidensä avulla" heidät voitetaan kosmoksessa ja heitetään maanpäälle. Taivas ja maa suojelevat heitä naiselta.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Merestä nouseva seitsemäinen peto.

Myös muut kaksi negatiivista voimaa esiintyy tässä ilmestyksessä. Ensinnäkin se, joka on suuntautunut enemmän toiveisiin ja kevytmielisyyteen - *Ilm. 13, 1-10. Vrt. meidän kappaleemme "Kiusaukset" ja Joh. 13, 1-10 ja Matt. 4, 5-11*. Seitsemän päätä on myöhemmin tulkittu ilmestyksessä itsessään "seitsemäksi vuoreksi, jolla "Babylonin" portto istuu ja vuoret puolestaan ovat "seitsemän kuningasta". Ilmestys itse selittää kymmenen sarvea "kymmenenä kuninkaana", jotka ovat yhtä mieltä ja antavat valtansa tälle pedolle.

Mm. "seitsemän vuoren" vuoksi, jotka saattavat muistuttaa meitä Roomasta seitsemän kukkulan kaupunkina, on olemassa vapaakirkkoja, jotka tulkitsevat "Babylonin porton" paavinvallaksi. Tämä näyttää kuitenkin kaukaa haetulta, ja huolimatta katolisen kirkon historiallisesta problematiikasta, ei ole selkeästi esitetty symboliikan muilta osin. Ilmestyskirja 18:11–23 ottaa yksiselitteisesti esille yhteyden globaaliin maailmankauppaan. ("*Viimeiset seitsemän kiusausta ja Babylonian tuho; Jeesuksen toiseen tulemiseen*"). Pedon "kuvalla", *Ilm. 14*. luvun mukaisesti, saattaisi olla jotain tekemistä Jeesuksen väärrien kuvien (käsitusten) kanssa. Se voi liittyä myös himon tai kultin kaltaiseen riippuvuuteen multimedialaitteista.

"Pedon" takana olevat viettelevät voimat voidaan erityisesti muuttaa voimilla, joista *on kerrottu kappaleessamme "Ruoskiminen" - Joh. 19,1*.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Maasta nouseva kaksisarvinen peto.

Tässä meillä on tuo negatiivinen voima, joka on suunnattu materialistisiin pakkomielteisiin - *Joh. 13, 11-18. Vrt. meidän kappaleemme "Kiusaukset" ja Matt. 4, 1-4*.

Yhteys ihmisten merkitsemisestä otsaan ja oikeaan käteen ja että ilman pedon lukua 666 ei voi ostaa tai myydä mitään, on hyvin selkeästi löydettävissä maailman tapahtumista. Tietokoneyhteyksien antamat mahdollisuudet henkilötietojen, luottokorttitietojen vaihtoon, viivakoodi, jota rajoittaa kolme kaksoisviivaa = 666, menetelmä, joka on kehitetty Kanadassa, ja Malesiassa jo testattu menetelmää, jolla henkilötunnus merkittäisiin otsaan tai käteen, Euroopan yhteisön rahastokeskuksen lempinimen „La bête” = peto ranskaksi, kansainvälinen pankkikoodi 666, jne, osoittavat tietoisesti tai tiedostamatta tendenssin vaikka kuinka älykkääksi vitsailuksi tarkoitettu. Raamatullinen "maasta nouseva peto" on myös identtinen "mammonan palvonnan" kanssa.

Toinen suuntaus, joka ei vielä ole kokonaan ohi, on työskennellä yhä dramaattisempien ympäristöongelmien kanssa, ensin tehottomalla teknisellä "ympäristökosmetiikalla" ja sen jälkeen mahdollisesti vieläkin pettävämmällä teknokraattiselle ekodiktatuurilla, sen sijaan että annettaisiin tehokkaiden muutosprosessien demokraattisten voimien avulla toimia väestön tuella Mahdolliset manipulaatiomekanismit tulevat lähemmäksi loppuaan kun niiden luonne

tunnistetaan. Tällä prosessilla on yhteys sen voiman kanssa, joka mainittiin *Orjantappurakruunauksen" yhteydessä - Kappaleemme ja Joh. 2 - 3.*

Myös tässä kappaleissa lohikäärmeestä ja molemmista pedoista on heijastuksia nykypäivän ilmiöihin vaikkakaan ei koko tarina. Kaikki ei tapahdu, kuten mainittiin fyysisesti maanpäällä. Seuraavassa ilmestyksessä 144.000 (Joh.Ilm. 14) ilmestyvät uudelleen useita olentoja ja enkeleitä toinen toisensa jälkeen, jotka keräävät "satoa" eri ihmisryhmistä maanpäällä. Ne jotka ovat liittoutuneet pedon kanssa heitetään "Jumalan vihan maljaan", toisin sanoen luonnon voimien armoille. Tosin viitataan kuitenkin siihen, ettei Ilmestyksessä todellisuudessa tunnet "ikuista kadotusta", vaan lopulta kaikki voivat löytää Jumalan luo ja korkeammassa merkityksessä Jumala on kietoutunut kaiken ympärille. *Vrt. Ilmestyskirja 22 ja tämän tekstin siihen liittyvä kappale "Uusi maa".*

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

"Viimeiset seitsemän kiusausta" ja "Babylonian tuho"; Jeesuksen toiseen tulemiseen.

Ne, jotka pysyivät pedon edessä vakaina, ilmaantuvat seuraavassa ilmestyksessä olemassaolon tasolla, jota kuvataan "lasinen meri, tulella sekoitettu". "Taivaan temppelistä" tulee uudelleen seitsemän enkeliä, jotka tyhjentävät "viimeisten seitsemän vitsausta" "Jumalan vihan maljoista" maan päälle, mereen, virtaan, aurinkoon, pedon valtaistuimelle, Euftrat-virtaan ja ilmaan (*Ilm. 15,5 - Ilm. 21*).

Toisaalta näemme tässä vielä korkeamman tietoisuuden tason toimessa, toisaalta tämä voi aiheuttaa kaikkien maan päällisten ja sitä ympäröivän kosmoksen elementtien vielä syvemmän ja eksistentiaalisen sekaannuksen. Märkivät haavat, myrkyt, kärsimykset, tuli, pimeys, negatiiviset "henget" ja maailman laajuiset katastrofit mannerlaattojen siirtymiset, tulvat, meteoriitit, mukaan lukien Balylonian sivilisaation jakaantumisen kolmeen - *Ilm. 17 - 18,24*. Näiden tapahtumien mahdollisuus tai "aikaikkuna" tähän suuntaan nähtiin jo kuudennessa sinetissä.

On mahdollista käyttää perustana myös pidempiä ajanjaksoja. Kuitenkin *Jeesuksen jäähyväispuhe* (esim. *Markus 13*) ja monet ennustukset, jotka ovat syntyneet Johanneksen ilmestymisen jälkeen, viittaavat yksimielisesti keskeiseen murroskauteen vuosien 2000 paikkeilla, joka muuttaa kaiken suunnan. (Katso edellä: Profeettojen ennustukset). Tieteelliset löydökset, joiden merkitystä ei vielä täysin tunneta, viittaavat samaan suuntaan. Geomagneettisen kentän massiivinen väheneminen viimeisen 20 vuoden aikana ja maanjäristysten epätavallinen kerääntyminen sekä tulivuorten aktivoituminen, auringon "vaaleneminen" riippumatta auringon toiminnan klassisista sykleistä 2000/2001, osoittavat ihmisille, että jotain epätavallista on tapahtumassa.

Jos magneettiset navat äkkiä siirtyvät jyrkästi tai magneettikenttä kaatuisi kokoon ja sitten rakentaisi itsensä uudelleen vastakkaiseen suuntaan, kuten on toistuvasti tapahtunut maapallon historiassa, se johtaisi geologiseen mullistukseen. Tämä ei johtaisi uuteen tilanteeseen vain ihmiskunnalle, vaan myös kokonaan uuteen geologiseen aikakauteen. Jos magneettinen "Van-Allen-vyö", joka ympäröi maata menettäisi sen todennäköisen suojaominnon hiukkasia ja "kosmista pölyä" vastaan tuntemattomaksi ajaksi, ennustetut meteoriittien putoamiset saattaisivat hyvinkin toteutua.

Omat oivalluksemme ja myös muiden osoittavat, että monien kirjoittajien pelkäämä laaja katastrofi ei enää välttämättä tarvitse tapahtua, ei kolmannen maailmansodan ydinasesotana eikä täydellisenä ekologisenä katastrofina eikä napojen muutoksesta

aiheutuneen akseliliikkeen suhteessa kosmoksen vuoksi. Monet asiat ovat muuttaneet tällaisten visioiden perustaa.

Koska kuitenkin yhtäältä on apokalytisia prosesseja (joiden tavoite on jumalallinen) ja toisaalta luonnollisten prosessien manipulointia ihmiskunnan egoististen jäsenten taholta molempia todella näyttää olevan olemassa, joidenkin inhimilliset positiivisten vaikutusten ohella, **rajoitetut muutokset maapalloon mukaan lukien "uudet säädöt" astronomisessa mittakaavassa, voidaan välttää, ihmiskunnan muutosten ja sen tietoisuuden ohella.**

Usein on ennustettu sellaisten henkilöiden "antikristilliset" pyrkimyksiä, jotka haluavat säilyttää valtansa sekä myös tämän vanhan ajan lyheneminen tai loppu mullistuksella ja kolmen päivän pimeydellä. Tätä muutosta ei enää voi vain mitätöidä hölynpölynä.

Tähän liittyvä on **Garabandolin Maria-ilmestyksen perusteella tehty ennustus "Suuresta varoituksesta", joka osoittaa armotta kaikille ihmisille maailmanlaajuisesti sisäisesti mitä heidän tulee muuttaa - vrt. Joh. 16:8; Ilm. 14:6-20 -, jos he haluavat päästä valoon (vrt Joh. 16:13) Tähän liittyisi selkeä merkki taivaalla. Vuoden sisällä tästä tapahtumasta tapahtuu "suuri parantumisen ihme" jättäen jälkensä merkinä Garabandaliin. Ellei ihmiskunta muuta suuntaansa, tulee usein ilmoitettu suuri tuomiopäivä ja "tuli taivaalle" (vihan maljat) (katso Matt. 24:28) (Franz Speckbacher, "Garabandal", saksa: Marian ilmestyksiä käsittelevässä kirjallisuudessa esiintyvät tiukan katolisesta näkökulmasta esitettyjen kommenttien ei pitäisi harhauttaa siitä tosiasiasta, että nämä ennustukselliset ilmoitukset koskevat koko ihmiskuntaa.) Tämän jälkeen kaikki pitäisi ajatella uudelleen.**

Mahdollinen valmistautuminen, - sen ohella, että muuttaa elämäänsä - on rukoilla Pyhän Hengen voimakkaampaa (puhdistavaa ja valaisevaa) vaikutusta juuri nyt rukoilu.

Uudemmat "kanavoinnit" muista lähteistä - katso kappale "Profeettojen ennustukset" puhuvat muuntumisesta "nollavyöhykkeen" kautta, jonka jälkeen niillä, joilla on tarpeeksi kypsyyttä astuvat kosmishengelliseen voimakenttään - usein epätarkasti nimitetty myös "fotonirenkaaksi" - ja voisivat elää "kevyen ruumiin" kyvyillä korkeammassa ulottuvuuksissa aineellisessa todellisuudessa (katso kappaleet "Ylösnosemus" ja "Rauhan valtakunta").

Helpotustoiminnoista on myös ilmoitettu, kuten että Jeesus tai enkeli "noutaisi" henkilöitä, jotka ovat valmistautuneet tai ystävälliset avaruusoliot evakuoisivat heidät väliaikaisesti. Jokainen voi itse päättää miltä suunnalta toivoo avun tulevan (uskontonsa tai maailmankatsomuksensa mukaan). Koska myös maailmankaikkeudessa on valoa ja varjoja, on hyvä pyytää Jeesuksen ohjausta kaikissa tilanteissa ja käyttää omaa arvostelukykyään erojen tekemiseen - **sillä se on erityisesti maallinen tapa löytää yhtenäisyys, sen yhteydessä mitä uusiin voimiin tulee lisää ylhäältä.**

Tällä tiellä on ytimeltään kysymys päätöksen viimeisistä mahdollisuuksista myös kunkin yksittäisen ihmisen sielussa, haluavatko he edelleen osallistua "rauhan valtakunnan" kehitykseen, mikä Jumalalla on tarkoituksena maailmalle. **Näiden tapahtumien päätös on lopulta "Jeesuksen toinen tuleminen" (vrt. Ilm. 19, Matt. 24:30; Ap. t. 1:6-8).** Kristus ei tule vain ihmisenä maan päällä, vaan laajemman Jumalan "taivaan" (ja "tuonpuoleisen") lähestymis tapahtuman ja maan ytimenä, kuten hengen (ja sielun) ja ruumiin. Silti on Jeesuksen toista tulemistä kuvattu todellisena olentona, siis ei vain kuvauksena hänen kauttaan vaikuttavasta muutoksesta ihmiskunnassa, kuten jotkut modernit ryhmittyvät ajattelevat. Tällä tapahtumalla on suorasti tai epäsuorasti merkitys kaikille ihmisille, ei vain kristityille. Jeesuksen takaisinpaluu omiensa todistajana jumalallisen tuomion yhteydessä on tunnustettu myös Koraanissa. Lisäksi toisten uskontojen profetioista voidaan päätellä, että heidän profeteoillaan on jälleen myös rooli ja että nämä auttavat kannattajiaan alkuun.

Myöskään tähän askeleeseen Ilmestyskirjassa ei sovi rangaistusajattelu. Se näyttää pikemminkin osalta loogista suunnitelmaa, joka osoittaa elämän evoluution seuraaviin vaiheisiin maan päällä. Haasteena on kokea yhteinen muuntuminen korkeimpiin tasoihin, joilla jokainen meistä voi löytää oikean paikkansa kehityksessämme. **Se, joka sisäistää ja noudattaa tarvittavia uudistavia voimia oikeaan aikaan ja hyvällä tahdolla, voi kokea myönteisen puolen siitä, mutta silti tuntee myötätuntoisesti maailman kärsimyksen Toisaalta taas ne, jotka eivät halua hyväksyä uusia voimia, kokevat sen kuin jonain ulkopuolelta tulevana iskuna. Tämä on "Tuomiopäivän" todellinen luonne ilmestysten tarkoituksessa. Ihmisellä on suuri vapaus tehdä omat päätöksensä, mutta kuten usein myös muutenkin elämässä, hänen tulee tehdä päätöksensä oikeaan aikaan, muutoin päättämättä jättäminen voi olla päätös myös. Laimeita ja innottomia ei kovin hyvällä katsota Ilmestyskirjan tekstissä (Katso "7 kirkkoa" täydennyksineen) "Henkien ero" on osa Ilmestyskirjan ydintapahtumia matkalla lopulliseen yhteenkuuluvuuteen.**

"Seitsemän vitsausta" - seitsemäs päättyy mahtavaan ääneen taivaasta, joka sanoo "Hetki on tullut" - vastaa ristiinnaulitsemista ja sanoja "se on täytetty", ks. myös Joh. 19 ja meidän tekstimme kappale lisäksi.

Mystisesti tai herkkyydellä voi nykyisin jo kokea, kuinka maapallo kärsii ja huutaa apua kun se valmistaa itseään "vaikeaan synnytykseen". Ristiinnaulitseminen tai "hauta" läpikulkuna ylösnousemukseen koskee tässä koko maapalloa, ja ulottaa vaikutuksensa näiden yli. Tältä näkökannalta katsottuna "viimeisten vitsausten" askeleet voivat tapahtua ilman "maailmanlopun" kaltaista katastrofia (kuten myös evankeliumien askeleissa mainittu, että läpikulku ristiinnaulitsemisesta tilaan elämän ja kuoleman tuolla puolen edelleen ylösnousemukseen voi vaikuttaa nykyisin ykseytenä.

Koska ilmestys ei ole mekaanisesti kulkeva elokuva, vaan näyttäytyy monipuolisena kehityksenä (katso johdattavaa lukua "Johanneksen ilmestykseen"), saattaa olla, että varsinainen, ulkoinen tapahtuma on pidemmälle kehittynyt kuin miltä se monista saattaa näyttää, jotka ehkä hämmästelevät yhtä tai toista yksityiskohtaa, joka ei (vielä) ole tapahtunut. Myös muilla alueilla on jo esillä jotain tuskista, jotka eivät olleet ollenkaan tähän, jatkuvaan ilmoituksen muotoon kuuluvia.

Täydennys: Myös *Wladimir Megren uudet teokset siperialaisesta viisaasta naisesta Anastasiasta* (Wega-Verlag, Neufelderstr. 1, D-67468 Frankeneck) sisältävät sisäistä tietoa, että maailmanlopun katastrofien vanhat ohjelmat ovat muutettavissa, ja kaiken optimointi ihmisten avulla sopusoinnussa Jumalan kanssa on tavoitteena. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että kaikki voisi jatkaa edelleen niin kuin tähänkin asti. Sen suuntaiset myötävaikutukset voitaisiin ottaa vaikutteena, sen sijaa että ylläpidetään ennakkoluuloja. "Kristuksen tiet" -sivuston tieto on kuitenkin riippumaton siitä.

Kysymys:

Tahtoisinko, että Jeesus Kristus ilmestyisi profetioiden mukaisesti jälleen näkyvällä tavalla ja muuttaisi ihmisten elämän ja maailman?

*"Skenaariot", vain saksaksi tai englanniksi.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

(Todellinen) "Tuhattu vuotinen valtakunta".

"Seitsemän vitsauksen" ajan läpikäymisen jälkeen seuraa kosminen ilmestys uudelleen taivaasta palaavasta Kristuksesta ratsastaen valkoisella ratsulla. Tällä ei tarkoiteta nykyajan vale-Kristuksia. "Väärä profeetta" (väärällä/yksipuolisella käsityksellä Jeesuksesta, tai siitä

mikä on kristillistä...) kumotaan. "Tuhatvuotinen valtakunta" (*Ilm. 20, 1-6* ei mikään imperiumi perinteisessä mielessä. Juuri tämä yhteiskunnallinen "suuri kone", ulkoiset negatiiviset voimat ja niiden julistukset karkotetaan.

Tässä löydämme myös hengellisen tuomion. Tässä kohden on korjattava myös levinnyt, harhaan johtava käänös:

Ilm. 20:4: "Ja minä näin niiden sielut, jotka oli mestattu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sana tähden niiden, jotka eivät oleet kumartaneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä olleet ottaneet sen merkkiä otsaansa ja käteensä. Ne ~~heräsivät eloon~~ ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta."

Tässä on todellisuudessa sananmukaisesti "elivät", eikä "heräsivät eloon" (vertaa esim. Elberfelder-raamatunkäännöksen alaviitteitä). Tämä voi tosin – "henkien..." tapauksessa – merkitä "herätä jälleen eloon", mutta sellaisten kohdalla, "jotka eivät olleet ottaneet vastaan petoa" myös elämän jatkumista maan päällä. Eli viimeksi mainitun mukaisesti kaikkien ei missään tapauksessa tarvitse ensin kuolla.

Tämä vaihe muistuttaa Kristuksen ylösnousemusta (*Joh. 20-21, ja meidän tekstimme asiaa käsittelevä kappale*). Myös tekstissä itsessään mainitaan "ensimmäinen ylösnousemus".

Negatiivisia voimia ei vielä ole täysin häivytetty, myös yksittäisten ihmisten epätäydellisyyksiä pitää vielä työstää, mikä kuitenkin nyt on helpompaa.

"1000 vuoden" jälkeen loput negatiivisista voimista tulee esiin keskitettyinä, jotta ne voi kokonaan häivyttää. *20, 7-10*). Katso myös seuraava kappale.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

"Uusi taivas, uusi maa ja uusi Jerusalem".

"1000-vuotisen valtakunnan" jälkeen tulee viimeinen "Tuomiopäivä" myös kuolleille: "Kirjat avattiin" - ylimaallisia muistiinpanoja kaikesta mitä elämässä tapahtui, - ja "toinen kirja ... elämän kirja", ovat varsinaisesti ratkaisevat, elämän tai kehitysvaiheen analyysin perusteena. Vasta kun taivaasta on iskenyt tuli uudesti kootun armeijan päälle ja Saatana heitetty rikinkatkuiseen tuliseen järveen (*Ilmestyskirja 19,19 - 20, 3, nyt Ilmestyskirja 20:11-15*) - lähestyy uusi taivas ja uusi maa - *Ilmestyskirja 21-22*. Minkälaisista aikajaksoista tässä on kyse, jää avoimeksi.

Kristuksen motto on "Katso, minä teen kaiken uudeksi" - ilman poikkeuksia - *Ilm. 21, 5* - Tämä "uusi luomus" on kuitenkin samanlainen kuin aikaisemmin kehittyneet kuolemattomat arvot yksilössä tai laajemmassa mittakaavassa. Sen vuoksi nykyinen toiminta pysyy tärkeänä niille, jotka odottavat apokalyptisten tapahtumien tapahtuvan pian.

Uudella taivaalla (mainitaan tekstissä ennen maata ja uutta Jerusalemia) korostetaan jotain sellaista kuin kosminen taivaaseenastuminen. (Vrt. Evankeliumien Taivaaseenastuminen, *Luuk. 24, Mark. 16, ja lisäksi meidän kappaleemme*). Kun kuvauksen painopiste tähän mennessä on ollut maan päällä, siirtyy tapahtumien merkitys nyt näkyvään ja näkymättömään "taivaaseen". Tällä ei tarkoiteta Jumalan valtakuntaa ajan ja tilan tuolla puolen - se pysyy muuttumattomana - vaan maailmoja, jotka on luotu. Pieni planeetta maa saattaisi osoittautua olevan enemmän kuin "kehitysmaa" jopa maailmankaikkeuden mittakaavassa, mutta sen ongelmien ratkaisu saattaa olla erittäin erikoistunut, laajalle ulottuva tehtävä. Ongelmia, jotka johtuen ihmisen suuresta vapaudesta ja sekaantumisesta aineellisiin asioihin ei mahdollisesti ole löydettävissä (Lorberin ja muiden lausuntojen mukaan) kaikista "asutuista" maailmoista, ei myöskään negatiivisia voimia, jotka

Johanneksen ilmestyksen mukaan "heitettiin maan päälle" ja nyt "rikinkatkuiseen tuliseen järveen". Aivan kuten Jeesuksella oli vaikutus ihmiskuntaan, samalla tavoin koko ihmiskunnan tai maapallon vastaavanlaisella siirtymisellä Kristuksen henkeen olisi uudistettu laaja vaikutus.

Silloin uudistettu "Uusi maa" ja siihen liittyvä "Uuden taivaallisen Jerusalemin" tulo maan päälle on verrattavissa Helluntain tapahtumaan (Apostolien teot), mutta tässä kosmisessa mittakaavassa. Tämä ei ole maantieteellinen Jerusalem. Maa on vaihdossa ympäröivän kosmoksen kanssa eri tasoilla.

"Ja enää ei ole kirottua - muita käännöksiä: ei enää kuolemaa/ei pimeyttä, jne. - ... ja Jumalan valtaistuin ja karitsa ovat siellä (JO. 22:3). Tämän seurauksena on, että **myös negatiiviset voimat on nyt lunastettu, maailman kahtiajako on ohitse. Ensimmäistä kertaa maailma näyttää olevan tietoinen kokonaisuus**, tila joka voidaan tosin aistia "Jumalan läheisyytenä" ilmestyksissä, mutta sanoin kuvaamaton tila. Heikko kopio tästä tilasta olisi, jos **alkaen jostain kohtaa sisäistä elämää kaikki muut kohdat voitaisiin täyttää elämällä, kokemus, jonka voi kokea kulkemalla tietä: "Kaikki Kaikessa"**. Jumalassa on korkeampi yhtenäisyys jo olemassa.

Luominen jumalallinen malli - A - ja kaikkien Jumalaan liittyneiden olentojen uusi luominen - O - alku ja loppu, tulevat samaksi, ja kuitenkin A ja O säilyvät. "Loppu" on siis enemmän kuin alku, vaikka alku jo sisältää kaiken. Suuntauksena tulla samaksi pienillä osa-alueilla esimerkiksi ihmisessä, joka käy läpi kaiken jatkuvasti, on jopa tämä tapahtumien suunta jo havaittavissa.

Mainittakoon tässä myös, että esimerkiksi Rudolf Steinerin vision mukaan "uusi maa" viittaa kolmeen uuteen "maapallon inkarnaatioon", jotka seuraavat toisiaan jättimäisen pitkillä ajanjaksoilla. Haluamatta ottaa tähän sen kummemmin kantaa, on kuitenkin mainittava "uuden maan" luonteena, että se, kuten kuvattu, tulee toisesta prosessista, kuin - vertailun vuoksi - inkarnaatiorytmi, kuten esim. Hindu-kosmologiassa, jossa myös planeetat jne. lasketaan mukaan koko kosmokseen. Jos se otetaan vakavasti, se ylittää kaikki tähän mennessä tunnetut tai oletetut tavat Tulemisesta ja Sattumisesta ja siirtyy korkeampaan "oktaaviin" tai "spiraaliin".

Jopa vastakohtana nykypäivän mahdollisiin kokemuksiin, joidenkin teologioiden mielipide, että Ilmestyskirja sisältää ainoastaan varoittavia vertauksia ilman todellisuuspohjaa häipyä olemattomiin.

Jeesuksen vertaukset evankeliumeissa oli otettu ihmisten elämästä helpottamaan näkökulmien havainnollistamista. Myöhemmin, vielä maanpäällisen elämänsä aikana Jeesus painotti opetuslapsilleen, etteivät nämä enää puhuisi vertauksin vaan avoimesti. Ilmestyskirja ei ole peräisin ihmisten elämästä. Kaikkiialla, missä teksti itse antaa tulkinnan, on kyseessä suorat "vastaavuudet", toisin sanoen tietoisuuden tasolla tapahtumat "todella ovat olemassa" kuten esimerkiksi nykyisissä Steinerin henkityeiden tutkimuksissa. **Ilmestyskirja varoittaa kuitenkin myös, esim. siirtymästä "teologiasta" "teo-käytäntöön", katsomaan mitä "on ilmassa" ja "antamaan Jumalan aina olla läsnä". Jumala toimii myös ihmisten kautta - millä ei tosin ole mitään tekemistä ihmisten omien toimintojen kanssa: ihmisen ei pidä näytellä Jumalaa tai ilmestystä. Inhimillinen kehitys voi kulkea yhä enemmän yksiin Jumalan suuren suunnitelman kanssa (luomisohjelma).**

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Loppukappale: Kristillinen asenne.

Todellinen kristillinen asenne on Jeesus Kristus itse, ja etsiä itsenäisesti sisimmässään yhteyttä nykypäivän Kristukseen - "Etsikää, niin löydätte" - . Etsiä yhteyttä häneen vakavissaan, ja työstää näitä herätteitä sitten elämässään, on suorin tie hänen ymmärtämiseensä. Nämä kappaleet on kirjoitettu rohkaisemaan halukkaita tekemään juuri sen.

Toinen tie, joka voidaan kuitenkin yhdistää edellä mainittuun "suorimpaan tiehen, on tunnistaa nuo Jeesuksen erityisominaisuudet ja tuoda ne vähitellen omaan elämäänsä. Tekstikappaleidemme lihavoidut kohdat ovat avuksi tässä tarkoituksessa.

Näillä erilaisilla ominaisuuksilla, jotka voidaan laajentaa, on yhteistä, että Jeesus mitä ilmeisimmin on tämän maailman ristiriitaisuuksien (kaksijakoisuuksien) tuolla puolen. Hän ei sekoita kulloinkaan näitä kahta puolta, vaan hänen viittaamansa asenteet ovat aina "kolmas tie", jolla on kyky sisällyttää hedelmälliset ja vakaat osat kaikesta, kuin nähtynä toiselta tasolta, muuttaen sen mikä on kovettunut. *Katso lisäksi lopussa olevaa taulua.*

Lisäseurauksina yksittäin tarkastelluista ominaisuuksista olisi ero vanhojen ja uusien yritysten välillä nyky-yhteiskuntamme kiistoihin. Monilla näistä ryhmistä on tärkeää sanottavaa, jota ainakaan yhdessä kohtaa tai suhteessa, toinen ei ole ottanut huomioon. Esimerkiksi koska on jumittunut vasemmisto-oikeisto -vastakkainasettelun vangiksi. Kiistat vanhan ja uuden välillä eivät häviä - ainakaan lähitulevaisuudessa - mutta joustamattomat asenteet voidaan korvata vuoropuhelulla, luomalla uusia keskustelulinjoja; esim. voiko joku palvella Jumalaa tai korottaa rahan jumalaksi. Tämä edesauttaisi samanmielisiä ihmisiä kohtaamaan ja työskentelemään uusissa hankkeissa yhdessä - ilman että kaikki päättyisi jälleen yksipuolisuuteen. Ei-soveltuva ryhmittäisi uudelleen.

Myös monet muut asiat, joita on käsitelty näissä kappaleissa voidaan ottaa käyttöön eikä käyttää vain opiskeluun - vaikka jotkut näkökannat onkin hieman hajallaan eivätkä aina toistu joka kappaleessa.

Tällainen tutkiminen ylittää tavan, joka teologeilla ja muilla koulukunnilla on, kun he "käyttävät" Jeesusta hyvää tarkoitavaan, mutta yksipuoliseen katsantokantaansa. Tätä tarkoitusta varten he painottavat niitä kohtia, jotka sopivat heidän ajattelutapaansa ja joko selittävät muut olemattomiin, muuttaen niiden merkityksen, tai sivuttivat ne. Jo evankeliumien kirjoittajat ensimmäisillä vuosisadoilla ymmärsivät pohjimmiltaan, että Jeesuksen monipuolisuus voidaan parhaimmin kuvata käyttämällä useita lähteitä. He eivät olleet niin tyhmiä, etteivätkö olisi huomanneet kuinka erilaisia eri näkökulmat olivat. Muutamat nykyiset teologit sitä vastoin ajattelivat tehneensä suuren keksinnön, kun he havaitsivat, että eri näkemyksiä eri lähteistä oli piilotettu evankeliumeihin, esim. niin kutsutusta lähteestä "Q", ja tehdessään hätiköidysti muotoillun kysymyksen kuka kirjoittajista on ollut oikeassa. Nyt on helposti tunnistettavissa, että omalla tavallaan lähes kaikki ovat olleet "oikeassa", lukuun ottamatta heidän kulloistakin yksipuolisuuttaan. Tämä saattaisi olla uusi heräte ekumeeniselle liikkeelle.

Ihmiset, joilla on eri uskonnollinen tai maailmankatsomuksellinen tausta, mutta jotka ovat myönteisesti kiinnostuneita kristillisestä lähestymistavasta, ei kovettuneena eikä pinnallisena, tai jotka uskovat siitä hyötyvänsä, oppivat siitä varmasti myös, aivan kuten tämän tekstin kirjoittaja tutustui monenlaisiin eri suuntauksiin ja oppi arvostamaan niitä. Monet muiden uskontojen edustajat tunnistavat nykyisin enemmän vaikeasti selitettäviä puolia Jeesuksesta kuin monet historialliskriittiset teologit. Tässä saattaisi olla heille ajateltavaa.

Lisäksi **Jeesus ei ole minkään kristinuskon uskonnollisen yhteisön vuokrattavissa.** Hänen lähestymistapansa voi antaa ihmisille voimia yhdistymiseen moninaisuudessa:

rakkaus, ja syvä ymmärtämisen halu, harmonisoiva voima. Tämä ei kuitenkaan tasoita kaikkia eroja, mutta sallii sen mikä on yhteen sovittavissa elävän rakkaudella rinnakkain, ja tehden todella yhteen sovittamattoman näkyväksi sellaisenaan. Kristityt ovat usein pidättäneet itsellään Jeesuksen voiman yhdistää (lähentää tosiinsa) maailman eri tavoin ajattelevia koulukuntia. Maailman pelastamisen vuoksi, on korkea aika, että kristityt miettivät todellisia tehtäviään - edellyttäen, että he todella haluavat olla kristittyjä.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Katso myös taulua päätekstin loppukappaleessa Kristillinen asenne - "Maailamssa, mutta ei maailmasta"*, "Kolmas tie" (ks. esim. Joh.17).

Se, joka haluaa – Jeesusta **esikuvana** pitäen ja hänen avullaan – päästä omista epätäydellisyyksistään kohti tulevaisuuteen kantavia ominaisuuksia (vrt. sivut "[...parantaminen](#)", "[...etiikka](#)", ja "[...käsitteleminen...](#)"), voi aluksi vaikkapa

- suhtautua totuudellisemmin itseensä ja vasta siltä pohjalta miettiä toisia (sen sijaan että projisoisi heti kaiken toisiin), vrt. Matt. 5:3 "Autuaita ovat hengessään köyhät";
- kuunnella omantuntonsa ääntä ja silti myös "tulla ulos kuorestaan" (sen sijaan että pitäisi kaiken sisällään), vrt. Matt. 5:5 ja 5:9 ...;
- huomata olevansa sielullisesti toisia varten, joskin oma hyvinvointi voi olla edellytyksenä sille, että voi auttaa muita (vrt. Matt. 5:7);
- etsiä Jumalan elävää henkeä, vaikka ulkoiset muodot voivatkin olla mielekkäitä, (sen sijaan että kangistuisi pelkkiin muotoihin), vrt. Matt. 6:5–8... ja Joh. 4:21–24;
- olla uskova ja käyttäytyä sen mukaisesti (pelkän näennäisyyden sijaan), vrt. Matt. 5:8;
- uskaltaa elää uuden ymmärryksensä mukaan, vaikka suhteessa muihin voikin joutua joustamaan (sen sijaan että tuijottaisi aina vain siihen, mitä maailmassa arvostetaan), vrt. Matt. 5:15;
- uudesta ymmärryksestään huolimatta nähdä itsensä vaatimattomassa, palvelevassa roolissa (sen sijaan että ylpistyisi), vrt. Matt. 5:19 ja Luuk. 9:48...

Tämä on rakastavampi ja viisaampi suuntaus ja kun ei enää ole itsensä esteenä, tulee huomaamaan, että kristillisyyden ei ole vain elämäntapa, vaan todellinen hengellinen tie. Tällä tiellä voi kokea Jeesuksen myös **kompassina**, joka auttaa meitä löytämään uuden tasapainon yksipuolisten harhateiden tuolla puolen.

Taulukko

<p style="text-align: center;">Ei antautua vain ulkoiselle</p> <p style="text-align: center;">vaan olla myös aktiivinen ulkoisessa elämässä</p>	<p style="text-align: center;">- eikä lähteä pelkkään henkiseen sisäistyneisyyteen</p> <p style="text-align: center;">- ja perustettuna sisäiselle</p>
<p>Pelkän ajattelun sijaan tutkiskella sisältöä, ongelmia, epäselvyyksiä</p>	<p>- tai pelkää meditoivaa tyhjyyttä</p> <p>- tietoisessa meditoivassa hiljaisuudessa</p>
<p>Etsiä "ulkoista Jumalaa taivaassa"</p>	<p>- ja antaa hänen ottaa hahmonsä omaan sisimpäänsä</p>
<p>Etsiä muuttumattoman Luojan jälkiä</p>	<p>- muuttuvasta (vapaasta) elämästä</p>
<p>Opiskella ulkoisen maailman lainalaisuuksia</p>	<p>- ja tuntee (aavistaa) luomistyön järjestelmällisyys niiden takana</p>

Ei toteuttaa halujaan täysillä	ei myöskään tukahduttaa niitä,
Vaan liittää ne	- ja muuntaa
etsiä aika, paikka, olosuhde ja harmonia, joka liittyy niihin	- huolimatta henkilökohtaisesta riippumattomuudesta niistä
Työskennellä ulkoisesti	- ja rukoilla sisäisesti (<i>Benediktiiniläinen sääntö "ora et labora"</i>)
Yrittää ymmärtää toisten myönteinen panos	- ja kehittyä omassa uskossaan
Käyttää rationaalis- analyttistä	- ja "myyttis"-synteettistä aivopuoliskoa tai siltaa aivopuoliskojen välillä
Tunnistaa subjektiivinen havainnointi	- ja etsiä eriteltyjä totuuksia subjektiivisten tarkastelutapojen takaa
Oppia (rakentavista) traditioista	- ja antaa niiden tulla osaksi omaa elävää hengellisyttä
Harjoittaa valmistautumisharjoituksia	- haluta armoa (<i>kristillinen mystiikka, uskonnolliset harjoitukset,...</i>)
Puhua Jumalalle henkilökohtaisesti	- ja hänen voimassaan
Rakastaa lähimmäistään	- kuin itseään
Säilyttää järkeilykykynsä	- ja nähdä myös sen ulkopuolelle
Ei "liueta" maailmankaikkeuteen	- eikä kovettaa "egoaan"
vaan olla kokonaisuudessa	- olla kuin tietoinen solu
Kunnioittaa kehoa, ainetta välineenä	- ja kasvaa mielessä ja hengessä
Hyväksyä elämän runsaus ja vastuu	- "ahtaan portin" mukaan
Kamppailla oikein päätösten puolesta maapallon tietoisuudessa	- ja aavistaa Jumalan suunnitelman olemassaolo toisella (tietoisuuden) tasolla
Välittää oivalluksiaan eteenpäin	- ja asennoitua siihen, mikä on kohtuullista
Muuttaa ympäristössään/ yhteiskunnassa	- sen mikä on parantunut omassa tietoisuudessa
Tuntea myötätuntoa maailman kärsimyksiä kohtaan	- ja iloita Jumalan johduksesta
Arvostaa hengellisiä yhteisöjä	- ja pyrkiä Jumalan luo yksilönä
Kunnioittaa kansojen erilaisuutta	- ja antaa yleisen inhimillisen kukoistaa jokaisessa

...Näin Kristuksen tie näyttää Kolmannelta tieltä maailman näennäisristiriitojen tuolla puolen – tieltä, joka johtaa täyteen elämään, ja todelliseen hengelliseen vapauteen Jumalassa. Katso myös lihavoidut kohdat päätekstistämme, ja esim. *Joh 17 ja apokryfinen Tuomaksen evankeliumi 22*. **Tämä ei ole päättämättömyyttä, joka pitäisi vastakohtaisuuksia ongelmana, eikä siten myöskään "virhepäätelmiin perustuvaa puhetta"**. (Päättämättömyyttä parempi olisi joskus pysytellä joko kokonaan erossa jostakin aiheesta tai valita jompikumpi – tietoisena siitä, että joku toinen voi yhtä hyvin valita toisen vaihtoehdon.) **Kaikien tämän sijaan kolmannelta ajattelun tiellä etsitään molempia vastakohtia ylempää kantaa, joka mahdollistaa uusia, vapaita toteamuksia – ja ratkaisee siten**

kulloisenkin ongelman. Se, joka selviää elämän ristiriidoista ja karikoista, voi syventyä menestyksekkäämmin Jeesuksen seuraaviin askeliin evankeliumeissa (kärsimystarinassa) ja Apostolien teoissa (helluntain tapahtumissa). Tämä ihmisen kyky lähestyä yhä enemmän maailmalta kätkeytyä Jumalan "todellista valoa", – Joh. 1:9 – on sekä tämän vaelluksen lähtökohta että päämäärä. (Ks. *päätekstimme, osa 1*).

Evankeliumien yksittäisten askelten ja Johanneksen Ilmestyskirjan suuremmissa mittakaavassa olevan välillä on suhde, *katso päätekstimme, osa 2*.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

3. Osa: kappaletta erilaisista teemoista ja elämänskysymyksistä

Rukous rauhan, elämän ja maapallon puolesta.

Ensimmäinen kappale johdattelee tehokasta rukousta varten tarvittavaan asenteeseen ilman erityisempiä selityksiä. Rukousta voi muuttaa omiin tunteisiin parhaimmin soveltuviksi. Kolmannen kappaleen sijaan Jumalalle voi luovuttaa myös muita asioita. Parasta on lukea hitaasti ja eläytyen:

Jumala, minun lähteeni, apuni ja toivoni!
Yhteydessä Jeesukseen Kristukseen minä kiitän Sinua kaikesta, mitä Sinulta tulee.
Anna minulle anteeksi se, mikä minut on erottanut Sinusta.
Anna henkesi luoda minut uudelleen tässä hiljaisuudessa.

Johdata minua, että en vahingoittaisi muita heidän matkallaan Sinun luoksesi.
Johdata minua auttamaan toisia tahtosi mukaan.
Suojele minua matkallani.

Innoita ihmisiä jättämään ratkaisut elämästä ja kuolemasta Sinun käsiisi**.
auta niitä, jotka työskentelevät Sinun luomistyösi eteen.***
Johdata Sinä tämä maailma lupaamasi uuden ajan alkuun.****

*) myös muut voidaan sisällyttää tähän

**) tähän voi sisällyttää myös yksityiskohtia, tai rukouksen jälkeen meditoida, esimerkiksi: "lopeta väkivallan kierre", "ota pois väkivalta ongelmanratkaisuna", "noudata vain sellaisia turvallisuustoimia, jotka ovat välttämättömiä takaamaan ihmisille rauhanomaisesti heidän inhimilliset oikeutensa", "aloita rauhanomainen vuoropuhelu hyvää tarkoittavien ihmisten välillä eri uskontokunnista", ... vrt. Matt 5:9 ja 26:52. Katso myös *Kirkkojen rauhanjulistus (englanniksi)*.

***) Piinattu luonto huutaa apua. Olisi aika pyytää Jumalaa tai Kristusta apuun suojelemaan ärsytetyiltä luonnonvoimilta. Tämä ei kuitenkaan ole mikään korvike ihmisen käyttäytymisen muuttamiselle luomakuntaa kohtaan.

****) Luukas 11:2; 21:31. Ilmestyskirja 11:16; ... katso myös Isä meidän rukous, Matteus 6, 7-15. Uskontojen pyhät kirjoitukset painottavat alunperin ihmisen kamppailua omien varjopuoltensa kanssa - niin Raamattu, kuin Koraani, Zend Avesta tai Bhagavad Gita, ... eikä ulkoisia sotia. Myöhemmin tämä usein jätettiin huomioimatta tai ymmärrettiin väärin. Nykyisin on kuitenkin pyrkimyksiä yhdistää ja asettaa eri uskontojen yhteisiä eettisiä perusteita nykyisen egoistisen sivilisaation vastakohtaksi. Eri uskonnot säilyttävät tietysti eroavaisuutensa.

Katso. Markus 12:30 "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi ja koko voimallasi.", vrt. 5. Moos 6:4-5). Rukoukseen kuuluu syvästi koettu usko toteutumiseen Jumalan merkityksessä ja siihen kuuluva kiitos. Joh. 16:23 "Totisesti, totisesti:

mitä ikinä te pyydätte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille" ... ympäröiköön vastaus teitä" (vrt. Neil Douglas-Klotz: Prayers of the Cosmos. Meditations on the Aramaic Words of Jesus.) Rukoilla, elää ja toimia samassa hengessä kuuluvat yhteen ja tukevat toisiaan. (Tässä esitetyt osin uudenlaiset näkökohdat eivät ole vastakkaisia kirkkojen ym. monipuoliselle rukoukikäytännölle.) Jumala voi jakaa rakkauden, joka hänelle annetaan, missä tahansa kirkossa.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Eettisten arvojen perusteet.

Jeesus antoi arvoa sille, että eettisen ja moraalisen käytöksen mittapuu eläisi jokaisessa ihmisessä, sen sijaan että noudatettaisiin vain ulkopäin tulevien normien ja tapojen mukaista käytöstä. Tätä sisäistämistä ei saavuteta takomalla sitä päähän ulkoapäin, vaan vain elämällä siten, että "rakastaa Jumalaa, ja rakastaa lähimmäistään kuin itseään" voi kehittyä. "Rakastakaa toisianne" (Joh. 13,34) on voima, joka antaa voiman toimia todellisen omantuntonne mukaan. Rakastamalla Jumalaa voimme arvata hänen korkeammat tavoitteensa. Missä tahansa yksilöt, parit, ryhmät, jne., sisällyttävät mukaan tämän universaalin rakkauden, eron huomaa. Mitä enemmän tämä asenne elää jokaisessa, sitä vähemmän tärkeiksi tulevat ulkoiset, yksityiskohtaiset määräykset.

Silti ei esimerkiksi "10 käskyn" sisältö ole vanhentunut, vaan vahvistettu. Ne voivat muuttua kulttuuristen muutosten seurauksena, ei perusteiltaan, mutta yksityiskohdiltaan. Tämän todistaa jo Mooseksen itsensä kertomus, joka ensin sai käskyistä version, joka oli korkeammassa eettisessä muodossa, mutta jonka sitten täytyi pyytää yksinkertaisempaa muotoa niitä varten, jotka eivät vielä olleet tarpeeksi kehittyneet. Nämä eettiset perusteet ovat kristinuskossa, juutalaisuudessa ja islamissa samat. Lähes kaikilla muilla uskonnoilla on myös samanlaisia periaatteita, kuten "World Ethos - Declaration for the Parliament of the World's Religions" osoittaa (katso myös linkkisivumme). Jopa itsensä "ei-uskonnolliseksi" tai humanistiseksi mieltävässä etiikassa näkyy yhteyksiä uskonnollisten kulttuurien arvoihin. Etiikassa on pääasiassa siis kysymys siitä, että kohtelee tosia niin kuin toivoisi itseään kohdeltavan, ei vahingoita tosia vaan auttaa. Tällä on olennainen merkitys kohtaloon, sillä "mitä kylvätte, sitä niitätte" (*Gal. 6:7; 2. Kor. 9:6*). Se on vähimmäisvaatimus selviämislle yhteiskunnassa, joka kehittyi edelleen. Tämä on viime kädessä uuteen aikaan osallistumisen pääperuste, josta kerrotaan "**Isämeidän rukouksessa**": "Tulkoon Sinun valtakuntasi!" (Matteus 6) ja josta Vuorisaarnassa sanotaan: "Kärsivälliset perivät maan". Laajemmassa mielessä tällä on seurauksia, jotka ovat elintärkeitä ihmisen olemassaolon eri tasoilla. Jotkut kristilliset piirit hylkäävät nykyisin Vuorisaarnan etiikan, nimittäen sitä "Ajatustapaetiikaksi". Se ei tosin todellakaan anna meille automaattisesti toimintaohjeita, kuinka tehdä esim. vaikeita poliittisia päätöksiä. Mutta se olisi kuitenkin mittapuu niitä varten. Jos inhimillinen, niin kutsuttu "vastuun etiikka" johtaa päätöksiin yhteiskunnassa, jotka ovat vastakkaisia siihen mitä Vuorisaarna odottaa yksilön tekevän henkilökohtaisessa elämässään, ei pidä automaattisesti ajatella, että Jeesus olisi päättänyt näin.

Jokainen yksilö on vastuussa omasta osastaan, eikä voi tätä osaa myöskään kuitata toisten hairahduksilla. Aina ei yksipuolinen syyllisyyden osoittaminen ole oikein, niin kuin oikeusriidoissa usein tapahtuu. Myös ryhmät ovat vastuussa painostuksestaan ja positiivisista tai negatiivisista malleistaan. Kaikki ryhmät tarvitsisivat oman "eettisten arvojen säännöstönsä" (kuten useilla yritysillä jo on käytössään). Yksilön etiikan lisäksi tarvittaisiin yhteiskuntaa tai sen osia varten "rakenne-etiikka". Lait mielivaltaisuuksineen eivät yksinään voi tätä korvata.

<u>Mooseksen käskyt (Mooses 2 =Exodus 20)</u>	<u>Etiikka Koraanissa</u>	<u>"Weltethos"</u>
1. Minä olen Herra, Sinun Jumalasi. ...Sinulla ei saa olla muita jumalia. (Älä tee itsellesi muutakaan jumalakuvaa...) 2. Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, (sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka käyttää väärin hänen nimeään).	Älä aseta Jumalan rinnalle toista jumalaa...(suura 17,22)	"World Ethos"-kokouksen sopimus ei koskenut eri uskontojen Jumala-käsitettä. Sanottiin buddhalaisten vuoksi esim., että he tunnustavat "viimeisen todellisuuden" - ts. jotain aineellisen todellisuuden tuolla puolen.)
3. Muista pyhittää lepopäivä.	...kun teitä perjantaisin kutsutaan rukoukseen... kiirehtikää muistamaan Jumalaa... (suura 62,9*)	
4. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että saisit elää kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa	teidän tulee tehdä hyvää vanhemmillenne..., puhu heille ystävällisesti...; anna sukulaisille se, mikä heille kuuluu...(suura 17, 23-26*).	
5. Älä tapa	Älkää tappako...ihmistä, jota Jumala on kieltänyt tappamasta... (suurat 17,33 ja 5,32*).	Velvoite väkivallattomaan kulttuuriin ja kaiken elämän kunnioitukseen...
6. Älä tee aviorikosta. *	Älkää tehkö huorin! (suura 17,32)	Tasa-arvon velvoite, miehen ja naisen kumppanuuden (tuhoavaa seksuaalista käyttäytymistä vastaan..) kulttuuri
7. Älä varasta 9. Älä tavoittele toisen taloa. 10. Älä tavoittele hänen vaimoaan, älä orjaa tai orjatarta, älä hänen härkäänsä, älä hänen aasiaan äläkä mitään, mikä on hänen.	Katkaiskaa varkaan, miehen tai naisen, kädet... Mutta joka katuu väärän tekonsa jälkeen ja hyvittää sen, tietäköön, että Jumala on hänelle laupias... (suura 5,38-41*)	Velvoite solidaarisuuden ja oikeudenmukaisen talousjärjestelmän kulttuurin...
8. Älä todista valheellisesti toista ihmistä vastaan	olkaa oikeudenmukaisia todistajia Jumalan edessä, vaikka joutuisitte todistamaan itseänne, vanhempianne tai sukulaisianne vastaan...suura 4,135*(lahjus katso suura 2,188*)	Velvoite suvaitsevaisuuden ja totuudenmukaisen elämän kulttuurista...

*) Erityisesti tähän kohtaan eri uskonnot ovat lisänneet monia eri yksityiskohtia. Tämä kenties auttaa ymmärtämään, etteivät samojen yksityiskohtien tarvitse olla kaikille samat. Lisäksi (nykypäivän tarkoituksia varten) ei aina ole tehty tarpeeksi selkeää eroa uskonnollisten periaatteiden ja maallisten lakien välillä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että uskolla ja laeilla olisi ollut suuria ristiriitaisuuksia.

Jo vedenpaisumuksen jälkeen, myös ennen aiemmin mainittuja 10 käskyä, oli raamatullisen perimätiedon mukaan muutamia, perustavanlaatuisia, koko uuden ihmiskunnan säilymistä koskevia eetisiä vaatimuksia eli myöhemmän juutalaisuuden lisäksi:

- Elämän varjeleminen eli murhan välttäminen ("sillä Jumala on tehnyt ihmisen omaksi kuvakseen" 1 Moos 9:6) ja elävien eläinten syömisen välttäminen. Rabbiinisessa juutalaisuudessa johdettiin myöhemmin 7 "**Nooan käsky**" ei-juutalaisille, mutta tässä oli erilaisia lukutapoja:

- tappamiskielto- kielto olla eläimille ankara- varastamiskielto- aviorikoskielto eli haureus- epäjumalanpalveluskielto (eli ei-juutalaisten ei pitänyt tämän käsityksen mukaan tosin rukoilla Jumalaa, kuten juutalaisten, mutta he eivät myöskään saaneet kunnioittaa kilpailevia jumaluuksia)- jumalanpilkkakielto- käsky oikeusjärjestyksestä tuomioistuimissa.

Saattaisi olla hyödyllistä kirjata omat havaitut puutteet ja myönteiset ominaisuudet ikään kuin taulukoksi, ja seurata edistystä tietoisesti. Tähän on olemassa useita mahdollisuuksia:

1. Omien puutteiden työstäminen elämänvaiheiden kautta. Hyvät aikomukset, jne.

Tätä Jeesuskin korostaa: "ota ensin malka omasta silmästä..." Myös Koraanissa ihmisten omien ominaisuuksien työstämistä nimitetään "Suureksi Jidahiiksi", "Suureksi Pyhäksi Sodaksi", eli joksikin tärkeämmäksi kuin mikään ulkoinen selvittely.

2. Suora hyvitys ja 3. suora keskinäinen anteeksianto, mikäli se on vielä mahdollinen. Muussa tapauksessa ongelmat voi luovuttaa rukouksella Jumalalle ratkaistaviksi ja antaa anteeksi sydämessään. Myös tämä on Jeesukselle tärkeää - myös Jeesus puhuu hyvityksestä "viimeiseen vähäarvoiseen lanttiin" (*Luuk. 12,59, katso myös 5.*)

4. Mikäli muu ei ole mahdollista, voi tehdä hyviä tekoja muille, kuin loukatuille. Usein Jumala järjestää myös epäsuorasti asioita, kun joku esimerkiksi ottaa hoitaakseen yleishyödyllisiä tehtäviä. (Näin voi siirtyä sujuvasti puhtaasta menneen työstämisestä vapaamuotoiseen hyödylliseen toimintaan, jolloin on suhteellista "kuka on kylvänyt ja kuka niittää", vert. esim. *Joh. 4, 37*). Tästä puhuu myös *Matt 7,20-21*: "... hedelmistään te tunnette heidät. Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra", tule menemään taivasten valtakuntaa, (vaan se joka tekee taivaissa olevan Isäni tahdon).

5. "Pyytäkää Herraa minun nimeeni" eli pyytäkää Herralta anteeksiantoa ja armoa elämän tulevaisuudessa. Tämä on se olennainen apu, jota puhdas humanistinen etiikka ei voi antaa. Tällöin kohtalon ei tarvitse toteutua mekaanisesti, vaan ihminen kokee olevansa Jumalan johdatuksessa. Kaikki tapahtuu niin, kuin Jumalan korkeammasta viisaudesta katsottuna on yksilölle ja tämän ympäristölle parhainta.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Täydennys: lyhyt oikaisu "Kaikki Jeesuksesta -paljastustarinoinhin".

Sivustossa on jo korjattu joidenkin teologisten suuntauksien muutamia raskauttavimpia yksipuolisuuksia suorasti tai epäsuorasti - uusien tietojen ja menetelmien avulla. Tässä käsitellään lisäksi muutamia nykyisten "sensaatiokirjailijoiden" hämmäntäviä sepitelmiä. Emme halua tuottaa lisäjulkisuutta näille bestsellereille, vaan tämä esitys on tarkoitettu niille, jotka tuntevat tämän kirjallisuuden ja tuntevat myös ärtymystä sen johdosta.

1. Nämä kirjailija yrittivät selittää Qumranin kirjoituskääröjen perusteella, että useimmat Uuden Testamentin esitykset Jeesuksesta eivät pitäisi paikkaansa. Jeesus ja hänen opetuslapsensa olisivat näiden mukaan todellisuudessa olleet vain militantteja kansankiihottajia Rooman valtakunta vastaan. *

Tämän näkökannan uskottavuuden parantamiseksi paljastetaan eräänlainen salaliittoteoria: Vuosina 1947-1956 Qumranin yhteisön löytämät kirjoituskääröt olisi pidetty 75 %:sesti salassa, koska erityisesti katolinen kirkko olisi valvonut niitä. Jo tämä väite on yksinkertaisesti väärä - vaikka tämän WWW-sivuston ei tarvitse puolustella mitään kirkkokuntaa eikä se ollenkaan hyväksy mitään kristillisten kirjoitusten salassapitoa.

Enemminkin oppineiden ryhmä koostui katolisista, protestanttisista, anglikaanisista, juutalaisista ja jopa ateistista oppineista. Erilaisten mielipiteiden paljoudesta koskien monia pieniä vaurioituneita osasia, kesti todellakin melko kauan ennen kuin kaikki oli julkaistu. Kuitenkin kun näiden "paljastusasioiden" englanninkielinen alkuperäispainos ilmestyi - oli Qumran-teksteistä julkaistu jo 80 %. Vuonna 1992, vuotta ennen vastaavan sensaatiotaskukirjan julkaisemista, joka edelleenkin väitti takakannessaan, että 75 % tekstiä olisi julkaisematta, jo loputkin tekstit oli julkaistu sikäli kun ne oli saatu tulkittua.

Myös sisällölliseen tulkitsemiseen kirjoittajien piti sijoittaa kokonainen rivistö uskaliaita teorioita kulloinkin, saadakseen siten vedettyä yhteen sitten edellä mainitun johtopäätöksen. Joskus kirjoituskääröt eivät olisikaan olleet peräisin esikristilliseltä ajalta, vaan Jeesuksen ajalta.***) Nämä kirjoitukset ovat kuitenkin ilmeisesti peräisin eri aikakausilta, eivätkä ne ole sanomaltaan yhtenäiset. Qumran-yhteisö oli olemassa pidemmän aikaa. Heitä ei voi rinnastaa esseelaisiin, eikä sotaisiin zeloteihin, joilla jonkin matkan päässä oli Massadan linnoitus Qumrania voitaisiin verrata nykyaikaiseen hengelliseen ekokylään. Heillä oli yhteyksiä joka suuntaan, esseelaisilta he omaksuivat varmaankin joitain tapoja muunnetussa muodossa, Jerusalemin temppelin kirjanoppineilta he saivat muistiinpanot temppeliaarteesta säilytettäväkseen turvallisessa paikassa - mikä kertoo siitä, että he eivät olleet osallisina yhteenotoissa roomalaisten kanssa - sekä myös yksittäisiin zeloteihin on voinut olla yhteyksiä.

Nämä kirjailijat väittävät myös, että esseelaiset eivät olisi olleet askeettisesti eläviä munkkeja, vaan sotaisia vastarintataistelijoita. Kaikki mitä perimätieto kertoo esseelaisista viittaa kuitenkin pasifistisiin, vegetarisiin, ortodoksijuutalaisiin - esoteeriseen koulukuntaan, joka pyrki suorastaan zarahustralaisuuteen viittaavine puhtausmääräyksineen eristäytymiseen muusta maailmasta, jyrkemmin kuin nykyiset munkit. Mainitussa arvioissa, että esseelaiset olisivat olleet sotaisia, heitetään esseelaiset ja zelotit luvattomasti samaan kastiin, ilman että tätä kuitenkaan olisi riittävästi perusteltu.

Johannes Kastajalla, Jeesuksella ja Jaakobilla (Jeesuksen veli(puoli)), olisi ollut sama sotaisa motiivi "kuin esseelaisilla". Myös tätä - päällisin puolin edellä mainittuihin oletuksiin perustuvaa - arviota, joka esitetään tosiasiana, ei voida todistaa Qumranin teksteillä. Jeesus, Jaakob ja Johannes eivät käytännössä ole millään lailla tunnistettavissa. "Oikeudenmukaisuuden opettajan" (ilmeisesti yhteisön johtava persoonallisuus) pitäisi olla samaistettavissa Jaakobiin, mikä ei ole todistettavissa oleva teoria. Sitäkään, että tämä "oikeudenmukaisuuden opettaja" olisi ollut radikaali zelotti, ei ole todistettu ja on epätodennäköistä, mutta voi olla mahdollista, että yhteisö tunnusti hänet korkeampana - hengellisenä - auktoriteettina verrattuna rappiolla olleisiin temppelipappeihin. Myös se mitä perimätieto kertoo Jaakobista itsestään ei sovi tähän sotaisaan kuvaan. Jaakobilla - ei opetuslapsi Jaakobilla, vaan mainitulla Jeesuksen veljellä, joka johti ristiinnaulitsemisen jälkeen kristillistä alkuseurakuntaa - oli kaikesta päätellen huomattavan suvaitsevainen, tasainen luonne. Hänen täytyi asettua Pietarin ja Paavalin väliin, tai olla välittäjänä kiistelevien opetuslasten välillä, jotta yhteisö pysyi koossa.

Jotta edelleen voitaisiin väittää, että Paavali olisi ollut roomalaisten agentti, joka olisi väärentänyt kaiken, täytyy pitää edelleenkin keinotekoisena sommitelmana, jota edelleenkin ei voi todistaa millään, nimittäin roomalaiset olisivat lavastaneet hänen pidätyksensä. (Tekstissämme "Kristuksen tiet.." käsitellään enemmän Paavalia, mm. myös sitä, että - huolimatta siitä mitä voidaan ajatella muutamista hänen käsityksistään, esim. hänen asenteestaan naisia kohtaan, - joka tapauksessa hänen visionääriset kokemuksensa ja oivalluksensa ovat tunnistettavissa autenttisiksi, tosin vain kun joku näkee tosissaan vaivaa ylipäätään perusteellisesti ja käytännöllisesti paneutua mystisiin kokemustapoihin, mitä sensaatiokirjailijat eivät ilmeisestikään ole tehneet.)

Qumranin kääröt ovat yksinkertaisesti yhdet monista sen ajan kirjoituksista, jotka pala palalta antavat tietoja silloisista tavoista. Muutamat kirjoitukset tältä vuosisadalta ovat apokryfikirjoituksina jo pitkään tunnettuja, ja muut löydettiin vasta viime aikoina (samoin kuin Naq Hammadin löydökset, jotka antavat joitain tietoja varhaiskristittyjen uskosta Egyptissä). Varmaa on, että Qumranin ihmiset uskoivat Jumalaan, ja että heidän monet asenteensa ja tapansa muistuttivat Jeesuksen oppeja - niitä, jotka ovat Raamatussa, eikä niitä joista sensaatiokirjailijat kertovat Jeesuksen sotaisina oppeina. On hyvinkin mahdollista, että Johannes Kastaja oli alunperin peräisin näiden oikeauskoisten essealaisten tai qumranilaisten joukosta, tai oli ainakin usein nähty vierailija heidän luonaan.. Yhtä hyvin on mahdollista, että Jeesus tapasi näitä ihmisiä. (WWW-sivuillamme "Kristuksen tiet" perustellaan kuitenkin, että hän kohtasi monia piirejä, mutta ei kuulunut automaattisesti kaikkiin koulukuntiin, joiden kannattajia tapasi.)

2. Myöhemmät kirjoittajat liittyivät mainittuihin spekulatioihin Jeesuksesta, missä oli paljon yksityiskohtia juutalaisten historiasta, mutta ilman että edellä mainittujen vastaväitteiden sallittiin saavan selityksensä. Samalla kun yksi osa tästä kirjallisuudesta myös supisti Jeesuksen ylösnousemuksen historiallisesti hapuillen löydettäväksi, myöhempien egyptiläisten ja mahdollisesti essealaisten sekä siihen liittyvien perinteiden ulkoiseksi ylösnousemusrituaaliksi, siinä pidetään lukijoilta juuri se uudistus, minkä Jeesus tässä yhteydessä toi. Siksi siinä esitellyille yhteyksille historiallisten ryhmittymien, kuten essealaisten ja temppeliherrojen välillä, ei ollut tappio, kun luovuttiin tästä anti-ylösnousemusdogmista. Vain myyttisesti käsiteltävä osa siitä, minkä Jeesus täytti, meni jo esikristillisellä ajalla muutamien juutalaiskristillisten ja gnostilaisten yhteisöjen ymmärryksen yli, ja siten on hyödytöntä todistella niiden käsitystä eli että se, mitä he ovat ymmärtäneet, oli jo kaikki. Toiset olivat ymmärtäneet toisia osia totuudesta, minkä niin monet alkukristityt näyttävät, jotka uskoivat ylösnousemuksen laajaan merkitykseen, kuin ne, jotka käyttivät tätä koskevaa Filippuksen evankeliumin kiistakirjoitusta. Paavali, joka ei jätä ketään kylmäksi. ei suinkaan ollut ainoa niiden traditioiden lähde, jotka pitivät kiinni niin hengellisestä kuin aineellisesta muuntuvasta ylösnousemuksesta. Ihmiset, jotka osoittivat vielä tiettyä huomiota kirkkohistoriassa laajasti hyväksytylle perimätiedon versiolle, voivat tulla paremmin lähemmäs totuutta kuin ne, jotka selittävät kevytmielisesti pois kaiken, mikä ei sovi heidän käsitteisiinsä.

Missä sellaiset toiminpiteet kutistuvat jatkuvaan Jeesuksen Kristuksen halveksuntaan, sillä saattaa myös olla hengellisiä seurauksia, jotka ylittävät puhtaasti inhimillisen tehtävän.

3. Myös useista luulotelluista "Jeesuksen haudoista luurankoineen" on tehty järkeilyjä, useista Israelissa ja muualla. Yhdellä alueella Lähi-Idässä, jossa haudanryöstäjät ovat olleet mukana, esim. yhdeltä sellaiselta haudalta löydetyt arkut ovat kadonneet jäljettömiin, ja missä tuhansia sellaisia arkuja on varastoitu museioihin ja missä joitain luita on poistettu ja annettu uudelleen haudattaviksi ja niin edelleen, on melkein mahdotonta saada luotettavia tietoja henkilöistä. Silloin eivät myöskään kaiverretut, usein esiintyvät nimet todista mitään. Myöskään todennäköisyyslaskenta ei voi päätellä yhtäläisyyksiä eri perheiden nimien välillä. Kokonaisvaltainen, historiallinen tutkimus ei voisi lähteä oletuksesta, ettei ylösnousemusta perimätiedon merkityksessä olisi ollut. Se vastaisi myös enemmän mahdollisen, nykyisen tiedon ja profetian tasoa, joka voidaan liittää Jeesukseen, eikä vain ymmärrettyä henkilökohtaisten toiveiden lähteenä Jeesuksesta 2000 vuotta sitten, vaan siltä kannalta, että se voi viitata johonkin aivan todelliseen, joka vaatii vielä osittain pohtimista, kunnes se tapahtuu.

Lisää tietoa siitä (englanniksi): <http://dukereligion.blogspot.com/2008/01/talpiot-tomb-controversy-revisited.html>

* 4. Jeesuksesta on olemassa joukko spekulatioita, jotka kukin johtivat eri tuloksiin. Esim. väite, jonka mukaan Jeesus olisi ollut kreikkalaisen kyynisen filosofiakoulukunnan kannattaja... Sen lisäksi jotkut halusivat jopa pitää Jeesusta Moosesta vastaavana tai yhtenä Egyptin faaraoista tai Julius Cesarina tai yhtenä taistelevana Bysantin keisarina.

** Silmiin pistävää on myös, että näissä kirjoissa ei mainita lainkaan sitä tosiasiaa, että Qumranista löytyi myös vanha evankeliumiteksti ensimmäiseltä vuosisadalta, joka verrattuna nykyisiin teksteihin, osoittaa, että ne on välitetty eteenpäin hyvin uskollisina alkuperäismuodolleen.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Luonnontieteet ja usko Jumalaan.

Luonnontieteet ja uskonto.

Jeesus hyväksyi, että oli olemassa ihmisiä, joiden oli välttämätöntä mitata ja punnita voidakseen vasta uskoa koskeviin kysymyksiin, kuten oli Tuomaksen laita, joka edustaa "tiedemiestyyppejä" Jeesuksen opetuslasten keskuudessa, ja siten kuvastaa monia nykyajan ihmisiä. Kun Tuomas sai tilaisuuden kokeilla seisoiko Jeesus todella hänen edessään, Jeesus sanoi: "älä ole epäuskoinen, vaan uskova". Toisin sanoen Tuomaksen oli tarkoitus soveltaa uutta kokemustaan pohtimalla rehellisesti ja syvällisesti, niin että hänen epäilynsä juuret katoaisivat ja totuus "valkenisi" hänelle. - se, että Jeesuksen vielä piti sanoa tämä hänelle jälkepäin, ei tarkoittanut, että Tuomas oli skeptikko, joka "häikäistyi" vain ulkoisesta todellisuudesta ja "olisi pakotettu uskomaan", mahdollisesti rangaistuksen pelossa, vaan että Tuomas oli säilyttänyt kykynsä saavuttaa uusia vakaumuksia itsenäisesti sisäisesti pohtimalla. Siitä huolimatta hänen tuli tuntee, että oli myös muita mahdollisuuksia vakuuttua kuin ulkoinen tarkastelu. Jeesus tiesi mikä oli Tuomakselle tarpeen. Jeesus ei halunnut pakottaa ketään. Se olisi ollut liiaksi tuomioistuimen kaltaista, eikä ollut myöskään tarkoitus provosoida ketään, joka ei vielä ollut kypsä ratkaisuun, kieltämään mitään.

Tiede, joka ohittaa toistuvat kokemukset, kun ne eivät sovi aikaisempaan teoriaan, ei ole nimensä arvoinen. Todelliset nerot, kuten Einstein, eivät "hallinneet tietoa", vaan jatkoivat päinvastoin aina sieltä mikä oli epäselvää. Tämä etsintä voi olla yksi monista teistä Jumalan luo - niin kauan kuin motiivi on rehellinen ja tiede ei ole taloudellisten tai muiden ongelmallisten intressien korruptoima.

Ulkoinen tieteellinen työ - tarkkailu, hypoteesit, teoria ja todentaminen - on useimmiten riittämätön ainoana menetelmänä, kun hengentieteellisiä ja uskonnollisia kysymyksiä tutkitaan. Aina ei ole jotakuta paikalla, joka asettaisi eteemme korkeamman totuuden epäilyksettömästi tai mahdollisesti reprodusoiden (kuten opetuslapsilla Jeesus), tai joka avaisi silmämme (kuten Johannes 1,51 mainitsee). Silti on olemassa osoituksia siitä, että ihmisen olennossa ja vielä toisella puolellakin on "kerroksia", jotka eivät ole peräisin tunnettujen fyysisten voimien ja aineiden valikoimasta, vaan vain ilmaisevat itsensä niissä: elinvoima, sielun ja mielen liikkeet, tietoisuus... (Muutamia esimerkkejä Kristuksen tiet - sivuston päätekstiosassa) Usein vanhojen eri kulttuurien "esitieteelliset" traditiot paljastuvat vanhemmaksi muodoksi kokemuseräisyyttä ja tieteellisyyttä. Myös nykyisin on mahdollista kehittää näille alueille soveltuvia riittäviä menetelmiä havainnointia ja arviointia varten, kuten Goethen tieteelliset tarkastelut tai Rudolf Steinerein tietoa koskevat (kognitioteoria) työt, jotka pohjautuivat Goethen tutkimuksiin, osoittavat Myös uudemmat tieteelliset lähestymistavat kuten kvanttifysiikka ja biologia, uusi astrofysiikka ja viimeisenä uuden "paradigman" tai maailmankatsomuksen kehittäminen ovat samoilla linjoilla, mutta useimmissa tapauksissa kuitenkin ilman, että etsittäisiin uusiin sisältöihin soveltuvia menetelmiä kuten Steinerilla.

Siis me tiedämme, että nykyinen tieteellinen tieto a) esittää vain pienen osan todellisuutta, b) tieteen perusteet ovat tulleet yhä suhteellisimmiksi. Ainetta voidaan tarkastella tiivistettynä energiana tai jopa tiivistettynä henkenä. Energian muodot voivat omaksua nopeuden valonnopeudesta äärettömään ("tachyons" .), jolloin hiukkaset voivat "muuttua nuoremmiksi", aika muuttuu vielä suhteellisemmaksi kuin se oli suhteellisuusteoriassa. Hiukkaset voivat

hävitä avaruudestamme ja ilmestyä uudelleen tuonpuoleisesta - niin että jopa avaruudesta on tullut vähemmän absoluuttinen kuin se ns. "avaruuskäyrä"-teorian mukaan näytti olevan. Jäljelle jää käsittämätön kybernetiikan tieto, ilman materiaa ja energiaa, ja sen vuoksi sitä ei voi lainkaan kuvailla tähänastisilla välineillä. Tässä voitaisiin puhua "tajunnasta".

c) Tämä vanhan maailman murroskausi ei tarkkaan ottaen vielä olisi mikään "todiste Jumalan olemassaolosta", vaan enintään valmistelu. Toisille tämä riittää, koska he olivat vain vanhentuneen materialistisen maailmankuvan lukitsemia ja voivat nyt ottaa suuremmin askelia kohti Jumalaa. Mutta, katsopas! Se jatkuu: mitä on tämä "tieto" taitoiset prosessit universumissa? Mikä/kuka luo jatkuvasti uutta materiaa ja energiaa ja häivyttää sen sitten jälleen? Mikä/kuka on se, joka säätää tässä kuten myös rajat elämän ja kuoleman välillä ja siirtymän niiden välissä samoin kuin valvetilan ja unen? Mikä/kuka on se, joka alituisen vaikuttaa maailmankaikkeuteen ajan ja tilan ulkopuolelta ja päinvastoin. Onko ihminen, joka kokee tietoisuudessaan energian, ajan ja tilan ikään kuin "ulkoapäin", todella orastava "kuvajainen" Hänestä, joka pystyy siihen suuressa mittakaavassa (vrt. *Mooses, 1, 26*)?

d) Ennen kaikkea kaaos ja sattuma ovat poissuljettuja vastauksia. Sillä tämä maailma, elävät olennot, hiukkaset ja elämän prosessit osoittavat sellaista järjestyksen määrää, että kaaos ja pelkkä sattuma eivät ole mahdollisuuksien rajoissa. Määrätietoisuus ja merkitys kokonaisuuden sisällä ovat kuin taiteen synteesi ja yhdistävät linkit, jotka tarvittaisiin sattumanvaraiseen evoluutioon, puuttuvat. Jo tällä ymmärryksen tasolla on selvää, että on tullut vaikeammaksi olla uskomatta kuin uskoa - keskeiseen alkuälyyn, joka määrittää "luomisohjelman" alun ja lopun ja suunnittelee muuttuvat lainalaisuudet. Niin tuli mahdolliseksi, että ymmärrys voi johtaa samaan tulokseen kuin muinaiset kansat noin 800 vuotta eKr., jotka "oikealla, myyttisellä aivopuoliskollaan" näkivät Jumalan työssään. (Muiden kansojen "jumalat" olivat alun perin vain yhden Jumalan eri ominaisuuksia ja vasta kun viisaus heikkeni niitä alettiin pitää itsenäisinä "jumalina" ja joka sekoitettiin hyvin kehittyneisiin ihmisiin, joita myös oli olemassa.) *Samantapaiset tiet ovat johtaneet ei-uskovat tiedemiehet kuten Max Thürkau, Georg Todoroff, mm. uskomaan Jumalaan..*

e) Usko, syvänä vakaumuksena, on enemmän kuin vain älyllisesti johonkinuskominen.

f.) Lisäksi muut ihmiset ovat tärkeitä myös, eivät ainoastaan mystikot, jne., vaan normaalit uskovat ihmiset, jotka ovat todistaneet Jumalan ja Kristuksen heissä aikaansaamia muuttavia kokemuksia, ja jotka tämän yhteyden kautta saivat kokea todellisen kokemuksen luovasta jumalallisesta hengestä omassa sisimimmässään. Nämä tiet voivat johtaa myös täysin itsenäiseen ymmärryksen käsittelytapaan ja oivalluksiin koskien kokemustensa luonnetta. Tästä alkaa "*" pääteksti.

Katolisessa kirkossa on kiertokirje "Fides et Ratio" (Usko ja järki) vuodelta 1998. Paavi Benedictus XVI otti esille tämän aiheen puheessaan Regensburgissa vuonna 2006. Usko ilman järkeä ja järki ilman uskoa eivät joskus ole minkään arvoisia, koska ne laiminlyövät ihmisen kokonaisuutena. Michael Springer väittää sitä vastoin "Spektrum der Wissenschaft"-lehdessä tammikuussa 2007, ettei kaikissa tiedon aukoissa pitäisi automaattisesti viitata rationaalisesti selittämättömään eli Jumalaan, sillä muutenkin on kysymys vähemmän meistä, vaan on kysymys kokonaisista, konkreettisista loppupäätelmistä, katso ylempänä. Hän kuitenkin myöntää, että usko siihen, että tiede voisi jonain päivänä selittää suuret aukot, on myös pelkkää uskoa. Tilanne on se, että nykyisin on täytyntä jo nähdä koko lailla vaivaa, pitää ylipäänsä mahdollisuus avoinna yksittäisille tiedemiehille, ettei vielä ole pakko uskoa Jumalaan (minkä ei tarvitse välttämättä olla ateismia, vaan se voi olla agnostismia eli puutteellista uskoa, jossa ei ole lopullista päätöstä, ettei ole Jumalaa.) Myös yksi toinen, uusi mielipide, joka hyväksyi jumalauksen vain lisänä aineellisen kulttuurin eettiseen turvaamiseen, ei riitä itsessään ylläoleviin näkökohtiin. [Update English / Deutsch.](#)

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Tietoisuus, aivotutkimus ja vapaa tahto.

Pyrkiessään tekemään päätöksiä ajattelevat ihmiset kaikissa kulttuureissa ja kaikkina aikoina*) ovat keränneet laajoja kokemuksia erilaisten mielialanvaihtelujensa synnystä kauan ennen nykyaikaista tutkimusta. Hengelliset ja uskonnolliset kehitystiet todistavat ihmisen todellisesta kyvystä kehittyä edelleen kamppailussa eettisten ratkaisujen puolesta sen sijaan, että pitäisi kaikkea jo ennakkoon päätettynä. Silti myös uskonnollisissa piireissä jotkut ovat olleet taipuvaisia fatalismiin, toisin sanoen uskomaan, että kohtalo on enemmän tai vähemmän ennalta määrätty.

Nykyinen ajattelukykykin on useimmiten vain osittain tietoista. Jos joku haluaa tulla tietoiseksi ja pysyä tietoisena vain siihen vaikuttavista tunteista, hänen on yleensä pyrittävä pitkän aikaa herkistymään sille. Tahdon liikkeet tapahtuvat vielä jonkin verran tiedostamattomammin, ja tarvitaan vielä suurempia ponnisteluja, jotta voi tulla täysin tietoiseksi niistä puhumattakaan niiden täysin vapaasta ohjaamisesta. Tämän tahdon tiedostamattomuuden tunsi jo esim. Rudolf Steiner riippumatta nykyaikaisesta aivotutkimuksesta. Mutta hän tiesi myös jotakin, mitä ei ole vielä ollenkaan tutkittu luonnontieteellisesti, nimittäin, että tätä oman tahdonkin hallintaa voidaan harjoitella. Monet kristityt kokevat hyvin konkreettisesti, että vielä enemmänkin on mahdollista, nimittäin koko inhimillisen tahdon antaminen yhä enemmän "Jumalan haltuun". Tämä onnistuu tietysti mitassa jopa jokaisella oman kehityksen asteella, ts. myös silloin, kun ihminen ei vielä näe sisimpäänsä erityisen syvällisesti. Siten mukana on taho, joka seuraa tällä tiellä. Tie johtaa ennemmin tai myöhemmin yhä tietoisempaan elämään. (tällä käytännöllä ei ole mitään tekemistä jonkin kirkon tottelevaisuusvaatimuksen kanssa jäseniään kohtaan.)

Joidenkin nykyajan neurologien löydöksistä voi tehdä toisenlaisia päätelmiä kuin joissakin tieteellisissä julkaisuissa. He totesivat kokeellisten kädenliikkeiden mittauksilla, että liikevalmius syntyi hermojärjestelmässä jo siinä vaiheessa, kun subjektiivisesti vasta syntyi tietoinen tarkoitus liikuttaa kättä. Sen jälkeen henkilö uskoi toiminnan jo alkaneen, vaikka se todellisuudessa alkoi 1/100 millisekuntia myöhemmin.**)

Tämä osoittaa vain, että – kuten edellä todettiin –, ihmisen tietoinen ajattelu ei ole normaalisti hänen toimintansa ainoa perusta, vaan hänen olemuksensa monimutkaisuus vaikuttaa hänen päätöksiinsä. Todettu "valmiuspotentiaali" ei puolestaan merkitse missään nimessä, että ihmisen täytyisi täysin automaattisesti seurata jokaista tuollaista tiedostamatonta tahdonliikettä. Se olisi virheellinen johtopäätös. Vapaata tahtoa ei siis ole suinkaan kumottu, kuten jotkut arvelivat. Sen sijaan olisi mainittujen kokemusten (vuosituhantinen "kenttätutkimus") perusteella oikein olettaa, että pelkkä äly ei usein riitä "vapaan tahdon" harjoittamiseen. Ajattelu ja hyvät aikomukset voivat olla vain ensimmäinen askel vastuulliseen omaan rooliin. sen lisäksi pitäisi käsitellä myös tähän mennessä alitajuisia tunteita ja tapaa muistuttavia tiedostamattomia tahdon impulsseja. "Neuraalinen valmiuspotentiaali" tulee tällöin nopeammin sellaisenaan tietoiseksi. On siis täysin mahdollista pyrkiä vastuullisempaan elämään.

Lisäksi on syytä huomata, että kun esimerkiksi sähköiset potentiaalit mitataan hermojen päistä, voidaan puhua "syistä" vain klassisen luonnontieteellisessä mielessä. Humanistisesti katsoen on täysin mahdollista nähdä siinä "vaikutus", nimittäin piano, jota sielullis-henkinen olento soittaa tahtoineen. Tämä ei ole ratkaistavissa puhtaasti luonnontieteellisellä, biologisella tasolla. Biologia ei voi myöskään ratkaista, onko Jumalan vaikutus läsnä tässä monimutkaisessa ihmisen organismissa ja miten***). Se voi kuitenkin lähestyä sellaisia kysymyksiä omasta näkökulmastaan. Voitaisiin esimerkiksi yrittää mitata, mitä ihmisessä voi tapahtua toisin, kun hän taistelee rukouksella vaikkapa ei-toivottavaa tahtoiimpulssia vastaan****). Nyt biologia ei voi yksinään vielä arvioida, mitä rukoileminen "on" uskoville.

*) Ks. kuitenkin ihmisen tietoisuuden arkaaisten, maagisten, myyttisten ja älyllisten... kehitysvaiheiden erot - kuten ne on esitetty kohdissa Yleisiä näkökohtia luonnonuskontoihin

&"Uskonto ihmisen ja Jumalan välisenä yhteytenä...". Ihmisen emootioiden lähteet on joinakin aikoina nähty vahvemmin ihmisen *ulkopuolella*, toisina aikoina hänen *sisällään*. Nykyisiä mahdollisuusietoisuuden kehittämisessä käsitellään päätökstemme osassa 1 Jeesuksen elämän askelten pohjalta. Aikaisempaan vaistonvaraisempaan oppimistapaan verrattuna ihminen voi nykyisin oppia tietoisemmin esim. tunnistamaan taas vahvemmin oman elinpiirinsä, ympäristönsä ja maapallon keskinäisiä yhteyksiä. Näin myös yhteiskunnalle syntyysosiaalisten ja ekologisten tietojen lisäksi myös yleisiä eettisiä ja uskontofilosofisia näkökohtia.

** Esim. "Spektrum der Wissenschaft" (Scientific American), huhtikuu 2005.

***) Ks. myös sivumme "Luonnontieteet ja usko Jumalaan".

****) Ks. myös sivumme aiheesta "Kristillinen tapa käsitellä elämän tapahtumia".

[Paluu hakemistoon.](#)

Tietoja aiheeseen: Jeesus ja ravintokysymykset.

Edeltävät tapahtumat: 1. *Mooseksen kirjassa, 29*, sanotaan: Jumala sanoi vielä: "Minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit, joita maan päällä on, ja kaikki puut, joissa on siementä kantavat hedelmät. Olkoot ne teidän ravintonne." Tämä vastaisi käsityksiä, että ihmisellä olisi pääasiassa vain "frugivoren" (hedelmiensyöjän) hampaat ja ruuansulatuselimet (eikä kaikkiruokaisen, niin kuin saattaisi ajatella, kun tietää eläinten ruokailuluokitukset "lihansyöjät", "kaikkiruokaiset" ja "ruohonsyöjät") Vedenpaisumuksen jälkeen kuitenkin (arkeologisesti todettu Etu-Aasiassa) *Genesis 9,3* Jumala sanoo Nooalle: "Teidän ravintonne olkoot kaikki olennot, jotka elävät ja liikkuvat... Mutta lihaa, jossa vielä on jäljellä sen elämänvoima, veri, te ette saa syödä." Tähän asti kaikki viittaa aikaan ennen meidän päiviämme, eikä koskenut siis vain (sikäli kun perimätieto on siirretty oikein jälkipolville) myöhemmin juutalaisia.

Egyptistä lähdön jälkeen tämä vahvistetaan 5. *Mooseksen kirjassa (Deuteronomium), 14,3-21*, jossa siihen tulee myös lisätietoja. Vaikutti siltä, että vedenpaisumuksen jälkeen periaatteena oli sallia kaikki ja välttää ravinnollisesti vain kaikkein sopimattominta ruokaa.** Joissain näistä kohdista voidaan löytää myös nykypäivän ravintokäsityksissä. Kuitenkin oli edelleen tapauksia, joissa kasvisruuan erityismerkitystä painotettiin, ilman mitään sitovia määräyksiä, ks. *Daniel 1,8*.

Usein näytti olevan yhteys monien laajojen eläinuhreja ja uhrieläinten syömistä koskevien sääntöjen välillä (joita on nykyaikana enää vaikea ymmärtää). Jo *Profeetta Hoosea (6.6)* välitti viestin: "Uskollisuutta minä vaadin, en uhrimenoja, Jumalan tuntemista, en polttouhreja" Tämän ymmärtäen Jeesus sanoi: "Menkää ja tutkikaa, mitä tämä tarkoittaa: 'Armahtavaisuutta minä tahdon, en uhrimenoja.' (*Matt. 9,13 ja 12,7*). Luukkaan evankeliumin kohdasta 22,11, jossa Jeesus kysyy missä hän voi syödä pääsisäisaterian opetuslastensa kanssa, on olemassa varhaiskristillisen ajan apokryfikirjoituksia (joita noin vuonna 400 ei otettu mukaan Raamatun kaanoniin) kuten "kuten *"Ebioneean evankeliumi"*. Siellä sanotaan näin: "Haluanko ehkä syödä kansanne lampaan lihaa tänä pääsiäisjuhlan?" Aramean kielessä käytettiin vähemmän sanoja tämän tyyppisiin lauseisiin, täten mahdollistaen erilaisia tulkintoja, jos intonaatio ei enää ollut tiedossa. Tämä johti erilaisiin käännöksiin, jotka sitten olivat omiaan luomaan ristiriitoja. (Käytännöllisesti katsoen kadonneet, nimittäin myöhemmin suurimmaksi osaksi islamiin kääntyneet, juutalais-kristilliset yhteisöt olivat aito ja tärkeä osa varhaiskristillisyyttä, myös vaikka ne erosivat useilta näkökannoiltaan, kuten yllä olevassa esimerkissä muista, kehittyvistä kirkoista.)

Apostolien teot 15,19 kertovat alkuseurakunnan johtajan Jaakobin sanoista: "Tästä syystä ei mielestäni pidä hankaloittaa niiden elämää, jotka vieraista kansoista kääntyvät Jumalan

puoleen. Meidän on kuitenkin lähetettävä heille kirje ja kehotettava heitä karttamaan sellaista, minkä epäjumalanpalvelus on saastuttanut, sekä haureutta, verta ja lihaa, josta verta ei ole laskettu". Sen sijaan alkuseurakunnan historioitsija Eusebius, apokryfikirjoitukset (ks.edellä) jne. antavat sellaisen kuvan, että Jeesus, Johannes, Pietari, Jaakob jne. itse normaalisti elivät ilman lihaa.

Matt. 15,11-20 / Markk.7, 17-21 mukaan Jeesus kuitenkin painotti enemmän "asioita, jotka tulevat suusta" kuin "mitä suuhun menee", tämä kuitenkin viittasi fariseusten kysymyksiin käsien pesusta ennen ruokailua. Tämä on se sama arvojärjestys, jonka Jeesus antaa puhuessaan "malka omassa silmässä" ja "tikku toisen silmässä". Toisin sanoen on parasta aloittaa itsestään ja omista heikkouksistaan kuin pelätä ulkoisia vaikutteita. Sitä vastoin ei ole olemassa mitään sääntöä, jonka mukaan lihaa pitäisi syödä.

Luk. 10,8 mukaan Jeesus suositteli opetuslapsille, että aina söisivät mitä heidän isäntänsä sitten tarjosivatkaan heille heidän matkoillaan. Tämä ei automaattisesti tarkoita, että se olisi ollut samantekevää. Vaan vielä nykyäänkin esim. arabimaissa kieltäytyminen (ellei sitä tehdä erittäin taidokkaasti) tarjotusta ruuasta tai juomasta voi johtaa mitä arvaamattomimpiin reaktioihin Sitäpaitsi silloisille opetuslapsille oli annettu ominaisuus, ettei vahingollisinkaan aine vahingoittanut heitä (*Markus 16,18.*) Ei ole mitään mieltä siteerata raamatunlauseita yhteydestään irrallaan, ja yleistää niitä rajoituksetta.

Uskonnollinen paasto on vielä suuremmissa määrin ruumiin puhdistautumisella perusteltua kuin raamatulliset ravitsemusnäkökohdat, sillä avoimuus syvemmillä, sielullisilla, hengellisillä kokemuksilla kasvaa. Tämä oli tosin ankkuroitunut erityisesti katoliseen kirkkoon, perjantaisin, pitkäänperjantaihin viitaten ja paastoaikana ennen pääsiäistä. Mutta myös tämän kirkon ulkopuolella, sen jälkeen kun sitä ei pitkään aikaan otettu erityisen vakavasti, on paaston merkitys jälleen kasvanut. Ravinnon lisäksi siinä harjoitetaan myös vapaaehtoisesti myös muuta kykyä kieltäytymiseen. Myös tässä ajatellaan sitä, että monet maailman ihmisistä näkevät nälkää. Kuinka pitkälle kaikki voi mennä, näyttää jo keskiaikaisista mystikoista uuteen aikaan tarkkailtavissa oleva ruuasta kieltäytyminen (inedia), muutamista paastoviikoista paljon pidemmälle. Tätä esiintyy niin kristillisestä taustasta kuin myös muista taustoista. Nykyisin monet kutsuvat sitä valoravinnoksi, mikä viittaa siihen, että henki voi hallita materiaa paljon voimakkaammin kuin tähän asti tieteessä on ymmärretty. Se edellyttää, että kyseessä oleva henkilö tietää siinä olevansa Jumalan "johdatuksessa" eli häntä saatetaan taitavasti välttämään vaarat. (Tätä ei tule ymmärtää suosituksena tavoitella tätä tietä.)

Keho on työkalu ja sellaisen tarvitsee vastuuntuntoista käsittelyä.

Muuten myös eläimet ovat, raamatullisesti nähtynä, Jumalan luomia olentoja, lähimmäisiä eli eivät mielivaltaisesti käsiteltäviä "esineitä", kuten niitä valitettavasti nykyisin vielä kohdellaan (vaikka eläinsuojelulait kyllä rajoittavat).

Päätös siitä millainen ravinto kullekin sopii, pitää jokaisen viime kädessä tehdä itse.

Joka haluaa tietää enemmän nykyisistä kasviraivintomuodoista, voi etsiä tietoja esimerkiksi osoitteesta: <http://www.ivu.org> (* ei ole vastuussa muista Internet-sivuista eikä automaattisesti tue niiden sisältöä.) Täysipainoinen ravitsemus on yleistynyt terveydellisistä, eettisistä, ekologisista ja muista tietoisuuden kehittymiseen liittyvistä syistä. Kehitys on yli sadan vuoden työn ansiota, ja muun muassa terveysneuvojat suosittelevat täysipainoista ravitsemusta (täysviljatuotteita, mielellään luonnonomukaisesti viljeltyä, tuoreen ruoan osuus, luonnolliset öljyt ...)

** Esimerkiksi tiukkaa oppia noudattavat juutalaiset soveltavat vielä nykyisinkin tällaisia määräyksiä "kosher-ruoalle": esim. ei sianlihaa, ei verta, ja siksi myös erityiset teurastusmenetelmät muille eläimille. Samaan tapaan islamilaisuudessa vältetään erityisesti sianlihaa "halal-ruokavaliossa".

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Jeesus Kristus ja paraneminen - myös nykyisin.

Monet ihmiset kokivat Jeesuksen, hänen opetuslapsensa ja muut seuraajansa ruumiin ja sielun parantajana. Koska nykyisin tämä ei ole enää niin itsestään selvää, sitä pitää työstää.

Halu parantua.

Jeesus kysyy valmistautumattomalta ihmiseltä ensin tärkeän kysymyksen: "Haluatko tulla terveeksi?" (*Joh. 5,6*). Jeesus puhuu sielulle. Sairas henkilö kuvailee ulkoiset esteet parantumisyrittäksilleen. Mutta kysymys auttaa häntä tiedostamaan, **haluaako** hän **todella** parantua. Tämä on oikein ymmärretyin parantuminen ensimmäinen edellytys Niin kauan kuin alitajunta jostain syystä tukkii tien parantumiseen ja avun hakemiseen, on tämän avun vastaanottaminen vaikeaa. Tästä huolimatta on kuitenkin mahdollista antaa ensiapua, tai vaikuttaa oireisiin. Mutta paraneminen on enemmän kuin vain tämä, ja toimii vain jos sairastunut henkilö itse ottaa asian omakseen yhdistämällä mukaan omat parantavat voimansa. Eivät vain lääketieteen ammattilaiset, jotka ovat yhteistyössä potilaan kanssa, vaan myös vakavasti otettavat "parantajat" ja ihmiset, jotka tukevat paranemista rukouksin toimivat tämän periaatteen mukaisesti.

Uskon voima.

Matt. 9,22 : Sairas nainen koskettaa Jeesuksen viittaa ja paranee. Jeesus sanoo: "**Uskosi on parantanut sinut**". Kuka tahansa, jolla on uskon kokemuksia, myöntää ymmärtävänsä uskonvoiman olevan jotain hyvin todellista hänen suhteessaan Jumalaan, ja sen mahdollistavan paranemisprosessin. Vaikka lääkärit tuntevat inhimillisen vakaumuksen voiman "lume-efektistä", (jossa sokeria annetaan oikean lääkkeen sijaan potilaan tietämättä kumpi on kumpaa), se ei tuota yhtä syvällisiä muutoksia kuin ne, jotka tapahtuvat uskon voimalla.

Jeesus on myös ihmisen malli - terve ja tervejärkinen - laajimmassa merkityksessä, ruumin, mielen ja hengen voimiltaan.

Otteita kappaleesta "Ihmeteot" päätekstistämme *). Jeesus ei viittaa vain, kuten monet modernit parantajat, "kosmiseen energiaan", jonka he tuntevat kumpuavan itsestään, vaan hän viittaa uskoon, uskoon parantua hänen kauttaan, viime kädessä Jumalan kautta. Myös nykyisin paraneminen voidaan saada aikaan, kuten alun perin opetuslapsilla rukouksen avulla, ja ottaen huomioon ihmisen sisimmän, joka on yhteydessä Kristukseen, joka haluaa ihmisten tulevan parannetuiksi ja täydellisemmiksi - jotka silloin voivat tehdä jopa Kristuksen nimeen "suurempia tekoja kuin hän". (*Joh. 14,12-13*).

Mutta yliluonnollinen parantuminen itsessään ja siihen liittyvä hengellinen edistys ovat kuitenkin aina riippuvaisia Jumalan armosta, jota kukaan ei voi pakottaa, kuinka paljon tahansa yritämmekin. Parantamiset olivat usein "merkkejä" jostakin, joka oli suurempaa ja perustavampaa. Parantaessaan sokeana syntynyttä sapattina Jeesus vastasi, ettei kyse ei ole siitä, että syyt olisivat syntejä, "vaan (kyse on siitä), että Jumalan teot tulisivat hänessä julki". *Vrt. Joh. 5, 6-9; Joh. 6, Joh. 9, 3 mm.*

Nykyisin ei enää monien kokemusten ja rajatieteellisten tutkimusten jälkeen ole myöskään mahdotonta kuvitella, että Jeesus todella pystyi vaikuttamaan luonnonvoimiin. On tärkeää nykyaikana pohtia tätä ilmiötä, meidän nykyisen ihmiskuvamme, kokonaisvaltaisen, tai kristillisen paranemisen kannalta.

Käsien asettaminen jonkun päälle.

Ei aina, mutta hyvin usein Jeesus ja opetuslapset asettivat kätensä ihmisten päälle parantaessaan heitä. Tämä käytäntö on yksittäin käytössä vielä nykyisinkin. Henkilö, joka asettaa kätensä potilaan pään päälle tai olkapäälle, lausuu samalla rukouksen, mahdollisesti seurakunta mukanaan. Tämä tukee empatiaa ja tietoisuutta Jumalan avun kanavana olemisesta. Tämä saatetaan ymmärtää symbolisena. Mutta nykyisten henkiparantamislaikeiden, joiden joukossa on myös ajattelevia kristittyjä, tietojen perusteella tiedämme, että se on todellisuutta. Varhaiskristillisellä ajalla tätä voimaa nimitettiin

"pneumaksi" (pneuma kreikaksi elämän henki tai Pyhä Henki*). Tätä menetelmää käytettiin sekä parantamiseen että siunaamiseen, osittain yhdistettynä muihin toimenpiteisiin. *Katso esim.. Matt. 19,13; Mark.8,23; Mark. 10,16 (Lasten siunaaminen); Luuk.4,40-41 (Parantaminen & hekien ulos ajaminen); Luuk.24,50 (Opetuslasten siunaaminen); Apostolien teot 6,6 ja 19,12 sekä 28,8.*

Parantamisrukous ei kuitenkaan välttämättä edellytä käsien päälle asettamista. Se toimii myös etäältä - minkä saatetaan ajatella olevan vaikeampaa.

Psykkiset/psykosomaattiset sairaudet.

Psykyen, elinvoimien tai kehon toipuminen ovat läheisesti yhteydessä keskenään. Jo hyvällä "sielunhoidollisella" tai elämäntapaneuvonnalla voi olla vaikutus psykosomaattiseen sairauteen - jos järkevät neuvot voidaan myös omaksua, sen sijaan että jatkettaisiin samojen (elämäntapa)virheiden tekemistä.

Otteita päätekstin kappaleesta "Pyhä kiivaus (ja näkökohtia tunteisiin)**). Jeesus eli alituudessa "myönteisessä värähtelyssä Jumalan edessä" ja myötätunnossa ihmisiin... Normaalilla ihmisellä lähes kaikki tunteet ovat alun perin sekoittuneet ongelmalliseen tiedostamattomaan ärsytykseen - reaktiomekanismit, jotka esiintyvät biografisesti erilailla ja erivahvaisina, mutta perusrakenteeltaan hyvin samanlaisena. Katso itseään ..., ja etsien jatkuvasti löytääkseen näitä mekanismeja omassa reaktioissamme, **tarkastella niitä** ja lopulta oppia hallitsemaan niitä ja/tai **luovuttaa ne Jumalalle**, on pitkä oppimisprosessi.

Ei ole kovin hyödyllistä haluta käsitellä kokonaisia ongelmakimppuja tavanomaisella tavalla heti kokonaisuudessaan. Tehokkaampaa olisi etsiä ensin tällaisten kimppujen yksittäisiä osia ja tutkia samalla tietoisesti onko kyseessä "malka omassa silmässä" vaiko "tikku toisen silmässä" (*Matt. 7, 1-5*), ja kuka on vastuussa. Monet kristilliset koulukunnat painottaisivat enemmän ensimmäistä, koska se on vaikeampaa ja koska ensin pitää oppia tutkimaan omia ongelmallisia tekojaan ja koska nämä ovat itse korjattavissa. Psykologiset koulukunnat näkisivät usein enemmän toisen näkökulman kuin uhrin. Lopulta huomataan, että molemmat puolet ovat enemmän tai vähemmän mukana.

Yksi mahdollinen tapa tehdä tämä on: 1. kyseistä negatiivisena koettua tuntemusta tarkastellaan sellaisena kuin se konkreettisesti ilmeni (esim. pelko, viha ja raivo, välinpitämättömyys ja ylimielisyys, äärimmäinen epäily,...). 2. sen sijaan, että haudotaan asiaa, odotetaan hetki rauhassa, jotta tullaan mahdollisimman tietoiseksi siitä mistä on kyse. 3. sitten tämä ongelma, joka nyt on suorastaan fyysisesti tunnistettu, luovutetaan rukouksessa**) Jumalalle. 4. odotetaan rauhallisesti, kunnes tunnetaan häivähdys helpotuksen tunnetta.

Jos on harjoittanut meditointia***), tämä voi tuntua eräänlaiselta virralta, joka virtaa ylöspäin ja sitten ulos, ja mahdollisesti jälkeensä kuin uudistavan myönteisen voiman virta, joka tulee ylhäältä ja virtaa alaspäin. On toisaalta myös mahdollista yhdistää tämä menettely hengitykseen: negatiiviset tunteet "hengitetään ulos" ajatuksella, että ne annetaan Jumalalle ja hengitetään sisään sitä myönteisyyttä, jonka Jumala armoissaan haluaa meille antaa. (*Muunnos Athos vuoren munkkien jatkuvasta rukouksesta, josta kerrottiin päätekstimme kappaleessa "Jeesus erämaassa".*)

Mielenterveydelliset ongelmat.

Ote päätekstin kappaleesta "Kirkastuminen" On olemassa "Myönteinen ajattelu" ja myönteiset "uskon vahvistukset" (ohjaavat periaatteet). Pelkkä "myönteinen ajattelu" - kun se ei ole egoistista eikä suuruudenhullua ja ilman teknistä manipulaatiota - saattaa todellakin siirtää ajattelun sellaiselle tasolle, joka muistuttaa sitä, mikä voi tulla Jumalalta. Se saattaa siis avata meitä Jumalalle tällä tavoin. Tämän suuntauksen kirjallisuus ei kuitenkaan ole käsitellyt tätä puolta tarpeeksi huolellisesti ja voi sen vuoksi usein johtaa itsepetokseen.

"Kohtalo-ongelmat".

Modernit henkivarantajat kertovat tapauksista, jolloin syntyy sellainen mielikuva, että parantuminen ei vielä ole mahdollinen tai "ei vielä sallittu" Tämä on kuin "ohjelmien" taso. Voi olla, että sairas henkilö vielä haluaa tai hänen pitää "oppia" jotain tästä sairaudesta. Jumalalle tällainen ratkaisu on mahdollinen myös. Katso lisäksi edeltävää kappaletta "Halu parantua".

Oikeudelliset kysymykset.

Saksassa esimerkiksi perustuslaillinen uskonnon harjoittamisen vapaus sallii puhtaan kristillisen parantamisen rukouksella ja käsien päälle asettamisen kanssa. Kuitenkin jos haluaa tarjota tällaista henkivarantamista palveluna yksityisten piirien tai kirkon ulkopuolella, tulee tarkoin ensin selvittää sen lainmukaisuus. Jos tällöin suorittaa toimintoja, jotka muut saattavat tulkita diagnoosiksi tai suoraksi terapiaksi (vaikka se tapahtuisi maksutta tai vapaaehtoiseen lahjoitukseen perustuen) pitää ainakin Saksassa olla joko lääkärin tai luonnonparantajan tutkinnon suorittanut henkilö. (Henkivarantajat tuntevat usein sairaudet käsillään. Heidän menetelmänsä yleensä poikkeavat perinteisestä kristillisestä käytännöstä, mutta myös yhtäläisyyksiä löytyy). Vaikka olisi suotavaa, että lainsäädäntö tulisi tässä asiassa vähemmän byrokraattiseksi, suosittelee "Dachverband Geistiges Heilen"****) (Saksan henkivarantajien kattojärjestö) nykyisissä olosuhteissa taitavia henkilöitä suorittamaan tämän luonnonparantajan tutkinnon. Jos haluaa harjoittaa psykologista neuvontaterapiaa tai henkivarantamista on mahdollista suorittaa vain yksinkertaistettu tutkintokoe. Onko tällainen yksinkertaistettu muoto sitten mahdollinen kaikissa maissa, onkin jo toinen kysymys.

Sitä vastoin esimerkiksi Englannissa "hengellä parantaminen" on yleisesti hyväksyttyä ja sallittu myös sairaaloissa.

Riippumatta oikeudellisista kysymyksistä pyhityksen etsiminen itsessään tekee hyvää siinä, että otetaan huomioon myös oma vaivannäkö, kuten terveellinen ravinto tai ruokavalio tai voimistelu ja - niin paljon kuin mahdollista riittävä uni - ja rukoillaan.*****

*) "Päätökset" käsittelee näitä ja muita kohtia laajemmin - nimittäin koskien ihmisen kehitystä yleisesti.

***) Yleisesti asenteesta rukouksen aikana katso sivumme kohtaa "*Rukous rauhan...*"

****) Katso sivua "*Kristillinen mietiskely*"

*****) World Federation of Healing - maailmanlaajuisesti monia eri ryhmiä. <http://www.wfh.org.uk> Yksittäisten yhdistysten joukossa ei tällä hetkellä ole yhtään, jossa olisi vain kristillisiä parantajia. Tämä oli ymmärrettävää, niin kauan kuin kristillinen traditio oli niin laajalti hautautunut. Nykyisin se alkaa kuitenkin olla jo kuriosteetti. Mutta yksinkertainen raamatullinen käytäntö intensiivisestä parannuspyyntörukouksesta löytyy erityisesti evankelisten vapaakirkkojen tai helluntaiseurakunnan piiristä. Myös muutamilla katolisilla pyhiinvaelluspaikoilla kuten Lourdes on tapahtunut erikoislaatuisia paranemisia rukouksen ja uskon avulla. (WWW-sivustomme ei ole vastuussa muista www-sivuista eikä automaattisesti tue niiden sisältöä.)

*****) (...) Nykyinen tietämys ihmisen moneen kertaan todistetuista sääntelyjärjestelmistä, jotka ovat monimutkaisempia kuin yksipuoliset molekyylibiologiset näkemykset, on luonnonparannus- ja henkivarannuspyrkimysten perusta. Niiden parempi huomioiminen kaikkialla voisi helpottaa eri lääketieteellisten suuntausten välistä yhteistyötä.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Kristillinen siunaus.

Uskovaisena kristittynä voit siunata kaikkia ja kaikkea, sikäli kun tunnet, että se on sopusoinnussa uskosi kanssa, ja kun olet lisäksi asennoitunut Jumalan mukaisesti. Ei ole olemassa vain tavanomaisia pappien siunauksia *4. Mooseksen kirja 6:23 - 7:1*

SINÄ voit (myös maallikkona) levittää siunausta. Et tarvitse sitä varten mitään kaavaa, eikä siunausta tarvitse lausua ääneen, tarvitaan vain oikea sisäinen asenne. "Herran siunaus on teidän kanssanne, kuten hän sen haluaa". Jumala ei tee siunauksellasi mitään väärää. Tämä käytäntö on tullut harvinaiseksi, mutta se voisi olla hyödyllinen.

On olemassa monia Raamatun kohtia aiheesta siunaus. Muutamia tyypillisimpiä näkökulmia siunaukseen: *Sakarjan kirja 8:13; Apostolien teot. 3:26; Kirje efesolaisille 1:3; 1 Pietari 3:9-12; Kirje heprealaisille 6:7*. Sekä lisäksi muutamia muita Raamatunkohtia: *Matteus 5,44 tai Luukas 6:28; Roomalaiskirjeet 12:14; 1. Mooseksen kirja 9:1; 5. Mooseksen kirja 11:26; Psalmi 115:13; Sananlaskut 11:25*.

*) On itsestään selvää: esimerkiksi, jos siunataan aseita, olisi enkeleillä ongelmia tällaisten "siunausten" kanssa.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Valittaminen mahdollisena osana kristillistä käytäntöä.

Monet kristityt piirit, juuri jyrkästi uskovaiset, antavat yksipuolisen vaikutelman, että kristittyjen tulee tyytyä kohtaloonsa eikä myöskään arvostella maailman tapahtumia: he voivat tosin rukoilla parannusta sekä myös yrittää muutoin tehdä jotain asioiden parantamiseksi. Mutta, että he "valittaisivat katkerasti Jumalalle" - ks Vanhan testamentin *Valitusvirret* - ilmenee kirjallisuuden tekstejä lukuunottamatta ('Don Camillo ja Peppone') vain harvoin ja ainakaan kirkon piirissä sitä ei virallisesti opeteta. Yksityisessä rukouksessa sitä saattaa pikemminkin esiintyä. Jos jopa juutalaista käytäntöä Itkumuurilla Jerusalemissa verrataan tähän (haluamatta kuitenkaan suositella jotain samantyyppistä kristityille) tulee lopullisestikin selväksi, että tässä on kyseessä mahdollinen mitä tärkein uskon osa.

Nimenomaan, jos määrätty kristilliset arvot ja lupaukset - vrt. esim. Vuorisaarnaan Mat. 5:5 "*Autuaita kärsivälliset: he perivät maan*" joka on ristiriidassa maailmassa yhä enemmän hallitsevan kehityssuunnan kanssa, voidaan päätyä ajatukseen, että kristityt eivät kenties osaa käsitellä tällaisia lupauksia. Lupaukset eivät ole sitoumuksettomia armon mahdollisuuksia, joita myös on olemassa, ja joita voi tapahtua tai sitten ei. Vaan ne ovat todellisia annettuja lupauksia. Milloin ne voidaan lunastaa, voi myös riippua ihmisen kypsytyksestä tai niistä "rukoillaan alas". "*Taivasten valtakunta kärsii väkivallasta*". *Matt. 11:12*.

Ei ollut enää selvää kenestä tai mistä tässä olisi valittamista. Muista ihmisistä? Tai niistä (muutamien teologioiden selitysten mukaan) paholaisen voimista, joilla olisi vaikutusta ihmisen kiusaukseen viettelemiseen? Kaikilla saattaa olla osuutensa. Silloin saa usein aavistus tilaisuutensa "tämä sallittiin" (usein lisättyinä inhimillisellä ajatuksella "koska..."). Jospa tämä "ohjaus", joka jotain sallii tai ei, ja joka edelleen kytkee pois Herran pelisäännöt, onkin aivan suoraan Kaikkein Korkeimmalta? Olisi hyvin virhepäätelmäistä ajatella, että joku tekisi Jumalasta vastuullisen kaikesta maailman pahasta tai kaikenlaisesta "sallimisesta". Ensimmäisillä vuosisadoilla arvostetut kirkonisät useissa kirkossa puhuivat ja kirjoittivat enkelihierarkiasta, joka olisi ollut Jumalan ja ihmisten välissä. Gnostikot puhuvat lisäksi ns. "hallitsijoista" (kreikan "Archon"), joilla usein oli ongelmallisia ominaisuuksia. Myös muissa kulttuureissa näitä kokemuksia on käsitelty eri tavoin: esim. tiibetiläinen Kuolleiden kirja on täynnä suosituksia, miten näiden olentojen kanssa toimitaan kuoleman jälkeen. Juuri mitä tulee perustaviin asioihin, jotka kumpuavat ihmisten pikkumaisista syytöksistä, voisi jonakin

päivänä vahvistua, että kyseessä ei ole aivan virheetön "ohjaus" Korkeimman Voiman alapuolella, vaan myös Kristuksen alapuolella (joka kuitenkin verrattuna ihmiseen tai verrattuna jopa suoraan negatiivisiin voimiin) on erittäin "korkealla". Tämä lähestymistapa on myös lisäys vanhaan filosofiseen kysymykseen "teodikeasta" tai Jumalan suhteesta pahaan maailmaan (hänen "oikeudenmukaisuutensa").

Yhteenveto: On tosin mahdollista, valittaa Jumalalle, sillä hän pysyy oikeana yhteyskumppanina, mutta ei ole mitään mieltä valittaa Jumalasta. Nämä valitukset voivat myös sisältää oivalluksen, että Jumalalle luovutetaan nämä inhimilliset tunteet, myös jos nämä tunteet pitävät surun sisällä myös esim. kiukkua epäoikeudenmukaisuudesta (Matt. 5:6). Koska jos ratkaisu jätetään Jumalalle, on tällainen valitus pohjimmiltaan erityisen intensiivinen rukous. Rakkaus tai kunnioitus Jumalaa tai Jeesusta kohtaan suojelee lisäksi vajoamasta puhtaaseen negatiivisuuteen, joka ei enää johtaisi Jumalan luo vaan pikemminkin muualle.

Toisenlainen tapa on, että antaa näiden tunteiden olla hetken rauhassa, jotta perinteinen, puhdas rukous tulee mahdolliseksi, jolloin Jumalaa lähestytään kaikissa kiitoksen ja pyyntöjen muodossa. On varmasti asianmukainen suhtautumistapa Jumalaa kohtaan rukoilla Jumalaa normaalisti tällä tavoin. On myös sallittua valittaa, edellä mainitussa mielessä, jos se vaikuttaa tarpeelliselta ja rehelliseltä (väärentämättömältä).

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Kristillinen tapa käsitellä elämän tapahtumia.

– Kun pyrkii Jeesus esikuvanaan ja apunaan edistymään omasta epätäydellisyydestään parempiin ominaisuuksiin tulevaisuudessa (vrt. sivu:"etiikka" ei vahingoittamaan, vaan auttamaan...) tulee ensin **tietoiseksi omista luonteen heikkouksistaan, tekemistään virheistä ja puutteistaan, sen sijaan että työntäisi kaikki tunnetilat, ongelmat ja vahingot toisten syyksi** (vrt. Matt. 7:1 *Älkää tuomitko ettei teitä tuomittaisi. 2 Niin kuin te tuomitsette, niin tullaan teidät tuomitsemaan, ja niin kuin te mittaatte, niin tullaan teille mittaamaan. 3 Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa, että omassa silmässäsi on hirsi?..*)

Nämä asiat tulee käsitellä mielessään tai kirjoittaa paperille, niin pian kuin mahdollista ja mahdollisimman suurella sisäisellä tyyneydellä (vrt. *päätekstimme kappale "Jeesus erämaassa"*). Itsetutkiskelu tulisi suorittaa niin tunnollisesti ikään kuin valmistaisi jotain "tuotetta" sekä parannusmahdollisuuksia tutkien ja edistymistään seuraten.

Omia ponnisteluja siis tarvitaan: **rukousta tarvitaan ja siinä määrin kuin uskoo saa myös apua. Avun saaminen kulkee kuitenkin käsi kädessä vilpittömän ja kokonaisvaltaisen käytännön toteutuksen kanssa. Samanaikaisesti korjataan myös asenteita ja ajattelutapaa ja ollaan valppaana negatiivisten tunteiden kanssa. Lopputuloksena saadaan aikaan muutos myös käyttäytymisessä.** Tämä käy sitä helpommin mitä pienemmissä osissa itsetutkiskelu päivittäin suoritetaan ja siirretään sitten yksitellen rukouksessa Jumalalle... (Vrt. *Kappale "Pyhä kiivaus" ja näkökohtia tunteisiin"*)

Syvään juurtuneita tapoja on hyvin vaikeaa muuttaa, koska ne ovat ankkuroituneet persoonallisuudessa tiedostamattomalle tasolle. Usein on tarpeen saada oivaltava kokemus niiden alkuperästä ja kumpuamisesta alitajunnasta (silti voi onnistua myös välittömästi, kuten tupakoiija, joka kerralla lopettaa polttamisen lopullisesti vahvan päätöksensä avulla.

Vrt. *kappale "Kristuksen kirkastuminen"*).

Tämä "itsetutkiskelu ja tietoinen työskentely rukouksen avulla" olisi jo itsessään hengellinen tie, joka voi johtaa pitkälle ja seurata läpi elämän, mutta myös intensiivisellä harjoituksella voi hyvinkin lyhyessä ajassa saada aikaan merkittäviä tuloksia ja edistymistä. Poistettavien

ongelmien "syvemmat kerrokset" saattavat vielä odottaa käsittelyä, vaikka ne jo suuressa määrin ovatkin parantuneet.

Sen jälkeen voi hyvin käsitellä myös toisen ihmisen silmässä olevaa "roskaa" tai sitä mitä ihmiselle on tehty.

Jos omien tai toisten tekojen arvioiminen tuntuu tarpeelliselta, sitä ei tulisi tehdä sen mukaan, miltä asia päältä katsoen näyttää, vaan "oikein" / "oikeudenmukaisesti" – siis eritellysti ja mahdollisimman rakentavasti (*vrt. Johannes 7:24*)

(...)

Myös **omantunnon** heräämistä tapahtuu... (*vrt. Matt. 5:5 ja 5:9 ...*).

(Tätä käytäntöä voidaan soveltaa, jos kyseessä on sellaisen asenteen muuttaminen paremmaksi, joka psykologisessa mielessä jo aiemminkin oli ns. "normaalin" puitteissa. Jos kyseessä on sellaisten oloilojen parantaminen, joita nykyaikana pidetään tietyssä määrin sairautena, olisi pikemminkin tarpeen, että vastaavan kokemuksen omaava (tai sikäli kuin mahdollista myös psykologisen koulutuksen saanut) tukihenkilö voisi olla aktiivisesti apuna, koska omien ongelmien käsittelyn objektiivisuus on vieläkin enemmän rajoitettu (niin kuin se kaikilla ihmisillä on), kun heidän pitäisi tarkastella omia vajavaisuuksiaan. Jos jollakulla rajoitukset ovat niin suuret, että tämä ei onnistu edes tukihenkilön avulla, on kuitenkin aina mahdollista, että tukihenkilö soveltuvan terapian lisäksi rukoilee kyseisen henkilön puolesta. Kaiken edellytyksenä kuitenkin on, että apua haetaan, sillä myös Jeesukselle on tuttu tämä tärkeä kysymys "haluatko tulla terveeksi?" *Vrt. sivumme "...paraneminen".*)

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Kristillisiä näkökohtia talouteen ja sosiaalisiin kysymyksiin.

Ensinnäkin on huomautettava, että ihminen ei uusimpien taloustutkimusten* mukaan ole puhtaasti itsekäs olento, jota nykyinen liberalistinen talousteoria edellyttää. Vain pieni vähemmistö toimii puhtaasti oman etunsa perusteella. Useimmille ihmisille muut arvot, kuten vapaaehtoinen keskinäinen yhteistyö on vähintään yhtä tärkeää ja usein tärkeämpääkin. Tämä "keskinäinen altruismi" ei kuitenkaan, yhtä vähän kuin egoismikaan, johda automaattisesti koko yhteiskunnan parhaaksi, vaan tuottaa kuppikuntia. Niin että vain tiedostetut, johdonmukaisesti eettiset päätökset auttavat eteenpäin.

Tässä voivat psykologiset ja uskonnolliseettiset näkökohdat alkaa vaikuttaa, Ihminen on samassa määrin sekä yksilöllinen että sosiaalinen olento. Tervettä (ei liioiteltua) itseluottamusta sekä solidaarista asennetta tosia kohtaan voidaan harjoitella, jos ollaan avoimella mielellä. Milloin itsekäs puolemmme on liian voimakas, ei epäitsekäs puolemmme ole vielä saanut tilaisuutta kehittyä, tai länsimaisen yhteiskuntamme kova "koulu" on vääristänyt sen. Sosialistiset yhteiskunnat painottivat yksipuolisesti solidaarisuutta, antaen usein luonteen yksilöllisen puolen ja vapauden tarpeen surkastua, joka myös on vastoin ihmisen luontoa. Milloin ihmiset eivät kohtaa tasapainossa olevia olosuhteita, johtaa se ennen pitkää arvosteluun. Yhteiskunta joko oppii ajoissa tai enemmin tai myöhemmin joudutaan alamäkeen. Tämä koskee myös nykyisin vallitsevia talousjärjestelmiä, joiden tunnusmerkkinä ovat globaalit suuryritykset. Jeesus suosittelee käsittelemään omat ongelmat ensin (*Matt. 7*).

Vaikka Vuorisaarnan (*Matt. 5-7*)** arvoja ei noin vain voikaan suoraan siirtää ohjeiksi kuinka hoitaa ongelmia yhteiskunnassa, mutta toisaalta ei myöskään olisi Jeesuksen ohjeiden mukaista noudattaa yksityiselämässään lähimmäisenrakkautta ja vastakkaisia periaatteita ammatillisissa tai yhteiskunnallisissa toimissa. Rehellisten eettisten arvojen *** tulee osoittautua hyväksi kaikilla tasoilla, myös globaalisti. Esimerkiksi armeliaisuus ja se tosiasia, että Jeesus omistautui köyhille, on epäilemättä yhteiskunnallisesti tärkeää, myös kirkollisten

sosiaaliavun ulkopuolella, nykypäivän sosiaalipolitiikassa, mukaan lukien ihmisten käyttäytymisen yrityksissä Myös *Matteuksen evankeliumi (22,21)* puhuu hyvin käytännöllisistä näkökohdista: armeliaisuudesta ja myös perinteisen "kymmennyksen" antamisesta (perinteisen Rooman veron lisäksi annettiin 10 % tuloista uskonnollisiin ja hyväntekeväisyystarkoituksiin). Jeesuksen mielen mukainen avuliaisuus perustuu kylläkin vapaaehtoiisiin päätöksiin, eikä ole mahdollista johtaa siitä välittömiä pakkovaatimuksia. Myös nyt, kuten aiemminkin, ovat voimassa käskyt 9 ja 10 "Älä himoitse....mitä lähimmäisesi omistaa". Myös kaikessa vaivannäössä, missä pyritään parantamaan monien sosiaalista tilannetta, jää erilaisia kohtaloita Jumalan käsiin.

Vertaus *Matth. 25,14-30 / Lukas 19* puhuu tunnetuista materiaalisista asioista. Yhteys (Luukaksella esim. publikaanin eettinen käytös, Matteuksella edellinen vertaus neitsyiden uskollisuudesta) näyttää kuitenkin, että enemmästä on kysymys kuin vain maallisen hyvän lisäämisestä. Vielä selvemmin tämä tulee esiin esim. *Luuk. 12/33*, jossa sielulliset arvot asetetaan korkeammalle kuin maalliset. Tästä huolimatta vastuullinen huostaan uskotun käsittely koskee myös materiaalisia arvoja. Esimerkiksi neuvo auttaa köyhiä ja vammaisia. Tässä aineellinen tai rahallinen avustus on hyväksytty arvo, sen sijaan, että aineelliset asiat mitätöidään yleisesti. Tässä tapauksessa se riippuu siitä, mihin omaisuutta ja rahaa käytetään - *Matt. 6, 24*: mahdottomuudesta *palvella* Jumalaa ja mammonaa yhtä aikaa.

Esimerkiksi valehtelevuus ja pettäminen, kollegoiden syrjittäminen, panna alulle ja toteuttaa hankkeita ilmoittamatta ensin niiden vahingollisuudesta niitä koskeville ihmisille, ja kysymättä niiltä, joita asia koskee, ei ole vastuullista yhdessäoloa, jota Jeesus esimerkillään painotti. Jeesus ei puhu myöskään "myötäsytymisestä pakoista" tekosyynä jokaiselle epäonnistumiselle.

Islamin uskossa tunnetaan korkojen kieltö. Mutta juutalaiset ja kristitytkin voisivat löytää Raamatusta vastaavanlaisia neuvoja (Vanhassa Testamentissa ne ovat kieltoja):

Hesekiel 18:8 ja 9: "Hän ei lainaa korkoa vastaan eikä ahnehdi voittoa, vaan pysyy loitolla väärydestä ja ratkaisee ihmisten väliset asiat oikein. Hän elää minun säädösteni mukaisesti ja noudattaa minun määräyksiäni, tekee niin kuin oikein on. Hän on vanhurskas, ja hän saa elää. Näin sanoo Herra Jumala" *Katso myös Esra 7:24 (tiettyjen ammattien harjoittajilta ei saa periä korkoa, tullia tai veroja); Sananlaskujen kirjan 28:8* kohtaa tulkitaan joskus siten, että loppujen lopuksi koroilla hankittujen rahojen käsittely on yhdentekevää, koska raha kuitenkin siirtyy rikkailta köyhien hyväksi Kun nykyisin rahaa käytetään usein juuri köyhien tai yhteisen hyvän vastaisesti, ei jakeen otaksuma silloin toteudu. Jotta tämän jakeen arvojärjestys toteutuisi, on kysymys juuri siitä, mihin rahaa käytetään.

Katso Uudesta Testamentista koroista kohdista *Matt. 23:23 ja Matt. 17:24*.

Tässä kehittämissä on kiinnostavinta, ja se säilyy myös miettimisen arvoisena sen jälkeenkin, kun siirrytään sen viitekehyksen, jossa Vanha Testamentti on syntynyt, ulkopuolelle. Sen vuoksi tässä ei käsitellä lähemmin *Mooseksen 5. kirjaa: 23,20*.

Raamattu pitää kiinni siitä, ettei tehtäisi tarpeettomia velkoja (*Sananlaskut 22:7*), että suunnitellaan ennakolta (*Sananlaskut 21:5*), kuten myös jatkuvasta viisaudesta ja ymmärryksessä kasvamisesta (esim. *Sananlasku 4:5-8*). Vaaditaan säästämään, jo mainitut "kymmenykset" tulisi joka vuosi panna syrjään, jotta sillä voitaisiin matkustaa uskonnollisiin juhliin sekä olla valmiita antamaan almuja (*5. Moos 14:22-27*). Paavali kehotti kristittyjä panemaan joka viikko jotain syrjään, jotta olisi tarvittaessa millä auttaa hätään joutuneita krisittyjä (*1 Kor 16:1,2*), ja suosittelee kohtuullista suhtautumista maalliseen omaisuuteen (*1 Tim 6:8*). Jeesus läheee siitä, että on varmistettava rahojen riittävyys ennen esim. rakennushankkeeseen ryhtymistä (*Luuk. 14:28*). Kestävä taloudenpito olisi tänäänkin hyvin kysyttyä hoitona ja huolehtimisena: henkilökohtainen, taloudellinen ja julkinen ylivelkaantuminen on maailmanlaajuisen taloudellisen epävakauden syy. "Kristuksen Tiet" -verkkosivusto ei seuraa mitään poliittisia tavoitteita, joten siinä käsitellään vain yleisiä näkökohtia.

*) Näin Ernst Fehr, "Institut für Empirische Wirtschaftsforschung an der Universität Zürich" johtaja, "Spektrum der Wissenschaft" haastattelussa maaliskuussa 2002, "Reziproker Altruismus...".

***) Näistä arvoja käsitellään vielä hengellisemmässä suhteessa *Päätöksen 1. osan kappaleessa Vuorisaarnasta*.

****) Siehe auch unser Kapitel "Grundlagen der Ethik".

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Kristillisiä näkökohtia yhteiskuntaan ja politiikkaan*).

Matt. 22, 21; Mark 12,13-17; Luuk 20,20-26: "Antakaa siis keisarille mikä keisarille kuuluu ja Jumalalle mikä Jumalalle kuuluu." on realistinen asenne koskien veronmaksua Rooman vallan alla. Siinä näkyy myös selvä eron tekeminen valtiollisten ja uskonnollisten toimintojen välillä. Sitä vastoin tässä ei esitetä mitään periaatteellista nöyristelevää alamaisuutta valtiovaltaa kohtaa yleisesti, *Apostolien teot 5, 29:* "Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä" Jeesus ei puhu myöskään "myötäsyttyisistä pakoista" tekosyynä jokaiselle epäonnistumiselle.

Toisaalta Vuorisaarnan (*Matt. 5-7*)** arvoja ei noin vain voi suoraan siirtää ohjeiksi kuinka hoitaa ongelmia yhteiskunnassa. Mutta toisaalta ei myöskään olisi Jeesuksen ohjeiden mukaista noudattaa yksityiselämässään lähimmäisenrakkautta ja vastakkaisia periaatteita yhdistyksissä tai poliittisissa toimissa. Rehellisen etiikan**) tulee koskea kaikkia tasoja ja viime kädessä yhteensä koko maailmaa. Esimerkiksi valehteleminen ja pettäminen, epärehelliset keinot kollegoita kohtaan, pettääjulkisuutta, panna alulle ja toteuttaa hankkeita ilmoittamatta ensin niiden vahingollisuudesta niitä koskeville ihmisille, ja kysymättä niiltä, joita asia koskee, ei ole vastuullista yhdessäoloa, jota Jeesus esimerkillään painotti. Niinpä kristityn sitoutuminen voi myös vaatia itsenäistä ajattelua, joka ylittää yksipuoliset "vasemmalle-oikealle"-ajatusmallit.

Mt. 7:3–5 "Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa, että omassa silmässäsi on hirsi?" ei ilmeisesti esittele johdantoa siihen, että yksilö rajataan täydellisesti subjektiiviseen suhteeseen omiin heikkouksiinsa, minkä vaikutelman muutamat kristilliset piirit voisivat jättää jälkeensä. Siitä pitäisi tulla vain elämän käytäntöä, aina itsestään aloittamista, jotta sitten voisi sitäkin vapaammin, nimittäin ilman omia ongelmia, ilmoittaa toisille heitä kehoittaen tai kritisoiden, missä se näyttää tarpeelliselta. Tämä puolestaan voi liittyä niin henkilökohtaiseen alueeseen kuin myös politiikkoihin.

Ennustuksellinen neuvo löytyy *Jeremiaan kirjasta 29,7:* "Toimikaa sen kaupungin parhaaksi, johon minä olen teidät siirtänyt. Rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidänkin menestyksenne." Tässä painotetaan ratkaisua yhteisön hyväksi. Samoin *Matt. 5, 13, Matt. 13,33 jne.* suosittelee lämpimästi kiinnostumaan yhteiskunnasta ja "olemaan maan suola".

Kristityille voi kuitenkin tulla tilanteita, joissa heidän tulee olla eri mieltä yhteiskunnallisista epäkohdista: *Johanneksen ilmestys 18, 4:* "Minä kuulin taivaasta toisenkin äänen, joka sanoi: "Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansaani, ettette joutuisi ottamaan osaa hänen synteihinsä ettekä jäisi alttiiksi niille vitsauksille, joilla häntä lyödään".

*) Tämä WWW-sivu ei palvele mitään poliittisia tarkoituksia. Tässä annetaan vain yleisiä aiheita koskevia herätteitä.

**) Katso myös kappaleemme "*Eettisten arvojen peruste*".

Katso myös kappale "*Kristillisiä näkökohtia talouteen ja sosiaalisiin kysymyksiin*".

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Filosofia ja kristinusko: kommentti Habermasin puheeseen "Usko ja tieto" *).

Filosofi Prof. Dr. Jürgen Habermas ***), tähän asti pidetty ateistina, tunnusti uskonnollisten käsitysten merkityksen länsimaisten arvojen ja maallisen yhteiskunnallisen solidaarisuuden perustana. Ihmisen ominaisuus Jumalan kuvana, luotu kyvyillä ja oikeudella vapautteen, saattaisi kertoa jotain myös "uskonnollisesti epämusikaalisille henkilöille" - jollaisena hän pitää itseään. Hän sanoo, että maailma on riippuvainen sovinnosta ja anteeksiannosta - siis arvoista, jotka ovat peräisin uskonnosta. Hän viittaa "pahoinpideltyjen, häpäistyjen ja murhattujen viattomien ihmisten kärsimykseen, joka ylittää kaiken ihmiselle mahdollisen hyvittämisen kyvyn". "Ylösnousemuksen menetetty toive jättää jälkeensä huomattavan tyhjyyden (maallisessa yhteiskunnassa).

*Valistuneilla kristityillä Habermas löytää tärkeää "edistynyttä tietoisuutta", jota myös käänteisesti maallisten ajattelijoiden tulisi osoittaa näitä kristittyjä kohtaan. - Uskonnollisen tietoisuuden pitäisi toimia myös hengellisesti "epäsointuisissa" kohtaamisissa muiden vakaumusten ja uskontojen edustajien kanssa. Huomautus: Länsimaissa sentään on havaittavissa tietty määrä rajoitettua valistuneisuutta tässä suhteessa. Näkökohdat, jotka ovat tärkeitä ekumeeniselle ja uskontojen väliselle vuoropuhelulle, löytyvät päätekstistämme, ja myös joiltakin lisäsivuilta, esim. *Kirkkoja ja Etiikka* koskevista kohdista.*

- Uskonnollisen tietoisuuden täytyi sopeutua tieteellisiin "auktoriteetteihin". Huomautus: tämän WWW-sivuston näkökulmasta tieteellinen valtavirta (enemmistö) ei useinkaan ole mitenkään uusimman tutkimustilanteen tasalla, tai ei halua myöntää sitä, taloudellisista tai muista syistä. Siksi tämän kaltainen auktoriteetti on monissa kysymyksissä tullut kyseenalaiseksi. Tieteellisellä alueella puuttuu myös tieteiden välistä yhteistyötä ja tarvittavaa pluralismia. Tämä koskee olennaisia kysymyksiä, jotka koskettavat ihmisen kuvaa, kuten geeniteknologiassa (näistä ongelmista myös Habermas mainitsi), mutta myös muissa luonnontieteissä. Tätä ongelmaa käsitellään useissa kohdissa päätekstiamme evankeliumien askelten myötä. Vuoropuhelu uskonnon ja tieteen välillä on todellakin tarpeen. Kuitenkin kokemuksemme mukaan uudet luonnontieteen koulukunnat**) pitää myös ottaa mukaan, tosin sanoen "ulkopuolisten tutkimus", jne. Lisäksi uskonnolliselta näkökannalta myös oivaltaminen, joka on peräisin syvien uskonnollisten kokemusten tietoisesta käsittelystä, pelkkien teologisten pohdintojen sijaan. Vain siten on mahdollista olla puhumatta toistensa ohi. Tähänastiset vuoropuhelut, jotka perustuivat vanhoihin tieteellisiin paradigmoihin (maailmakäsityksiin yms.) ja/tai rajoitettuihin käsityksiin kristinuskosta eivät yksinään ole riittävät. Myös hengentieteet voisivat hyötyä tällaisista prosessista, jossa ihmisestä tulee jälleen ihminen, sielusta jälleen sielu, se sijaan että olisi vain pelkkä kemiallinen aivotointo.

- Uskonnollisen tietoisuuden piti "omaksua perustuslaillisen valtion lähtökohdat..." Hän viittaa siihen, mikä perikato olisi mahdollinen ilman tätä askelta. Huomautus: Tämä nykyisten kristittyjen sovittaminen vapaiden kansalaisten arvoihin on osittain askel takaisin varhaisen kristinuskon juurille ennen kuin kristinuskosta valtakunnan uskonto 325 jKr lähtien.

Kun siis kristilliset tai uskonnolliset piirit ollessaan tekemisissä maallisten instituutioiden kanssa useimmiten mukautuivat heidän kieleensä, pitäisi nyt Habermasin mukaan maallisesti ajattelevien ja puhuvien piirien vuoropuhelussaan kristittyjen tai uskovaisten ihmisten kanssa asettautua heidän ajattelutasolleen, sen sijaan, että vain "eliminoisivat sen mitä tarkoitettiin". Maallisesti ajattelevien enemmistön ei tulisi painostaa läpi enemmistöpäätöksiä kysymyksissä, jotka ovat uskoille tärkeitä, tutkimatta ensin tarkoin, mitä he itse voisivat oppia vastaväitteen tältä puolelta. Huomautus: Nyt siis pitäisi tiedemiesten, poliitikkojen, jne. sopeutua vuoropuhelussaan kristittyjen kanssa "tiettyyn johonkin" käsitteissä kuten "suojella luomakuntaa", "luontokappale", jopa "ihminen" jne, verrattuna käsitteisiin kuten "kosmos, biosfääri, ekologia, eliö, homo sapiens...

Habermas toivoo välittävää "kolmatta osapuolta" uskonnon ja tieteen väliin. "demokraattista valistunutta tervettä järkeä" ja tämä "post-maallisessa yhteiskunnassa", joka on

valmistautunut uskonnollisten ryhmien olemassaolon jatkuvuuteen tässä yhteiskunnassa. Huomautus: esimerkiksi Saksassa tämä ei toistaiseksi toimi kovin hyvin, tai vain silloin kuin vähintään isot kirkot on kutsuttu mukaan osallistumaan keskusteluihin. Yhdysvalloissa esimerkiksi yksilöiden uskonnollista toimintaa arvostetaan yleisesti, mutta uskonnolliset arvot sen sijaan ilmaantuvat usein maallisessa yhteiskunnassa sellaisessa muodossa, että niitä tuskin tunnistaa.

*) FAZ/ SZ 15.10.2001 tai saksalainen Internettext,

***) Katso myös meidän sivumme "Luonnontieteet ja usko Jumalaan".

***) **Huomautus: Habermas ja muita filosofisia suuntauksia:**

Jürgen Habermas kuului Theodor W. Adornon ja Herbert Marcusen ohella "Frankfurtin koulukuntaan", joka "kriittisellä teoriallaan" vaikutti suuresti vuoden 1968 opiskelijaliikkeitään, ja joka sisälsi tuohon aikaan muunneltuja uusmarxilaisia, valistusajan ja ateistisia ajattelutapoja.

Erityisesti Günter Rohrmoser kritisoi konservatiiviselta ja teologiselta kannalta vuodesta 1969 lähtien 1968-liikkeen teoriaa ja käytäntöä. Hän näki "Utopian" uskonnon korvikkeena (ja siten kirkon "armonopin/eskatologian" kilpailijana), ja yritti pelastaa sen verrattuna esim. Augustinuksen vanhaan oppiin "Kahdesta (Jumalan haluamasta) valtakunnasta" - uskonnosta ja valtiosta.

Sekä Frankfurtin koulukunnan edustajat että myös sen konservatiiviskristilliset ja taloudellisliberaaliset vastustajat toimivat (ja osittain vielä nykyisinkin) siten, että yksipuolisesti luetellaan kaikki argumentit, jotka kulloinkin näyttävät puhuvan tosia vastaan tai ylipäättään esitetään "vastapuoli" virheellisesti yhtenä yhtenäisenä ryhmittymänä. Näin toiset ovat jättäneet tilaisuuden käyttämättä, etsiä sitä, mikä perinteisestä arvojärjestyksestä oli ollut säilyttämisen arvoista, ja toiset laiminlöivät sen tutkimisen,

mikä uusissa sosiaalisissa liikkeissä oli ideologisen vääristymän tuolla puolen oikeutettuna "emansipatorisena" motiivina. Monet ihmiset Saksassa ja muualla ovat kuitenkin sen jälkeen edistyneet tässä vuoropuhelussa, koska monet eivät enää olleet valmiita antamaan painostaa itseään vanhoihin vuoden 1968 "rintamalinjoihin". Tutkimustyössä tämä kehitys ei ole vielä riittävästi toteutunut - koska edelleenkin ilmestyy kirjoja, joissa vastustaja tehdään vastuulliseksi koko maailman pahuudesta, ja jossa oman puolen toiminta nähdään täysin tahrattomana.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Yleisiä kristillisiä näkökohtia ekologisiin kysymyksiin*).

Mooseksen kirja 1: 26-28 "Jumala sanoi: Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaisksemme. Ja hallitkoon hän meren kaloja, taivaan lintuja, karjaeläimiä, maata ja kaikkia pikkueläimiä, joita maan päällä liikkuu."*** Ei missään tapauksessa tarkoita - niin kuin se käytännössä muunnettiin - että ihminen voi kohdella ympäristöään vastuuntunnottomasti. Tässä puhutaan ihmiskunnan alkuperäisestä jumalallisesta visiosta, luomisen viimeisenä esiin tulleesta huipusta jumalankaltaisine ominaisuuksineen. Tämä ihmisen luonnollinen auktoriteetti, joka saattoi "nimetä" muut olennot, ja käsitellä niitä hyvin vastuuntuntoisesti. *Mooseksen kirja 2:15* nimeää tämän vastuun seuraavasti: "Herra Jumala asetti ihmisen Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä" Tämä "varjeleminen" koskee elävää luomakunta, joka kehittyy edelleen. Ihminen sittemmin (vrt. Paratiisitarina) erkani tästä yhteydestään Jumalan kanssa ja hänen luomakunnastaan ja tuli itsekkääksi. Nyt kun tämä perusta oli poissa, ihmisen piti työstää koko henkinen perusta uudelleen paratiisin auktoriteetin sijaan.

Myös uudessa testamentissa luomistapahtuma oli tärkeä: *Roomalaiskirjeissä 1:20* sanotaan: "Hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen ikuinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja havaittavissa hänen teoissaan."

Roomalaiskirjeet 8:19 "Koko luomakunta odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä"

Roomalaiskirjeet 8:22: "Me tiedämme, että koko luomakunta yhä huokaa ja vaikeroi synnytystuskissa." *Markus 16:15* Ja hän sanoi heille: ""Menkää kaikkialle maailmaan ja

julistakaa evankeliumi kaikille luoduille." (katso myös Kirje kolossalaisille 1:23)

Nyt Jeesus Kristus auttaa. Mutta hänkään ei ota pois ihmisen vastuuta lähimmäisistään ja elävistä olennoista, vaan auttaa ihmisiä: "Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen." (Matt. 5:48), ts. niin kuin alunperin oli ajateltu - vastuuntuntoinen Jumalan kuva".**** Näin luominen tulee yhdeksi jälleen. Mutta se edellyttää, että ihminen myös hyväksyy tämän avun. Roomalaiskirjeissä 1:20 sanotaan jopa, että jos joku jatkaa elämistä ilman Jumalaa, sitä ei voi "puolustella".

Johanneksen ilmestyksessä (katso päätekstimme 2.osa) kerrotaan katastrofien kehittymisestä, jotka saattavat kohdata osaa ihmiskunnasta ja luonnosta Ilmestyskirjassa ei anneta anteeksi ihmiselle eikä rohkaista häntä aiheuttamaan monien lajien kuolemaa tai muihin katastrofeihin. ***) Päinvastoin Ilmestyskirjassa tällaista kevytmielistä sivilisaatiota tarkastellaan hyvin kriittisesti.

Ilmestyskirja ei muuta Uuden testamentin muun osan myönteisiä visioita, kuten esim. Vuorisaarnassa (Matt. 5 "Autuaita kärsivälliset: he perivät maan...")

"Kreationismiin", joka on erityisesti levinnyt englanninkieliseen maailmaan: sivumme ei edusta itään -"ismiä". Maailman ja ihmisen luominen antaa todella aavistaa puhtaan sattuman sijasta jumalallista viisautta. Katso myös sivuamme "Luonnontiede ja jumalausko". Myös epäily useita epävarmoja arkeologisia tai maapallon historian aikamääriä kohtaan on sallittu. Mutta niiden, jotka edelleen ovat ymmärtäneet "7 luomispäivää" Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa 7 päivänä nykymerkityksessä 24 tunniksi, tulisi tunnistaa tämä tulkinnaksi: uskon ei pitäisi seistä tai kaatua siinä. Nykyaika edellyttää valmiiksi muodostuneen tai luodun maapallon sekä sen nykyisen kierron, mitä ei alussa ollut ollenkaan. Jo Raamatussa itsesään määritellään "Jumalalle tuhat vuotta on kuin yksi päivä". 7 päivän on täytynyt hyvinkin merkitä jotain todellista, mutta "ajanjaksoilla", "luomissykleillä" ei ole lähemmin määriteltyä kestoa. Arvioituja, kattavimpia luomisprosesseja, kuten myös lyhyempiäkin tarkastellen, pitäisi uusien löytöjen valossa pian olla vähemmän kestävää kuin monet tähänastiset arkeologiset kuvaukset. Raamatussa on riittävästi vihjattu, että Jumala pystyi jo ennen Moosesta ilmestymään ihmisille, kuten Henok ja Nooa. Meidän nykyinen luomishistoriamme voisi olla ulottunut vanhaan, suulliseen, myöhemmin kirjalliseen perimätietoon sellaisista, aidoista lähteistä, joista osia on säilynyt myös muihin kulttuureihin. Tutkimuksessa ovat tunnettuja esim. muutamat, silmiinpistävät yhtäläisyydet sumerilaisen Gilgames-epoksen kanssa. Tämä ei tarkoita, että Ensimmäisen Mooseksen kirjan tulisi olla siitä jäljennetty. Mutta se muistuttaa siitä, että Abraham oli lähtöisin Mesopotamiasta.

*) Tämä WWW-sivu ei ole poliittinen. Tässä keskustellaan vain yleisistä näkemyksistä eikä anneta mitään ohjeita nykypäivän poliittisiin kysymyksiin. Eri suuntauksia edustavien kristittyjen käsittelemiä aiheita luomakunnan säilyttämisen yhteydessä ovat mm. syntymätön elämä sekä geenien ja ydinvoiman väärinkäyttö.

***) Tämä voitaisiin nähdä yhtenä pan-en-teistisen lähestymistavan („Jumala on myös löydettävissä hänen luomisessaan“), eikä panteismiin sekoittaen („Jumala on kaikki“). Jumalan suoriin suhteeseen luomiseen ruumillistuu tässä tosin ihmisen avulla (vertaa myös Joh 14:21, 14:23, 15). Juuri tämä tulee voimaan vasta tässä laajuudessa käytännössä, kun ihminen tulee aina tietoisemmaksi tästä ja hän Kristukselle aina tutummaksi. Myös ilo luomisesta voi viedä Jumalan luo, mutta sellaisessa luomismystiikassa ovat sen sijasta mahdollisia myös suuret harhatiet, missä Jumala olisi vain sana omille, aineellisille tehtäville ja toiveille.

****) Tämä voi olla itsestään selvää saksankielisellä kielialueella, mutta Yhdysvalloissa esimerkiksi ei ole selvää kaikille.

*****) Tietoisuuden kehittämisen mahdollisuuksia käsitellään Jeesuksen elämän askelten pohjalta päätekstissämme osa 1. Aikaisempaan vaistonvaraisempaan oppimistapaan verrattuna ihminen voi nykyisin oppia tietoisemmin esim. tunnistamaan taas vahvemmin oman elinpiirinsä, ympäristönsä ja maapallon keskinäisiä yhteyksiä. Hän voi tällöin löytää myös "verkottuneen ajattelun" (käsitettä käytti mm. Frederic Vester, joskin eri pohjalta), tai "monitekijäisen ajattelun" (Dörnerin käyttämä käsite monimutkaisten ekologisten syy-yhteyksien tutkimisessa) tähän soveltumattoman vanhan "suoraviivaisen" eli "monokausaalisen" ajattelun sijaan ("1 syy → 1 vaikutus"). Ks. myös sivumme

"Tietoisuus, aivotutkimus ja vapaa tahto"; sekä sivut "Eettisten arvojen perusteet", "Kristillisiä näkökohtia taloudellisista ja sosiaalisista kysymyksistä", "Yleisiä kristillisiä näkökohtia yhteiskunnasta ja politiikasta", "Kristinusko ja filosofia..."

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Syntymätön elämä *.

Ihmisen elämän alku:

Konservatiiviset ja myös kriittiset kristityt ovat laajalti yhtä mieltä siitä, että ihmisen elämä alkaa hedelmöitymishetkestä.

Raamattu osoittaa monin tavoin ihmisen elämän yksikkönä, alkaen hänen jumalallisesta alkuperästään, jatkaen elämää sukupolvien läpi, mukaan lukien yksilön kehitysvaiheet. Raamattu ei puhu "elämästä ilman arvoa, tai ilman ihmisarvoa" riippumatta siitä onko kysymys syntymättömästä, vanhasta tai sairaasta ihmisestä.

Prof. Böckle nimeää teoksessaan "Handbuch der christlichen Ethik" joitain teologeja, jotka katsovat munasolun kiinnittymisen kohdunlimakalvolle olevan hedelmöitymishetken sijaan elämän alkamishetki.

Moderni luonnontiede haluaisi olla useimmiten vapaa arvoista. Mutta myös tieteelliset löydökset osoittavat vain liukuvan siirtymän hedelmöitetystä munasolusta aikuiseksi ihmiseksi. Mikä ikinä katsotaankin elämän alkuhetkeksi ja yhteiskunnan rajojen asettaminen sille, on puhtaasti mielivaltaista. *Näin esim. sikiönkehityksen tutkija Erich Blechschmidt: aiempi Haeckelin oletama "biogeneettinen laki", jonka mukaan sikiö seuraa eläimen evoluution kehitystä, on vanhentunut: jokainen elin kehittyy suunnitelman mukaisesti ihmisessä. Nykyisin sikiön reaktioita voidaan kuvata ultraäänikameroilla. Samoin perinnöllisyystutkija Prof. L. Lejeune painotti, että hedelmöitynyt munasolu sisältää jo aikuisen ihmisen elimistön suunnitelman. Voisimme kutsua sitä tuon suunnitelman fyysiseksi vastaosaksi. Aivotutkimuksessa, kehitysneurologia ja psykologia raportoivat samanlaisia tuloksia. Kokonaisvaltainen ja ennakkoluuloton tutkimus löytää tietoisuuden ja muistin tapahtumia jo aikaisemmilta ja aikaisemmilta kehitysvaiheilta. Niinpä arvojen asettaminen on merkityksellistä myös uskonnollisten rajojen ulkopuolella.*

Toinen kysymys on kuitenkin kuinka käsitellä näitä näkemyksiä.

Vanhan testamentin käsky "Älä tapa" - *Toinen Mooseksen kirja 20* - ymmärrettiin Vanhan testamentin aikaan merkityksessä "Sinun ei pidä murhata". Myöhemmin mielipiteet vaihtelivat siitä, mitä on murha ja mitä tappaminen. Laajimmassa mielessä käskyn merkitystä noudatetaan koskemaan kaikkea ihmilillistä elämää, ja kasvissyöjät noudattavat sitä koskemaan myös eläimiä. Uskontojen välisen "World Ethosin" ** moderni lähestymistapa sisältää mallin "kaiken elämän kunnioittamisen kulttuurista".

Joka tapauksessa - niin kuin jokaisessa rehellisessä raskausajan neuvolassa tapahtuukin, niin mielellään kuin ne antavatkin apua lapsen syntymään, myös suhtautuvat vakavasti yksittäisten henkilöiden elämäntilanteeseen ja kaikkien niiden, jotka ajattelevat aborttia, pelkoineen, huolineen, omantunnontuskineen, jne., sen sijaan, että tuomitsisivat heidät kaikki kadotukseen. Naiset eivät tee useimmiten päätöstä abortoimisesta mitenkään "helposti". Olisi myös ajateltava miesten ja naisten yhteisvastuuta, sen sijaan, että ongelma lykätään kokonaan naisten harteille.

Jos tarkoitus on minimoida aborttien lukumäärä, silloin on yhteiskunnallisesti tehtävä kaikki mahdollinen lasten kanssa elämisen helpottamiseksi. Tämä tarkoittaa niihin sosiaalisiin ongelmiin tarttumista, jotka nykyisin aiheuttavat osan aborteista, sen sijaan, että lastattaisiin vielä enemmän kuormaa.

Oikeudelliset kysymykset *:

Jeesus esitti ihmisille tietoista eettistä käytöstä, joka perustuu tietoisille päätöksille, sen sijaan, että toimittaisiin ulkoisen lain tai tapojen mukaan, kuten oli tapana Vanhan testamentin aikana.

Silti oikeudelliset normit voivat antaa suojan eettisissä kysymyksissä, kuten on tarkoituksena lähes kaikilla laeilla elämän alueella.

Kansainvälisesti vertaillen rikoslaille, (esim. Saksan aborttilaki § 218) oli se sitten ankara tai liberaali, näyttää olevan vain vähän vaikutusta aborttien määrään. Sen vuoksi, kuten jo mainittiin, lisäponnistelut ovat tarpeen asian ratkaisemiseksi.

Yhteys geeniteknikkaan ja hedelmöityslääketieteeseen:

Tieteellinen tutkimus ja keinohedelmöitys "käyttää" sikiöitä myös. Joissain maissa tätä yritetään rajoittaa lailla.

Seuraukset muille elämän alueille:

Kun kysymyksessä on elämän suojeleminen, pitäisi siten ottaa huomioon myös kaikki vaarat, joille jo syntyneet ovat alttiina - ja erityisesti ne vaaratekijät, joille sekä syntynyt että syntymätön elämä altistetaan. Ympäristöongelmat vaikuttavat äiteihin ja sikiöön jopa voimakkaammin kuin muihin. Syntymättömän elämän puolustajat usein unohtavat tämän asian, samoin kuin monet ympäristöaktivistit ohittavat aborttiongelman. Tilanne, joka huolestutti esim. Saksan televisiotoimittaja *Franz Altia* jo vuonna 1985.

*) "Kristuksen tiet" ei ole mikään poliittinen WWW-sivusto. Näillä sivuilla kerrotaan asioista vain yleisten mittapuiden mukaa asettamatta kenellekään mitään poliittisia vaatimuksia.

**) Katso myös kappaleemme: "Eettisten arvojen perusteet".

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

4. osan: Vanha testamentti ja vuoropuhelu muiden uskontojen kanssa:

Vanha testamentti, juutalaisuus ja Jeesus Kristus...

Sekä otteita päätekstistä ja täydennyksiä.

Tämä lisäsivu on tarkoitettu Vanhan testamentin ja eri uskontojen välisen vuoropuhelun ymmärtämistä helpottamaan. Vanhan testamentin kirjoituksia ei kuitenkaan ole tässä käsitelty yhtä laajasti kuin evankeliumeja ja Apostolien tekoja päätekstissämme.

Pyhien kirjoitusten suhteesta tosiinsa.

Jeesus ja hänen opetuslapsensa viittasivat usein pyhiin kirjoituksiin, jotka heidän kuulijansa tunsivat. Näihin kuului myös **Vanha testamentti**. Vanha testamentti sisältää lakikirjat, historialliset kirjat, runo- ja mietekirjat (psalmit) ja profetaaliset kirjat. Jeesus ja hänen opetuslapsensa selittivät, että heidän työnsä ei ollut mitätöidä Vanhan testamentin sisältöä,

mutta se ei myöskään ollut näiden kirjoitusten tulkitseminen, vaan ensisijaisesti opettaa elämään välittömässä yhteydessä Jumalaan ja Kristukseen. (Katso myös. "[Eettisten arvojen perusteet](#)" ja "Kristuksen tiet" -sivuston pääteksti.) Näin saadaan Vanhaan testamenttiin verrattuna uusia näkemyksiä.

Uudessa testamentissa on monia epäsuoria viittauksia myös muihin sen ajan uskonnollisiin suuntauksiin. Esimerkiksi Johanneksen evankeliumissa puhutaan usein niistä, jotka tunsivat gnostilaisen filosofian, kun haluttiin selvittää päinvastaista kristillistä oppia. Yksi esimerkki on tämä "hän oli todellinen valo..." (*Joh. 1*) jotkut Paavalin kirjeistä ottivat huomioon tiedon, joka ihmisillä oli vanhoista mysteeriuskonnoista, jotka joskus olivat tutumpia kuin juutalaiset traditiot. Henkilö, joka ei tunne näitä traditioita, ei sitä huomaa. Näissä Uuden testamentin kohdissa ei langeteta tuomiota kokonaisvaltaisesti kaikille ei-juutalaisille vanhoille kirjoituksille. Tuomiot on julistettu vain konkreettisille degeneroituneille kultteille ja niiden väärinkäytöksille, varoittamaan maan ihmisiä näistä teistä. Lähetystyön vanhempi ja oikeampi menetelmä oli puhua ihmisille siten, että he saattoivat ymmärtää, sen sijaan että olisi odotettu heidän pystyvän unohtamaan koko taustansa - mikä olisi todennäköisemmin luonut lisätaakkaa heidän tietoisuudelleen lunastuksen sijaan, joka parantaa kaikki taakat. Muuta syntyperää olevien ei vaadittu omaksuma koko juutalaista traditiota. He olivat silti juutalaisten kanssa tasavertaiset (*vrt. Apostolien teot 15, 19*). Siitä huolimatta opetuslasten keskuudessa kiisteltiin tästä kysymyksestä, jota tapahtuu vielä tänä päivänäkin.

Jeesuksen työ oli tosin tässä muodossa siihen aikaan ajateltavissa vain Jumala-uskon taustalta sekä toiveista perustavanlaatuisen, myös muuta maailmaa kohtaavaan muutokseen, kuten profeetat Israelissa olivat ennustaneet. On todellakin hyvin mahdollista myös esittää kristillisyys Vanhan testamentin sijaan muiden uskontojen traditioiden pohjalta. Tätä yritti esim. Mani, manilaisten uskonnon perustaja, joka levisi laajalle Aasiassa, jota myöhemmin kirkot vainosivat ja nykyisin käytännössä hävinnyt kokonaan. Samoin se oli lähtökohtana monoteistiselle Zarathustran uskonnolle Persiassa. Emme käsittele tässä lähemmin hänen oppinsa kysymyksiä.

Juutalainen uskonto (juutalaisuus) on tuonut heprealaisessa raamatussa **Talmudissa**, esiin perusteet (*Mischna*) ja kommentit (*Gemara*) - sekä *Babylonian* että *Jerusalem*in versioissa. On olemassa myös erityisten koulukuntien mystisen esoteerisia kirjoituksia kuten: **Zohar (Sohar) / Sepher Jezirah**. Viimeksi mainittujen sanotaan olevan peräisin 1400-luvulta, ne voivat kuitenkin olla vanhempiakin. Jotkut muistuttavat muinaisegyptiläisiä kirjoituksia. Nykyisin on olemassa myös juutalainen mystiikka (Chassidim).

Jumalan kuvasta

"Aabrahamin Jumala" koettiin niin perheen, heimon ja kansan henkilökohtaisena jumalana kuin maailmankaikkeuden jumalana. Tämä usko otettiin vastaan vasta ajan myötä tiukan monoteistisessä muodossa, johon profeetat yhä uudestaan kutsuivat. * Aluksi Jumalaa kutsuttiin Vanhassa testamentissa nimellä "**Elohim**" (kirjaimellisesti "jumallallisen Luojan henki"). Seemiläisillä sanoilla "Elohim" ja "Allah" (Jumalan nimitys islamissa) on varmasti sama alkuperä, kuten niin ikään kanaanilaisten "El":illä.

Nimi **Jahweh/ Jehovah/ JWHW** esiintyy Vanhassa testamentissa vasta myöhemmin.. Kun Jumala tuli lähemmäksi aikakausien kuluessa, *Lorberin ja Steinerin* mystisten ja hengentieteellisten lähteiden mukaan, syntyi Jumalan kokemus Jehovah'ina Käännökset valitettavasti käyttävät aina samoja nimityksiä, vaikka alkuperäisissä on useita eri nimityksiä Jumalalle. Näin on kulloinkin siirtynyt erilaisia kokemuksia ihmisten kautta eri aikoina. Todelliset Jumala-kokemukset Jehovahana ovat ajoittain mahdollisesti sumentuneet, ja joskus jopa negatiivisina johtaneet ihmisiä harhaan. Tämä ilmiö oli havaittavissa monissa uskonnoissa, että esimerkiksi ihmiset joiden usko oli heikko, jotka olivat täynnä vihaa, eivät olleet valmiit vaihtamaan mielipiteitään profeettojen sanojen johdosta. Näin kaikki

yksityiskohdat Vanhassa testamentissa eivät välttämättä viitanneet todelliseen „Jahween" tai „JHWH" kuten asian ilmaisi *Prof. J. J. Hurtak/ USA*. Mutta tämä ei tarkoita, että jokaista Vanhan testamentin tapahtumaa voitaisiin arvioida nyky-yhteiskuntamme inhimillisen logiikan perusteella. Jumala tietää paremmin kuin me, mitä hän tekee ja miksi - ja mitä hän haluaa ihmisten tekevän ja miksi.

Messias-usko ja Kristus

Sana "Christos" on mainittu jo Septuagintassa, kreikaksi käännettyssä, juutalaisten 3./2. vuosisadalla EKr kirjoittamassa heprealaisessa Raamatussa juutalaisille ja tarkoittaa samaa kuin „Meschiach", ennustettu **Messias**. Tämä ei siis ole Paavalin keksintö, niin kuin jotkut nykykirjailijat ovat uskoneet. Kirjoituskääröt, jotka löydettiin luolasta Kuolleen meren läheltä (Qumran) osoittavat, että hurskaat juutalaiset juuri vuosikymmeninä/vuosisatoina ennen Kristusta olivat odottaneet messiaanista rauhan valtakuntaa, kuten Jesaja 11 kuvailee. Mutta jo tuona aikana oli eriäviä mielipiteitä koskien Messiaan luonnetta - aivan kuten Jeesuksen opetuslapsilla oli vaikeuksia ymmärtää, että uusi "kuningaskunta" ei ollutkaan kansallinen kapina Rooman valtakuntaa vastaan, vaan hengellinen kehitys, joka tulisi muuttamaan kaiken - "taivaan valtakunta".

Qumranin yhteisön on usein sanottu kuuluvan esseelaisiin. Mutta tarkkaan ottaen se oli itsenäinen yhteisö, jonka opit olivat lähellä esseelaisten oppeja. Heillä oli hyvät yhteydet kaikenlaisiin eri koulukuntiin, ei ainoastaan rauhallisiin esseelaisiin vaan myös itsenäisiin sotaisiin "zeloteihin" sekä farisealaisiin Jerusalemissa (jotka antoivat heille jopa hädässään temppelelaarten hakemistot, ilmeisesti heitä huolimatta eriävistä mielipiteistä pidettiin hyvin luotettavina). Yhteisösääntö 1QS sisälsi tiedot Messiaan odotuksesta. He odottivat jopa 2 Messiaasta tai 2 polveutumisinlinjaa Messiaasta, jonka sen ajan lain mukaan saattoi koskea myös Jeesusta: Josefin kautta, joka oli Daavidin sukua ja Marian, joka polveutui Aaronista. (Tämän mainitsee esim myös *Carsten Peter Thiede*, joka Israelin antiikkivairanomaisten toimeksiannosta tutkii näitä kirjoituskääröjä).

Michahin 5,1 ennustuksen mukaan, että Messias tulisi Bethlehemistä, ei näytä näissä piireissä olevan paljon merkitystä. Silti esimerkiksi Matteuksen evankeliumi viittaa siihen. Monet olisivat taipuvaisia pitämään sitä Matteuksen omana keksintönä, koska Jeesus oli kotoisin Nasaretista. *

Yhdellä profeetta Danielin (9:25) kirjoituksissa viitataan Jeesukseen: Ohjeista 2. Jerusalemin rakentamiseen (*ks.. Nehemia 2:18*; noin. 445 EKr.) "voidellun" kuolemaan kuluisi 69 "viikkoa". Jos näillä "viikoilla" tarkoitetaan todella "vuoden viikkoja" (vrt. "sapattivuosien" merkitys), silloin se todellakin viittaisi suunnilleen siihen aikaan, jolloin Jeesus ristiinnaulittiin.

(...)

– on kuitenkin myös messiaanisia juutalaisia, jotka tunnustavat Jeesuksen Messiaakseen;

Ajatus on peräisin Rudolf Steinerilta ja on kenties kristilliseen yhteisöön kuuluvien teologien vaikea ymmärtää, mutta kenties sitäkin mielenkiintoisempi muille kulttuureille. Ajatus on, että Kristus oli olento, joka oli tunnettu esikristillisissä legendoissa, joka ilmaisi itsensä hindujen Vishvas Karmana, parsilaisten Ahura Mazdana, egyptiläisten aurinkolumalana Osiriksena, kelttien Belemiksenä = Baldur, Apollo. *Katso myös tämän tekstin kappale "Alussa oli sana..." Katso myös Rudolf Steinerin esitelmäkokoelmat: "Die Geistigen Wesenheiten in den Himmelskörpern", 1912; "Vorstufen zum Mysterium von Golgatha", 1913, 1914; "Von Jesus zu Christus"; "Christologie". *)*

Myöhemmin, 2000 vuotta sitten näemme Kristuksen fyysisen inkarnaation maan päällä, mittapuuna, maailman evoluution käännekohtana, ottaen tämän ja ihmiskunnan itseensä, sisällyttäen uudelleen elämäänsä. Vanhat kultit olivat osittain degeneroituneet, aivan kuten kristillisyyks myöhemmin myös muuttui pinnalliseksi, mutta tutkimukset tähän suuntaan

voisivat silti olla mielenkiintoisia. Kristus näyttäisi olevansa jotain, joka ei sovi hänelle joskus ajateltuun rooliin tietyn uskonnollisen yhteisön voiman takaajana. Olento, joka vain edustaa uudistettua ihmisyyttä, Golgatan "uutta Aatamia".

*) myös Vanhan testamentin aikaan pätee sama, että tutkimus voi löytää arvokkaita herätteitä, kun vanhojen innoittavien/visionääristen kirjoitusten ominaisuus ymmärretään ja huomioidaan, tässä tapauksessa Rudolf Steinerin ohella myös esim. Anna Katharina Emmerich, "Das Geheimnis des Alten Bundes". "Vedenpaisumusta edeltävä aika" ja Uuden testamentin aika: esim. Jakob Lorberin kirjoitukset: www.lorber-verlag.de ; sekä Rudolf Steiner. Mystikkojen tietojen mukaan myös joidenkin väitteet voidaan kokonaan unohtaa, koska Jeesusta historiallisena henkilönä ei koskaan ollut olemassa, tai että hän olisi ollut vain yksinkertainen kulkijasaarnaaja.

[Lisää päivityksiä English/ Deutsch.](#)

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Zarathustra.

Parsilaiset ovat säilyttäneet Zarathustran alkuperäiset opit pyhissä kirjoituksissaan Zend Avestassa. Tämän uskonnon tutkijat Intiassa ovat saaneet selville, että tämä uskonto on vanhempi kuin länsimaiset tutkijat otaksuivat niin, että antiikin ajan historiankirjoittajat olivat oikeassa. Lisäksi ilmeni, että tässä uskonnossa ei ollutkaan alunperin kyse vain kosmisesta kamppailusta valon ja pimeyden välillä, joka sitten myöhemmin virtasi gnostilaisuuteen. Vaan persoonallinen Jumala, Ahura Mazda nimeltään, seisoi "Ylihyvänä" näiden kosmisten voimien yläpuolella. Jumalan persoonatonta puolta kutsuttiin "Ahuksi". (*Seuraavasta osoitteesta tästä uskonnosta kiinnostuneet voivat saada lisätietoja; Mazdayasnie Monasterie, Mustafa Bldg., Sir Pherozeshah Mehta Rd., Bombay 400001, Indien.*). Toisaalla saatiin selville, että iranilaisissa versioissa oli viitteitä Noaan, jotka täsmäsivät Raamatun kertomusten kanssa. Vaikutelmamme on, että Zend Avestalla on jotain yhteistä ainakin eräänlaisena ihmiskunnan alkuihmestyyksenä ennen vähäaasiaista vedenpaisumusta, ts. vanhimman Jumalauskon kanssa, joka myös tässä degeneroituneessa kulttuurissa säilytti Noaan. Abraham ei ollut ensimmäinen, joka kunnioitti yhtä Jumalaa. On olemassa viitteitä siihen, että alkuperäinen muoto tästä uskonnosta oli kirjallisessa muodossa ennen vähäaasiaista vedenpaisumusta, ja on olemassa myös mahdollisuus, että nämä tekstit jonain päivänä näiltä vanhoilta ajoilta löydetään. Mystikko Lorber nimitti yhtä näistä kirjoituksista nimellä "Seanthiast Elli"; Jumala olisi ilmestynyt ihmisille ennen vedenpaisumusta "Abedam"ina, kuten hän myöhemmin raamatullisen Melchisedekin kautta vaikutti.

Jotkut muslimiteologit Iranissa laskevat parsilaiset Koraanin "Kirjoituksen kansoiksi", kuten juutalaiset ja kristityt, toisin sanoen ei kuuluviksi "epäuskoiisiin" vaan niihin, jotka uskovat yhteen ja samaan Jumalaan, josta heidän profeettansa heitä usein muistuttavat. Luonnollisesti on myös tämä uskonto menettänyt alkuperäistä hengellistä syvyyttään, kuten niin monet muutkin uskonnot, joka sitten vasta nykyisin pitää paljastaa uudelleen.

Mani (216-267) yritti yhdistää kristillisyyden Zarathustran uskontoon. (...). Tässä ei arvoida sitä lähemmin. Katso aiheesta seikkaperäisemmin saksa- tai englanninkielisestä tekstistä.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Jeesus Kristus ja Islam.

Uskontojen välinen dialogi

Tämä on kirjoitus uskontojen välisen paremman ymmärryksen ja rauhallisen uskontojen välisen dialogin puolesta, mitä on ollut olemassa jo monia vuosia. Nämä huomiot eivät pyri selittämään islamia kokonaisuutena, varsinkin kun islamin sisällä on eri koulukuntia.****

Koraani *) ja muut kirjoitususkonnot

Islam merkitsee "alustumista (Jumalan tahtoon alistumista)", myös "antautumista (Jumalalle)". Islamin pyhien kirjoitusten, Koraanin uskotaan olevan inspiraation sanelemia, Jumalan profeetta Muhammedille välittämiä tai Gibrilin, joka voidaan samaistaa kristinuskossa tunnettuun arkkienkeli Gabrieliin. Ennen kaikkea Koraanilla on keskeinen merkitys. Sen lisäksi selityksessä on merkitystä myös muilla traditioilla (sunna; sananmukaisesti "tapa"), jotka ovat välittyneet profeetan ajoilta (hadith). Profeettakin on omalta käytökseltään ihminen, ei jumala. On myös huomattava, että niin kuin kristittyjäkin, on olemassa myös muslimeja, jotka eivät tunne tarkasti pyhiä kirjoituksiaan.

Kristittyjä ja juutalaisia puhutellaan Koraanissa osittain myös suoraan "te kirjan kansa" (esim. suura 4,171*) ja "te Israelin lapset". Niin he voivat myös harrastaa Koraania, vaikkeivät yleensä harrastakaan. Uskontotieteessä käsitellään kaikkien uskontojen pyhiä kirjoituksia ja tutkitaan muun muassa niiden selityksen historiallista kehitystä. Pyhiä kirjoituksia pitäisi joka tapauksessa tutkia kunnioituksella. Yksi muslimien Koraanin osa – kommentaattoreiden mukaan Koraanin alkumuoto, jota säilytetään tarkasti Jumalan luona – on olemassa, jota voivat lukea vain puhtaat enkelit ja puhtaat ihmislähettiläät, ja toinen osa taas on näiden tulkitsema, niin että maanpäällinen Koraanin lukija voisi olla puhtaassa olotilassa.

Profeettaa pidetään tietyksi "ajaksi" (tai väliajaksi; toinen käännös: väliajan jälkeen) lähetettynä, jolloin lähettiläitä ei ole ollut. (suura 5,19*). Koraani erottelee uskovat profeetta Muhammedin opin mukaisesti "kirjan kansaksi" ja "ei-uskoviksi". "Kirjan kansana" pidetään erityisesti juutalaisia ja kristittyjä, jotka perustavat muslimien ohella samaan traditioon, joskus myös zarathustralaisia (suura 22,17*). Sillä Koraani hyväksyy myös toisen ketjun "profeettoja", jotka kaikki opettavat samaa oppia yhdestä Jumalasta, tuonpuoleisesta tuomiosta ja rukouksesta kansan ja heidän aikansa puolesta (esim. suura 6, 83-92; suura 7, suura 4,136*). Sikäli kuin näiden uskontojen ihmiset uskovat samoihin periaatteisiin, Koraani itse ei laske heitä ei-uskovien joukkoon (mm. suura 5,48*). Islamin ensimmäisinä vuosisatoina kristittyjä ja juutalaisia ei pakotettu kääntymään islamiin (Koraanin opin mukaisesti, "Ei uskontoon pakoteta", katso suura 2, 256*).

Aabrahamia pidetään yhtenä hanifeista, jotka löysivät yksittäin suoraan todellisen uskon yhteen Jumalaan.

Allahilla – esi-islamilaaisessa vanhassa arabiassa al-ilah – on seemiläisenä sanana varmasti sama alkuperä kuin "Elohimillä", joka on heprealaisten Moosesten kirjojen jumalan nimitys.

"Ei-uskovina", sananmukaisesti suunnilleen näkyvistä peitettyinä, pidettiin tiukassa mielessä profeetta Muhammedin aikana polyteistejä tai epäjumalanpalvojia, joita vastaan hän taisteli Arabiassa, ja joista myös jo juutalaisten ja kristittyjen Raamattu oli varoittanut. Laajemmassa merkityksessä nyky-islamissa ei-uskovia ovat ne, jotka eivät usko yhteen Jumalaan ja tuomiopäivään. Joskus käsitettä käytetään nykyään väärin kokoavasti kaikista ei-muslimeista, ja joskus jopa toisen suuntauksen muslimeista.

Jeesus Kristus Koraanissa

Jeesus mainitaan Raamatun ohella myös Koraanissa (7./ 8. vuosisata jKr.); siellä on yhtäläisyyksiä ja eroja. Huomattakoon, että Koraani tunnustaa Jeesuksen useissa kohdissa profeetaksi, Jumalan lähettilääksi ja Jumalan "Sanaksi" tarkemmin määrittelemättömässä merkityksessä ja Jumalan hengeksi (suura 4,171), "joka on luotu kuin Aadam" (suurat 2, 3,

5...). Häntä pidetään hyvin ymmärretyssä islamissa joka tapauksessa enempänä kuin mitä monet kristityt teologit käsittävät pitäessään Jeesusta vain sosiaalisena uskonpuhdistajana. Vain oppia Jeesuksesta Jumalan poikana myöhemmän kolminaisuusopin kehyksissä – minkä kristityt jo Muhammedin aikana ymmärsivät hyvin maallisesti – Koraani ei hyväksynyt. Kristittyjä, jotka olisivat voineet selittää niin autenttisesti sen, mitä alun perin tarkoitettiin myös niiden ihmisten ymmärtää, joilla oli eri lähtökohta, oli tuskin enää lainkaan (esim. suura 6,101*). Roomalaiskirjeessä 1:4 sanotaan, että Jeesukselle "pojaksi asetettuna" annettiin pyhyiden hengen voima eli se ei ollut synnynnäinen.

Kristityt voisivat itse asiassa olla samaa mieltä siitä muslimien käsityksestä, että Jumala ei ole syntynyt ja Jeesuskaan ei ole syntynyt vaan luotu. Edelleen käsite "logos" (kreikkaa), joka tarkoittaa Raamatussa juuri jumalallista alkuperää tai Jeesuksen Kristuksen lähettämistä, on evankeliumeissa käännetty myös sanalla "Sana" (katso yllä), jota Jeesuksesta käytetään myös Koraanissa. Onkohan Koraanin innostavissa esimerkeissä – samoin kuin Raamatussa – piilossa salaisuuksia, joita eivät muslimit eivätkä kristityt ole vielä täysin tutkineet ja riitelevät siksi hyödyttömästi käsitteistä? Myös siellä missä kristityt esittävät nämä opit niin, että heidät voidaan ymmärtää "monijumalaiseksi opiksi", tämä ei vastaa sitä tapaa, mitä Jeesus itse opetti: "Rukoilkaa minun nimessäni (se merkitsee: sisäisesti Jeesukseen liittyneinä) Isää (Jumala)", Raamattu, Johanneksen evankeliumi 15:16. Jeesuksen elämässä kaiken keskipisteenä on Jumala, jonka kanssa hän oli tiiviisti liittynyt yhteen, ja jonka luo juuri hän voi johtaa ihmisiä.

"Logos"-käsite (kreikkaa, Johanneksen evankeliumin 1. luvussa "Jumalan Sana" on käsite, joka siinä yhdistetään Kristukseen) tulee esille Paretin Koraani-käännöksessä (saksaksi) riippumatta Jeesuksesta, mutta se ymmärretään toisissa Koraanin julkaisuissa Jumalan "asiaksi" tai Jumalan "käskyksi" (suurat 13,2 ja 13,11*).

Koraani näkee Jeesuksen "kuten Aadamin", jonka Jumala loi maasta (suura 3,59*) ja puhuu Jumalan hengen lähettämästä "lähettilästä", joka välitti Jeesuksen neitseellisen syntymän Mirjamista (Maria; suura 19,17-22*). Kristillisessä versiossa Herran enkeli ilmoitti Jeesuksen syntymisen Pyhästä Hengestä. Myös Koraanissa mainitaan, että Jeesusta vahvisti Pyhä Henki / pyhyiden Henki (suura 5,110*).

Koraani ilmoitti nuorelle Jeesukselle hänen ylösnousemuksestaan (suura 19,33*), jolla saatettaisiin tarkoittaa myös hänen takaisintulemistaan "viimeisenä päivänä" (tuomioistuimen edessä, joka voitaisiin ymmärtää uskovien ylösnousemuksena, joka mainitaan Koraanissa usein, suura 4,159*). Koraani puhuu siitä, että Jeesus otettiin elävänä taivaaseen (suura 4,157-159*, suura 3,55*).

Muslimit ja kristityt eivät ole samaa mieltä siitä, ristiinnaulittiinko Jeesus ennen hänen taivaaseenastumistaan, kuoliko ja voittiko hän kuoleman Jumalan kautta - kuten kristityt sanovat – vai nostettiin hänet ilman ristiinnaulitsemista taivaaseen – kuten muslimit uskovat. Yhteistä on silti usko, että silloin kun hänet nostettiin taivaaseen, hän ei ollut millään tavoin "kuollut", vaan hän esimerkiksi opetti ihmisiä.

Jo suurassa 3,55* tai 5,48* sanotaan, että "minä teen teistä puhtaita" ja "...te kaikki tulette takaisin minun luokseni ja minä (Jumala) teen ratkaisun teidän välillänne, mistä te olitte (maallisessa elämässä) erimielisiä". Kristityt ja muslimit voisivat odottaa joidenkin salaisuuksien paljastumista rauhassa sen sijasta, että riitelevät.

Koraani sisältää samalla tavoin uskovien ylösnousemuksen viimeisenä tuomiopäivänä (mm. suura 36,77-83, suura 69,13-37, suurat 75 ja 99). Jeesus tulee sitten takaisin ja kirjoituksiin uskovat ihmiset ovat todistajia. (suura 4,159; vertaa suura 16,89*). Niillä, jotka viimeisenä päivänä uskovat Jumalaan ja tekevät hyvää, myöskään ei-muslimilla, ei ole Koraanin mukaan pelättävää tuomiolla (suura 2,62, suura 4,123-124, suura 7,170*). Tuomio on niin Koraanissa kuin Raamatussakin selkeästi Jumalan asia, eikä ihmisen asia riippumatta siitä, onko kysymys kristityistä, muslimista tai juutalaisista. (Sellaiset vertailut uskontojen välillä eivät tässä palvele sitä, että epäiltäisiin Koraanin riippumattomuutta.)

Islamin ja kristinuskon eettisistä periaatteista

Myös edellä 3 mainittujen "abrahamiittisten uskontojen" eettiset periaatteet ovat sukua toisilleen. Käskyt tulevat, vaikeivät lueteltuina, esiin myös islamissa, mm. suurassa 17,22-39; suurassa 5,38-40; suurassa 2,188; suurassa 4,135; suurassa 2,195; ja suurassa 17,70* (ihmisarvo). Koraani kieltää esimerkiksi jyrkimmin ja poikkeuksetta viattomien tappamisen (suura 5,27-32*). Käsite "Jihad" merkitsee vain "taistelua", mutta merkitys "pyhä sota" ei ole Koraanista peräisin, vaan profeetta Muhammedin sananlaskuista ja islamilaisten lainoppineiden puheista. ***) "Suurena Jihadina" pidetään henkis-moraalista sisäistä työskentelyä omien heikkouksien voittamiseksi. Se on tärkeämpää kuin muut ulkoiset taistelut. (Vrt. esim. Jeesuksen viestiin "ota ensin malka omasta silmästäsi". Monet ulkoiset konfliktit menettävät merkityksensä.) "Sanan Jihad" on rauhanomaista puhumista uskosta. "Käden Jihad" on uskovien aktiivinen, opettava esimerkki. "Miekan Jihadia" nimitetään myös "pieneksi Jihadiksi", joka on syntynyt vain hyökkäyksen kohteeksi joutuneiden "rikoksiin syyllistymättömien" uskovien puolustamiseksi (vrt. Koraani suura 2,190*). Kanssakäymisen "kiivaus" muiden uskontojen edustajien kanssa voidaan kuitenkin löytää jo Koraanista (suura 48,29*, suura 47,4*); tällaisia "kovia" kohtia voidaan verrata toisenlaisiin kohtiin, jossa ne löytävät rajansa, kuten ("uskonnossa ei ole pakkoa", suura 2,256). Perinteiset säännöt ovat laajat suhteessa eri sukupuolten väliseen seurusteluun, sillä ne sisältävät myös kiellon avioitua eri uskontojen edustajien kanssa jne.

Islamin harjoittamisen käytäntöön kuuluvat: "Vakuutus, että ei ole muita jumalia kuin Jumala (Allah) ja Muhammed on hänen lähettämänsä, että määrätyt päivittäiset rukoukset suoritetaan (suura 2,177*), että vuosittainen paasto pidetään ramadan-kuukauden aikana (suura 2,185*), että pyhiinvaellusmatka suoritetaan kerran elämässä (suura 2,196*), ja Zakkat (vero sosiaalisiin tarkoituksiin) maksetaan (suura 2,177*)".

Nykypäivän islamissa ei ole keskeistä kohtaa, jossa säädettäisiin uskonnollis-eettisistä kysymyksistä. Siitä huolimatta todennäköisesti hyväksytään laajalti näkökannat, joista suuri arvostettujen oikeusoppineiden enemmistö on samaa mieltä.

*) Tässä on käytetty Rudi Paretin Koraanin saksannosta (*Kohlhammer-Verlag*), joka täyttää tieteellisyyden vaatimukset ja erottaa selvästi sananmukaiset käännökset sekä lisäykset, jotka on tehty paremman kielellisen ymmärryksen vuoksi. Tässä on käytetty islamilaisella alueella käytetyintä egyptiläistä jaejakoa. Muissa käännöksissä saatetaan käyttää jotain kahdesta muusta jaosta jakeisiin, jolloin löydät mainitun kohdan vähän ennen tai jälkeen annetun jakeen numeroa samassa suurassa. Koraanin vaikea käännettävyys ei koske sellaisia selviä kohtia, kuten edellä mainitut. Koraanin kohtien merkitystä on verrattu myös Adel Theodor Khouryn kääntämään ja kommentoimaan Koraaniin vuodelta 2007 (saksaksi), joka on saanut arvostusta myös muslimioppineilta (esim. Tri Inamullah Khan, sen aikainen islamilaisen maailmankongressin pääsihteeri), ja jonka kommentaari ottaa huomioon eri islamilaisten lainopillisten koulukuntien perinteiset selitykset.

***) Myöskään kristittyjen ristiretket historiassa eivät olleet Raamatussa perusteltuja, vaan ihmisten tekoja, jotka ovat esimerkiksi monelle nykyeurooppalaiselle kristitylle huonossa huudossa.

****) (Vrt. tähän islamissa Koraanin suura 164, jae 125.)

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Jeesus Kristus ja buddhalaisuus.

Tässä kappaleessa käydään läpi buddhalaisten ja sellaisten kristillisten koulukuntien, jotka ovat tiedostaneet (uudelleen) oman hengellisen syvyytensä, välisiä yhtäläisyyksiä. Tätä tarkoitusta varten Buddhan (500 eKr) elämää ja oppeja ei tässä nyt käsitellä laajemmin. *) Ydinkohdat kuitenkin käsitellään tarkasti.

"Ei mitään" ja minä

Buddhan alkuperäisten opetusten ydin, (johon "Hinajana"-buddhismissikin vielä perustuu) on pyrkiä vapauttamaan itsensä kaikesta, joka ei kuulu ihmisen olemuksen ytimeen. Aistien ja mielen halut, jotka johtavat kärsimykseen, tunnistetaan "ei kuuluviksi itseen" ("anatta"), ja ne katoavat lopulta ja johtavat tilaan, jota kutsutaan Nirvanaksi. Tämän on erityisesti myöhemmin syntynyt suuntaus "Mahajana"-buddhalaisuus yleensä ymmärtänyt väärin, vaikka muuten toi mukanaan edistystä, kuten empatiaa kaikkia olentoja kohtaan maailmasta vetäytymisen sijaan. He tulkitsivat mainitun, aina palaavan käsitteen "ei-itsestä" siten, että mitään "minää" ei enää sen jälkeen olisi jäljellä, kun yksilö on jättänyt taakseen kaikki alhaiset, itsekkäät ominaisuutensa Vastaavasti he olivat taipuvaisia tulkitsemaan Nirvanan myös "tyhjyydeksi". Buddha itse kuitenkin puhui korkeimmista kokemuksistaan; "Ja minä näin (myös) kurjuuden läpi "ei havainnoimisen eikä ei-havainnoimisen" alueella. Ajan myötä se selvisi minulle täydellisesti ja tunkeuduin havainnoimisen ja tunteen poistamisen autuuteen ja sain sitä kylläkseeni... Ja siitä lähtien saavutin täydellisen "havainnoimisen ja tunteen poistamisen" "ei havainnoimisen eikä ei-havainnoimisen" eliminoimisen jälkeen ja pysyn siinä, ja vaikutukset olivat loppuun kulutettu, kun olin tunnistanut sen. (*Anguttara Nikajan Suttam 9, Nr.41 ...*).

Sikäli voidaan tunnistaa, että Jeesus myös innoitti ihmisiä puhdistamaan ominaisuutensa, ja aloittamaan itsestään toisten arvostelemisen sijaan. (*Kristuksen tiet -sivuston pääteksti.*) Jeesus ei myöskään samaista itseään ja opetuslapsiaan kuuluvaksi maailmaan tai mihinkään maallisiin toimintoihin, vaan maailmassa (mutta painokkaammin kuin alkuperäisessä buddhalaisuudessa) eläen ja vaikuttaen (Joh. 17), sekä muuttaen sitä kuin hapate. Joka tapauksessa Jeesuksen ja Buddhan lausunnoissa elämän kysymyksiin on niin paljon havaittavissa yhtäläisyyksiä, että vuosikymmenien ajan jotkut ihmiset ajattelivat Jeesuksen opettavan buddhalaisuutta.

Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Näiden samankaltaisuuksien selittämiseen emme tarvitse ulkonaista yhteyttä, kuten jotkut nykyajan tutkijat ajattelevat, vaikka onkin mahdollista, että joitakin kontakteja on ollut. Yhtä hyvin voitaisiin sanoa, että hän opetti yhtä tai toista vanhaa uskontoa. Päätekstissämme on selitetty muun muassa, että tällaiset osittaiset yhtäläisyydet johtuvat hengellisistä tosiasioista, jotka jokainen voi tajuta, joilla on niihin pääsy, kopioimatta niitä toisiltaan. Se on innoitus viime kädessä, sikäli kun se on aito, jos se tulee ikuisesta lähteestä, jota ilman ei ole "jotain" eikä "mitään" eikä "mitään mitään" jne. tai vapautus tulisi, etenkin kun tässä vapautuksessa ilman sitä ei olisi mitään mieltä. Siitä, joka on Kaiken takana ja Kaikkeen sisältyvä, ja samalla myös ulkopuolella Kaikesta. Manifestoitumaton, ja kuitenkin sisältää jo kaiken, ja kuitenkin Luomisen lopussa on enemmän kuin alussa - siis jotain maallisessa mielessä ainakin juuri niin ristiriitaista kuin Koan (paradoksaalinen ajatelma zen-buddhalaisessa mediataatiossa). Jotain, mitä ei teoreettisella tavalla voi käsittää, vaikka ihmismieli hitaasti voidaan saattaakin tarpeeksi joustavaksi, voidakseen tehdä vähintään epäsuoria lähestymisyhteyksiä, tai käsitellä sisältäpäin nähtyä.

Tämä on uskontojen vahvuus (verrattuna materialistisegoistiseen yhteiskuntaan), jota ne eivät käytä tarpeeksi. Mutta yhtäläisyydet ja yhteydet uskontojen välillä eivät muuta sitä tosiasiaa, että niillä kaikilla on omat osittain myös erilaiset tiensä.

Kristillisistä mystikoista mestari Eckhart on lähimpänä itämaista persoonatonta lähimmäisnäkemyksiä. Buddhalaisista suuntauksista Nichirenin opit voisivat osoittautua sillaksi. **Muista intialaisista viisaista** Sri Aurobindon ja hänen kumppaninsa "äidin" kanssa on lähimpänä eurooppalaista persoonallista tai olemuksellista lähimmäisnäkemyksiä. Hän kulki läpi Nirvanan ja ymmärsi – luultavasti samaan tapaan kuin monet kristilliset mystikot – että Nirvana-kokemuksen takana on jotain aivan muuta kuin "ei mitään". Hän puhuu "Korkeimmasta" ja haluaisi tuoda joitakin tämän Korkeimman aspekteja maan päälle. Joillekin ihmisille juuri Sri Aurobindo on ollut silta, jonka avulla he ovat löytäneet taas kristinuskoon – tosin sen varsinaiseen ytimeen, jolloin on kyse esimerkiksi aivan todellisesta

"Kristuksen seuraamisesta" aina siihen voimaan saakka, joka ilmeni Jeesuksessa itsessään hänen ylösnousemuksessaan.

"Lopullinen todellisuus" ja kysymys Jumalasta.

Kuitenkin juutalaisuudessa tai kristinuskossa ihmisen puhdistettavat ominaisuudet on lisäksi liitetty syntikäsitteeseen suhteessa Jumalaan. Ensinnäkin tämä koskee uskonnollisten eettisten sääntöjen noudattamista, tarkkaan ottaen se koskee kaikkien niiden ominaisuuksien voittamista, jotka erottavat meidät Jumalasta. Yleisesti on vallalla (useimmilla buddhalaisilla itselläänkin) käsitys, että buddhalaisuudessa ei ole olemassa Jumalaa. Sen vuoksi uskontojen yhteiset eettiset julistukset viittaavat vain "Viimeiseen Todellisuuteen", joka on fyysinen elämän tuolla puolen, ja jonka kaikki uskonnot hyväksyvät mitä se sitten eri uskonnoilla mekitseekään. Tämä ei kuitenkaan ole aivan totta. Buddha ei koskaan väittänyt, ettei Jumalaa olisi, vaan rajoittui silloisissa olosuhteissa useimmiten puhumaan oivalluksistaan koskien inhimillistä tietä. Buddha vastasi hindupappien kysymykseen Brahmasta, hindujen luovasta jumaluudesta: "Minä tunnen Brahman hyvin ja Brahman maailman, ja tien, joka johtaa Brahman ja kuinka Brahma pääsi tuohon maailman, minä tiedän sen myös." (*Digha Nikaya, 13. puhe* - viitaten hengellisiin kokemuksiin, ei vain hindulaisen kirjallisuuden tuntemukseen.) Hindujen Brahmaa ei muutta mutkitta voi asettaa samalle tasolle kuin Jeesuksen opettama "Isä meidän". Brahma on pikemminkin joidenkin Jumalan ominaisuuksien ajan myötä ilmaantunut personifikaatio, joka ilmeni eri kulttuureissa. Brahma ei kuitenkaan ole negatiivisten voimien nimitys.

Joka vain puhuu korkeimmasta alkuperästä muinoin kunnioitettujen jumalien, sen sijaan että itse kunnioittaisi Korkeinta Olentoa, mistä hän siis viime kädessä puhuu? Ilmeisesti oli Buddha alkuperä ja kohde manifestoitumattomuudessa. Tämä Manifestoitumaton korkein todellisuus ei kuitenkaan ole "Ei mitään". Se on vain ulkopuolella Kaikesta, josta ihminen mallisten, psyykkisten tai henkisten ominaisuuksiensa avulla voi muodostaa kuvan. Ja näin meillä on yllättäen **kristinuskossa, juutalaisuudessa ja islamissa** ei niinkään tiedostettu yhtäläisyys. Sillä kaikissa näissä uskonnoissa on tietoisuus, että ei ole mitään mieltä yrittää muodostaa kuvaa Jumalasta - vaikka syy tähän on unohdettu. Juutalaisuudessa myöskään Jumalan nimeä ei saa mainita suoraan. Ks. myös sivumme "Uskonto ihmisen ja Jumalan välisenä yhteytenä, huomautus 2) arkkityypeistä.

Evankeliumeissa tai Ilmestyskirjassa kuvataan "Isä" sitä vastoin sellaiseksi, josta luomakunta saa alkunsa ja johon sen lopullinen täyttymys päättyy (Alpha ja Omega). Hänen sanotaan olevan luomakunnan ja sen ominaisuuksien yläpuolella ja jota ei voinut tavoittaa. Kristitty mystikot, kuten Jakob Böhme, totesivat autenttisten kokemustensa perusteella, että Jumala ei ole vain fyysisen luomakunnan yläpuolella, vaan myös tuonpuoleisen ja taivaallisten maailmojen yläpuolella.***) Useimpien tiedekirjojen yritykset verrata uskontoja ilman, että otetaan mukaan niitä, joilla on ollut syviä hengellisiä kokemuksia, ei oikein auta ketään. Ilman näitä ei edes ole mahdollista löytää kieltä, jonka avulla voitaisiin ymmärtää molempia puolia.

Buddhalainen tie johtaa "nirvanaan" astumiseen, tuonpuoleisen tuonpuoleiseen - joka useimmille buddhalaisille on yhtä kaukana, kuin mystinen yhteys Jumalan kanssa useimmille kristityille -. Buddha opetti kuitenkin myös, että "jälleensyntyemisistä vapautettu" Bodhisattwa saattoi tulla vapaaehtoisesti auttamaan ihmiskuntaa.

Jeesus nousi ylös taivaaseen Isän luo ("ja hauta oli tyhjä", Ylösnousemus ja Taivaaseen astuminen) palatakseen maanpäälle. Kristuksen avulla tunkeutuminen korkeimmalta jumalalliselta tasolta alas fyysille tasolle on tullut mahdolliseksi.

Tässä yhteydessä on syytä mainita myös *Rudolf Steiner*. Hänen mukaansa Buddha toi rakkautta koskevan viisauden opin, kun taas Kristus toi rakkauden voiman. Rakkauden voima vetää lopulta kaiken takaisin – tai pikemminkin eteenpäin – jumalalliseen täydellisyyteen. "Pyytäkää Isältä minun nimessäni" – ts. hänen tahtonsa mukaisesti, hänen kauttaan, kulkee kristillinen tie kohti Yhtä. Buddha nähdään tässä tavallaan tienraivaajana.

Se, joka haluaa tunnistaa todellisuuden, voi kysyä itse Kristukselta tai Buddhalta matkallaan!

Buddha "*Kalama Sutrassa*": "Älkää antako johdattaa itseänne.....kuulopuheiden, ...perimätietojen, ...hetkellisten mielipiteiden, ...pyhien kirjoitusten auktoriteetin, ...pelkkien järkisyiden ja loogisten johtopäätösten,...keksittyjen teorioiden ja suosittujen mielipiteiden, ...oman edun vaikutelmien,...jonkin mestarin arvovalan mukaan. Mutta kun ymmärrätte itse...". (Ymmärtämisellä ja todellisella uskonvakaumuksella on paljon enemmän yhteistä kuin pelkällä älyllisellä "totena pitämisellä" ja uskolla.)

*) *Buddhan opit saatavan laajoina käännöksinä, jotka on saksaksi kääntänyt K.E.Neumann, "Die Reden des Buddha: mittlere Sammlung"; myös "längeren Sammlung".*

**) *Teosofiasta kiinnostuneille mainittakoon, että teosofisessa mielessä Nirwana tai Atman ovat "paranirvaanisen" ja "logoksen" jumalallisten tasojen alapuolella.*

***) Erityisesti kristillinen mystikko, mestari Eckhart, kuvasi kokemuksensa niin, että sukulaisuus nirvanakokemuksen kanssa voidaan havaita ilman nirvanan käsitettäkin, mutta myös erot: hänen mielestään se liittyy Jumalan kohtaamiseen.

****) Paluu Jumalan luo maanpäällisen vaelluksen tuomien kokemusten kanssa on toisaalta paluu alkuperäiseen, joka on ollut aina, ja toisaalta se on kuitenkin jotain lisää, joka ei ollut siinä ennen – kuten kaksi yhteneväistä kolmiota. Tämä paradoksi on ymmärrettävissä vain mystiseen syvennetyn kokemuksen kautta.

*****) On myös filosofisia näkökohtia.. Mahajana-buddhalaisuudessa *Nāgārjuna* kirjoitti *yleisissä kommentteissaan Prajnaparamitasta*, että jotakin voidaan pitää totena, epätotena, sekä totena että epätotena tai ei kumpunkaan, on siis monia vaihtoehtoja pelkän dualistisen joko tai -ajattelun sijaan. Koska perinteinen järki ei riitä tämän täydelliseen ymmärtämiseen, se saattoi johtaa zen-buddhalaisuuden paradoksaalisten väittämien tavoin (ks. ed.) siihen, että ihminen pääsi tätä dualistista järkeä pitemmälle (eräänlainen "valaistumisen" muoto), niin että hän voi saada yleiskuvan korkeammasta näkökulmasta. Eurooppalaisessa filosofiassa on toinen tie ajattelun laajentamiseen tätä vanhaa dualistista joko tai -ajattelua pitemmälle: *Hegelin* teesin ja antiteesin dialektiikkaan sisältyvä synteesi. Se voi siten harjoittaa itse järkeä ottamaan vastakohtat tai näennäiset vastakohtat ylittävä näkökulma ja tulemaan siten avoimemmaksi Jumalan hengen korkeammalle totuudelle. Kristillisessä projektissamme on tästä riippumatta kehitetty jotain samansuuntaista: eri katsantotavoista käsin voidaan katsoa jotakin, joka on kokonaisvaltaisesta näkökulmasta ymmärrettävää ja yhteensopivaa (näennäisten vastakohtien voittaminen).

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Jeesus Kristus ja hindulaisuus.

"Kristuksen tiet" -Internetprojektin lisäsivut muista eri uskonnoista on tarkoitettu uskontojen välisen vuoropuhelun ja ymmärtämisen parantamiseen. Tässä kappaleessa käydään läpi hindulaisten ja sellaisten kristillisten koulukuntien, jotka ovat tiedostaneet (uudelleen) oman hengellisen syvyytensä, välisiä yhtäläisyyksiä. Tässä ei kuitenkaan ole tarkoitus käsitellä hindulaista uskontoa kattavasti. Mutta ydinkohdat käsitellään kuitenkin tarkasti.

Jeesus Kristus.

Alkuperältään hindulaisessa käsitteessä tätä verrataan "Avataarojen" eri asteisiin. Tällä käsitteellä tarkoitetaan ihmisiä, jotka eivät ole maanpäällä oman edistymisensä vuoksi, vaan vapaaehtoisesti myötävaikuttaakseen jonkin kansan tai koko ihmiskunnan edistymiseen, kuten pisara "jumalallista täydellisyyttä". Ero näiden toisiaan seuraavien "Avataarojen" välillä aiheuttaa kuitenkin usein sekaannusta, kun taas juutalainen ja kristillinen näkemys painottaa "historiallista Jumalaa", kehityksen näkökantaa ja Messiaan erityisroolia tässä yhteydessä. (*Ote päätekstin * kappaleesta "Alussa oli Sana..."*)

Kaikesta huolimatta tämä on kuitenkin luvallinen lähestymistapayritys Jeesuksen tehtävän

ymmärtämiseen intialaisen ajattelun valossa. Monet hindulaiset joogamestarit usein tunnustavat Jeesuksen suuremman roolin kuin ne kristityt teologit, jotka näkevät Jeesuksessa vain normaalin ihmisen tai sosiaalisen uudistajan. On olemassa myös hinduja, jotka pitävät Jeesusta vain mestarina tai opettajana. Olisi otettava myös huomioon, että kristinusko on osittain menettänyt hengellistä syvyytensä, ja se pitää tehdä uudelleen ymmärrettäväksi, jotta hedelmällinen vuoropuhelu muiden uskontojen kanssa ylipäätään on mahdollinen. (Tämä WWW-sivusto tekee työtä sen eteen tekstikokonaisuudessaan *).

Jooga** ja kristinusko.

Kun ajatellaan Matteuksen evankeliumin lausetta "Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen." (Matt. 5, 48), on meille mielenkiintoisinta jokaisessa uskonnossa kysymys, mihin hengelliset tiet johtavat käytännössä. Hindulaisuuden yhteydessä näitä polkuja ovat monenlaiset joogat, jotka pyrkivät johtamaan sielun jumalalliseen täydellisyyteen hallitsemalla ihmisen sisäistä ja ulkoista luontoa. Tässä yhteydessä on eurooppalaisia hengellisiä polkuja, jotka sisältävät hermo- tai tietoisuuskeskuksia, jotka joogassa tunnetaan nimellä "chakra". Näiden ajatusten ei automaattisesti voida sanoa olevan "ei-kristillisiä", niin kuin jotkut kirkot haluaisivat meidän uskovan, vaan ne olivat tunnettuja jo kristityille teosofeille keskiajalla (Johann Georg Gichtel*), ja ne voidaan nykyisin tunnistaa jo olemassa olevina meissä, aivan kuten akupunktiopisteitä, jotka erityisesti tunnetaan Kiinassa, ei pidetä automaattisesti "taolaisina", koska nämä pisteet ja viivat voidaan mitata sähköisesti ja ovat todettavissa ihmisen kudoksissa myös kudosopillisesti. (Ote päätekstin kappaleesta "Pyhä kiivaus"). Vrt. Albrecht Frenzin teosta "Christlicher Yoga - Christliche Begründung einer indischen Meditationsweise", jossa on lähtökohtana, että kristillisuus ja jooga ovat yhteensovittavissa. Ratkaisevaa kristityille kuitenkin on henkinen asenne: pidetäänkö harjoituksia valmistautumisena vastaanottamaan Jumalan vaikutus, vai ajatellaanko väärin, että täydellisyys Jumalassa voitaisiin pakottaa tekniikoilla (keho- ja hengitysharjoitukset, matralaulut, keskittyminen, meditaatio ja mietiskely...) ?.

Toinen ero kristityille: jos esim. jooga-alueella tulee esiin sellainen käsite kuin "Kristusvoima", pidetäänkö sitä Kristuksen parantavana voimana osana häntä, joka vaikuttaa koko ihmiseen - vai koetaanko se vain erillisenä kosmisena voimana? Jos joku ei saata itseään sopusointuun suoraan Kristuksen kanssa, kuinka hän voi sitten tietää, että hänen kokemansa todellakin liittyy Kristukseen? (Osittain päätekstimme kappaleesta "Ihmeteot")*

On kuitenkin olemassa myös alkuperäiset kristilliset tiet, sen sijaan, että haettaisiin osittain kristinuskoon sovitettuja menetelmiä muista lähteistä. Ne vain ovat vasta sitten saatavilla, kun ne ensin on tehty taas hedelmällisiksi vastaamaan nykyistä aikaamme. Esimerkiksi olisi Athoksen vuoren ortodoksimunkkien käyttämä ("kyrie-eleison", "Herra armahda") intialaisessa terminologiassa kristillinen hengitys- ja mantraharjoitus. (Vrt. päätekstin kappale "Jeesus erämaassa") *. On olemassa myös erityinen kristillinen evankelinen meditaatio, johon päätekstimme perustuu ja joka on selostettu *lisäsivulla Kristillinen meditaatio*.

**Intian san yoga tarkoittaa yhteyden etsimistä alkuperää, toisin sanoen samanlainen alkuperä kuin latinalaisen sanan re-ligion merkityksellä.

Hindulaista alkuperää olevat harjoitusmenetelmät kehoa, sielua ja henkeä varten.

Kristilliset ja intialaiset mystiikan lajit.

Nykyään, ristiinnaulitsemisen uudelleen kokeminen sisäisesti tai "sielun keskityön", "mystisen kuoleman", siirtymän eristyneisyyden kautta kaikesta, johon ihminen saattaisi tarttua, jonka kaikki kristityt mystikot (esim. Meister Eckehart) muodossa tai toisessa ovat aistineet, muistuttavat tietyllä tavalla joogan huippuelämästä, Nirvikalpa Samadhia tai tyhjyyden kokemusta "nirvanaa". Kristillinen mystiikka välitti kuitenkin myös kokemuksen, että tässä tyhjyydessä tai sen takana on "jotain", nimittäin Kristus tai Jumala. Aurobindo osoitti, että on mahdollista ylittää nirvana ja siirtyä siihen mikä on se jälkeen myös intialaisella tavalla. Kristillisellä tiellä voi kuitenkin jotain tästä kaiken takana olevasta runsaudesta olla keskeytyksettä ensi hetkestä alkaen olemassa, koska Kristuksen olemus koko maan läpikäytyään edustaa siltaa.

Kun joku sellainen kuin Aurobindo joutuu vastatusten sellaisten voimien kanssa, jotka ovat läheisessä yhteydessä Jeesuksen kehityksen kanssa, mutta joiden taustaa ei ole olemassa, vaikuttaa se vaikealta tasapainoitteelta. Mahdotonta se ei mitenkään ole, ellei: jotkut saattavat muistaa hindupojan Sadhu Sundar Singhin tapauksen, joka ei tiennyt kristinuskosta mitään, mutta joka tehtyään intensiivisiä sisäisiä kysymyksiä Jumalalle, yhtäkkiä sai Kristuskokemuksen, ja tämä myöhemmin kirjoitettiin kirjoihin. Myös hindutantristen harjoitusten aikana ihmiset, jotka ovat odottaneet näkevänsä intialaisia jumalia, äkkiä saavatkin Kristusvision. "Henki kulkee minne haluaa".

Teologialle, joka on sidottu kristinuskoon uskonnollisena yhteisönä, tämä ei ole olennaista, mutta muille kulttuurialueille sitäkin mielenkiintoisempaa voisi olla: Steinerin kokemus, jossa hän näki Kristuksen auringon kaltaisena olentona, ilmiö joka esikristillisellä ajalla korkea-arvoisille viisailla oli tuttua. (Ote päätekstin kappaleesta "Ristiinnaulitseminen" R. Steiner viittasi Intian "Vishwas Karman" "maailmanarkkitehtiin", jonka vaikutuksesta vanhat intialaiset Rishisit (viisaat) saattoivat tuntea suoraan takanaan olevan tason.

Mitä tulee hindujumalien määrään, voidaan ajatella, että nykytietämyksen mukaan monet vanhojen kulttuureiden jumalista - sikäli kun kyseessä eivät olleet heimojumalat tai ihmiset - esittivät vain yhden jumaluuden eri puolia. Teoreettinen nimitys polyteismi ei itsessään kerro paljoa. Juutalaisilla oli - heprealaisessa alkuperäistekstissä - myös useita eri nimiä Jumalalle ja hänen ominaisuuksilleen. Mutta he eivät menneet niin pitkälle, että olisivat palvoneet niitä eri jumalina. Esim. zarathustralaiset (parsilaiset) pysyivät monoteisteinä (yhden jumalan uskossa). Hindulaisista eri suunnista "vishnulaisten" voidaan katsoa olevan monoteistejä.

Tässä yhteydessä on mielenkiintoista havaita, että uusia suuntauksia on olemassa, jotka kuten Kristus eivät enää ole samaa mieltä yleisen käsityksen kanssa kehon luonnollisesta, pakollisesta kuolevaisuudesta. Esim. intilainen filosofi ja Yogi *Aurobindo* ja hänen hengellinen tiennäyttäjänsä "äiti" Mira Alfassa etsivät tästä suunnasta. (...) (*Osittain otteita päätekstimme kappaleesta "Ylösnousemus"*)*.

Opetuksia "karmasta" ja Jumalasta.

Hindut kutsuisivat kristillistä sosiaaliapua ja hyväntekeväisyyttä nimellä "Karma Yoga"(kohtalo-Yoga) tai "Bhakti Yoga" (rakkaus-Yoga). Tietoisuuteen tähtäävä tie olisi "Inana.-Yoga" .

Mikä todella voidaan kokea, on, että elämästä tulee yhtenäinen kokonaisuus, jos ihmisen asenteet elämän läpi ovat Kristuksen välittämän Jumalan ohjauksessa. Jos ihmisellä sen sijaan on mekaanisesti toimivan kohtalon ja "karman" tasapainon asenne, silloin elämä todellakin kulkee näiden periaatteiden mukaisesti. Myös Jeesus puhuu takaisin maksusta "viimeiseen kolikkoon asti", mutta hän ei sano, että tämän tulee tapahtua "silmiä silmästä, hammas hampaasta" -periaatteella. Ihmisen uusi tehtävä on etualalla - mikä hänelle ja hänen ympäristölle on hedelmällistä, valitaan hänen kyvyistään ja tehdään. Menneisyyden hallinta itsetarkoituksena tai kehitysmotiivina ei enää ole kuulutettu. Apu "ylhäältä" ihmisten välisissä kanssakäymisissä voidaan nykyisinkin havaita. (Ote päätekstin kappaleesta "Ristiinnaulitseminen". Lisäksi myös lisäsivu karmasta ja reinkarnaatiosta). *

Eettiset arvot.

Etiikka on se, jossa eri uskonnoilla on eniten yhteistä toistensa kanssa, ja sen vuoksi sillä alueella vuoropuhelu on edistynyt pisimmälle. Esimerkiksi ensimmäinen edellytys menestymiselle klassisessa Patanjali-joogassa on "Yama": yhtään elävää olentoa ei saa vahingoittaa ajatuksin, sanoin tai teoin; ei saa olla ahne; uskollisuus; seksuaalinen puhtaus; ei saa hyväksyä lahjoituksia (pitää olla itsenäinen). 2. vaihe on "Niyama": sisäinen ja ulkoinen kirkastus, vaatimattomuusaskeesi, anteliaisuus, valmius uhrautua, jumaluuden opiskeleminen ja palvonta, hartaus ja usko. Yogit opettavat, että jopa "taistelukenttä" Bhagavadgitassa tarkoittaa taistelukenttää sisimmässä ennen valaistumista. Yhtäläisyys kymmeneen käskyyn ja Jeesuksen oppeihin on ilmeinen. Sekä Hindut että kristityt kuten monet muutkin uskonnot ovat ottaneet osaa "World Ethos" -projektiin.

Pyhät kirjoitukset.

Vanhin uskonnollinen perusta on Veda-kirjat, jotka seuraavat muinaisen ajan "Kultaisen aikakauden" rishejä". Myöhemmin tuli lisäksi Mahabharata-eepos, jossa kuvataan esihistoriallisia tapahtumia (joita usein pidetään myytteinä), mukaan lukien myös sotia, joten ei enää niin kovin "kultaiselta" ajalta. Seuraavaksi tulivat Upanishadit eli viisauksikirjallisuus. *Bhagavad Gita* on hindulaisuuden tärkeimpiä pyhiä tekstejä, jossa varhaisempien vedojen perintöyhdistyy upanishadeihin ja joogan viisauteen ja joka liittyy Mahabharataan. Tämän opetusrunon sankarin Krishnaan katsotaan olevan korkeimman jumaluuden inhimillinen ilmenemismuoto – avatar, ks. yllä.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Tietoja: Jeesus Kristus ja taolaisuus & konfutselaisuus.

"Kristuksen tiet" -internetprojektin lisäsivut erilaisista muista uskonnoista auttavat ymmärtämään niitä paremmin ja edistävät uskontojen välistä vuoropuhelua. Tällä lisäsivulla käsitellään taolaisuuden/konfutselaisuuden ja kristinuskon välisiä yhtäläisyyksiä ja eroja, silloin, kun kristinuskon on (taas) tietoinen hengellisestä syvyydestään. Tässä ei pyritä kuvaamaan Laotsen tai Konfutsen elämää ja perinteitä laajasti vaan käsitellään tarkemmin ydinkohtia.

Perinteisessä kiinalaisessa hengellisyydessä yhdistyvät useat samankaltaiset lähteet:

1. Alkuperäinen opetus korkeimmasta periaatteesta.

Alkuperäinen oppi korkeimmasta periaatteesta daosta / taijista, "josta ei voida sanoa mitään", merkitsee myös alkuperäistä yhtenäisyyttä kaikkien asioiden alussa, toisin sanoen ennen jakautumista vastakkaisiin Jiniin ja Jangiin*) ja sen jälkeen "viiteen elementtiin". Nykyisin tämä alkuperäinen yhtenäisyys on kosmoksen ilmenemismuotojen takana.

Kristillisistä lähetyssaarnaajista mm. jesuiitat löysivät tästä korkeimmasta periaatteesta jotain Jumalaa vastaavaa, kun taas fransiskaani- ja benediktiinimunkit ja lopulta paavi vastustivat tätä. "Tao" ei toisaalta vastaa uutta Jumalan kokemisen tapaa henkilökohtaisesti puhuteltavana "Isänä", kuten Jeesus opetti. Toisaalta ei ole poissuljettua, että kyse on vanhemmasta kokemisen tai Jumalan etsimisen tavasta, jollainen oli mahdollista vanhassa Kiinassa.

*) Jin on laajentava, "naispuolinen" periaate - esim. sympaattisissa hermoissa, Jang taas yhteen vetävä, "miespuolinen" - esim. parasympaattisissa hermoissa, ja molemmat vaikuttavat sisäkkäin. "5 elementtiä, maa, vesi, puu, tuli, metalli" vastaavat samankaltaista jako neljään ilmenemismuotoon eli laatuun: "maa", "vesi", "ilma", "tuli" = "lämpö" sellaisena kuin se nähdään vanhassa länsimaisessa alkemiassa ja hermetismissä ja monissa muissa kulttuureissa (oli myös kristillisiä alkemisteja). Kiinalaista viidettä elementtiä, "metallia" nimitettiin Euroopassa osin nimellä "prima materia" ("alkumateria", vrt. nykyaikaiset alkeishiukkasteoriat) tai "eetteriksi", josta sanotaan esim. vanhoissa intialaisissa ja antroposofistisissa lähteissä, että se sisältää muita sellaisia tasoja, joten kaikkiaan olisi olemassa 7 yhdistelmätasoa. Tällaisia vanhoja tietoja ei luettaisi nykyisin tiukassa mielessä uskontoon kuuluviksi; ne eivät ole kuitenkaan myöskään puhtaasti spekulatiivista filosofiaa. Ne ovat vanhaa, omassa lajissaan edistyksestä kosmologiaa, jolla on luonnontieteellinen luonne - vaikkakin silloiset tutkimusmenetelmät eroavat nykyisistä.

Tämä ei muuta sitä, että muinaiskiinalaisten ja myöhempien taolaisten mestarien käytännöllä on hengellinen luonne. Senaikaiset tutkimustulokset "elementtien" tai ihmisen sisäisten voimien roolista otettiin näet mukaan tarkasteluun, koska maallisia epätäydellisyyksiä on vaikea ohittaa, kun on kyse henkisestä/hengellisestä täydellistymisestä. Tämä olisi senkaltaista hengellisyyttä, joka ei pyri pakenemaan maallista, toisin kuin joissakin muissa hengellisissä perinteissä. Pyrkimys täydellisyyteen ei sinänsä ole vastakkainen kristilliseen oppiin ihmisen lunastuksesta. Usein unohdetaan, että Jeesus

sanoi: "Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen" (Matt. 5:48). Menetelmät ovat kuitenkin erilaisia. Alkukristityille ym. oli selvää, että ihminen voi aktiivisesti valmistautua Jumalan vaikutukseen ja avautua sille. Kristinuskossa on kuitenkin myös aina ollut selvää, ettei aina ole mahdollista suorastaan pakottaa Jumalan armoa sellaisilla toimilla. Jumalakin on vapaa.

Kaikkiällä nähtiin vastaavuuksia taivaan, kiinaksi "T'ien", tapahtumien ja maailman sekä ihmisten välillä - kaikki ovat peräisin samasta alkuyksiköstä (samaan tapaan kuin "seitsemän vapaata taidetta" länsimaiden yliopistoissa keskiajalla). **Siten kaikki pyrkimys suuntautui ihmiselämän sopusointuun "taivaan" - nykyajan korkeimman mahdin - ja maan kanssa.** Tässä näkyy pyrkimyksen hengellisen luonteen lisäksi myös sen uskonnollinen luonne. Uskonto, re-ligion (latinasta) tarkoittaa "uudelleen yhdistymistä", "yhteyteen palaamista", nimittäin asioiden alkuperäiseen perustaan. Kristinuskossa asioiden alkuperäinen perusta, kaiken alku ja loppu, on kuitenkin **Luoja**, jota voidaan puhutella suoraan; ja Jeesus Kristus on kuin yhdyslenkki, joka auttaa pääsemään tuohon yhteyteen Jumalan kanssa.

Aikojen kuluessa vanhassa kiinassa palvottiin myös useampia erillisiä jumalia: taivasta, maaperän jumalia, paikallisia henkiä ja pyhimyksiä. Tällaisista uskonnoista käytettävä nimitys "polyteismi" ei kuitenkaan ole tässä yhteydessä kovin mielekäs, koska nuo "jumalat" olivat alun perin muutamien muiden uskontojen tapaan vain yhden perusperiaatteen ilmenemismuotoja tai ominaisuuksia (lukuun ottamatta esim. pyhimysten palvontaa - mikä tosin lienee tuttua joillekin kristillisille kirkkoille).

Tällä tavoin kaikkien maailman ilmiöiden jakaminen Yiniin ja Yangiin voi lujittaa ihmisjärjen kiinnittymistä näihin vastakohtaisuuksiin; sillä voidaan kuitenkin onnistua pääsemään myös niiden yli, mystiseen tietoisuuden tilaan.

2. Taolaisuus.

Tähän asti kuvattu on pitkälti pysynyt myöhemmin syntyneiden Laotsen ja Konfutsen suuntauksien yhteisenä perustana (historioitsijat sijoittavat ne useimmiten vuoden 500 eKr. tienoille).

Taolaisuus (*Laotse: mm. "Tao-te-king"-kirja*) opetti toimintaa, joka perustuu meditatiiviseen "mitääntekemättömyyden" (Wu-wei) periaatteeseen. Sen mukaan mikään ei tapahdu ihmisen itsekkästä ja älyllisen pinnallisesta näkökulmasta vaan luonnon kanssa yhtä olevan ihmisen hyvän ytimen luonnollisten vaistojen pohjalta. Tästä seuraa eräänlainen luonnollinen epäitsekkyuden ja vaatimattomuuden etiikka.

Hyvä ydin ei tässä mielessä ole vielä automaattisesti sama kuin Jeesus, joka on Joh. 15 luvun mukaisesti tullut ihmiseen ja vaikuttaa hedelmällisesti ("Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä"). Nykyiset teologit eivät kuitenkaan voi nykyisin ilman muuta kiistää toisin uskovien hyvää ydintä - varsinkin, kun useimpien uskontojen hyvin samankaltainen etiikka osoittaa, että "hyvä" on saanut enemmän tai vähemmän jalansijaa kaikkiällä. Jopa Pyhä Henki kulkee ("tuuli puhaltaa") missä tahtoo (*Joh. 3*).

Taolaiset olivat aina käytännön filosofeja, eivät teoreetikkoja. Taolaisuudessa avuksi otetaan - Askeesi. Senkaltaista esiintyy kaikissa uskonnoissa. Esiintyy kuitenkin myös seksuaalisuuden sublimaatioon tai transformaatioon tähtäävää harjoittelua (*esim. Mantak Chia, "taojooga" ja "rakkauden taojooga"*; vanhat itämaiset tiet alkavat usein "alhaalta ylös", kun taas eurooppalaiset tiet alkavat nykyisin pikemmin "ylhäältä alas", ts. tietoisuudesta käsin.)

- Ruumiillisia harjoituksia sekä hengitys- ja keskittymisharjoituksia elämän energian "Chin" herättämiseksi ja ohjaamiseksi. Nykyisin voidaan katsoa, että akupunktion ja sähköakupunktion tutkimus on todistanut tämän elämän energian olemassaolon, vaikkei sen luonnetta olekaan tieteellisesti vielä täysin selvitetty. Akupunktion meridiaanit on nykyisin todistettu jopa histologisesti (kudoksessa) "tyhjiksi" kanaviksi. Tämä elämän energia ei siis ole "taolaista", kuten jotkut kristityt ajattelivat, vaan yleisinhimillistä. Antiikin Kreikassa ja

varhaiskristillisenä aikana siitä käytettiin kreikan sanaa pneuma, joka merkitsee sekä hengitystä että elämän voimaa - Jumalan ihmiseen puhaltamaa elämän henkeä - ja Pyhää Henkeä. Tosin "Pyhä Henki" on yhteydessä Jeesukseen Kristukseen. Jos siis jollakulla ei ole Jeesuksen Kristuksen mieli, mistä hän voi tietää, että hänen kokemansa on yhtä Jeesuksen julistaman Pyhän Hengen kanssa?

- Taolaisten käsitteistöön kuuluu myös intialaisen joogan tapaan meditatiivinen uppoaminen asioiden perustaan elämän rajallisuuden ylittämiseksi. Myös alkemistisella kuolemattomuuden etsimisellä oli osansa.

3. Kungfutselaisuus.

Kungfutse suosittelee samankaltaiseen tapaan ihmisen yhtymistä "kosmis-eettiseen lakiin". Taolaisten lähinnä yksilöllisen tien sijaan hän etsi kuitenkin pikemmin koko yhteiskunnan moraalista kasvatustajajärjestelmää. Siinä pyritään tietoisesti kehittämään ja täydellistämään ihmisen hyvää ydintä tapojen ja esikuvien avulla:

Kun perheessä opitaan rakastamaan, kunnioittamaan jne., siitä syntyy myös eettinen yhteiskunta.

- Kiinassa esim. murha, varkaus, prostituutio ja kuvienpalvonta on ollut kiellettyä muinaisista ajoista lähtien.

- Käytännöllisesti katsoen kaikkien maailmanuskontojen tapaan Konfutse opetti "...lähimmäisenrakkautta: älä tee toisille sellaista, mitä et halua tehtävän itsellesi".

- Tähän kuuluu itsehillintä, inhimillisyys ja hyvyys;

- ts. eettiset hyveet, hyvän tahtominen, oikeudenmukaisuus, kunnioittava käytös (myös esivanhempia kohtaan), anteliaisuus, viisaus, vilpittömyys;

- Shu-djing-kirjan mukaiset kaksoishyveet: ystävällinen ja arvokas, lempeä ja luja, suora ja kohtelias, järjestystä rakastava ja kunnioittava, sopeutuva ja urhea, vilpitön ja pehmeä, suojele ja kohtuullinen, vahva ja luotettava, rohkea ja oikeudenmukainen.

- Pyrkimyksenä oli tyytyväisyyden asenne ilman vihaa, surua ja huvituksia.

Vanhoihin oppeihin sisältyy sekä ajattomia oppeja että myös aikasidonnaisia, muinaiseen keisarikuntaan viittaavia arvoja.

4. Niinpä koulukuntien välillä on ollut paljon yhtymäkohtia mutta myös paljon kiistoja. Silti ne nähtiin jo varhain pikemminkin toisiaan täydentävinä kuin toistensa vastakohtina. Tämä koski jopa myöhemmin Intiasta lisäksi tullutta buddhalaisuutta, jonka oppi suuntautuu maallisen kärsimyksen voittamiseen.

Nykyisistä kiinalaisista temppeleistä, esim. Hongkongissa, syntyy usein vaikutelma varsin yksinkertaisesta oraakkelielien tai riittien etsimisestä elämän onnen saavuttamiseksi. Toisin sanoen alkuperäistä henkistä syvyyttä ei löydy kaikkialta. Näin on enemmän tai vähemmän kaikissa nykyisissä uskonnoissa.

Kiinalaisesta perinteestä mainittakoon lisäksi menetelmät, jotka eivät ole suoranaisesti uskonnollisia, kuten oraakkelielien I Ging, kiinalaiset horoskoopit, fengshui - kiinalainen versio geomantiasta ja "rakennusbiologiasta" ja jo mainittu kiinalainen perinteinen lääketiede.

Mielenkiintoinen todistus kristittyjen ja taolaisten varhaisesta kohtaamisesta on Martin Palmerin kirjassa "Jeesuksen sutrat": sittemmin kadonnut kristillinen kirkko muokkasi 700-luvulla kristinuskon olennaisia sisältöjä ymmärrettäväksi taolaiseen ympäristöön. (Muiden tahojen kirjojen mainitseminen ei merkitse automaattisesti, että kaikkia niiden sisältöjä kannatettaisiin.)

[Paluu hakemistoon.](#)

Yleisiä näkökohtia luonnonuskontoihin.

"Kristuksen tiet" - Internetprojektin lisäsivut muista eri uskonnoista on tarkoitettu uskontojen välisen vuoropuhelun ja ymmärtämisen parantamiseen. Kristinuskon puolelta pohjana ovat

riippumattomat tutkimukset, jotka avaavat uudelleen kristinuskon hengelliset syvyydet, ja nykyinen tajunnantutkimus. Luonnonuskonnoista ei tähän tekstiin ole otettu kattavaa kuvausta, vaan ainoastaan muutamia tähän tarkoitukseen olennaisia näkökohtia.

Myös esimerkiksi japanilainen shinto oli alun perin yksi maailmanlaajuisista **luonnonuskonnoista**, jotka ovat vanhempia kuin tunnetut maailman uskonnot kuten buddhalaisuus ja kristinusko.

Luonnonuskonnot ovat peräisi ajalta, jolloin ihmisen tietoisuus jyrkästi poikkesi nykypäivän älyllisestä tietoisuudesta. *Jean Gebser, teoksen "Ursprung und Gegenwart" (saksaksi) kirjoittaja* nimittäisi tätä tietoisuuden tasoa "mytologiseksi tietoisuudeksi". Tajunnantutkija *Julian Jaynes, teoksen "Der Ursprung des Bewusstseins" kirjoittaja (julkaistu saksaksi ja englanniksi)* nimittäisi tätä tajunnaksi, jolloin molemmat aivopuoliskot keskenään suuremmin kuin nykyisin.*). Oikeanpuoleiselle aivopuoliskolle oli mahdollista hahmottaa kaikenlaisia ilmiöitä luonnossa kokonaisvaltaisina "olentoina" ja vasen aivopuolisko puolestaan saattoi työstää tämän niin, että ihminen kuuli niiden "ääniä". Myös kaikki eurooppalainen perimätieto alkuolennoista, satuhahmoista, jne. juontavat juuresta tästä, eivätkä siis ole pelkkää mielikuvitusta. Kirjoitus- ja lukutaidon levitessä ja korvatesa suullisen perimätiedon tämän tyyppinen havainnointi hävisi. Euroopan ja Vähä-Aasian Antiikinajalla noin 500 eKr. se oli lähes kokonaan menettänyt merkityksensä yhteiskunnallisena ilmiönä. Koska myyttisellä ajalla usein palvottiin esi-isiä, paikallisia henkiä tai heimojumalia, kulttuureiden sekoittuminen oli toinen syy siihen miksi vanha tietoisuus ei enää toiminut virheettömästi. Virheet puolestaan tekivät tämän tyyppisen tiedostamisen aina vain kyseenalaisemmaksi ja nopeuttivat siksi tätä prosessia.

Ei olisi oikein arvioida näitä tietoisuuden askelia ikään kuin nykyinen älyllinen tietoisuus olisi arvokkaampi, ja että vanhemman tietoisuuden tuotteet olisivat nykyisin menettäneet kokonaan arvonsa. Se toi tosin mukanaan uusia kykyjä, mutta muita taitoja menetettiin, joita pelkällä älyllä ei voi korvata. Kaikesta huolimatta on kuitenkin mahdollista säilyttää uusi analyyttinen ajattelu, mutta samalla uudistaa menetetty mielikuvituksellisen synteetin taito esimerkiksi meditaatioissa. Näin voi syntyä integroitu tietoisuus, jolloin molemmat aivopuoliskot työskentelevät harmonisesti yhdessä. Puhdas älyllinen tietoisuus on nykyisin usein törmännyt suorituskykynsä rajoihin. Ilmeisesti on mahdotonta ymmärtää ja ratkaista esimerkiksi ekologisia ongelmia niiden monimutkaisuuden vuoksi pelkällä älyllisellä tasolla: Dörner (Saksa) puhui "monitekijäisestä tajunnasta", joka tarvitaan, jotta voidaan ymmärtää ja ratkaista ekologisia ongelmia ajoissa, mutta opiskelijoilta, joita hän testasi tutkimuksessaan, puuttui tämän kaltainen tietoisuus lähes kokonaan. Nykypäivän ihmiskunta voi todellakin saada herätteitä tällaisesta esiälyllisestä traditiosta - kuitenkin ilman, että pitäisi omaksua vanhantyyppinen myyttinen tajunta. Myös näistä syistä sadut ovat edelleenkin tärkeitä lapsille Ne edesauttavat oikean aivopuoliskon toimintoja.

Alkuperäisessä **Kristinuskossa** oli "Pyhän Hengen lahjoilla" tärkeä rooli (*mm.. Joh. 16; Kor. 12, 7-11; Apostolien teot 2, 17-20*). Katso myös [päätekstimme kappale "Helluntain tapahtumat" englanninkieliseltä sivustoltamme](#). Pyhä Henki on jumalallinen voima, joka auttaa ihmisen luovuttaa laajentumaan itsensä ulkopuolelle. Vaikka Pyhä Henki ei olekaan vain pelkkä oikean aivopuoliskon toiminto, se käyttää sitä myös hyväkseen. Mutta: Pyhä Henki on yhteydessä Jeesukseen. Vaikka Jeesus sanookin opetuslapsilleen: "Henki kulkee minne haluaa" - jos joku ei halua virittäytyä Jeesuksen henkeen, kuinka hän voisi tietää, että hänen nykyiset kokemuksensa ovat peräisin Pyhästä Hengestä, josta Jeesus ilmoitti.

Erotuksena muihin, näennäisesti polyteistisiin uskontoihin, joiden alkuperä perustui yhden jumaluuden eri ominaisuuksille, joita sitten myöhemmin alettiin palvoa erillisinä jumalina, ei luonnonuskonnoilla ole mitään tällaista yhtenäistä alkuperää.

Kun monien muiden kansojen **luomismyytti** alkaa taivaan ja maan (ja manalan) luomisesta, pitää Japanin luomismyytti näitä itsestään selvinä. Jumalat syntyvät spontaanisti tähän kuvaan ja asuttavat kaikki 3 maailmaa, ihmiset asuttavat maan ja kuollet ja demonit manalan. Myös kunnianarvoiset esi-isät lisättiin jumalien valtakuntaan. (...)

Palvonta tapahtuu erilaisilla, määritellyillä rukouksilla (kiitoksilla ja pyynnöillä) ja uhraamalla luonnontuotteita tai niiden symboleita.
(...)

Kun luonnonuskonnoissa **shamaaneilla**, joilla on erityistaitoja ja parantamiskykyjä, on tärkeä merkitys, shinto-kulttia johtavat papit.

Eettiset opetukset: Shintolaisuudessa esimerkiksi oli olemassa luettelo synneistä ja yhteydessä muihin uskontoihin kehittyi eettisiä periaatteita, jotka löytyvät periaatteessa kaikista uskonnoista.

(...)

*) Engl. "Bicameral mind" (kaksikamerainen mieli). Jaynes itse antoi vaikutelman, että aivojen vanhat luonnolliset toiminnot olisivat riittävä selitys jumalallisille kokemuksille ja luonnonvoimille. Meidän tutkimuksemme osoittivat, että näin ei ole. Hänen löydöksensä eivät vastaa kysymykseen mitä nämä "olennot" ovat. Ei "jumalia" eikä Jumalaa ole löydettävissä aivoista. Kyseessä on erityislaatuinen todellisuudentaso, ja aivot voivat vain tulkita sitä suuntaan tai toiseen. Juuri tämä edellä kuvattu vanhempi myyttinen havainnointitapa ei kyennyt tuottamaan keinotekoisia mielikuvia tällaisista "olennoista", kuten nykyinen tajuntamme. Samalla tavoin heijastavat hengelliset unet tai meditoitinkokemukset osittain jotain aivan muuta kuin pelkän työstöprosessin fyysistä päivän tapahtumista,

***) Euroopassa, esimerkiksi, elettiin vielä Homeroksen eeposten synty aikaan myyttistä vaihetta, mutta myöhemmin kreikkalaisten filosofien aikana jo älyllisen tietoisuuden aikaa.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

.Meidän uudet [saksan](#) / [englanninkieliset](#) aihepiirisivumme:

Vanhat amerikkalaiset uskonnot: Mayakalenteri

Assessment of the Greek Religion
Remarks Concerning the Early Roman Religion
Old Germanic Religion
Celtic Religion
Early Slavic Religion
Early Baltic Religion
Early Basque Religion
Early Finnish Religion.

Uskonto¹⁾ ihmisen ja Jumalan välisenä yhteytenä – kuljettaessa Jeesuksen Kristuksen kanssa

¹⁾ Sana „religio” – uskonto – tulee latinan sanasta re-ligio = jälleenyhdistäminen Jumalan kanssa, joka pohjimmitaan ottaa hahmonsä myös meissä. Kaukaisesti verrattavissa hologrammiin, samaa tapahtuu myös suuressa mittakaavassa.

Ihmiselämän syvimpien ongelmien tiedostaminen

Kuten parannettaessa rukouksen avulla myös muussa ihmisen kehityksessä on ensisijaista muistaa Jeesuksen kysymys "Haluatko tulla terveeksi?" (*Joh. 5,6*) eli „**tiedätkö puutteesi, jotka kaipaavat muutosta, jos haluat edetä tiellä Jumalan luo?**" Punainen lanka voi löytyä näennäisesti aivan yksinkertaisten mutta harvoin uskonnollisina pidettyjen asioiden takaa. Kun lapsi kasvaa nuoruuden kautta aikuisuuteen, hän oppii uusia kykyjä. Tällöin kuitenkin usein alkuperäinen kyky kokea asioita elämyksellisesti katoaa. Ihminen voi myöhemmin pyrkiä palauttamaan muistelemisen ja rukoilun avulla tämän luonnollisen

elämiskyvyn. Opitut kyvyt säilyvät silti, mutta sielun kovettumia voidaan pehmentää ja solmuja avata. Näin sitä henkisten tai ulkoisten murrosten jakamaa ihmisolemusta - jako toisaalta älyyn ja toisaalta riippumattomaan viettielämään, joiden keskellä on „sydän” – voidaan uudelleen yhdistää erilaisin tavoin. On ilmeistä, että paratiisimyytin „hyvän ja pahan tiedon puun hedelmä” liittyy tähän ihmisolemuksen jakautuneisuuteen ja että lause „jos ette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan” perustuu syvään tietoon kääntymisen mahdollisuudesta – Jeesuksen sanat *Matt. 18,1-3; Mar. 10,15; Luuk. 18, 17*. Kysymys ei ole ainoastaan lapsen ennakkoluulottomuudesta, vaan kehityksen alkuperäisistä perusteista, jotka ovat suorastaan „arkkityypisiä”²⁾ eli perusmalleja, kadonnut osa ihmisen „käyttöohjetta”. Tämä tie voi johtaa kauas yli käsityskyvyn nykyisten rajojen.

²⁾ Arkkityyppi: käsite C.G.Jungin jne. syvyysspsykologiasta: erilaisissa muodoissa ilmenevä inhimillisen olemassaolon perusmalli. "Arkkityypeissä" on kuitenkin myös paljon sekalaista ja harhaanjohtavaa sisältöä. "Jumala" vanhana miehenä sekä "taivas ja "helvetti" ovat tällaisia "kollektiivisen tiedostamattoman" "arkkityypisiä" symboleja. Jung ei tiennyt tarkkaan, mitä se on. Jokseenkin kaikilla ihmisillä näyttää olevan ainakin tämän tietoisuuskerroksen ydin ihmiseen iskostuneine kuvineen ja kuvitelmineen. Siten se on peräisin eräänlaisena alkumuistona ihmiskunnan varhaisilta ajoilta – jopa ajalta ennen tunnettua "myyttistä tietoisuutta", jota kuvataan luvussamme "Tietoisuus, aivotutkimus ja vapaa tahto". Tämä tietoisuuskerros sisältää myös – osittain näennäisiä – vastakohtaisuuksia, joita käsitellään sivullamme "Kristillinen asenne..., kolmas tie". Lähemmin tarkasteltuna tämän kerroksen jumalkuva näyttää lähinnä hyvin ongelmalliselta Jumalaa esittävältä pilapiirrokselta. Niinpä mm. *Tiibetiläinen kuolleiden kirja (Bardo Thodol)*, johon C.G. Jung kirjoitti esipuheen, varoittaakin jo eläviä reagoimasta tämän kerroksen petollisiin jumal- tai demonihahmoihin kuoleman jälkeen. Vanhassa Egyptissä oli samankaltainen kerros. Myös esim. kristillisessä ympäristössä toimineet gnostilaiset suhtautuivat kriittisesti tällaisiin hahmoihin, joita varmaankin koetaan myös meditaatiossa ja unissa. Saduissa on pyritty käsittelemään tätä symbolimaailmaa luovasti, mikä voi toki olla mielekäästä lasten kannalta. Aikuiset sen sijaan voivat yrittää päästä näiden paljon inhimillisiä puolia sisältävien symbolien yläpuolelle. Haasteena on etsiä Jumalaa suoraan sen sijaan, että hylkäisi hänetkin väärien symbolien mukana.

Kysymys ei ole siitä, että ihminen pystyisi tähän ilman muuta omin voimin. Jeesus tarjoaa todellisen tien sekä voiman tai armon, jolla tuolle tielle voidaan käydä. Kristityt totuudenetsijät, mystikot ja alkemistit ovat selvästi pyrkineet kulkemaan noita täydellisyyteen johtavia teitä, (*vrt. esim. Matt. 5,48; Joh. 10,34;...*) Myös monet muut kristityt ovat tietoisesti tai tiedostamatta tehneet samansuuntaisia yrityksiä. Näin riippumatta siitä, ovatko he kulkeneet pikemminkin omaa sisäistä tietään vai muuttaneet uskonsa sosiaaliseen muotoon vai ovatko he pyrkineet yhdistämään molemmat saavuttaakseen sen, mitä kutsumme „täydelliseksi kristinuskoksi”. Ihmisen sisäistä jakautuneisuutta on pyritty korjaamaan vuosituhansia useissa eri kulttuureissa. Tästä pyrkimyksestä ovat todisteena taolaiset alkemistit, yogan eri lajit jne.³⁾

³⁾ Intiankielinen sana yoga, sananmukaisesti „laittaa ikeeseen”, tarkoittaa jälleenyhteyden etsimistä alkuperään.

„Jumalihminen” eli Jumalan lähettämä ihminen Jeesus Kristus, „uusi Aatami”, on viesti siitä, että Jeesuksen tulohetkestä lähtien myös ihmiset voivat löytää alkuperäiset järkkyyneet ominaisuutensa ja että on tullut aika korjata vaarallisiksi käyneet vinoumat. Jeesus maapallon onnentuojana pystyi yhdistämään itsessään kytkennän elämän alkuperäiseen tarkoitukseen – Jumalan – ja korkeimmin kehittyneen inhimillisen tietoisuuden. Jeesus pystyi voittamaan rappion voimat. Vaikka hän olikin erilainen kuin muut ihmiset, myös hän oli ihminen, joka ihmisenä pystyi tähän tehtävään. Näin ihmiset voivat kulkea tätä tietä helpommin, erityisesti mikäli he kulkevat sitä tietoisesti. Mutta myös sellaisille ihmisille, jotka eivät tiedä mitään historiallisesta Jeesuksesta, Jeesuksen elämä ja ylösnousemus eivät ole merkityksettömiä, samalla tavoin kuin saarella asuvien eläinten oppiessa uutta saman lajin eläimet kaukaisilla saarilla pystyvät tarvittaessa myös keittämään samoja kykyjä itselleen, sillä niillä on eräänlaista yhteistä voimakenttää, kuten esimerkiksi *R. Sheldrake* on todennut.

Ihmisen sisäinen suhde Kristukseen ja Jumalaan on mahdollinen ilman kirkon välitystä siitakin huolimatta, että yleensä sopivasta kanssakristittyjen yhteisöstä on apua. Ristiriitaiset teologiat, jotka ovat jakaneet Kristuksen yhtenäisen olemuksen toisaalta sielunhoitajaan, toisaalta sosiaaliseen uudistajaan, eivät edusta enää lopullista totuutta, vaikkakin ne saattavat auttaa joitakin yksilöitä alkuun, erityisesti mikäli nämä tuntevat useita teologioita. Jokainen yksittäinen ihminen voi kammionsa hiljaisuudessa tai vaikkapa markkinapaikalla ottaa suoraan kantaa Kristukseen. Tämä voi tapahtua esimerkiksi muistelemalla Jeesuksen ominaisuuksia, joista meille kertovat evankeliumit. Mutta joka on avoin myöntämään, että Kristus oli havaittavissa myös kuolemansa jälkeen, (kuten jokainen ihminen tietoisena olentona useiden todisteiden mukaan jatkaa elämäänsä kuoleman jälkeen, tosin ilman maanpäällistä näkyvyyttä), Kristusta voidaan tarkastella myös tässä hetkessä toimivana henkilönä. Kokeminen on mahdollista rukoilemalla „hänen nimeensä” tai yhdessä „isoveli”-Jeesuksen kanssa Isä Jumalaa. (Vrt. *Joh. 15, 16; Matt. 6, 7-15; Matt. 18, 19-20*), *esim.:*

Jumala, minun lähteeni, apuni ja toivoni!
 Yhteydessä Jeesukseen Kristukseen * minä kiitan Sinua kaikesta, mitä Sinulta tulee;
 anna minulle anteeksi se, mikä minut on etäännyttänyt sinusta**,
 anna henkesi luoda minut tässä hiljaisuudessa***,
 johdata minut tiellesi.

*) Myös Mariaan voi vedota, jos tuntee hänet läheiseksi. Näin tuodaan esiin ihmisen sekä miehiset että naiselliset piirteet.

***) Lisäksi kaikkia negatiivisiksi koettuja tunteita, sikäli kuin niitä on esiintynyt konkreettisesti, voidaan 1. tarkastella sisäisesti (esim. pelkoa, vihaa, välinpitämättömyyttä, ylpeyttä, epäluuloisuutta,... tai ongelmaa ja kaikkea vaikka vain ajatuksina tai sanoina ilmenevää (vrt. *esim. Matt. 5,22*) ja 2. sen sijaan, että pahaa tunnetta vatvottaisiin mielessä, voidaan odottaa hetkinen, jotta tullaan tietoiseksi siitä, mistä on kysymys. 3. Sen jälkeen luovutetaan tämä tunnistettava ja suorastaan fyysisesti todettava painolasti rukouksella Jumalalle; (luovuttaa voi Jumalalle tai Jeesukselle koko tulevan elämänsä). 4. Odotetaan rauhallisesti, kunnes alkaa helpottaa – tai tajuntaan tulee „vastaus”.

****) Hiljaisuudessa myös päivän tapahtumat voivat „rauhoittaa”, jolloin työstäminen tai rukoilu sujuu paremmin. Tällöin mieli on avoin vastaanottamaan uutta.

Etiikan merkitys tiellä Kristuksen luo

Eräs taso tällä tiellä on kehoitus "**rakastaa Jumalaa**", joka on kaiken yläpuolella, "**sekä lähimmäistä kuin itseäsi**" (*Matt. 19, 19*). Eli ihmisen on rakastettava myös itseään, mikä voi olla myös osa pyrkimystä löytää tehtävänsä ja paikkansa maailmassa. Rakkaus voi yhdistää ihmistä Kristukseen, sillä rakkaus **yhdessä viisauden kanssa** on Jeesuksen pääominaisuus. Myös hyvien tekojen tie Kristuksen tarkoittamassa merkityksessä sisäisine ja ulkoisine vaikutuksineen tekee usein kristillisen tien ymmärrettäväksi. Jeesus on säilyttänyt eettiset perussäännöt, sillä ihminen „niittää (yleensä), mitä on kylvänyt" (*Gal. 6, 7*). Jeesus on kuitenkin asettanut yksilölle vahvemmin **vastuun** korostamatta ulkoista lakia. Tällöin voidaan nähdä, että ihmisen sisimmässä on jotain – ja vaikka sitä pidettäisiinkin vain omatuntona – joka on Kristuksen kanssa sopusoinnussa, josta jonkinlainen sisäinen „uudelleensyntyminen" (*Joh. 3*) tapahtuu. Eli ajan myötä ihminen kokonaisuutena tulee yhä enemmän sopusointuun hengen kanssa, sellaisena kuin Kristus sen koki. Tämä sisäinen lähtökohta voidaan kokea sydämessä tai sielussa/hengessä, mutta kokemistavat ovat yksilöstä riippuen erilaiset. Miten yksilö sitten kokeekin Kristuksen tai Kristukseen liittyvät voimat, järkevää on mahdollisimman usein tehdä tietoiseksi yksilöllisesti jo mahdollisesti tunnettu asia, jotta suora yhteys voi rakentua tälle perustalle – siinäkin tapauksessa ettei mitään valtavia vaikutuksia aluksi olisikaan todettavissa.

Voimaan, joka armolahjan tavoin kehittyy ihmisen sisimmässä, voi yhdistyä „ulkoisesta" Kristuksesta tai Jumalasta lähestyvä universaali parannusvoima. Myös tältä osin yksilöllinen kokemustapa voi olla hyvinkin erilainen, mutta tässä tapauksessa kokemus on selvästi

tunnistettavissa ja sillä on vaikutusta ympäristöön. Kun tällainen laajempi kokemus on tähän asti ollut ominaista harvoille ja valituille, joita on pidetty „mystikkoina”, „pyhinä” jne., meidän „apokalyptisina aikoinamme” tällaiset ilmiöt saattavat yhä useammin levitä tavallisiin ihmisiin, minkä merkitystä ei mahdollisesti tunnisteta heti, jolloin asiasta on mainittava tässä yhteydessä. Tämä universaali „ulkoa” tuleva vaikutus joko hyväksytään tai se mahdollisesti törmää kivuliaasti niiden linnoituksiin, jotka eivät ole kokeneet sisimmässään mitään vastaavaa, jolloin vaikutus saatetaan kokea jonkinlaisena „tuomiona”.

Johdata minua, etten tielläni luoksesi vahingoita muita**;
johdata minua auttamaan muita Sinun nimessäsi;
suojele minua tielläni; *
auta minua saavuttamaan suurempi sopusointu rakkautesti kanssa.

*) Tässä voidaan mainita muitakin.

**) Saattaisi olla hyödyllistä noteerata omat havaitut puutteet ja hyveet aivan kuin jonkinlaiseen taulukkoon, jotta kehittyminen tapahtuisi tietoisesti. Itsensä kehittämiseen on olemassa useita mahdollisuuksia:

1. Omien puutteiden työstäminen elämänvaiheiden kautta. Hyvät aikomukset jne. Tätä Jeesuskin korostaa: "ota ensin malka omasta silmästä..." Myös Koraanissa ihmisen omien ominaisuuksien työstämistä nimitetään "Suureksi Gihadiksi", "Suureksi Pyhäksi Sodaksi", eli joksikin tärkeämmäksi kuin mikään ulkoinen selvittely.
2. Suora hyvitys ja 3. suora keskinäinen anteeksianto, mikäli se on vielä mahdollinen. Muussa tapauksessa ongelmat voi luovuttaa rukouksella Jumalalle ratkaistaviksi ja antaa anteeksi sydämessään. Myös tämä on Jeesukselle tärkeää – myös Jeesus puhuu hyvityksestä "viimeiseen vähäarvoiseen lanttiin" (*Luuk. 12,59, ks. myös 5.*)
4. Mikäli muu ei ole mahdollista, voi tehdä hyviä tekoja muille, kuin loukatulle. Usein Jumala järjestää myös epäsuorasti asioita, kun joku esimerkiksi ottaa hoitaakseen yleishyödyllisiä tehtäviä. (Näin voi siirtyä sujuvasti puhtaasta menneen työstämisestä vapaamuotoiseen hyödylliseen toimintaan, jolloin on suhteellista "kuka on kylvänyt ja kuka niittää", vrt. esim. *Joh. 4,37.*) Tästä puhuu myös *Matt. 7,20-21*: "...hedelmistään te tunnette heidät. Ei jokainen, joka sanoo minulle: "Herra, Herra" tule menemään taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee taivaissa olevan Isäni tahdon".
5. "Pyytäkää Herraa minun nimeeni", eli pyytäkää Herralta anteeksiantoa ja armoa elämän tulevissa vaiheissa. Tämä on se olennainen apu, jota puhdas humanistinen etiikka ei voi antaa. Tällöin kohtalon ei tarvitse toteutua mekaanisesti, vaan ihminen kokee olevansa Jumalan johdatuksessa. Kaikki tapahtuu niin, kuin Jumalan korkeammasta viisaudesta katsottuna on yksilölle ja tämän ympäristölle parhainta.

Kulttuurien kehitys muinaisista ajoista lähtien

Kuten lapsen kehittyessä aikuisuuteen erilaisten kehitysvaiheiden kautta (ks. edellä), myös inhimilliset kulttuurit ovat kehittyneet vastaavanlaisten tiedostamisen vaiheiden kautta. Nämä vaiheet ovat tuoneet mukanaan uusia ominaisuuksia (vapaampi tahto, tunteminen ja ajattelu), toisaalta kulttuurit ovat loitontuneet alkuperäisestä yhteydestään koko „luomakuntaan”, mistä on aiheutunut uusia ongelmia (vrt. esim. *Jean Gebser, "Alkuperä ja nykyisyys"*: Peräjälkeen kehittyvät arkainen, maaginen ja myyttinen tietoisuus; näiden lisäksi voi syntyä voimakas integroiva tietoisuus, jollaisena voidaan pitää esim. järkeistävää tietoisuutta). Merkittävät esikuvat ovat olleet vaikuttamassa siihen, että orastavat kehitysvaiheet saattoivat puhjeta suuriin, ainakin kulttuurillisesti ratkaiseviin mittakaavoihin. Näin tapahtui kaikista vastoinkäymisistä huolimatta, mutta, kuten mainittua, usein suurten menetysten kustannuksella. Uusimpana aikana voidaan jo nähdä, että ihmiskunta ja sen kansat seisovat kohtalokkaiden haasteiden edessä: on tehtävä uusia pienempiä tai suurempia kvanttiharppauksia tai evoluutiovaiheita, jos halutaan jäädä henkiin. Näitä harppauksia on pohjustettu jo noin 2000 vuotta. Tämä ei saa tapahtua enää pelkästään hankittyjen kykyjen kuten ymmärryksen avulla. Mikäli tarpeeksi suuri joukko yksilöitä kehittää yhä kokonaisvaltaisemman järkeistietoisuuden palauttaakseen yhteyden jumalaisen alkuperään ¹⁾, voidaan kilpajuoksu apokalyptisten katastrofien kanssa voittaa hakemalla apua

„ylhäältä". Tähän kuuluu myös yhteys ulkoiisiin aktivistiliikkeisiin kuten rauhanliikkeeseen jne. Kaikilla hyvää tahtovilla yksilöillä on välttämätön paikkansa „pelissä". Monet ihmiset – läpi uskonnollisten suuntausten – pyrkivät mitä ilmeisimmin samaan päämäärään; ne pyrkivät eteenpäin tulevaisuuteen ja auttavat korjaamaan mennyttä siitä huolimatta, että „keskinkertaisuus" on paljolti yhä vallassa. Kysymys on kanasta ja munasta, onko päämääränä ulkoinen „pelastus" vai ihmisen eksistentiaalinen tietoisuuden ja olemassolon edistys. Tähänastista arvoasteikkoa on väistämättä muutettava, sillä ihminen voi tarkkaan tiedostaa, mihin tähänastisen vanhentuneen ohjelman jatkaminen meidät johtaa. Koska kaikki on osa kokonaisuutta, jokainen hyvä teko on osa kokonaisuutta.

⁴⁾ Emme voi yhtyä Herbert Gruhlin viimeisimmässä kirjassa „Himmelfahrt ins Nichts" (Taivaaseenastuminen tyhjyyteen) esitettyyn pessimistiseen näkemykseen, sillä Gruhl ei ota huomioon sitä kehityksen tai voiman lähettä, joka tarjoaa mahdollisuuden: Jumalaa.

Innoita ihmisiä antamaan ratkaisu elämästä ja kuolemasta Sinun käsiisi *;
auta niitä, jotka työskentelevät Sinun luomistyösi eteen;
johdata tämä maailma lupaamasi uuden ajan alkuun. **

*) Tässä voidaan mainita yksityiskohtia tai muokata ajatusta meditatiiviseen suuntaan; esim. väkivallan ja sen synnyttämän vastaväkivallan välisen heiluriliikkeen lopettaminen, väkivallan perusteiden horjuttaminen ongelmanratkaisulla, rauhanomaisen dialogin käyminen uskontojen hyvää tahtovien edustajien välillä**)

Luukas 11:2; 21:31. Johanneksen ilmestys 11:16. Jumala voi jakaa rakkautta, jota hänelle annetaan.

Kääntyminen Jumalan puoleen on mahdollista niin pienille kuin suurillekin

Siinä ei ensisijaisesti ole kysymys "uskonkäsityksistä" eli inhimillisistä ajatuksista uskonnosta, vaan enemmänkin ihmisen todella elämästä suhteesta Jumalaan.

Joh. 16,12-13: Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette kykene kantamaan sitä nyt. Mutta kun se saapuu, totuuden henki, niin se opastaa teidät koko totuuteen, sillä se ei puhu omasta aloitteestaan, vaan se puhuu sitä, mitä se kuulee, ja julistaa teille sen, mitä on tulossa.

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

[Sähköposti:](#) [Pyydämme kirjoittamaan mahdollisuuksien mukaan saksaksi tai englanniksi. Muussa tapauksessa pyydämme kirjoittamaan lyhyitä lauseita ja mainitsemaan kielen, jolla kirjoitatte.](#)

[Kotisivulle](#)

**Tukea
itsetutkiskeluun "Kristuksen teiden" päätekstien kanssa
työskennellessä**

- sisimmässä - ja toteuttamisessa omassa elämässä.

Yleisesti:

Olenko lukenut "Johdannon tämän tekstin merkitykseen ja käyttöön"? (Jos et ole: tee se nyt erityisesti, jos on paljon yleisiä epäselvyyksiä.)

Olenko tarkastellut tämän kommentin kappaleita tähän asti järjestyksessä? (Jos et ole, pyri käymään läpi edelliset kappaleet, jos aiot vakavasti lähteä Jeesuksen seuraamisen tielle.)

Olenko tutkinut tekstiä tähän asti ilman piinaavaa tunnetta siitä, että olisin ohittanut jonkin aiemman kohdan ymmärtämättä sitä riittävästi? (Muussa tapauksessa käy kyseinen kohta vielä läpi rauhassa ja mahdollisimman ennakkoluulottomasti.)

Olenko lukenut sivun "metodisia ohjeita, kristillinen meditaatio..." syvemmän ymmärryksen, kokemuksen ja käsittelyn saavuttamiseksi ja pyrkinyt mahdollisuuksien mukaan soveltamaan sitä?

Onko minulla yleiskuva nykyisistä kyvyistäni, luonteenominaisuksistani, elämäntavoistani? (Ellei ole, pohdi niitä ja tee muistiinpanoja).

Jos on: Onko minulla juuri tutkimani tekstin pohjalta ominaisuus, jonka parantamisen puolesta haluan kovasti rukoilla ja tehdä työtä?

Olenko muistanut soveltaa uusimpia oivalluksiani elämässä?

Annanko jo omantuntoni johdattaa minua?

Olenko pyrkinyt tai päässyt tielläni Jumalan suurempaan johdatukseen Jeesuksen Kristuksen kautta?

Millainen on silloin suhteeni Jumalaan?

[Paluu sivuston hakemistoon.](#)

Viitteitä muihin kieliin ja tekijänoikeudet: Nimiölehti, tekijänoikeudet : korjata; Sähköposti

Saat myös tulostaa nämä internetsivut ja antaa kopioita eteenpäin sisällöllisesti muuttamatta; Meille jää tekijänoikeus.

Tuotettu tässä muodossa vuosina 1991 - 2014; julkaistu internetissä ensimmäistä kertaa 30.01.2001; tämä on uusi suomenkielinen lyhenne ..., johon on tehty myöhemmin parannuksia. [.Pdf versio ... kB, 120 s.](#)

Tekijä: Kristuksen tiet – projekti (Christuswege/ Ways of Christ™).

Kotisivu: Helmut Ziegler.

Tämä kotisivu „Kristuksen tiet” on tutkimus- ja tiedotusprojekti, joka edustaa ekumeenista suuntausta. Se on kirkkokunnista, uskonlahkoista ja muista uskonnollisista yhteisöistä riippumaton, mutta ei minkään niistä vastainen. Uskon ydin pysyy yllä – ilman dogmaattis-fundamentalistista menettelyä. "Kristuksen tiet" ei tee lähetystyötä eikä siihen voi liittyä jäseneksi. Se ei tavoittele taloudellista voittoa eikä poliittista vaikutusvaltaa.

Toiminta-alueeseen kuuluvat kaikki kristinuskoon liittyvät aiheet sekä uskontojen välisen dialogin käyminen. Yhtenä painopisteenä on pyrkiä kuvaamaan syvällisesti aluetta, joka on jäänyt toistaiseksi osittain pimentoon – kristinuskon henkistä puolta. Muita kristinuskon osa-alueita, jotka koskevat sosiaalisia kysymyksiä, pidetään tästä erittelevästä näkökulmasta

huolimatta kuitenkin aivan yhtä tärkeinä. (Katso myös Päätekstin johdanto ja metodiset ohjeet.)

Suosittelimme seuraamaan kotisivuja; pdf-tiedostot eivät välttämättä sisällä aivan kaikkia uusimpia muutoksia ja lisäyksiä.

Käännökset eri kielillä eivät välttämättä merkitse automaattisesti kannanottoa tilanteeseen tietyissä maissa.

Mikäli muiden tekijöiden kotisivuista tai kirjoista on mainintoja, "Kristuksen tiet" ei välttämättä vastaa niiden kaikkia sisältöjä.

Sähköposti: ways-of-christ.com . Pyydämme mahdollisuuksien mukaan kirjoittamaan englanniksi ja saksaksi.

Muun kuin englannin- ja saksankielisiä versioita ei ole aina tarkastettu.

Painettu saksankielinen versio voidaan tilata osoitteesta: Boehm, "Bewusst", Im Dorfe 21F, D-24146 Kiel. Hinta 3,50 euroa; julkaisija ja tekijänoikeuksien haltija on O.Boehm. Ilmestynyt heinäkuussa 2001.

[kotisivu:](#)